

Giới thiệu Thiên Sứ Địa Ngục

Bạn đang theo dõi truyện Thiên Sứ Địa Ngục của nanami_kutte, truyện tình yêu kể về lúc nó 5 tuổi :

– Mẹ ơi...nhanh lên...con muốn ăn kem. Mẹ.....nhanh lên đi....

Một cô bé với mái tóc bạch kim chạy tung tăng phía trước. (chú ý bây giờ là ban đêm nha các bạn) Phía sau là hai con người đang mỉm cười hạnh phúc. Mẹ nó mắng yêu nó :

– Ice....con chạy chậm thôi. Nhớ nhìn đường đấy.

Nó ngoảnh đầu lại le lưỡi nói :

– Ple....ple...con biết rồi.

Nó nhìn qua nhìn lại thì thấy bên kia đường có một quán kem nhìn vô cùng dễ thương. Nó nhìn qua loa rồi phóng sang, bất chợt có một chiếc xe hơi lao tới với một tốc độ kinh khủng. Pama nó thấy vậy hoảng hồn hét lên:

– Ice!!!!.....cẩn thận..... đúng là nắng hạn gặp mưa rào

Trái với pama nó. Nó nhìn chiếc xe một cách dừng dưng, khi gần tới nó, nó nhảy thật cao lên rồi nhào lộn ra phía sau chiếc xe. Tên tài xế bàng hoàng nhìn nó, không cẩn thận tông vào cột điện (hehehe...trong truyện hay ngẫu wá nên bờ ngỡ dẫn đến đổ vỡ). Nó quay lại với khuôn mặt lạnh như băng. Nó bước tới chiếc xe đó.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Sứ Địa Ngục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1: Sự Xuất Hiện Của Nữ Hoàng Thế Giới Ngầm

Lúc nó 5 tuổi :

– Mẹ ơi...nhanh lên...con muốn ăn kem. Mẹ.....nhanh lên đi....

Một cô bé với mái tóc bạch kim chạy tung tăng phía trước. (chú ý bây giờ là ban đêm nha các bạn) Phía sau là hai con người đang mỉm cười hạnh phúc. Mẹ nó mắng yêu nó :

– Ice....con chạy chậm thôi. Nhớ nhìn đường đấy.

Nó ngoảnh đầu lại le lưỡi nói :

– Ple....ple...con biết rồi.

Nó nhìn qua nhìn lại thì thấy bên kia đường có một quán kem nhìn vô cùng dễ thương. Nó nhìn qua loa rồi phóng sang, bất chợt có một chiếc xe hơi lao tới với một tốc độ kinh khủng. Pama nó thấy vậy hoảng hồn hét lên:

– Ice!!!!.....cẩn thận.....

Trái với pama nó. Nó nhìn chiếc xe một cách dừng dưng, khi gần tới nó, nó nhảy thật cao lên rồi nhào lộn ra phía sau chiếc xe. Tên tài xế bàng hoàng nhìn nó, không cẩn thận tông vào cột điện (hehehe...ngẫu wá nên bờ ngỡ dẫn đến đổ vỡ). Nó quay lại với khuôn mặt lạnh như băng. Nó bước tới chiếc xe đó. Một cách chậm rãi, đứng trước mặt tên tài xế nó lạnh giọng :

– Nói....ai sai người làm việc này!!!

Nó nắm đầu tên đó lên hỏi với khuôn mặt không cảm xúc. Tên tài xế cười nửa miệng :

– Xin chào.....nữ hoàng băng giá.

Vừa dứt lời tên đó nhảy ra dùng con dao găm chém nó. Nó cười nửa miệng, khinh :

– Quá tầm thường.

Nó nhanh chóng lách qua nhưng tên đó không phải dạng vừa đâu. Nó tránh được nhưng trên mặt nó có một vết dài. Đưa tay chạm lên mặt nó, một thứ đồ đồ chảy xuống. Máu của nó chảy thành một đường dài. Nó tức lên, từ khi sinh ra nó ghét nhất ai làm nó bị thương nhất là ở mặt. Đôi mắt chuyển sang màu đỏ ngầu, sát khí tỏa ra ngày càng đặc. Nó lạnh lùng rút ra cặp lục bạc được giấu dưới váy nó. Cặp lục ấy là quà của papa nó, lúc nào cũng bên nó không rời, được thiết kế dành riêng cho nó, cặp lục ấy được thiết kế một cách tinh xảo với hoa văn hình bông tuyết được khắc trên thân súng.

– Chết đi.....tên cặn bã.

Nó rít lên. ” Bằng.....bằng “. Hai phát súng tàn nhẫn vang lên. Thôi nhẹ làn khói súng còn lại, quay mặt đi nó rút điện thoại ra :

– Kun.....tới đường xyz dọn dẹp ngay.

Cậu con trai bên đầu điện thoại lên tiếng :

– Vâng. Em tới liền.

Quay lại với pama của nó. Nó cười tươi :

– Nhanh pama. Con muốn ăn kem

Pama nó cười nhẹ, thở phào nhẹ nhõm vì sợ nó nổi điên, lúc ấy tên đó cũng dừng mong còn nguyên vẹn. Mami nó nhỏ nhẹ lên tiếng :

– Ice à.....con đừng mạnh động được không ? Bất hấn về nhà rồi hãy tra khảo hấn, vậy mới vui chứ. Nha bảo bối của mẹ.

Nó đưa tay lên gãi gãi đầu cười :

– Hi.....hi.....hi. Con biết rồi ạ.

GIỚI THIỆU NHÂN VẬT NỮ

Nó _Hàn Tuyết Băng 17t.

Biệt danh : Ice

Đúng như cái tên thì chị này vô cùng lạnh nhưng càng lạnh hơn khi sự việc đó xảy ra (chuyện gì thì Nami xin kể sau. Cho các reader tò mò chơi). Chuyện quan trọng mới mở miệng nói vài câu còn chuyện bao đồng thì don't care. Đối với bạn thân thì nó rất là trẻ con. Nhưng luôn dùng nụ cười để che giấu tâm trạng đau khổ.

Body cực chuẩn với ba vòng rõ ràng. Sở hữu mái tóc bạch kim và đôi mắt màu xám khói. Vẻ đẹp của nó như một thiên sứ lạc xuống trần.

Cao : 1m7. (Chẳng như tui. Chỉ có 1m6 thôi. T-T).

IQ : 300/200.

Gia thế : giàu. Giàu mà không còn gì để nói. Giám đốc tập đoàn Snow điều hành mọi mặt đứng đầu trên thế giới. Nhị tiểu thư của Hàn gia.

Độ quậy : vượt hơn cả mức thánh (chỉ quậy trong âm thầm, giúp đỡ tụi bạn để phá bành trường thôi.)

Là chị cả của bang Black Angel – 1 bang hùng mạnh nhất thế giới ngầm. Thông thạo tất cả loại võ.

Thú nuôi : hai con hổ, một trắng một cam và hai con sói. Hổ trắng tên Bạch Miêu, hổ cam tên Tiểu Miêu. Còn sói được gọi là Song Anh.

Vũ khí ưa thích : các loại súng (có niềm đam mê súng ấy mà, có luôn nguyên một bộ sưu tập súng đủ loại lun), roi và cung tên tẩm độc...là một con người hoàn hảo.

Nhỏ _ Nguyễn Ngọc Bảo Mi 17t. Bạn thân của nó.

Biệt danh : Rose

Khác hoàn toàn với nó, cô vô cùng nhí nhảnh (Nami : như con cá cảnh zậy đó. Rose : Ê con t/g kia ta nhí nhảnh chứ không phải là con cá cảnh nghe chưa. Tin ta đập mi mà các reader nhìn hông ra ko???! Nami: hihihih.....đạ thôi ạ. * xách dép chạy *.) rất ư là dễ thương.....và không kém phần nói nhiều. Luôn bên nó, bảo vệ nó.

Body cực chuẩn nhưng hông bằng nó. Sở hữu mái dài ngang lưng màu tím đậm cùng đôi mắt màu xanh nước trong như nước suối. Vẻ đẹp mang tính chất trẻ con.

Cao : 1m7

IQ : 298/200.

Gia thế : Là cô chủ của tập đoàn Wind đứng thứ hai trên thế giới. Đại tiểu thư Nguyễn gia.

Độ quây : hơn mức quy định của thánh.

Chị hai của bang Black Angel. Thông thạo tất cả loại võ (hông bằng nó thôi).

Thú nuôi : có một chú chó tên Bánh Bao.

Vũ khí ưa thích : kiếm, súng ngắn,.... (là thiện xạ của bang).

Cô_ Phạm Huỳnh Gia Hân 17t. Bạn thân của nó. Em gái hần nhưng thân với nó và nhỏ từ bé.

Biệt danh : Snowflake. (Chỉ dùng trong thế giới ngầm. Nghĩa là hoa tuyết đó.) Gọi Snow cho ngắn.

Tính cách chị này khá...lạ. Nắng mưa thất thường...hơi bị quái dị, đôi lúc cũng khi khi...* véo*...* bóp*. Hi...hi nhảm rồi rất dễ thương, vui tính, hoà đồng, lâu lâu hay bị khủng bất chợt.... (snow : * liếc chấy da*, Nami : em viết lại ạ) rất mến nó, luôn bảo vệ nó.

Body cực chuẩn nhưng vẫn thua nó. Sở hữu mái tóc màu đỏ hung cùng đôi mắt màu nâu hạt dẻ. Mang một vẻ đẹp quyến rũ nhưng vẫn thua xa nó.

Cao : 1m7

IQ : 298/200.

Gia thế : Là cô chủ của tập đoàn khách sạn, thời trang hàng đầu. Đứng thứ ba trên thế giới. Nhị tiểu thư của Phạm gia.

Độ quây : y như hai con kia.

Là chị ba của bang Black Angel. Thông thạo các loại võ (hông bằng nó).

Thú nuôi : có chú mèo đen tên là Hắc Miêu.

Vũ khí ưa thích : ám khí, súng ngắn, bom....thạo vì tính và rành về chế tạo thuốc độc, thuốc giải độc, bom.

GIỚI THIỆU NHÂN VẬT NAM

Hần_ Phạm Thanh Phong 18t.

Biệt danh : Ken

Đối với anh này thì cũng lạnh y chang nó. Nhưng chỉ cười và trẻ con với đám bạn hần cùng một người đặc biệt (chắc m.n đều biết là ai hết rồi ha).

Nhờ gương mặt men lý của hần khiến cho bệnh viện dư cả kho máu. Là hotdog * lùm * à nhầm là coolboy no.1 của trường. Mái tóc màu nâu hạt dẻ bông bông, đôi mắt màu nâu đậm sâu hút.

Chiều cao : 1m8 (hic...mỗi lần nói chuyện đều phải ngước lên rất ư là mỏi cổ).

IQ : 300/200.

Gia thế : giàu nứt vách. Giám đốc công ty bất động sản, đại thiếu gia của Phạm gia.

Độ quây : khỏi nói hần học ở đâu trường sập tới đó (hihi...Nami chém tí thôi).

Là anh cả của bang Demon đứng thứ hai của thế giới ngầm. Thành thạo tất cả loại võ.

Vũ khí ưa thích : súng, dao...

Anh_ Hàn Gia Bảo 18t.

Biệt danh : Wind.

Anh này thì vô cùng ảm, lúc nào cũng cười, cười như đười ươi vậy đó * bóp * nhầm rồi là nụ cười tỏa nắng mới đúng. Nhờ anh mà bệnh viện mới dư thêm rất nhiều máu. Là hotboy no.2 của trường. Mái tóc màu đen láy cuốn hút với đôi mắt màu đen lún. Là một tay sát gái đồng thời là anh trai nó. Vô cùng thương nó, thẳng nào lại gần nó đều bị anh chém thẳng.

Chiều cao : 1m8.

IQ : 299/200.

Gia thế : Anh nó nên gia thế như nó vậy khỏi tả mỗi cả tay. Giám đốc hãng phần mềm vi tính Ice đứng thứ hai thế giới cũng thua nó.

Độ quậy : như hần.

Là anh hai của bang Demon. Thành thạo tất cả loại võ.

Vũ khí ưa thích : chất độc,...chuyên gia về độc tố và thuốc giải.

Cậu_ Ngô Thành Long 18t.

Biệt danh : Gìn.

Về mặt nhận xét thì anh này khá hài hước và việc chọc cho Snow tức là thú vui tao nhã của anh. Phần quan trọng là anh cũng là hotboy nhưng là no.3 của trường. Ba anh ngày nào cũng đến trường nên phòng y tế lúc nào cũng chật chỗ và đông đúc.

Chiều cao : 1m8.

IQ : 299/200.

Gia thế : là cậu chủ của tập đoàn đá quý Rubi.

Độ quậy : y chang 2 thằng bạn.

Là anh ba của bang Demon.

Thành thạo các loại võ.

Vũ khí ưa thích : âm khí. ...

Bạn đang đọc truyện *Thiên Sát Địa Ngục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 2

Nước Anh 6h chiều. Trên ngọn đồi thanh vắng :

Nó đang ở đó. Một mình ngồi ngắm nhìn hoàng hôn đỏ rực như máu pha tí màu cam hoang dại.

– “reng...reng...”

Bỗng điện thoại nó rung. Nó lấy ra chiếc điện thoại có 1-0-2 của nó. Nhìn xuống thì ra là tin nhắn của papa nó.

– ” Con đang ở đâu vậy? về nhà đi pama có chuyện muốn nói với con “.

Ngón tay nó nhanh nhẹn nhấn lại một câu. ...chính xác hơn là một chữ ” vâng”.

Ngắm nhìn khung cảnh thơ mộng lần cuối rồi đứng dậy quay đi. Bước lại chiếc moto phân khối lớn mà nó yêu thích ngồi lên đội chiếc mũ bảo hiểm của tay đua màu đen rồi rồ ga phóng đi. Bây giờ trên đường chỉ còn lại một vệt sáng.

Hai phút sau : (Nami : má ơi...chuyện này thánh. Chạy từ cánh đồng về nhà mà mất có 2’ trong khi nó xa như vậy. Nó : chuyện mà lạ. Nami : bái phục...Bái phục.)

Bây giờ nó đang ở trước cửa nhà nó. Giới thiệu tí về nhà nó.

Cánh cổng bằng sắt to lớn với những trạm khắc tinh xảo. An ninh ở đây vô cùng khác. Bước vào bên trong là một con đường dài hai bên là bụi hoa hồng đen do chính tay nó lai và trồng, lái chiếc moto vào cánh cửa hiện ra trước mắt. Ngôi biệt thự của pama nó được diện một màu trắng tinh khiết với những hình dây leo hoa hồng. Nó bước xuống xe thì cánh cửa bật ra, hai hàng người hầu đứng hai bên cung kính chào nó :

– Tiểu thư đã về.

Nó mỉm cười :

– Các chị không cần chào. Đừng bận tâm tới em, các chị làm việc tiếp đi.

Các cô hầu tâng ra và làm tiếp công việc. Nó chạy ủa vào phòng khách ôm chầm papa nó :

– Con chào papa. Papa cho gọi con.

Bỗng tiếng nói giận hờn đầu đó vang lên :

– Mama là không khí à, bảo bối.

Nó quay lại ôm lấy mama nó, nó nũng nịu :

– Ấy, đầu có đầu. Con chào mama yêu quái. ...í lộn yêu đầu.

Mama nó ” Hừ “một cái. Papa nó cười khẽ rồi cất tiếng :

– Ice à...pama nghĩ con nên về lại Việt Nam đi.

Nó quay lại papa nó. Nó cự :

– Không. Pama đuổi con đi à. Con không chịu đâu.

Mama nó lên tiếng :

– Mama nghĩ là con nên quên chuyện đó đi. Cũng lâu rồi. Con về Việt Nam với anh con đi. Tiện thể giám sát thằng đó luôn.

Nó suy nghĩ thật lâu rồi lên tiếng :

– Pama cho con toàn quyết định anh Wind à ?!!

Pama nó đồng thanh :

– Ủa. Tuý con quyết định.

Bất chợt nó cười nhếch mép làm cho không khí có phần ma quái hơn. Nó đáp :

– Dạ được. Con sẽ về đấy. Đặt vé chuyến sớm nhất cho con, à mà ba vé nha!!

Pama nó lắc đầu rồi nghĩ :

– ” Tội nghiệp thằng Wind. Phen này nó khổ chắc “.

Papa nó bảo :

– Chuyến sớm nhất là 12h tối nay. Được không con yêu?!!

Nó cười thật tươi nói :

– Vâng. Được ạ. Xin phép pama con đi nghỉ.

Pama nó gật đầu :

– Ủ. Con đi đi.

Nói rồi nó quay bước bỏ lên lầu. Đóng cửa thật nhẹ nó ngồi bệch xuống. Nó nghĩ :

– ” Pama nói cũng đúng. Chuyện cũng lâu rồi. ...có lẽ mình cũng nên quên đi. Có lẽ anh ấy cũng sẽ bỏ qua cho mình mà “.

Chạy đến chiếc giường của nó. Nó móc chiếc điện thoại nó ra. Nó nhấn vào tên ” anh Wind khủng ” và gọi.

Ở Việt Nam

– ” reng...reng...”

Một giọng nữ ngọt như mía làm nổi da gà da vịt nói :

– Anh Wind à...điện thoại reng kìa. Bắt máy đi anh.

Wind mò mẫn chiếc điện thoại. Thấy tên hiện thị là ” em gái ” tự nhiên mặt anh tái mét, xanh lè, mồ hôi đổ như tắm. Thấy vậy Gin tò mò hỏi :

– Sao vậy? Tự nhiên tái mét vậy?

Bây giờ hấn mới nghĩa đầu qua xem (hấn ngồi kể bên mà). Thấy cái tên hấn vỗ vai anh hỏi :

– Sao vậy. Bắt máy đi. Lo gì thế?

Anh tức lên nói :

– Mày im đi. Đừng hỏi. Từ từ để tao suy nghĩ.

Anh nhún nút nhận trả lời :

– Alo...chào em gái. Anh nhớ em lắm đó.

Nó bây giờ hơi tức vì anh bắt nó đợi lâu. Nó nói với giọng lạnh :

– ” Chào anh trai yêu dấu. Anh làm gì mà lâu bắt máy vậy? “.

Nghe giọng nó anh cũng biết là nó đang tức. Anh nũng nịu nói :

– Anh xin lỗi mà. Tại anh bận....

– ” Anh bận gì? ”

– À anh bận....họp nhóm bang.

– ” Vậy à?!!! ”

– Ừm...vậy đó.

Nó biết là bây giờ anh nó đang ở bar nhưng nó không xử bây giờ mà để khi về nó xử một lượt luôn. Nó bảo :

– Tạm tin. À...mà em sẽ về bên đó đấy.

– Ừ. Không sao chứ ?

– Đừng lo. Em không sao. À mà hai con kia cũng về đấy. Lo mà cẩn thận đi.

Anh vuốt cái ” ực ”. Đáp :

– Ừm. Anh biết rồi.

– Nhiều đó thôi. Bye...bye. Hẹn gặp lại sớm.

– Ừm. Tạm biệt em.

Cúp máy xong nó nhún hai con kia ra bar Night gặp. Nó thay bộ đồ. Nó diện cho mình một cái áo crop top màu đen trước ngực có chữ Girl màu trắng, quần sọc ngắn để lộ hai bắp đùi trắng nõn, khoác bên ngoài thêm chiếc áo khoác jean, tóc xoã hai bên uốn quăn khúc đuôi, cổ đeo một chiếc vòng hình thánh giá, đeo chiếc bông tai đầu lâu, chân đi đôi boot cao tới đầu gối cũng màu đen nốt có xích xung quanh chiếc quần. Bây giờ trông nó thật cá tính không kém phần cuồng hút. Nó bước xuống. Papa thấy vậy hỏi nó :

– Con đi đâu vậy ?

Nó cười nói :

– Dạ. Con đi gặp hai con kia. Lát con về ạ.

Mama nó :

– Ừ. Đi cẩn thận nha con.

Nó đáp :

– Vâng con biết rồi ạ.

Tại bar Night :

Trong góc bàn. Nó tay đung đưa ly vang đỏ rực như máu, vẻ mặt như đã rất chán nản vì lí do đội hai con bạn khủng chưa tới.

Cầm ly rượu lên nốc một hơi, nó bắt đầu cảm nhận vị ngọt đắng của rượu. Bỗng nó cảm giác được gì đó, miệng nó nhếch lên tạo thành một đường cong hoàn hảo, nó bắt chọt nghiêng người sang một bên. Bóng đen sau lưng nó mất đà ngã oạch ra, cái bóng đó kêu lên :

– Oái...đau quá. Sao cậu biết tớ ở sau lưng cậu vậy??

Nó vẫn uống và trả lời :

– Trục giác.

Vâng !! Cái bóng đó không ai khác chính là Rose_ con bạn thân của nó, bên cạnh nhỏ là cô. Nhỏ chu mỏ lên giận dỗi nói :

– Xi...ghét cậu quá.

Nó nhàn nhả nói tiếp :

– Vậy thì tớ về Việt Nam một mình.

Nhỏ nghe tới Việt Nam thì thái độ xoay 180°. Nhỏ làm nũng nó :

– Thôi mà chị Ice dễ thương, chị Ice xinh đẹp, chị Ice....

Nó biết nhỏ sẽ còn năn nỉ nên nhần mặt nói :

– Có gì nói thẳng đi má. Lòng vòng quá!! Tao ghét lòng vòng lém!!

Nhỏ cười :

– Hi...hi...cho tớ sang bên với.

Nó lạnh lùng nhìn nhỏ, làm nhỏ bồn chồn không yên, rồi bỗng cười thật tươi (chính xác là chỉ cười toe toét). Nó nói :

– Đương nhiên rồi. Ba đưa tụi mình qua bên tha hồ mà phá. He...he...à mà tớ báo với ông Wind rồi đó. Tụi mình qua sớm để gây bất ngờ và tiện bắt quả tang ông lun.

Nhỏ và cô nghe vậy gật gù đồng ý. Cô lên tiếng hỏi :

– Vậy...ta đi mấy giờ??

Nó nốc hết một chai rượu vang rồi nói :

– Hôm nay. 12h. Chuẩn bị đi, gặp nhau ở sân bay nha!!

Cả hai cùng gật đầu, nó bỗng phán một câu xanh rờn làm nhỏ cứng họng luôn :

– À...mà mày trả tiền đi. Đừng lo không nhiều đâu. Ba chai vang, một chai vodka, một ly cocktail nặng...(nhìn z thui chứ nó uống rượu rất giỏi, từu lượng rất tốt,chưa bao giờ say đến mất ý thức chỉ hơi đỏ mặt thui).

Nói rồi nó quay lưng đi, bỏ nhỏ đứng đó với khuôn mặt không còn gì để tả luôn. Nó phóng xe thật nhanh về rồi chạy một mạch lên phòng ngủ.

~~~~~

Wa...ki lục của Nami đó nha. Mong mọi người còm men và vote cho Nami nhé!!!!

Yêu m.n nhiều.

Chương 3: Trở Về Việt Nam

12h tại sân bay Tân Sơn Nhất :

Tụi nó bước xuống là tiếng xì xầm, bàn tán nổi lên.

– Ôi má ơi, đẹp quá đi- người 1

– Thiên sứ giáng trần kìa- người 2

– Phải chi em là bạn gái tui ha- người 3

– Trời. Đẹp gì đâu!/- nữ 1

– Chắc là hồ ly chứ gì- nữ 2

– Chả đẹp bằng mình nữa- nữ 3 (ời trời...bà này bị ATSM rồi)

À mà mém quên chưa tả tụi nó. Nó vẫn phong cách cũ, vẫn tóc buông xoã hơi quăn khúc đuôi, quần đùi để lộ bắp chân trắng như tuyết, áo crop top màu đen, vòng thánh giá, đôi bông tai hình hoa tuyết, tai đeo headphone đen sẫm, chân đi đôi giày boot cổ thấp màu nâu đất, không quên chiếc kính mát to che nửa khuôn mặt. Nhỏ với chiếc váy cúp ngực màu hồng phấn cao hơn đầu gối có ít ren phía mép váy, mái tóc được buông xoã và uốn xoắn, cổ đeo sợi dây chuyền có khắc chữ B to đậm thêm kim cương, chân đi đôi giày búp bê cùng màu, bộ váy tôn lên nét nữ tính và trẻ con của nhỏ. Còn cô thì diện trên người bộ đồ màu đỏ bó sát người tôn lên ba vòng hoàn hảo, tóc được buộc cao lên cho thoải mái, chân mang đôi guốc cao 10 phân màu đỏ sẫm, cô lúc này nhìn vô cùng sexy.

Những lời ganh tị có, ngưỡng mộ có, ganh ghét có...v...v...nhưng tụi nó chả để tâm vì quen rồi, bên Anh cũng vậy nên khá quen và bỏ ngoài tai. Bước tới chiếc xe BMW, có một người đứng đó đợi. Thấy tụi nó tới ông mới đứng thẳng lên nói :

– Chào các tiểu thư.

Nó định mở miệng nói thì nhỏ nhanh chóng chen vào :

– Không cần đâu bác Lâm. Cứ tụi con như bình thường là được rồi ạ.

Bác Lâm cười mỉm nói :

– Được rồi. Các con đưa hành lý đây, bác chờ về trước. À còn đây là mấy chiếc xe mà con yêu cầu đây.

Nó cười chào bác Lâm rồi nói :

– Con cảm ơn bác ạ. Bác về trước đi tụi con sẽ về sau. À...mà bác đừng nói với anh Wind là tụi con về nha. Có bất ngờ cho anh ạ.

Nó nói xong rồi nháy mắt với ông làm ông cười không ngớt. Trò chuyện xong, bác Lâm về trước còn tụi nó thì xách xe đi chơi. Nó chiếc moto phân khối lớn màu đen, nhỏ chiếc mui trần màu trắng tinh, còn cô thì là chiếc mui trần màu đỏ chói. Nó rồ ga chạy đi, thấy vậy nhỏ và cô đuổi theo. Tuy là siêu xe nhưng hai người họ không thể nào đuổi kịp nó mặc dù nó chạy moto, không hổ danh là Nữ Hoàng Tốc Độ. Nó tới đầu tiên, tiếp theo là cô cuối cùng là nhỏ, nơi tụi nó tới là khu Trung Tâm Thương Mại lớn nhất do nó làm chủ. Nó hào hứng :

– Nè...đi mua trang sức trước đi.

Nhỏ cãi cự :

– Không. Đi mua quần áo trước cơ.

Cô lần này cũng lên tiếng :

– Không được. Tao đói...đi ăn trước đi.

Cứ vậy ba đứa cãi qua cãi lại cuối cùng nó quyết định :

– Thui. Đi đâu thì đi. Gặp nhau ở đây nha.

Cả bọn đồng ý rồi tản ra.

(Ấy da ba chuy tách ra rùi sau đây. Hay là theo dõi chuy Ice trước đi. Let go, đi nào).

~~~~~

Tình hình của nó :

Nó đang cất bước dạo quanh các cửa hàng trang sức, bất chợt nó dừng lại. Nó để ý cái dây chuyền bằng kim cương đen có mặt hình bông tuyết vô cùng đẹp luôn. Nó cất tiếng :

– Chị ơi, lấy cho em cái này đi.

Nó nhận ra cũng có người lên tiếng như nó (hấn đấy các bạn). Nó thấy người đó cũng đẹp trai nhưng đó thuộc dạng miễn nhiễm với trai đẹp rồi nên nhanh chóng nhìn mặt lại với ý nghĩ :

– ” Sao đây?? Hấn cũng định mua cái vòng này à?!! Nhưng mình rất thích cái vòng này. A. ...có rùi “.

Trông khi nó đang suy nghĩ vu vơ thì hấn có vẻ đứng hình khi thấy nó, một vẻ đẹp lạnh lùng, kiêu sa, nhưng lại vô cùng quyết rũ, không kém phần bí ẩn. Cô bán hàng thấy hai người trai thanh nữ tú đang đứng trước mặt mà nói lắp :

– Xin...xin lỗi. Mẫu này chỉ có một chiếc duy nhất thôi ạ.

Nghe cô bán hàng cất tiếng hấn mới sực tỉnh. Nó nhìn hấn lăm tìm hấn nhảy điệu cha cha cha, bất chợt nó cất tiếng :

– Anh gì đó ơi, tui thấy nó trước nên anh nhường cho tui đi.

Điều mà hấn nghĩ bây giờ là :

– ” Ôi má ơi, giọng nói thật trong trẻo, nhưng... hơi lạnh “.

Nó thấy hấn đơ liền thờ dài rồi nói tiếp :

– Anh gì ơi...

Bây giờ hấn mới tỉnh :

– Ừm...không được đâu. Anh cũng thấy trước mà.

Nghe vậy nó đen mặt lại. Hấn nói tiếp :

– Anh sẽ nhường nếu...em cho anh biết số điện thoại của em.

Mặt nó càng đen hơn. Nó ráng nhịn để không chửi lộn ngoài đường. Nó đành sử dụng tuyệt chiêu cuối. Nó nói :

– Anh ơi, anh nhường em đi mà. Năn nỉ anh đó. Nha..nha!!

Nó nói mà giờ mặt cùn ra, nhìn rất đáng yêu. Hấn thấy khuôn mặt đó đành lòng không nổi :

– Ừm...ừm. Em lấy đi.

Nó mỉm cười nhẹ lăm hấn đứng tim luôn. Nó quay sang nhìn cô bán hàng, thấy ánh mắt nó cô gói hàng lại đưa nó. Nó gật đầu rồi quay lưng đi, trước khi đi nó cất tiếng :

– Cảm ơn anh gì đó nha.!!

Bây giờ hấn mới tỉnh, nhận ra hấn đã bị lừa bởi chiêu Mỹ nhân kế, hấn thầm nghĩ :

– ” Cô nhóc này thú vị thật. Nhưng cũng thật tức vì bị nhóc lừa”.

——//ta là dây phân cách//——

Ta chuyển bên Snow ha (bên nhỏ thì quá thuận lợi rùi).

Tình trạng của cô bây giờ là đang lăm vào cảnh éo le. Không phải éo le mà là cảnh tượng bức mình.

~~~~~flashback~~~~~

Cô đang thông thả dạo phố, bất chợt cô thấy một quán kem nhìn vô cùng dễ thương, thế là cô bước thật nhanh.

– ”Leng...keng... “.

Tiếng chuông cửa tiệm vang lên. Rất nhanh chóng cô thu hút tất cả ánh nhìn của mọi người, cô không để tâm lắm, bước tới bàn gần góc bị khuất. Cô ngồi xuống lật tức có anh bồi bàn bước tới :

– Xin lỗi cô dùng gì ?

Cô ngược lên nhìn, cười mỉm :

– À...Anh cho tôi một matcha, một chocolate, một dâu, một vani...cảm ơn.

Cô ngược lên thì thấy anh ta ngỡ ngác, cô liền lên tiếng :

– Anh có nghe gì không vậy ?

Anh ta mới choàng tỉnh, ngại ngừng hỏi lại :

– Xin...xin lỗi. Cô nói lại được không ?

Cô liền thờ dáo nói lại lần nữa, lần này anh phục vụ mới nói :

– Xin cô đợi một tí

Một lát sau đồ ăn được đem ra là cô xử một cách nhau chóng. Ăn uống xong xuôi, cô thanh toán tiền rồi đi ra ngoài. Vừa bước ra khỏi cửa cô đụng phải một người, cũng không đúng nữa nên nói là đụng phải một con két. Con két bất chợt thét lên :

– Ay da...mày không có mắt hả cái con c** kia.

Cô rất tức định nhin để xin lỗi ai ngờ con két lại ” hót ” tiếp :

– Mày điếc hả?

Lúc này cô nhìn sang ả thì thấy ả đi với thằng con trai có vẻ đẹp chói lóa (Nami : chói lóa như bóng đèn. Gin : mìn j hả con t/g kia. Nami : hìhi...ko có j đâu anh * chạy mất dép *). Nhưng cô không quan tâm, cô liếc ả một cái nhìn khinh bỉ. Cô nói :

– Ái chà. Sở thú để công mở nên xổng một con rồi. Nên gọi cho họ để thông báo là thú xổng chuồng mất rồi.

Ả ta nghe vậy tức điên lên :

– Mày nói ai vậy hả???

Cô nhìn ả cười mỉa mai :

– Ô, bộ tôi nói tên cô ra à. Đúng là... nhột mới lên tiếng.

Ả ta tức :

– Cô...cô...

– Xin lỗi, nhưng cô không cần cháu khen cô đâu. Cô biết cô đẹp rồi. Cảm ơn cháu nha!!

Quay sang Gin cô lên giọng nói :

– Huấn luyện lại chó của anh đi. Ra đường chỉ biết cắn người bừa bãi.

Nói rồi cô quay lưng bỏ đi. ả quay sang nhõng nhẽo với cậu :

– Anh...anh mau xử cô ta đi. Cô ta chửi em kia.

Cậu quay sang ả phán một câu :

– Cô...biến đi.

Ả sốc, hét lên :

– Ô...Anh? Anh sao vậy?

– Dừng để tôi nói lại.

Thế là à ta ngừng ngây bở đi. Còn mình cậu đứng đó bất giác miệng mỉm cười nghĩ :

– ” Cô ta cũng khá thú vị “.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Sứ Địa Ngục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 4: Anh Wind Gặp Rắc Rối (P 1)

Thế là tụi nó tập trung lại rồi về nhà.

Tại biệt thự Sakura (biệt thự của nó đó). Tả sơ tí về căn biệt thự nè. Ừm...Sakura được sơn lớp ngoài là màu trắng tinh khiết, dọc theo con đường từ công vào thì hai bên được trồng hoa hồng đen (do nó lai tạo thành công), công ngoài được làm sắc sảo với hệ thống mặt khẩu tinh vi do chính tay nó thiết lập, không ai có thể phá được. Bên trong nhà vô cùng rộng rãi với đồ nội thất vô cùng quý, bao gồm một phòng khách, một nhà bếp, phòng ăn, một khu vườn rộng lớn. Tầng 1 thì có phòng của nó được trang trí màu hồng nhạt còn đồ nội thất do nó tự sắp xếp, đối diện nhỏ là phòng của anh gam màu xanh biển là chủ đạo. Kế phòng nhỏ là phòng cô với gam màu đỏ là chủ đạo, đối diện là phòng của cậu màu bạc là chủ đạo. Tầng 2 thì có phòng của nó màu đen xen kẻ trắng làm chủ đạo, đối diện là phòng của hấn màu tím lạnh lẽo là chủ đạo, còn thêm hai phòng cho khách nữa. Tầng 3 thì có 5 phòng nhưng là bí mật, ko kể đc. Sơ sơ vậy thôi!!

~~quay trở lại chuyện nào~~

Tụi nó vừa về là nhảy cái ào ra ghế sofa ngồi nghỉ. Tự nhiên nó cười nham hiểm :

– Nè. Tụi bây đi bar không? Gây bất ngờ cho anh Wind không?

Hai người kia nghe vậy gật đầu cái rụp. Nó đồng loạt nói tiếp :

– Vậy thì tắm rửa thay đồ rồi đi ra bar Black Angel ha!!!

Nó vừa dứt lời thì tất cả bọn nó chạy đi tắm rửa lên xe phóng đi. Tại bar Black Angel lúc này :

– Này. Mày không sợ con em gái mày là à ?

– Nó đang trên đường về chứ chưa tới đâu. Lo gì!!

Trước cửa bar :

Tụi nó bước vào, nó đập cửa cái rầm làm tất cả mọi người đổ dồn vào nó. Tụi nó quá ư là lộng lẫy, nó quần đùi, áo thun bên ngoài có thêm chiếc áo khoát jean màu đen, tay đeo vòng gai, đôi bông đầu lâu, vòng cổ hoa tuyết có hai đôi cánh (biểu tượng của bang nó), mái tóc màu bạch kim được buông xoả hơi xoăn, chân đi đôi boot gót nhọn màu đen nốt, trông nó thật bí ẩn và quyến rũ. Nhỏ thì vẩy đen cao hơn gối, mặc áo sơ mi trắng, cổ đeo chiếc vòng cổ hoa hồng được khắc kim cương, tóc được buộc đuôi ngựa cao cho mát, chân mang đôi cao gót trắng, trông nhỏ thật thuần khiết nhưng không kém phần nguy hiểm. Còn về cô thì chiếc váy đen đính ngọc rubi trên thân váy, váy ôm bó sát cơ thể cô chân váy rẻ dài tới đầu gối làm cô trong thật quyến rũ, không quên đôi guốc đỏ chói và chiếc vòng cổ hoa tuyết được lồng với thanh kiếm nhỏ. Nó hét lớn :

– Rain đâu? Kêu thằng Rain của các người ra đây.

Một thằng cạnh cửa lên tiếng :

– Này em, quản lý không phải muốn kêu là kêu đâu. Em đừng quậy nữa hay....em đi chơi với anh nha!!

Hấn vừa nói vừa đặt tay lên nó. Nó liếc sang khinh bỉ :

– Bỏ cái tay c** dơ bẩn của mày ra.

– Mày nói gì hả??

– Mày điếc hả?? Tao không nói lần hai đâu.

Nó vừa dứt câu thì tay hắn ta bị bẻ gãy. ” Áaaa ” hắn ta vừa ôm tay vừa hét :

– Con...c**. Tụi bây đánh nó cho tao. Còn đứng đó nữa à.

Thế là cả bọn xông lên đánh nó. Nó không đánh mà chỉ né thui, vòn đã đòi nó chán thế là ra tay. 1’ sau thì tụi nó nằm bẹp xuống hết. Bây giờ tên Rain mới ra, tên ấy hét :

– Cô là ai? Ai cho cô gây sự bar của tôi!!

Nó điềm đạm trả lời :

– Quên nhanh vậy!! Công nhận em đón tiếp chị nồng nhiệt và đặc biệt như vậy??

Bây giờ cậu thanh niên đó mới nhận ra nó. Bay thật nhanh lại ôm nó :

– Chị Ice, chị về khi nào vậy??

– Chị chỉ mới vừa về hồi sáng thui.

– Vậy chị có ở lại đây không??

– Chắc là có đấy em ạ. Mà...em bỏ chị ra được không??? Mặt hình tượng quá đấy.

Rain bỏ tay ra nhìn xin quanh, hét :

– Nhìn gì??? Muốn chết hả???

Mọi người lúc này sốc vô cùng khi thấy một Rain lạnh lùng, khát máu mà lại ôm một đứa con gái, họ tiếp tục ăn chơi sau tiếng hét của Rain.

– Hihhi...em xin lỗi chị.

– Em thay bảo vệ đi...bọn họ yếu quá. Ít ra trình độ cũng phải bằng em chứ.

Nó nói chỉ tay vào đồng xác dưới đất. Rain thấy vậy búng tay, tức thì hai người mặc áo đen đi tới :

– Các người đem tụi này đi đi, thay người mới.

Bây giờ nó mới hỏi :

– À...mà anh Wind đâu em???

– Dạ...anh ấy ở phòng vip 1 ạ!!!

– Ủ. Cảm ơn em. Mà đừng nói với anh ta nghe. Chị có bất ngờ.

Nó vừa nói vừa trưng cái mặt nham hiểm ra làm mọi người run. Quay sang hai con bạn nó nhếch mép hỏi :

– Đi chứ??! Có trò chơi mới rồi đó. Hehehe...

Tụi nó bước tới cửa phòng vip 1, nó mở điện thoại lên gọi cho anh trai của mình.

Bên trong phòng :

” Reng...reng... ”

Điện thoại hiện lên tên ” em gái “. Anh bình tĩnh bắt máy.

– ” Alo....chào em gái yêu dấu của anh. ”

– Chào anh. Anh đang ở đâu vậy??

– ” À...anh đang ở nhà “.

– Thật không?? Vậy sao anh lâu bắt máy quá vậy?? Lâu nữa???

– ” À.....tại anh bận... ”

– Anh bận gì??

– ” Anh bận tắm ấy mà “.

– Có thiệt không???

– Thiệt mà.

– Vậy à!!!

Bỗng cái cửa rớt xuống cái rầm. Đằng sau cánh cửa là một người con gái quyền lực cùng hai người bạn không hề đơn giản.

—————
Giới thiệu :

– Trịnh Minh Khánh (Rain) : đẹp trai, sau lần thua nó về mặt công nghệ, y dược, võ thuật,...nên đã được nó nhận làm em kết nghĩa sau mấy ngày liền bám đuôi nó đòi kết nghĩa.

Tui cắt nè. Cho m.n tò mò chơi. Hehehehe.....

Bạn đang đọc truyện *Thiên Sứ Địa Ngục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 5: Anh Wind Gặp Rắc Rối (P2)

Anh bây giờ mặt cắt không còn giọt máu, anh lấp bắp hỏi :

– Sao....sao em lại ở đây??

– Thì em đã nói với anh rồi mà. Em sẽ về nước mà.

– Nhưng...

– À....mà anh xem ai nè!!!

Đằng sau nó là nhò vớ vể mặt rất ư là khủng bố. Cụ thể là do anh đang hai tay ôm eo hai con mĩ nữ đẹp nhờ mĩ phẩm, nhò sát khí đầy người hét lên :

– Tui cho mấy cô ba giây để biến khỏi đây. Một...hai...

Tiếng thứ ba chưa kịp nói thì mấy ả chạy như bay phóng ra ngoài. Nhò bước từ từ vào, đến trước mặt anh nhò hỏi vớ vể mặt âm u :

– Anh??? Anh vừa vi phạm điều lệ gì??? Đọc cho em nghe đi!!!

Anh nuốt cái ” ực ” lấp bắp trả lời :

– Hic...anh...anh đã vi phạm điều 5 và điều 6. Điều 5 không được đi bar khi không có vợ, nếu không sẽ bị cắt thẻ 5 tháng. Điều 6 không được gái gú, lăng nhăng nếu không sẽ bị nhốt trong phòng tự kỉ 1 tuần. Hic...hic...hic...

– Khoan em muốn sửa tí. Cắt thẻ 6 tháng và bị nhốt trong phòng tự kỉ 2 tuần kèm theo 100 bản kiểm điểm ghi ” Anh xin lỗi. Anh sai rồi, mãi mãi chỉ yêu mình vợ thôi!! “. Ok??? Vậy nha!!! Thực thi ngay lun.

– Hic...tuân lệnh vợ.

Bây giờ hai thằng con trai ngồi trong phòng ôm bụng cười lăn lóc dưới sàn. Nó nhìn anh hất mặt sang hai thằng đó hỏi :

– 2. Ai vậy???

– À đó là hai thằng bạn của anh.

Nó nhìn hai người rồi thờ ơ nói :

– Giới thiệu đi!!!!

Hắn bây giờ mới ngưng cười ngược mặt lên nhìn nó. Bỗng hắn hét :

– Áaaaa....thì ra là cô.

– Ủ là tui. Có sao không, cháu??

– Cô....cô....

Anh thấy vậy hơi bất ngờ rồi hỏi hắn :

– Hai người quen nhau à?!!

Hắn bây giờ mới ngồi dậy nói :

– Chuyện là vậy...bla...bla...bla...vậy đó.

Hắn tưởng mọi người sẽ thông cảm mình....ai dè....

– Hahahaha.....mặt mày....mày như vậy mà....bị mỹ nhân kế lừa....ha...ha...ha. Tức cười quá....

Hắn bây giờ giận đỏ mặt quát :

– Tui bây...bạn bè vậy đó. Hừ...

Hắn nhìn ra sao nó thì thấy cô, hắn thắc mắc :

– Ủa....Sao em ở đây vậy Snow??? Đừng nói với anh là em là bạn hai con này nha??

Cô gật đầu thay cho câu trả lời.

Nó tò mò hỏi :

– Mày quen ông khi già này à!!!

Cô giải thích :

– Không phải quen. Mà khi già ấy là anh trai tao.

Nó sốc, lắp bắp hỏi :

– Cái gì??? Chơi chung với mày bao nhiêu năm mà giờ tao mới biết mày có anh cơ đấy!!! Chẳng lẽ chỉ mình tao là không biết??

Nó nhìn xung quanh thì thấy mọi người gật đầu liên tục, nó bây giờ khóc không ra nước mắt. Cậu ngược mặt lên thấy cô cậu cũng hơi bất ngờ :

– Ủa, cô cũng ở đây à.

Cô bây giờ mới nhìn cậu hỏi :

– Hừ??....anh là ai??? Tui quen anh à??!

– Thì tui là người có con bạn gái là thú xổng chuồng đó.

Cô bây giờ mới bất ngờ (nhưng chỉ giả vờ thôi ^0^) hỏi ngược lại :

– A...thì ra là anh....

Cậu chỉ nghĩ là cô nhận ra thiệt ai ngờ cô phán một câu làm cậu té ngửa.

– Tui không quan tâm, không có ÁN TUỖNG.

Cậu bây giờ chỉ nghĩ :

– ” Cô thật thú vị. Tui sẽ làm cô thích tui “.

Sau đó hai người giới thiệu (vì ko có j đặc biệt nên Nami bỏ qua). Tui nó mới ngồi xuống trò chuyện, nó thấy chán liền bày trò chơi :

– Haizzzz...chán quá. A...tui có trò chơi nè, chơi hông???

Cả đám đồng thanh :

– Chơi chứ!!!!

Nó nói tiếp :

– Tụi mình chơi trò quay chai đi. Ai thua sẽ bị người quay hỏi một câu, nếu trả lời được mà phải thật lòng nha thì được quay chai, còn nêđ không trả lời được sẽ bị phạt uống rượu. Sao??? Chơi hôn??

Đồng thanh tập 2 :

– Chơi chứ!!!

Rồi anh quay trước. Cái chai chỉ trúng nó. Nó mặt mày méo xẹo, anh hỏi :

– Anh hỏi em nha??? Em còn nhớ vụ đó không???

Nó im lìm, không khí trầm xuống.....Nó cười gượng bắt chợt lên tiếng :

– Em sẽ uống

Hắn và cậu vô cùng tò mò chuyện gì đã xảy ra nhưng cái không khí đó không cho phép họ hỏi. Dứt lời nó nốc cạn chai vodka. Nó quay chai, cái chai chỉ trúng nhỏ. Nó giam xảo hỏi :

– Tao hỏi mày nha!!! Mày có...nhớ first kiss của mày ra sao hông!!!?

Nhỏ đỏ mặt tía tai lắp bắp trả lời :

– À...ừm...tao uống

Thế là nhỏ nốc một ly vang. Tiếp theo cái chai chỉ trúng anh. Nhỏ hỏi :

– Này!!! Anh có hôn con nhỏ nào trong khi em đi không???

– Thừa bà xã...anh vô cùng trong sạch khi em đi.

– Vậy thì tốt. Nếu không em cho con đó chết không kịp chớp mắt.

Anh không phải uống vì đã thành tâm khai báo (Nami : công nhận anh này sợ vợ ghê. Wind : mi nói gì hả con kia. Lo viết đi, nói nhieu quá. Nami : Hừ...ta viết * lầm nhảm * ta viết cho người một kết cục bi thảm. Kha...kha...kha...). Cái chai lại được quay, lần này trúng hắn. Anh hỏi :

– Mày có để ý đến em gái tao hôn???

Hắn suy nghĩ rồi lên quan sát mặt anh. Vô cùng đáng sợ là điều để diễn tả anh bây giờ, hắn nói :

– Ừm...không

– Vậy thì tốt.

Thế là trò chơi tiếp tục cho đến khi bọn nó và hắn gục hết chỉ còn nó, nữ hoàng uống rượu mà. Nó cứ uống, một chai, hai chai,... cứ thế...mà toàn là O.X không mới ghê. Nó uống cho vui đi nỗi buồn, một quá khứ đau khổ, một thời nó còn cảm nhận được hương vị của tình yêu ra sao...cho đến khi cái sự việc đó xảy ra.

~~~~~

M.n có tò mò cái quá khứ của nó không??? Nhưng Nami sẽ ko ns bây h mà sẽ kể sau vì vậy....m.n cứ chờ đi nhe. Hehehehe!!!! ^^.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Sứ Địa Ngục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Đi Học

Vì ngày mai nó dự định sẽ cho tụi nó đi học nên nửa đêm nó lôi tụi nó về biệt thự Sakura để ngủ. Nó gọi người tới rước hai con heo về, còn xe thì để đó.

Tại biệt thự Sakura, ở phòng khách, nó pha trà giải rượu cho nhỏ với cô uống. Thấy hai người có dấu hiệu tỉnh táo một phần nó liền thông báo :

– Ê tụi bây, mai đi học nha!!!

Cô với nhỏ bắt mẩn hết :

– Hà....không. Tụi tao không đi đâu. Chán lắm!!!

Nó mỉm cười tinh ranh :

– Đừng lo, trường Big Star thuộc quyền kiểm soát của tao. Tao là chủ tịch nơi đó nên tụi bây tha hồ mà quậy. Chịu chưa mấy má???

Nhỏ với cô nhảy cẫng lên hết :

– Phải vậy chứ!! Yeah! Tụi tao sẽ đi. He...he...he...

Nó mỉm cười hài lòng, nói tiếp :

– Tao làm hồ sơ nhập học rồi đó....nhưng sáng tụi mình sẽ phải hoá trang gây bất ngờ cho 2.

Hai tụi nó gật đầu đồng ý. Nó tiếp tục :

– Vậy thôi. Tụi bây ngủ tiếp đi.

Nhỏ bức xúc :

– Cái gì??? Kêu tụi tao tỉnh dậy lúc nửa đêm chỉ nói thế thôi sao??? Mày cũng khủng vừa thôi chứ!!!

Nó vừa bước lên lầu vừa nói vọng xuống :

– Tao khủng là do chơi chung với mày....giờ thì đi ngủ đi. Nói nhiều quá!!

——Ta tua nhanh đây——

Nó bây giờ đang dọn bữa sáng, trên bàn biết bao nhiêu đồ ăn, ngược nhìn đồng hồ nó thấy bây giờ là 7h đúng (8h trường nó mới học. Sướng quá đi). Nó mới cất bước đi lên tầng 1, mở cửa ra thì thấy trong chiếc chăn có cái gì đó nó cười nham hiểm rón rén đi tới, nó thấy mấy sợi dây pháo vào chăn, đốt lên rồi bước ra đi tới phòng bên cạnh. Một lúc sau trong phòng có tiếng hét thất thanh :

– Áaaa...Ôi má ơi....Băng.....mày tính giết tao hả??!!

Nó ở phòng cô cười mẩn nguyện, bước thật nhẹ tới cạnh giường. Nó bỏ vài viên nước đá lên giường rồi lại bước ra, lần này là đi xuống lầu luôn. Một phút sau :

– Áaaaa.....trời ơi.....lạnh quá. BĂNGGGGGG.....

Hai tụi nó thay đồ rồi bước xuống thì thấy nó ngồi ăn thân nhiên. Nhỏ mặt mày nhăn nhó nói :

– Mày....Phá tụi tao rồi ngồi ăn ngon lành được à?!!!

Cô tiếp lời nhỏ :

– Đúng đó. Mày gọi bằng cách người thường được không??? Tao bị yếu tim là do mày gây ra không đấy.

Nó thân nhiên đưa miếng thịt bò vào miệng nhai :

– Tao không thấy hối hận hay ăn năn đâu. Ngồi xuống ăn đi. Hôm nay đi xe hay moto??

Nhỏ hào hứng :

– Tao lun trung thành với ” em iu ” của tao. Còn mày, Snow???

Cô ngược lên miệng nhai nhóp nhép :

– Hà?...à tao vẫn mãi chỉ có cục cưng tao thôi.

Nhỏ thấy vậy nói :

– Ê con kia, tao đang đứng nói mà mày ngồi ăn ngồi lành vậy hả???

Nó chen vào đáp :

– Ai kêu mày đứng đâu?!! Tự mày muốn mà.

Cô thì nén cười còn nhỏ thì tức xì khói với cách nói chuyện của nó. Nhỏ thở dài rồi ngồi xuống ăn, quay mặt sang nó hỏi :

– Mày thì sao???

Nó đang cầm ly vang đỏ uống, trả lời :

– Thì tao cũng chỉ em moto của tao thôi. Mà nhanh đi còn trang điểm nữa.

Tụi nó ăn thật nhanh rồi. ...

— ai da hết biết cách tả nên tua đây —

Mà thôi. Nami cất khúc này cho m.n tò mò chơi. He...he...he...đừng ném đá nha.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Sư Địa Ngục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 7: Trường Big Star

Hình ảnh phía trên tượng trưng cho trường Big Star. Hình ảnh chỉ mang tính chất minh họa. Từ hình ảnh trên m.n cứ thỏa sức tưởng tượng, bay xa càng tốt.

~~~~~

Tại trường Big Star, trước cổng trường.

– ” Brùm...kétttt... ”

Hai chiếc mui trần và một chiếc moto đậu trước cửa. Ba cô gái bước xuống, ba cô đều có phong cách tóc hai bím và chiếc mắt kính của một sách ngạ trị trên khuôn mặt . Nhưng dù vậy họ vẫn không mất đi vẻ đẹp tự nhiên, cả ba bước vào trường với nhiều tiếng xầm xì :

– Trời, quê mùa quá. Nhưng tao thấy nó cũng dễ thương . – Hs 1

– Áaaa, mấy con một sách kia. Ha...ha...ha...- Hs 2

– Xấu như ma. Đ** đẹp bằng tao nữa. – Hs 3

.....

Tụi nó xem như không khí, bước vào trường là lúc ba chiếc siêu xe chạy vào (chắc m.n biết là ai ha!!). Đám con gái hét lên :

– Áaaa....anh Ken. Em yêu anh.

– Anh Wind....làm bạn trai em nha.

– Anh Gin....em yêu anh. Cho em làm bạn gái anh nha!!!!

.....Vv....vv....và mây...mây

Nó thấy nhức đầu vô cùng, đeo tai nghe vào :

– Một lũ hám trai. Nhức cả đầu.

Đám fan girl nghe nó nói thì chuyển ánh mắt ” viên kẹo ” vào nó nhưng không bận tâm vẫn bước đi đều. Ba người nghe vậy quay lại, hấn nói khinh :

– Cô cảm thấy ganh tị hả một sách?? Xấu như cô mà cũng muốn lên tiếng à?!!! Hừ....

Nó liếc xéo hấn :

– Tui mà thèm ganh tị với một con khi à!!!! Tui một sách kệ tui nhưng tui không hám trai nhá.

Hấn cứng họng lắp bắp :

– Cô...cô... Nói ai là khi hả??

Nó đáp lại với giọng đùa cợt :

– Cô sao cháu??? Cô biết cô đẹp cháu khỏi khen. Cô mắc cỡ lắm !!! Mà cô không nói tên cháu nên.... đó là cháu tự nói, cô không biết.

Nó vừa nói vừa làm khuôn mặt mắc cỡ làm hấn đứng hình luôn. Nói xong tụi nó đi thẳng lên phòng hiệu trưởng bỏ tụi hấn đứng đó, một lúc sau hấn mới tỉnh thì lết xác lên lớp. Trước cửa phòng hiệu trưởng thay vì nhẹ nhàng mở cửa nó lại đập thẳng cẳng luôn, ” Rầm “. Thế là cánh cửa quay về với đất mẹ thân yêu, nó cất giọng nghịch ngợm nói :

– Papa nuôi à!!! Sao papa ” chăm ” vậy???

Bây giờ người đàn ông gần 40 tuổi mới ngược lên, thấy nó ông cười hiền hậu :

– Ái chà...Ice...Sao cháu lại phá cửa của papa thế???

Nó chỉ biết cười trừ. Nhỏ với cô xông đến ôm ông :

– Papa...tụi con nhớ papa lắm đó. Papa cho tụi con học với phá trường papa nha.

Ông đáp với giọng triều mến :

– Papa cũng nhớ các con....!!! Nhưng các con phá ít thôi nha.

Nó cất tiếng :

– Papa...tụi con học lớp nào thế???

Ông nhìn nó rồi đáp :

– Tụi con học lớp 11A1 ha?? Chung với anh trai con papa muốn con dễ kiểm soát anh trai con như con mong muốn.

Nó gật đầu thay cho câu trả lời. Rồi tụi nó chào tạm biệt ông lên lớp, tụi nó vừa đi thì ông nhấc điện thoại gọi :

– Alo....cậu cho người tới lắp cửa mới đi....ừ....càng nhanh càng tốt.

Ông tiếp tục làm việc nhưng lần này khác, bây giờ gió nó lùa vô mát lém.

_____

Trước cửa lớp :

Cô giáo đứng trước mặt tụi nó hỏi :

– Tụi em là học sinh mới à???

Nhỏ nhanh nhẩu đáp :

– Vâng ạ!!!

Cô nói tiếp :

– Cô là Lan Anh – chủ nhiệm lớp này. Tụi em đợi chút nha.

Tụi nó gật đầu, cô bước vào lớp. Lớp bây giờ như cái chợ vậy (Nami ko biết phải tả lm sao nên cho qua đi). Cô đồng dạt nói :

– Các em. ...lớp mình hôm nay có học sinh mới.

Đứt lời là tụi nó lao nhao.

– Trai hay gái vậy cô?? – Hs 1

– Xinh hôn cô?? – Hs 2

.....

Cô mỉm cười nói :

– Rồi các em sẽ biết.

Cô nhìn ra ngoài nói :

– Các em vô đi.

Tụi nó bước vào thì cả lớp im lặng luôn. Nhỏ lên tiếng giới thiệu :

– Xin chào...mình tên là Nguyễn Ngọc Bảo Mi. Mình vừa du học ở Anh về có gì xin giúp đỡ.

Cô cũng nhanh nhẩu trả lời :

– Hi...Mình là Phạm Huỳnh Gia Hân, mình cũng từ Anh về, xin chỉ bảo thêm.

Nó dùng giọng nói lạnh như băng bắc cực :

– Hàn Tuyết Băng, giúp đỡ.

Một phút trôi qua, lớp như bị đóng băng.

Rồi bỗng nó cười làm cho nguyên lớp cười theo, cả lớp nghe răng đồng thanh hét :

– Chào mừng các cậu đến với lớp 11A1 siêu quậy, siêu thông minh và.....siêu đoàn kết.

Tụi nó bắt đầu thấy hứng thú với cái lớp này vì lần đầu tiên nó thấy một cái lớp không có thành phần xấu, nó cười mà mị :

– He...he...Rùi các cậu sẽ phục những trò quậy phá của tớ.

Cô cũng nhìn tụi nó :

– Chào mừng các em!!! Cô là ” điệp viên ngầm ” của tụi quý này.

Chỉ vào tụi quý dưới lớp cô cười thật tươi :

– Tụi em chọn chỗ ngồi đi.

Cả ba gật đầu rồi bước xuống. Nhỏ xuống chỗ anh, cô xuống chỗ cậu, đương nhiên nó bắt buộc phải ngồi với hân. Vừa ngồi xuống thì nó lại lấy headphone ra nghe nhạc, vì tụi hân vừa ngủ dậy nên không biết đến phần giới thiệu hân thì lâu lâu lại nhìn nó với một suy nghĩ :

– ” Sao nhìn quen quen thế nhỉ??!! “.

Nhỏ thì ôm con iphone 6 chơi game, anh thì nhìn nhỏ chăm chăm. Thấy vậy nhỏ nhìn qua hỏi :

– Sao vậy??

Anh suy nghĩ nhưng mồm vẫn trả lời :

– Tui có quen cô không??? Sao nhìn cô với mấy đứa bạn cô quen quen vậy?!!!

Nhỏ nói :

– Không!!

Về phía cô thì lấy ipad ra lướt web, cậu nhìn cô rồi quay lại như cũ.

————— tua nhanh nè —————

” Reng... reng... ”

Chuông kết thúc giờ. Nhỏ chạy lại nói :

– Ê mày. Tao đói. Cần tin đi.

Nó suy nghĩ :

– Ủ. Cũng được!!!

Thế là ba nàng ta xuống căn tin, ba chàng thấy thế cũng đi theo. Ba nàng mua một đồng đồ ăn rồi ngồi trong góc ăn (Nami : sức công phá ghê gớm thiệt), ba chàng bước tới, cậu hỏi :

– Tụi tui ngồi với được không???

Nó đáp nhưng không thèm ngẩng đầu lên :

– Tự nhiên. Chỗ còn trống mà.

Thế là ba chàng ngồi xuống, trò chuyện được một lúc thì ba con mặt kí phần bước tới. Con Ánh ôm hân, con Ly ôm anh, con Ân ôm cậu. Ánh ỏng ẹo :

– Anh... Sao anh không ngồi với tụi em???

Hân lạnh lùng lên tiếng :

– Bỏ ra.....

Nhỏ thấy ngứa mắt liền chửi xéo :

– Ê mày... tự nhiên sao tao thấy ngọt ngọt quá hà..?

Cô biết ý nhỏ liền tiếp :

– À.. chắc do không khí bị ô nhiễm ấy mà....

Con Ánh nghe tụi nó nói vậy lên giọng :

– Cô nói ai làm ô nhiễm không khí hả????

Nhỏ quay sang làm vẻ mặt ngạc nhiên hỏi lại :

– Ủa..... tui nói tên cô à??? Đúng là nhột mới lên tiếng.

À ta tức lấp bắp nói :

– Cô.... cô....

Nhỏ khinh :

– Cô gì mà cô!!! Tui còn trẻ lắm với lại tui không có đứa cháu như cô.

Thấy vậy con Ly lên tiếng bênh :

– Xấu xí, quê mùa như cô mà cũng đòi lên tiếng à!!!

À giờ tay lên định tát nhỏ nhưng....

” Bốp ”

Tiếng bàn tay va vào mặt nhưng không phải của nhỏ mà là của nó, vâng.... nó đã đỡ giùm nhỏ. Cái tát làm nó làm cái mắt kiếng của nó rớt xuống, bây giờ anh mới nhận ra nó. Anh thốt lên :

– ICE... là em à???

—————

Tui lại cắt tiếp nè. Cho m.n tiếp tục tò mò và tức chơi. He...he...he...

Bạn đang đọc truyện *Thiên Sứ Địa Ngục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 8: Lãnh Hậu Quả – Nỗi Đau Không Ngươi

Nó liếc nhỏ Ly bằng ánh mắt lạnh lẽo, quay sang anh :

– 2...Giờ mới nhận ra sao??? Kém quá vậy?!! Em nhớ hồi giới thiệu có nói tên rùi mà. Thật là.....

Anh luống cuống trả lời :

– Lúc đó anh ngủ mà.....

Nó bắt gác thờ dài :

– Thôi. Bỏ qua đi!!

Quay sang nhỏ :

– Mà có sao không???

Nhỏ lắc đầu, nhỏ lo lắng hỏi nó :

– Mà có đau không???

Nó lắc đầu, cô lên tiếng :

– Xử nó chứ???

Nó lạnh lùng :

– Phải xử, nó đụng tới mặt tao. Đừng lo.....sẽ nhẹ nhàng thôi.

Quay lại với con Ly, nó hạ giọng :

– Cô dám đụng tới bạn tôi, tệ nhất là cô đụng tới mặt của tôi. Nên xử cô sao đây???

Ly cao ngạo :

– Mà dám đụng tao sao??? Nói cho mày biết tao là đại tiểu thư của tập đoàn Tô, đụng vào là mày đi đòi đấy.

Nó khinh bỉ ả :

– À thì ra là tập đoàn Tô. Thật tiếc cái tập đoàn ấy khi có một tiểu thư như cô. Tôi không dám đụng cô ư??? Để xem...

Dứt lời nó móc cái iphone 6 ra gọi :

– ”Vâng, chủ tịch“.

– Cô hãy phá tan cái tập đoàn Tô cho tôi, làm nó phá sản liền, rồi thu mua nó. Rút hết bản hợp đồng liên quan đến Tô thị. Ngay bây giờ cho tôi.

– ”Vâng, tôi làm liền đây thưa chủ tịch“.

Cắt cái điện thoại vào nó nhìn Ly :

– Rồi đó, tôi không dám đụng vào cô đâu.

Ả nghe vậy nghi ngờ mở ra xem thông tin cổ phiếu, bất chợt mặt ả tái lại. Giá cổ phiếu của công ty ả đột nhiên rớt giá, hiện đang bị các công ty khác thu

mua. Điện thoại ả rung lên :

– ” Alo....con làm gì tới tập đoàn Snow vậy ??? ”

– Con có làm gì đâu???

– ” Vậy tại sao họ lại rút hết tất cả bản hợp đồng của ta vậy hả??? Bây giờ họ là cổ đông lớn nhất họ có khả năng thu mua công ty của ta, ta có thể có nguy cơ bị phá sản đó “.

Ly thần thờ cúp điện thoại, cảm phản nhìn nó :

– Là cô làm ư??!!

Nó thân nhiên như không :

– Tuy cô nghĩ. À mà cô chưa xong đâu, cái mặt của tôi bị cô in dấu đây này.

Nó chỉ chỉ tay vào mặt nó rồi...quay sang cô :

– Mà lại cần tin xin dùm tao ít muối và ớt đi.

Cô hiểu ý nó nên đi liền, nó nói với nhỏ :

– Cho tao mượn ” đồ chơi ” của mày coi!!!

Nhỏ lắc đầu liên tục phản đối :

– Thui. Bắn hết !!

Nó năn nỉ :

– Thui mà, cho tao mượn đi. Tao chế cho mày cái mới. Tiện lợi hơn nhieu....

Nhỏ nghe vậy mắt sáng long lanh :

– Nhớ nhe!! Đây này.

Nhỏ móc cây dao ra đưa nó. ả thấy vậy run sợ hỏi :

– Mày....mày tính làm gì tao???

Nó cười man rợ, đúng lúc đó cô đi tới. Cô chìa hai tay ra :

– Muối và ớt của mày đây.

Nó nhìn cô gạt đầu, nó quay lại với con Ly, với cái nhìn sắc bén.

” Roẹt... ”

” Áaaaa.... ”

Vâng....với tốc độ của nó, nó rạch cho con Ly một đường ngay đùi. Đau đòn ả hét lên, máu chảy xối xả, nhưng nó không dừng lại đó, đưa tay với lấy hũ muối mà cô cầm đồ lên đùi ả....

” Áaaaa.... ”

ả lại hét, nó lại tiếp tục lấy hũ ớt rắc lên như thêm gia vị cho món ăn....

” Áaaaa.... ”

Quá đau đòn ả ngất đi. Nó ung dung ngồi xuống bàn, không cảm xúc :

– Đó là cái giá phải trả khi đụng tới tôi....và bạn bè tôi.

Tất cả học sinh ở căn tin xì xào, bàn tán nhưng không dám nói lớn và không dám đụng tới nhóm của nó....bọn hấn kể cả anh nó cũng bất ngờ không kém

Nó quay sang nhỏ :

– Mất hứng ăn, mày mua chút gì cho tao đi. Rồi cầm tới chỗ tao thích nha!!! Thanks mày

Nói rồi nó đứng dậy rồi đi trước bao nhiêu ánh mắt sợ hãi lẫn ánh mắt thắc mắc của hân :

– ” Rốt cuộc em là người như thế nào??? Thân phận em còn bí mật gì nữa??? ”

~~~~~

Tại khu vườn của nó :

Nó ngồi thẩn thờ giữa đám hoa hồng đen, ngược mặt lên trời nó tự hỏi :

– Anh à.....có phải em nên quên việc đó đi không??? Nếu em quên anh rồi... anh có giận em không???

Nhưng không một ai trả lời, đáp lại nó chỉ có tiếng gió thổi nhẹ nhàng, êm dịu... bầu trời vẫn trong xanh đẹp lạ kì.....khác hẳn với tâm trạng nó lúc này...

Tại căn tin :

Nhỏ mua đủ đồ ăn rồi, nhìn cô :

– Ê.....đủ rồi đi thôi. Nó đang đợi đó.

Cô gật đầu :

– Ừ....

Tụi hân thấy vậy cũng đi theo. Tụi nó đi tới khu vực cấm của trường, hân thấy thắc mắc nhưng thôi....nhỏ bước tới trước cánh cửa được giấu dưới lớp hoa dại, kéo một sợi dây bất ngờ bản mặt khẩu hiện ra. Nhỏ nhanh nhẹn ấn mặt khẩu...

” Két.... ”

Cánh cửa mở ra, một khu vườn tựa như thiên đường hiện ra. Hân thấy bất ngờ, lấp ló :

– Cô....Sao có thứ này ở đây vậy???

Cô điềm tĩnh trả lời :

– Nơi này được nó xây dựng, nó muốn có một nơi yên tĩnh nên đã làm ra nơi này....anh hai anh không cần thắc mắc đâu, nếu nó mở lòng được thì nó sẽ kể anh nghe.....

Nhỏ tiếp lời cô :

– Nơi này chỉ có tụi tui biết thôi....bây giờ các anh cũng biết nên nhớ giữ bí mật đó. Kể cả anh đấy....anh Wind!!!

Nhỏ nhìn anh nhắc nhở. Tụi nó và tụi hân bước vào thì thấy nó ngồi thẩn thờ ở giữa đám hoa hồng đen, nó nghe tiếng động :

– Tụi mày tới rồi hả??? Các anh cũng tới luôn hả???

Nhỏ ngồi xuống cùng khay thức ăn, nhẹ nhàng :

– Mày ăn đi, đừng buồn nữa. Nha???

Nó mỉm cười nhẹ gật đầu. Nhỏ và cô thấy khuôn mặt nó đượm buồn nhưng nó không muốn nói thì nhỏ sẽ không hỏi, thế nhưng có ba người cùng một suy nghĩ :

– ” Mày/Em buồn vì vụ đó nữa à “.

Nhưng riêng hân lại thấy lo cho nó :

– ” Sao nhìn em đau khổ thế? ”

Nhìn khuôn mặt nó đau khổ, tự nhiên tim mình thắt lại. Hân thấy nó đau, nhưng hân lại cảm thấy như đau giùm nó. Thế là mấy tiết sau tụi nó cúp luôn. (Nami : học sinh ngoan đó nha??? Tụi nó + hân : mi nói gì??? Nami : hihhi....không có gì đâu. * chạy té khói *)

Nami xin nhắc lại hình ảnh chỉ mang tính chất minh họa, nên hãy để trí tưởng tượng của m.n bay xa nhé!!! Nhưng đừng xa quá...he...he...he...

Thui tui dừng đây, hết ý rồi. Sorry m.n nha. Đừng xoá truyện, iu m.n, nhớ còm men cho mh nha.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Sư Địa Ngục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Lớp 11A1 Siêu Quậy Siêu Thông Minh Và Siêu Đoàn Kết

Như thường ngày, nó luôn là người dậy sớm nhất. Sau khi chuẩn bị đồ ăn sáng, nhìn đồng hồ thì đã 7h, nó bước lên phòng nhỏ để gọi nhỏ dậy. Nó hét long trời lở đất, chim bay tán loạn, người già lên con đau tim khiến cho xe cấp cứu hết vang một góc trời :

– MIIIIII.....MÀY DẬY CHO TAO.....

Đáp lại tiếng hét đó là một giọng ngáy ngủ :

– Ừm...cho tao....5' nữa đi!!!

Nó (lại) cười nham hiểm. Lấy miếng chanh vắt vào chiếc miệng nhỏ nhắn đáng yêu đó, khi chanh chảy vào khe miệng thì nó đã yên vị bên phòng của cô. Nhỏ hết khiến thiên hạ lại một phen rung động, băng ở hai đầu bắt đầu sụp đổ, chìm chóc bay loạn xạ, cá thì chết hàng loạt, thiệt hại tài sản vô cùng lớn :

– Trời ơi.....BĂNG.....mày hết thương tao rồi phải không???

Nó cười trong bụng, nhìn cô ngủ ngon lành trên chiếc giường ấm áp, vắt chất xám để bày trò.....

” Ting..... ”

Một bóng đèn sáng trưng trên đầu nó. Nó vừa nhớ ra rằng cô rất thương nó, nó mỉm cười rồi bắt đầu giờ tài năng diễn xuất ra :

– Hân...mày dậy đi!!

Cô nhura nhura đáp :

– Haaa...còn sớm mà....5' nữa đi.

Bỗng.....

” Choang.... ”

Một tiếng rên thật khẽ nhưng lại tác động đến con người kia....

” Á....ai da ”

Cô bật người dậy thì thấy khắp sàn đầy mảnh thủy tinh, trên tay nó thì có một vết thương dài, máu đang tuôn. Cô thất thần bước lại nó :

– Mày có sao không???...sao máu không vậy???

Nó nhìn lên cô, trầm giọng :

– Tao định lấy ly nước cho mày uống để tỉnh ngủ....ai ngờ....tao vấp chân té xuống, mảnh thủy tinh đâm vào tay rạch một đường....

Nó chưa nói xong thì cô đã vsen xong xuôi :

– Đi thôi, tới bệnh viện. Lẹ lên!!

Nó cười hải lòng, đứng lên :

– Rồi xuống ăn sáng. Mày tính ngủ rồi đó!!!

Với chỉ số IQ cao ngất ngưỡng thì cô đã hiểu ra vấn đề, cô tức xì khói :

– Băng...mày đừng đùa với tao kiểu đó chứ!!!

Nhưng nó có nghe à, nó bây giờ đã yên vị thưởng thức bữa sáng, trong phòng cô vẫn lăm bằm như tự kỉ :

– Nó dám lợi dụng tình là cảm của mình để diễn trò, phải bày trò chọc nó thôi. Nhưng nó thông minh như vậy thì bày trò gì???...haizzzz, bỏ vậy!!!

Ăn sáng xong xuôi tụi nó đi học.

Tại cổng trường :

Lại hai chiếc siêu xe, một chiếc moto.....nhưng lần này khác thêm hai chiếc siêu xe khác và một chiếc moto. Tụi nó bước xuống với khuôn mặt cũ, bắt ngờ chạm trán bọn hần.

Tụi nó bước xuống là tất cả ánh mắt dồn vào, nó với bộ đồng phục trường nhìn vô cùng đẹp, váy ngắn màu đen, áo sơ mi tay dài cà vạt đen, cà vạt được nó thả lỏng, mái tóc bạch kim buông xoã, băng đô đầu lâu. Nhỏ cũng với bộ đồng phục ấy nhưng tóc được tết theo kiểu, gấn nơ hồng. Cô với bộ đồng phục nhưng tóc được cột cao, đội mũ lưỡi trai. Tụi nó đều mang đôi boot đen, nhìn tụi nó như tỏa sáng. Còn tụi hần thì áo sơ mi trắng, kèm theo áo khoác đen, quần tây, đứng cạnh nhau nhìn tụi nó, tụi hần như một cặp nam thanh nữ tú vậy.

Bước vào lớp 11A1 :

Đám nhón nháo như bị đẹp im, khi thấy tụi nó cả lớp như bất động thắc mắc vì cứ tưởng người lạ vào lớp, bắt chợt nó phóng khí lạnh ra, rồi tự nhiên nở nụ cười tỏa nắng :

– Này, tụi bây!!! Là tụi tao đây. Một hồi tới tiếp bà la sát, hay tụi mình tặng quà bà đi!!!

Nó nhe răng cười răng măng, nụ cười ấy làm cho tim ai đó đập trật nhịp. Cả lớp nhón nháo :

– Mày định tặng bà cái gì vậy Băng??? – Hs 1

– Tụi bây lại đây tao bàn kế cho.

Thế là nguyên lớp chụm mấy cái đầu lại to nhỏ với nhau. ...

Bla....bla...bla...

Xi xàm một hồi một đũa hét :

– Trời ơi, tao phục cái đầu mày quá đi.

Nó cười đắc ý :

– Tao mà lì!!! Vậy đi, tụi bây nhớ kế hoạch nha!!!!

Cả lớp hô to :

– Ủa.... Tụi tao nhớ rồi!!!!

—/

Thật ra lớp 11A1 là lớp đứng đầu là quậy nhất nhưng lại có bộ óc thiên tài, vô cùng đoàn kết và không phân biệt giai cấp. Nên mới vô tụi nó không bị chê cười, vì có bộ óc thiên tài nên các thầy cô giáo không làm gì được tụi nó.

—/| Chuông vào lớp

Tiếng giầy cao gót nện xuống sàn nhà, báo hiệu bà ta sắp tới. Tụi nó bắt đầu thực hiện kế hoạch. Bà cô bước vào lớp, bà ta cũng khoảng 30, 40 gì đó, mặt thì trét một đồng phân, bộ đồ bà mặc thì...Ồi trời, nghèo đến nỗi thiếu vải tùm lùm, chỗ cần che thì không che chỗ không cần thì lại che. Nhìn bà như đang múa cột vậy.

Kế hoạch bắt đầu.

Bà ta lên tiếng :

– Bắt đầu bài học.....

Bà chưa nói xong thì nó giờ tay, thấy vậy bà gọi :

– Sao vậy Băng???

Nó lễ phép hỏi :

– Thưa cô, em có quà tặng cô!!!

Bà nghe vậy hơi thắc mắc :

– Của ai vậy???

Nó đáp :

– Dạ, hồi nãy có một anh đẹp trai gửi em,...nói là đưa cô.

Nó nói dối không chớp mắt, còn tụi bạn trong lớp thì nhin cười. Nghe tới trai đẹp thì mắt bà sáng lên, cầm món quà lên bà thấy một bức thư, bà cầm bức thư lên đọc. Nội dung bức thư như sau :

– ”Tặng cho em – tình yêu của anh. Món quà này là sự tượng trưng cho tình yêu lớn lao và trong sáng của anh, nỗi khao khát, mong muốn gặp em. Anh nhớ khuôn mặt khi mỉm cười của em khi anh đang chơi ở sở thú lúc tham quan chuồng khỉ, nhớ tới hương thơm nồng nặc 10 năm không tắm của em,...mà viết vậy cũng nhiều rồi, hao mực quá nên anh kết đây. Món quà này xin tặng em, mong em nhận cho như một sự bố thí của anh!!

Yêu em ”

Bà đọc bức thư mà máu não dâng trào, bà lập tức mở hộp quà ra thì....

” Áaaaaa.... ”

Bà ngất đi, một lát sau xe cứu thương khiêng bà đi thì cả lớp bật cười như lũ điên trốn trại. Tình hình là vậy, trong hộp quà có vô vàn gián, nhện, chuột....thậm chí nhiều họ hàng khác của bọn gián, rắn cũng có lun. Quà là nó, thật cao siêu!!!!

Thế là tụi nó được vắng tiết bà, cả bọn bu vào nó chúc mừng.

– Mày giỏi quá, Băng ơi. – Hs1

– Tụi tao phong cho mày làm nữ hoàng phá phách của lớp 11A1.

Nó cười thật tươi :

– He...he...quá khen. Cứ vậy đi. Sau này có phi vụ gì cứ kêu tao.

—//// Giờ ra chơi

Nguyên lớp 11A1 kéo xuống căn tin ăn tiệc. Nó đồng dục :

– Tụi bây cứ tự nhiên....tao bao, con Mì trả tiền.

Nó chỉ sang nhỏ, nhỏ nghe xong như sét đánh ngang tai, hét toáng lên :

– Áaaa....Mày định hại tao à!!! Băng. Trời ơi, tài sản của tôi.

Cả lớp nghe nói được ăn miễn phí thì :

– Ok!!! Ăn đi tụi bây. Phá thẻ con Mì nào.

Anh nghe vậy an ủi nhỏ :

– Thôi không sao đâu, vợ yêu!!! Em không trả thù nó nổi đâu!!!

Nhỏ đành cắn răng, khóc không ra nước mắt. Thế là nguyên lớp nó cần quét cái căn tin. Bất chợt nó quay sang nhỏ :

– Tao nhớ cục cưng tao quá, chiều nay tao đưa nó về nhà mình nha!!!

Nhỏ với cô nghe xong cuống cuống năn nỉ :

– Thôi mà mày, tao bị yếu tim. Đừng đem nó về!!!

Nhỏ cũng ra sức năn nỉ :

– Đúng rồi!! Thấy cục cưng của mày chắc tao gặp ác mộng suốt quá!!!

Nó cười ranh mãnh :

– Muộn rồi. Tao đã đem nó về rồi.

Thế là hai hai cô nàng lại một lần nữa khóc không ra nước mắt.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Sứ Địa Ngục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 10: Dọn Nhà – Cục Cưng Của Nó

Bọn hấn nghe vậy thắc mắc :

– Cục cưng của cô là ai vậy???

Nó nhìn bọn hấn trả lời :

– Thì là mấy con thú cưng của tui!!

Bọn hấn ”à ” một tiếng.

Nó quay sang anh hỏi :

– 2..., 2 có muốn qua nhà em sống không???? Có phòng rùi đó.

Anh thấy vậy gật đầu :

– Ừ....cũng được. Chiều hai dọn đồ qua.

Hấn với cậu nghe vậy đồng thanh :

– Tụi tui qua với???

Nó cười gật đầu, nụ cười tỏa nắng ấy lại một lần nữa làm tim ai đó lồi nhịp.

– ”Tim à!!! Mày đừng có lồi nhịp nha. Tao chết bây giờ. ”

—/—/ Tua nhanh nè

Chiều tụi nó xách xe ra về :

Trước cổng trường hấn gặp nó hỏi :

– Nhà cô có nuôi con gì không???

Nó thành thật :

– Có chứ....hai con mèo và hai con chó.

Hấn nghe vậy càng hồi hộp mong tới nhà nó nhanh để tìm hiểu nó rồi của nó. Đi được 10' thì biệt thự Sakura hiện ra trước mắt, nó bước đi trước tụi hấn đi sau, còn cô với nhỏ thì níu áo cậu và anh làm anh với cậu tò mò . Vừa mở cửa ra bốn cái bóng đen phóng vụt ra kèm theo tiếng gầm..,

Trước mặt hấn bây giờ là hai con hổ loại lớn và hai con sói trưởng thành, hấn lắp bắp :

– Sao....sao cô nói là mèo và chó???

Nó quay lại nhìn hấn trả lời với giọng ngây thơ làm hấn té xỉu :

– Thì hổ cùng họ hàng với mèo và sói thì cùng họ hàng với chó mà. Có gì sai sao???

Nó quay lại bốn cục cưng, nó ra lệnh :

– Bạch Miêu, Tiểu Miêu, Song Anh vào nhà. Khách đó!!!

Nghe giọng chủ nó cụp đuôi ra dáng dễ thương bước vào phòng khách, nó bước đi trước bốn con thú, tụi hấn với cô và nhỏ theo sau.

Tất cả tập hợp ở phòng khách. Sau một hồi loay hoay dưới bếp nó bung lên một khay trà và một ít bánh ngọt, nói ít chữ hai cái bánh kem bự tổ chăng. Nó ngồi xuống thì Song Anh ngồi hai bên, còn Bạch Miêu và Tiểu Miêu thì nằm dưới chân nó. Anh cầm tách trà lên uống :

– Sao em lại nuôi hai,...à không bốn con này????

Chỉ vào cục cưng nó anh bức xúc. Nó trả lời :

– Thì hồi bên Anh, em đi thực hiện nhiệm vụ trong rừng phát hiện ra tụi nó, thấy dễ thương nên em đem về nuôi nấng, huấn luyện. Đồng thời có người chơi cùng....

Hấn ăn một miếng bánh ngọt, hỏi :

– À...mà tui tui ngủ ở đâu???

Nó giải thích :

– 2....anh ngủ ở phòng đối diện Mi, Gin ngủ ở phòng đối diện cô, còn Ken ngủ ở tầng 2 đối diện phòng tui!!!

Hấn nghe vậy mừng thầm trong lòng, nó thấy mặt hấn gian tà nên phán một câu làm hấn mừng hụt :

– Mà anh đừng mong vào phòng tui!!! Tục tưng sẽ ngủ với tui!!!

Hấn đành lảng sang chuyện khác, đề nghị :

– Nè....hay tui mình tổ chức tiệc nướng mời nguyên lớp tới chơi hôn???

Nó nghe tới thịt thì mắt sáng long lanh, gật đầu liên tục :

– Được....ý hay. Ngày mai là thứ bảy nên Mi với 2 đi chợ mua thức ăn, Hấn với Gin đi mua đồ trang trí, một ít trái cây làm tráng miệng với một ít nguyên liệu làm bánh, còn Ken thì đi mua rượu, tui thì chỉ việc ngủ thui!!!!

Nghe phân công xong cô bức xúc hét lên :

– Ê mầy nói sao??? Tao phải đi với thằng khỉ lằng nhằng này à!!! Mơ đi....mà tại sao mầy lại ngủ chứ,...mày với anh tao cùng đi mua rượu. Vậy cho công bằng.

Cậu nghe cô nói mình là khỉ bức mình quát lại :

– Cái gì??? Cô nói ai là khỉ hả??

Thế là chiến tranh bùng nổ, nó mệt rồi không muốn can nên ra lệnh :

– Tiểu Miêu, Bạch Miêu, Song Anh kêu họ im lặng đi, mama mệt rồi!!!

Cục cưng nó nghe lệnh bắt đầu :

– Grào....Grừ....

Cô với cậu nhìn bốn con vật gằm gừ, nghe răng trước mặt nên sợ xanh mặt mà ngồi yên. Thấy họ ngồi yên tụi nó mới cụp đuôi đi lại phía nó, nó thấy vậy khá hài lòng, xoa đầu ôm hun tụi nó :

– Ngoan lém!!!

Xong miêng cưỡng gật đầu với kế hoạch. Hấn thì càng mừng hơn khi nghe được đi cùng nó, thế nhưng đòi không như mơ :

– Tao đồng ý....nhưng tao muốn cục cưng tao đi chung. Lâu rồi tao không bồi dưỡng tình cảm với nó....

Mặt hấn méo xẹo luôn nhưng thôi kệ. Xong xuôi ai về phòng nấy, nó với các cục cưng nó về phòng, nhảy lên giường nó mở ngay cái laptop chat với lớp nó. Mà không ngờ nhanh thiệt, mới đây nó đã thành lập nhóm siêu quậy trên face, mà còn đầy đủ thành viên trong lớp nữa, nó đánh :

– Ê tụi bây, mai qua nhà tụi tao ăn tiệc nướng đi!!!

– ”Ây da...cái này hay nè ” – Bánh Kẹo (là của con lớp trưởng Chi của nó)

– ”Được...tụi tao sẽ qua, nhớ mua nhiều nhiều đó ” – Mặt Ngốc (của thằng lớp phó học tập Tuấn)

.....

Nó tiếp tục :

– Tao báo trước là tụi bây không được la hét dưới mọi hình thức, có thể mua thuốc trợ tim phòng hờ.

– ” Chi vậy má ” – Bánh Kẹo

– ” Má làm tụi tui vừa sợ vừa hồi hộp ” – Mặt Ngốc

.....

Tránh lộ kế hoạch nó off lun, thế là ” dư luận ” bàn tán chửi bới nó. À quên, nó cũng đã gửi tin nhắn tụi bạn đến trường rồi cho người rước.

Ngày mai :

Tụi nó bắt đầu kế hoạch, bắt đầu với nhỏ và anh. Let go!!! Mình đi theo phục kích nhỏ với anh đi.

Tại cái nơi gọi súp ơ mắt kịt.

Cô đẩy một xe, anh đẩy một xe thấy vậy anh hỏi :

– Sao mua nhiều vậy???

Nhỏ tay lựa đồ ăn không ngừng nghỉ nhưng miệng vẫn giảng đạo lí cho anh :

– Anh nghĩ xem, lớp mình có tới 40 cái miệng... mà hồi ăn ở căn tin em cháy túi vì cái bụng không đầy của chúng. Còn nữa anh nhớ không con Ice nó ăn đâu có ít, mà nó ăn nhiều bao nhiêu thì Snow lại ăn ít bấy nhiêu... thế nên mua nhiều vẫn tốt hơn...đur thì đề tù lạnh mai nốt dùng tiếp.

Anh gật gù tỏ ý đã hiểu. Đẩy xe một hồi quay lại quầy thu ngân, bọn họ sốc khi thấy hai xe đầy đồ ăn. Thanh toán xong leo lên xe phóng về biệt thự.

—Sang bên cô với cậu nào

Cô với cậu bây giờ đang cãi nhau chí choé vì lí do nên mua táo hay dâu.

~~~~~flashback~~~~~

Cô với cậu đang đi dọc theo quầy hoa quả, bất chợt cô dừng lại.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Sứ Địa Ngục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Tiệc Nướng Vui Vẻ (P1)

Thấy cô dừng cậu thắc mắc :

– Sao dừng vậy??

Cô nhìn vào đồng dâu, hỏi cậu :

– Hay tụi mình mua ít dâu cho con Băng làm bánh đi.

Anh thì thấy mấy trái táo nhìn ngon quá, hỏi ngược lại đồng thời bác bỏ ý kiến của cô :

– Thui. ...,dầu ngọt không ra ngọt chua không ra chua. Hay là mua táo để Bả làm bánh táo đi.

Thế là cả hai cãi chỉ choé.

~~~~~end flashback~~~~~

Bực mình quá cô nhấc điện thoại gọi cho nó hỏi ý kiến :

” Anh biết không anh bao đêm em nhớ anh.

Em ngước mắt lên trời tìm vì sao mang tên là anh.

Em nhớ khi xưa hai ta dưới cơn mưa.

Ngọt ngào môi khẽ chạm và em đã biết yêu người ơi.

Bỏ công anh bay trong gió chiều.

Khiến cho lòng em nhưng nhớ nhiều.

Nhớ nụ cười ánh mắt người

Một vòng tay yêu biết bao nhiêu.

Và em hứa yêu anh suốt đời.

Chẳng bao giờ mình xa cách rồi.

Trái tim này, cánh tay này,

nguyện cùng anh đi hết con đường tình yêu.

Đôi lúc vu vơ, giận hờn anh chớ buồn.

Vì tận trong đáy lòng em chỉ muốn yêu anh mà thôi.

Đêm sắp qua mau ngày dài em sẽ chờ.

Bỏ công anh lớn dần hẹn ước trong ta thành đôi.

Bỏ công anh bay trong gió chiều.

Khiến cho lòng em nhưng nhớ nhiều.

Nhớ nụ cười ánh mắt người

Một vòng tay yêu biết bao nhiêu.

Và em hứa yêu anh suốt đời.

Chẳng bao giờ mình xa cách rồi.

Trái tim này, cánh tay này,

nguyện cùng anh đi hết con đường tình yêu. ”

(Hẹn ước bỏ công anh – Trịnh Gia Hân)

– ” Alo?? ”

– A. ...Mày chết ở xó nào mà giờ mới bắt máy vậy???

– ” Mày gọi cho tao chỉ để chửi tao à?? Vậy tao cúp máy đây. ”

– Ấy ấy...đội tí, tao có chuyện muốn hỏi.

– ” Nói!!! Nhanh, tao còn phải chọn rượu nữa. ”

– À mày nghĩ nên mua dâu để làm bánh dâu, hay mua táo để làm bánh táo???

– ”Này... gọi cho tao chỉ vì vụ đó thôi à?? ”

– Ủ. Hấn ta có đòi mua táo kia mà tao thích dâu.

– ”Trời ạ, nào mày dùng để làm gì...thì mua đại mỗi thứ một ít đi. ”

– À ha. Sao tao lại không nghĩ ra chứ!!!

– ”Haizz...À mày mua cho tao ít socola đen nguyên chất nha! Tao tính làm bánh socola “.

– Ủ biết rồi.

– ”Vậy tao cúp đây ”

Thế là cô và cậu quyết định chọn hai thứ và mua thêm ít socola cho nó, với ít đồ làm bánh khác.

—/: Ta mò sang bên nó và hấn nào!!!

Nó với hấn bây giờ đang đi dọc theo con phố, thế nhưng tại sao mọi ánh mắt cứ đổ dồn vào nó thế. Thì sự việc là vậy...

Nó với hấn đi mua rượu nhưng nó không đi... chính xác là cười hổ đi. Vâng đó là lí do tại sao mọi người lại nhìn nó như sinh vật lạ. Nó ngồi trên lưng Tiểu Miêu, hấn đi bên cạnh, bất chợt nó thấy một cửa hàng chuyên về rượu, nó kéo áo hấn :

– Này...vô đó đi.

Hấn nhìn theo hướng tay nó, gật đầu rồi bước đi. Bước vào quán nó vẫn tư thế cũ, ngồi trên lưng Tiểu Miêu, lại một lần nữa mọi ánh mắt dồn vào nó. Tới quầy nó đứng dậy đi tới, còn Tiểu Miêu thì ngồi nghỉ, hấn nhìn xung quanh :

– Đem vodka, XO, vang đỏ, rum, sam panh,... tới địa chỉ này. Thanh toán đi.

Hấn vắt chiếc thẻ vàng óng cho ông chủ tiệm, ông chủ vội vội vàng vàng thanh toán tiền. Nó thấy thiếu thiếu liền kéo áo hấn ngược ánh mắt lên :

– Ừm...thiếu rồi!!!

Về mặt dễ thương của nó đập vào mắt hấn, tim hấn nhảy tango, trấn tĩnh lại hấn hỏi :

– Thiếu gì vậy, Băng???

Nó ngẫm nghĩ một hồi không ra liền gãi đầu, le lưỡi :

– Hi...hi...hi...tui quên rồi!!!

Hấn thở dài, xoa đầu nó hỏi :

– Được rồi, chừng nào em nhớ thì nói với anh, bây giờ đi về nào!!!

Nó nhăn mặt :

– Eo, anh em gì chứ!!! Sến...khiếp.

Nó vừa nói vừa nhăn mặt kèm theo cái rùng mình làm hấn cười tươi. Nó thấy hấn cười thì tim đập lỏm một nhịp, nó nghĩ băng khuôn :

– ”Mình bị sao vậy ta??? Có khi nào bệnh tim lay sang mình không??? Ghê quá, mai phải đi khám bệnh thôi “.

(Nami : Bệnh tim mà là bệnh truyền nhiễm thì trái đất này bị diệt vong sớm. Chị thật ngây thơ. Ice : Kệ tui!!! Tui chưa biết iu bao giờ mà. Mì lo viết truyện đi, ta giết mì bây giờ. Nami : Hi...hi...hi. Em viết nè)

Thanh toán xong nó với hấn về nhà. Tới trước cửa thì thấy túi to, túi nhỏ rất nhiều, nó liếm mép :

– Ừc...măm...lẹ lên!!! Tao muốn ăn rồi.

Cục cưng nó nằm một chỗ còn nguyên liệu thì được nó, hấn, nhỏ, anh, cô, cậu đem vào bếp.

”Tĩnh...tong.... ”

Nó chạy ra mở cửa thì thấy một lũ tiểu quái, tụi nó xông vào ôm nó, cục cưng nó tưởng mami bị ăn hiếp nên phóng ra :

– Grrừ...grrào.....

Bọn tiểu qui thấy Tiểu Miêu, Bạch Miêu và Song Anh thì sợ xanh mặt, thấy vậy nó ra lệnh :

– Tiểu Miêu, Bạch Miêu, Song Anh, ngoan....bạn của mami đó.

Nghe giọng nó tụi nó ngồi im, bọn nó thờ phào nhẹ nhõm. Chi lên tiếng :

– Thì ra đó là lí do mà mày kêu tụi tao mua thuốc trợ tim....làm tao hết hồn hà!!!

Rồi tụi nó xôn xao hỏi :

– Sao mày nuôi chúng được vậy???

– Tụi nó dễ thương quá!! Sờ được không???

.....

Nó trả lời không kịp, ra lệnh :

– Tục tưng, giữ họ im lặng đi!!!

Nghe lệnh bọn nó găm lên :

– grrào....

Im thinh thích, gạt đầu hài lòng, nó giải thích :

– Thứ 1 : tao muốn nuôi là quyền của tao. Thứ 2 : Tụi bây cứ sờ thoải mái, nếu tao nói tụi bây là bạn tao thì cũng là bạn nó. Thứ 3 : Chúng mày vào bếp giúp tụi tao nấu nè.

Thế là cả bọn kéo vào bếp, nó phân công thành ba nhóm. Nhóm 1 có anh, nhỏ và một phần đám bạn sẽ phụ trách nướng thịt, nhóm 2 có cô, cậu và phần còn lại của lớp phụ trách chế biến trái cây, còn nó và hân thì biết làm bánh nên phụ trách bánh ngọt.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Sứ Địa Ngục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 12: Tiệc Nướng Vui Vẻ (P 2)

Phân công xong xuôi là tụi nó bắt tay làm liền.

Nhóm anh với nhỏ :

Bây giờ nguyên nhóm ở ngoài sân đang tìm địa điểm thích hợp để nướng thịt, vì lí do vườn nó quá rộng. Sau một hồi loay hoay tìm kiếm thì họ cũng ưng ý một chỗ, không một cái bàn loại bự đặt xuống, bắt đầu qui trình nướng thịt. Khung cảnh rất đẹp, bàn được đặt ở giữa hai bên là dãy hoa trái dài, xung quanh có đèn theo phong cách cổ, phải nói là chỗ này khá đẹp và cũng không cách xa nhà bếp cho lắm.

– Anh, đốt than đi!!!

– Từ từ, anh đang làm...

– Ê mày, thịt đâu???

– Trời ơi kia kia

– Nhanh lên đi...

– Ê coi chừng khét bây giờ!!!

.....

Tụi nó nướng thịt mà như đang đi đánh giặc vậy đó, mặc dù hơi lộn xộn nhưng rất vui.

Nhóm cô với cậu thì hơi.....

– Này cắt như vậy mới đúng! – cô hét lên.

– Tui làm sao kệ tui chứ!! – Cậu bắt mắt lên tiếng.

– Ê mày....cắt vậy phải hông???

– Nè đem rổ dâu qua đây coi!!

– Ê coi chừng đổ bây giờ.

– Nè, mày làm gì vậy???

– Ê, đem đồng đó qua đây coi

.....

Có một chút cãi lộn nhưng bọn nó vẫn tràn ngập tiếng cười.

Hắn với nó thì đang ở trong cái không khí nóng nực. Cũng phải nó và hắn đang nướng bánh mà, nó tay cắt socola đen thành mảnh nhỏ với tốc độ kinh hoàng, đun chảy.....quy trình vô cùng phức tạp,nos vừa làm vừa hát. Còn hắn thì từ tốn cắt dâu và tảo ra cho nó làm thành bánh, lâu lâu liếc sang nó. Dâu hắn thì tưởng tượng nó mặc tập dề nấu ăn cho hắn, còn nói :

– ” Chồng ơi, ăn tối nè!!! ”

Hay lúc hắn đi làm về thì nó với bộ tập dề mê hoặc xách cặp cho hắn, tặng hắn nụ hôn vào má :

– ” Mừng anh đã về!!! Anh muốn tắm trước hay ăn trước”

....Vv..vv...

Bất chợt nó thấy mình tự nhiên quay sang hắn rồi hét lên :

– Áaaa....Anh bị điên hay bị thiếu năng vậy???

Bây giờ hắn mới tỉnh mộng nhìn xuống tay thì thấy đỏ chói một vùng, thì ra là do hắn mơ mộng nên cắt trúng tay nó chạy đi lấy bông băng thuốc đỏ cho hắn, nhẹ nhàng băng lại hỏi :

– Đau không???

Hắn lắc đầu, rồi nó quay lại làm tiếp.....hình như tình cảm của hai người đang tiến triển thâm chí khoảng cách cũng được rút ngắn.

20' sau....

Mấy chiếc bánh xinh xắn cuối cùng cũng ra lò, nó tỉ mỉ cắt nhỏ chiếc bánh socola, dâu và tảo ra. Nhẹ nhàng trang trí chiếc bánh, còn hắn thì âm thầm lặng lẽ nhìn nó mém chảy cả dãi. Bất chợt nó quay lại nhìn hắn nhếch mép bảo :

– Chảy dãi rồi kia!!!

Theo phản xạ hắn đưa tay lên chùi, sau đó mới nhận ra là đã bị nó lừa. Hắn đỏ mặt, cúi gằm xuống, thấy vậy nó cười ha hả :

– Ha...ha...mặt anh nhìn ngố quá. Mà thôi giúp tui bung bánh ra cho mấy con nhon kia ăn coi.

Hắn với nó bước ra, trên hai tay hắn bê đầy bánh ngọt đủ loại, còn nó thì hai tay hai ổ bánh kem bự chà bá lun. Cả bọn thấy hai nhân vật chính ra thì hò hét, cứ ngỡ tụi nó hồi hạn, lau mồ hôi dùm mình ai ngờ.....nguyên đám bay lại giật mấy cái bánh chạy đi bỏ hai người người đứng trơ trơ như tượng.

Thế là cả bọn ai uống no nê xong thì xách dĩa về, cái gì chứ, bức xúc quá. Vậy mà họ còn nói cái gì :

” À...tụi tao về trước nha!!! ”

” Tụi bây dọn dẹp vui về ha?? ”

Rồi cái gì mà :

” Cảm ơn đã chiêu đãi ”

” Chúc tụi bây ngủ ngon nha ”

Aaaa...đúng là bức mà, đầu nó bây giờ chỉ có ý nghĩ mún giết người. Nó móc điện thoại ra :

– ” Alo?? ”

– Má Trương kêu người sang dọn dẹp giùm con nha!! Con mệt rồi. ...

– ” Ủ...để đó má Trương sang dọn cho. ”

– Vâng. Con cảm ơn và xin lỗi má vì giờ này rồi còn làm phiền.

– ” Ha...ha...không sao. Hôm nay con vui chứ??? ”

– Vâng...vui lắm ạ!!!

– ” Ủ...vậy thì tốt. Thôi con nghỉ đi. Lát má sang dọn ”

– Vâng, chúc má ngủ ngon.

– ” Ủ.... con ngủ ngon. ”

Thế là nó xoay lưng bỏ lên phòng, cò về tụi hấn, cô với nhô thì say mềm, lết lên phòng ngủ say như chết. Cục cưng nó ngủ ở phòng khách cạnh nhà, nó đang yên vị trong phòng. Bước ra lan can phòng, nó ngồi lên lan can ngắm trăng tự hỏi :

– ” Tại sao lúc thấy hấn cười là tim mình đập nhanh quá vậy??? Chắc là bệnh rồi!! ”

Một lúc sau thì nó an giấc trên chiếc giường êm ái....

Nửa đêm bất chợt cánh cửa mở ra, một bóng người bước thật nhẹ vào phòng, nhẹ nhàng trèo lên giường ôm mĩ nhân ngủ mà không làm động đến người kia, trong phòng hai người còn lại cũng trong tình trạng tương tự. Thấy ấm áp, nó vùi mặt vào miệng bất giác mỉm cười hạnh phúc, người nào đó cứ ngắm mĩ nhân ngủ rồi thiếp dần đi. Hôm đó nó mơ thấy một giấc mơ vô cùng đẹp.....

Thật ra tui ko định cắt đâu.....nhưng hết ý rồi. Gomenasai mina!!!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Sứ Địa Ngục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: Cuộc Tình Tiến Triển

Theo thói quen thức dậy sớm nên nó mở mắt ra thì thấy cả người như bị trói, không cựa quậy được. Quay mặt lại nhìn thì thấy cái bản mặt zoom hết cỡ của hấn, thay vì hành động như một người con gái bình thường là đỏ mặt, hét to đập người đó xuống...vv...vv... Nhưng nó không phải người thường, nó điềm tĩnh, mặt không cảm xúc hỏi :

– Anh là ai??? Sao lại ở trên giường tui???

Nghe giọng băng giá của nó hấn tỉnh ngủ ngay, hấn mỉm cười :

– Bảo bối, em dậy rồi à!!!

Nó vẫn lạnh tanh kiên nhẫn hỏi lại lần nữa :

– Anh là ai??? Sao lại ở trên giường tui???

Hấn ngó người, nhưng nhớ ra căn bệnh lạ của nó khi ngủ dậy nên đáp :

– Bảo bối, em quên mau vậy??? Anh là Ken, bạn anh trai em đó.

Sau khi hấn nói, não nó mới bắt đầu hoạt động. Nó nói ngược lại :

– A... Là anh à!!! Sao anh ở đây???

Hấn mặt tỉnh bơ đáp :

– Tôi qua lạnh qua nên anh qua ngủ với em

– Ừm... Vậy vsen đi rồi xuống ăn sáng.

—/—

Nó mắc căn bệnh vô cùng lạ là khi ngủ dậy nó sẽ quên những việc đã xảy ra trước đó, phải có ai đó nhắc nó thì nó mới nhớ.

—//// quay về truyện thui

Hấn lúc đầu cũng hơi bất ngờ với phản ứng của nó nhưng cũng mặc kệ. Lết thân đi ăn sáng, xuống lầu thì thấy nó đàn loay hoay nấu ăn dưới bếp, hấn ngoan ngoãn ngồi đợi. Một lát sau :

– Aaaaaa..... Trời ơi, sao anh lại ở đây???

— tò mò không??? lên nghe lén cô với cậu ha!!!

Cô bây giờ vớ mọi thứ ném vào cậu, thân thủ nhanh nhẹn nên cậu né được hết, vừa né vừa giải thích :

– Ấy....Bình tĩnh, tui vô lộn phòng với lại...phòng tui lạnh quá không có gì ôm mà tui quen ôm gấu ngủ... nên...qua ôm cô cho nó ấm (má ơi, anh này bá đạo quá).

Cô mặt đỏ gậy, lắp bắp :

– Anh... anh, thui tui mệt rồi. Tha cho anh đấy!!! Ra ngoài đi.

Cậu bước ra khỏi cửa mà lòng nghĩ :

– ” Cô ấy ấm quá, thích thật...tui sẽ làm em thích tui ”

Anh với nhỏ thì đã là couple rồi nên thấy bình thường, không có gì coi nên xuống nhà ăn nào.

Nó vừa ăn vừa nói :

– À...án...á...i...âu...oi...i (thông dịch đây, nguyên văn là : này, chán quá, đi đâu chơi đi)

Hấn cười cười :

– Nhai hết đi rồi nói, nhìn em mắc cười quá!!!

Nguyên bản ăn bị sặc nhưng không có nó à nha, anh ho khan hỏi lại :

– Mà...mày vừa nói gì???

Cậu sốc, lắp bắp :

– Trời ơi, thằng Ken xưng anh em kìa.

Cô cũng hét theo, kèm theo hành động đưa dao lên cổ hấn:

– Anh là ai??? Anh Ken đâu??? Anh bắt anh trai tui nhốt ở đâu...NÓI!!!

Nhỏ thì cứng họng không nói được. Hấn thở dài giải thích :

– Tụi bây nói gì vậy??? Tao Ken đây mà!!! Còn em nữa...bỏ con dao xuống nếu không anh phá nát cái phòng của em đó!!!

Cô nghe vậy thờ phào :

– Đúng là anh rùi!!!

Thế là cả bọn quay sang tra tấn nó, nhỏ lắc nó hỏi :

– Nói??? Cái này là sao???

Nó thần nhiên nhún vai ý nói ” ai biết hần “, cô cũng tra khảo nó :

– Mà vậy là sao???

.....

Đưa thi lắc, người thì hồi dòn, bức mình quá, ăn cũng không yên, nó ra lệnh :

– Tục tung, giữ họ im lặng!!!!

Mặc dù nguyên bọn nằm ở phòng khách nhưng nghe giọng nó là phóng ngay vào phòng ăn, gầm lên :

– Grrr....grrào

Thế là cả bọn buông nó ra, phóng ra sau lưng hần núp, nó bây giờ chinh chu lại nói :

– Hần muốn nói gì kệ hần, còn nữa tao CHÁN.....Đẫn tao đi chơi.

Mặc dù trong lòng nó khá là hạnh phúc....

Nó đề nghị :

– Hay tụi bây dắt tao đi ăn kem đi!!!

Nhỏ với cô đồng thanh hét :

– KHÔNG....

Nhỏ với cô nghĩ tới cái cảnh nó phá banh cái thẻ của mình mà cô với nhỏ rùng mình. Nó hết hồn nhưng không đầu hàng nó giương đôi mắt long lanh nước (nước mắt cá sấu ấy mà), đôi mắt cún nhìn tụi nó, nũng nịu :

– Thui mà...chị Mi, chị Hần yêu quái...á nhằm yêu quí!!! Cho em đi ăn kem đi nha...nha...nha...

Vừa nói nó vừa lắc tay của hai nhỏ, anh thấy vậy mềm lòng :

– Hay dẫn em ấy đi ăn đi...không sao đâu.

Cậu cũng chen vào :

– Ủ...dẫn em ấy đi đi!!!

Vậy mà nhỏ với cô không động lòng :

– KHÔNG LÀ KHÔNG!!!!

Thế là nó xịu mặt xuống, nhìn đáng thương vô cùng. Hần thấy vậy khẽ cười :

– Hay anh dẫn em đi!!!

Nghe vậy nó ngước mặt lên mắt sáng long lanh :

– Thiệt hả???

Hần gật đầu, nó quay sang hai con kia lè lưỡi trêu :

– Plè...không cần tụi bây. Xí!!!

Thế là nó với hần đi chơi chung, hần cười thầm trong lòng, còn nhỏ đi chơi với anh, đương nhiên cô đi với cậu.

——bên nhỏ và anh

Nhỏ nhìn anh nói :

– Anh à??? Anh muốn đi đâu???

Anh suy nghĩ, rồi thốt lên :

– Hay công viên giải trí đi ha!!!

Nhỏ nghe vậy gây đầu. Hai người bước chân vào khu vui chơi thuộc chi nhánh của nhỏ (hai người đi bằng phương tiện công cộng), thay vì đi VIP nhưng nhỏ không thích dành mua vé vào cổng. Nhỏ với anh tỏa sáng như mình tinh khi đi cạnh nhau, nhỏ đơn giản với bộ váy màu hồng phấn ngắn hơn đầu gối, tóc buộc cao cho mát mẻ một vài cọng rơi xuống chiếc cổ trắng ngần làm nhỏ vô cùng cuốn hút, chân đi đôi hài búp bê cùng màu. Nhỏ nhìn thật trẻ con với bộ quần áo ấy, còn anh thì áo thun trắng, quần kaki dài thoải mái, giày bata, nhìn hai người thật giống một cặp đôi trẻ con. Nhỏ kéo anh tới khu tàu lượn siêu tốc, nhỏ nhìn anh với đôi mắt long lanh, anh khẽ bật cười với biểu hiện ấy :

– Được rồi. Anh với em chơi ha!!!

Thế là bây giờ hai người đã yên vị trên ghế đầu của toa xe, nhỏ vô cùng phấn khích. Xe từ từ lăn bánh.lên thật cao tới đỉnh rồi.từ từ.....à nhảm lao như bay xuống. Biết bao nhiêu người hét toáng lên, cả chiếc xe vang vọng toàn tiếng hét vậy mà đầu đó có tiếng cười, đúng vậy, nhỏ đưa hai tay lên cười ha hả, còn anh thì vô cùng bình thản, thậm chí xe lao lượn mấy vòng mà nhỏ vẫn cười. Xuống xe nhỏ phản một câu làm mọi người xanh mặt :

– Trò này chán quá, không có gì ghê hết!!!

Nhỏ lại kéo anh đi khắp nơi, trời cũng bắt đầu tối dần, thấy vậy anh kéo nhỏ lên đu quay khổng lồ, bây giờ nhỏ đang an nhàn ngắm cảnh thành phố. Anh bất giác ôm nhỏ, ghé sát tai nhỏ thì thầm :

– Anh mãi yêu mình bà xã thôi!!!

Nhỏ bất giác đỏ mặt, lí nhí :

– Em....em cũng mãi yêu mình ông xã thôi!!!

Vâng một ngày hẹn hò với anh và nhỏ bắt đầu như thế đấy.....

Bạn đang đọc truyện *Thiên Sứ Địa Ngục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 14: Xuất Hiện Một Couple Mới

Ta chuyển sang cậu với cô ha!!! Có chương trình đặc biệt đó.

Quay ngược lại thời gian nào.....

Cô bây giờ đứng trước cửa nhà, giậm chân đùng đùng vì con bạn trời đánh, kêu cô đi chơi với tên khủng này. Cô tức tối vô đầu, hành động đó làm tim cậu đập lồi nhịp. Cậu thật lòng thích cô nhưng cô cứ nghĩ cậu lãng nhãng nên ghét cậu, bây giờ tìm cách rủ cô đi chơi để còn tỏ tình với cô nữa. Cô bất chợt quay sang nói với cậu, cắt đứt dòng suy nghĩ của cậu làm cậu giật mình :

– Thôi lỡ rồi, anh muốn đi đâu???

Cậu nghe vậy mừng thầm, tức tốc suy nghĩ.bỗng cậu thốt lên :

– Hay anh đưa em tới chỗ này nha???

Cô không có ý kiến gì với cách xưng hô của cậu, mà ngược lại còn cảm nhận được trái tim mình đang được sưởi ấm. Cô thấy tò mò ngược mắt hỏi :

– Chỗ đó là chỗ nào vậy???

Cậu đưa tay lên miệng ra vẻ :

– Bí mật, rồi em sẽ biết!!!

Hành động đó của cậu làm tim cô khẽ rung động. Nói xong cậu kéo cô lên chiếc Bugatti Veyron Supersport của mình rồi phóng đi. Chuyến đi vô cùng dài mà cô thấy chán, cô bắt đầu than :

– Chán quá.....sao xa quá vậy???

Cậu cười, giọng nói mang một chút ảm áp :

– Hi...hi...Em chờ tí nữa thôi, nếu chán thì em có thể ngủ một tí.

Cô bấu môi, cãi lại :

– Xi....giờ tui không muốn ngủ. Hay anh cho tui mượn điện thoại anh chơi đi. Cái gì cũng được....

Nghe cô nói vậy, cậu một tay lái xe một tay rút từ túi quần ra cái galaxy siêu mỏng đời mới, hàng có hạn, đưa cô. Cô thấy vậy ngu gì không chụp ngay để nghịch, bật máy lên cô nhấp ngay trò Escape. Một trò chơi cô ưa thích, đang bí không biết cách thoát nên bất giác quay sang hỏi cậu :

– Đây, anh biết khúc này chơi sao nữa không???

Cậu chỉ cô tận tình, cuối cùng cô cũng phá được trò đó, lại chán cô mở thư viện cậu ra xem. Tự nhiên khoé mắt giật giật, cô nghiêng răng tra hỏi :

– Tại sao thư viện anh toàn là gái không vậy???

Cậu giật thót mình, bèn cãi :

– À, hình chưa xoá ấy mà. Đừng giận!!!!

Tìm cô bất giác trùng xuống khi thấy cậu và các cô gái khác. Cô bèn tắt máy đặt xuống, rồi mặt lăm lăm lì lì im lìm. Cậu biết cô giận nhưng phải bảo vệ kế hoạch, một lúc sau cậu dừng lại. Trước mặt cô bây giờ là một bãi biển tươi mát, bờ cát trắng với những làn gió mát mẽ cuốn trôi cái tâm tình không tốt của cô. Cô quên luôn cả cục tức trong người, chạy tới bờ cát trắng, quăng luôn cả đôi guốc màu đỏ mà đi chân trần lun. Ấy suýt quên, quên tả trang phục của cô..... hi...hi...hi...lỗi của con t/g. Cô hôm nay nhìn vô cùng xinh đẹp, diện trên người là một bộ váy liền ngang gối màu đỏ tươi, tóc được để xoã, tung bay trong gió. Cô bước từng bước chân ra biển, từng con sóng đánh vào chân mang theo một cảm giác mát lạnh, tham lam hít thở những ngum khí trong lành. Cậu nhìn cô mà không chớp mắt luôn, cô như một nàng thiên sứ áo đỏ bước xuống để làm cuộc sống cậu thêm muôn màu, như một bông hoa Anh Túc khoe sắc thắm, một loại hoa vô cùng thu hút nhưng cũng không kém phần gây nghiện vì chín cậu đã nghiện cô mất rồi. Chơi đùa mệt mỏi rồi cô ngồi xuống ngắm nhìn hoàng hôn đang dần tắt ngúm. Cậu bước tới gần cô nhẹ nhàng ngồi xuống, cô tâm trạng bây giờ vô cùng tốt, cười thật tươi quay sang hỏi cậu :

– Sao anh biết tui thích biển vậy???

Cậu lúng túng trả lời :

– Thật ra thì.....

~~~~~flashback~~~~~

– ”Băng à....cô có biết khi buồn Hân hay làm gì không???”

Nó nhìn cậu rồi hỏi ngược lại :

– ”Tại sao tui phải nói cho anh biết???”

Cậu lúng túng không biết trả lời,....nhưng nó lại biết....nó biết cậu thích cô, với một con người nhạy cảm thì chỉ cần nhìn vào mắt người đó thì nó biết được ngay. Nó thông thả nói :

– ”Anh có biết nó một khi tin tưởng người nào là vô cùng quý người đó không???”

Cậu gật đầu, nó lại tiếp tục :

– ”Nó thích anh,...nhưng vì anh quá lẳng nhăng nên...nó che giấu cảm xúc mình”

Cậu rất bất ngờ nhưng vẫn lắng nghe nó nói tiếp :

– ”Anh có thể làm cho nó hạnh phúc được hay không???”

Cậu kiên định trả lời :

– ”Tôi nhất định sẽ làm em ấy vui vẻ”

Nó hài lòng gật đầu, nó chỉ bảo :

– ”Nó rất thích biển, chỉ cần anh dẫn nó ra đó thì phần còn lại anh làm sao thì làm....”

Cậu gật đầu.

~~~~~ end flashback~~~~~

Cô thấy cậu áp úng thì tò mò :

– Thật ra gì?? nói lên!!!

Cậu đành nói dối cô :

– Thật ra anh cũng thích biển nên chờ em ra đây thử.

Cô nghĩ cũng đúng nên tiếp tục ngắm hoàn hồn, một sắc trời đỏ pha lẫn mùa cam vàng nhìn vô cùng động lòng người. Mặt trời lặn, cậu nói với cô :

– À...em nhắm mắt lại được không???

Cô thắc mắc nhìn cậu với ý muốn hỏi ” chỉ vậy?? Lỡ anh làm gì tui rồi sao?? ”

Cậu nhìn thấy tia nghi hoặc khẽ cười rồi giải thích :

– Anh không làm gì em đâu!! Tin anh đi.

Cô đành gật đầu, nhắm mắt lại. Cậu thấy vậy liền nắm tay cô dắt đi, tim cô lại hồi hộp vì cái nắm tay đó. Cậu cứ nắm tay cô kéo đi hoài, bất chợt cậu dừng lại, ngọt ngào nói :

– Rồi...em mở mắt ra đi

Vừa mở mắt ra thì cô thấy trước mắt mình là những cây nến được xếp theo chữ I LOVE YOU, xung quanh chữ là cánh hoa hồng xếp thành hình trái tim đỏ rực. Cô vô cùng cảm động, cậu từ đằng sau ôm cô thật chặt nói :

– Thật ra anh thích em từ lần đầu gặp mặt,...nhưng em lại không chấp nhận anh, hằng ngày được gặp em, được thấy những biểu cảm mới mẻ của em làm anh ngày càng thích em...và rồi cái thích ấy đã chuyển dần sang yêu. Anh yêu em, em đồng ý làm vợ anh nha!!! (Woa....một màn tỏ tình dài dòng. Gìn : tại con nào viết thế nên ta mới làm thế. Nami :)

Cô vô cùng hạnh phúc luôn, trái tim cứ tràn đầy sự ấm áp, bất chợt giọt nước mắt rơi xuống, từng giọt từng giọt cứ rơi, cậu cảm thấy ướt nhìn lên mặt cô cậu bối rối :

– Ôi ối...em đừng khóc. Em khóc tim anh đau lắm!!! Em không thích thì...

Cậu chưa nói xong thì cô chạy lại ôm người cậu. Cậu lại càng thêm bối rối, cô thốt ra từng chữ :

– Đừng...đi, em cũng yêu anh!!

Cậu mừng lắm, ôm cô thật chặt....thế là tối đó trên bãi biển có hai bóng người trao nhau nụ hôn đầu tiên, một nụ hôn ngọt ngào.....hai thể xác, hai tâm hồn nhưng lại chung một nhịp đập, chung một trái tim. Cùng nhau cảm nhận vị ngọt của tình yêu, vị đắng, vị chua....mong họ sẽ có được một tình yêu đẹp và hạnh phúc.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Sứ Địa Ngục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Liệu Đây Có Phải Là Vị Ngọt Của Tình Yêu???

Xong...cô và cậu đã thành đôi. Bây giờ tới lượt nó và hân.

——//——///

Nó với hân đang thong thả đi tới quán kem Ngọt Ngào – nơi yêu thích của nó. Nó vui vẻ vừa đi vừa hát líu lo, thực sự bây giờ nó rất vui.

”Kem...kem, món tao thích....tao yêu mày....mãi mãi chỉ muốn ăn mày thôi....la...la...”

Hân khẽ cười hỏi :

– Gì vậy??? Em hát bài gì vậy??

Nó quay lại giải thích :

– Hửm.à đó là bài hát tự tui chế...hay hôn???

Thật sự thì hắn thấy nó rất dễ thương, giọng hát trong trẻo, ngọt ngào. Hắn lập tức gật đầu. Bất chợt nó nắm tay hắn, hắn giật mình, tim khẽ đập mạnh. Nó kéo hắn nói :

– A....nó kia!! Nhanh đi anh....

Hắn thấy âm áp khi hắn gọi tiếng ”anh “, nó chạy sang, hắn đi sau nó.bất chợt, một chiếc xe lao tới nó với tốc độ cao. Nó nhếch mép, định nhảy sang nhưng nó khựng lại vì không thể để hắn biết được thân phận của mình, thế là nó đứng bất động. Hắn sợ hãi, hét lên :

– BĂNG!!!.....

Hắn lao ra ngoài kéo nó vào lề đường, hắn thở dốc, tim hắn như ngừng đập. Khi thấy nó cận kề cái chết thì trái tim hắn như chết lặng đi, hắn run rẩy ôm nó thật chặt, nó dường như cảm nhận được sự sợ hãi của hắn, nó siết chặt cánh tay đang ôm chặt của hắn, âm áp xoa đầu hắn :

– Ngoan...không sao đâu....tui ổn rồi...anh đừng lo.

Hắn kéo nó đứng lên, hắn ôn tồn bảo nhưng giọng nói mang theo hơi sợ :

– xin em đừng làm vậy nữa,...anh...tim anh đau lắm!!! Em mà say ra chuyện gì là anh ân hận suốt đời.

Nó hạnh phúc lắm!!! Tim nó dường như cảm nhận được vị ngọt của một thứ gì đó, một thứ rất quen thuộc với nó....”phải chăng mình đã cảm nhận được tình yêu...., Nhưng liệu anh ấy có rời xa mình như người ấy không??? Không....lần này mình sẽ giữ chặt anh ấy!! ”

Nó khẽ gật đầu, kéo hắn vào quán kem. Nó háo hức :

– Anh...em muốn ăn...anh gọi đi.

Hắn khẽ cười, hắn vẫy phục vụ rồi nói :

– Cho một ly soccola loại lớn....

Nó chen vào nói :

– A....Anh cho loại ly tình nhân ấy, thêm loại dâu, vani, trà xanh nữa nha.....

Rồi quay sang nhìn hắn nói :

– Em biết anh không thích kem nhưng....em đã làm anh lo lắng....nên anh sẽ ăn với em!!!

Tim hắn ấm ấm, vô cùng ấm áp....hắn gật đầu. Một lát sau... Ly kem được đem ra. Nó cầm muỗng lên ăn,...bất chợt...

– A....nhanh nào!!!

Hắn sốc....không thể nào...., nó dứt hắn ăn ư!!! Hạnh phúc dâng trào, hắn mở miệng ngậm lấy cái muỗng của nó, thường hắn ăn kem cảm thấy nó nhạt nhẽo vô cùng nhưng bây giờ vị ngọt của kem đang lan tỏa trong miệng. Cứ như vậy nó ăn một muỗng, dứt hắn một muỗng....dần dần ly kem hết sạch, rồi ly tiếp theo, cứ như vậy trên bàn chỉ còn mấy cái ly rỗng. Mọi người trong quán nhìn hắn và nó không ngớt....ấy t/g lại quên cả nó và hắn rồi. Nó vận trên người một bộ áo crop top đen lacy, quần sooc ngắn, chân đi đôi boot đen, đầu đeo băng đô đầu lâu...nhìn nó vô cùng đẹp và cuốn hút....nhưng hắn cũng đâu kém đâu, hắn áo sômi bỏ hai nút khoe bộ ngực săn chắc, quần jean mang giày bata đen. Nó và hắn thật là một cặp trời sinh, vẻ đẹp làm mờ nhạt mọi vẻ đẹp khác. Hắn được nó dứt kem mà tâm hồn lên tận trên mây, nhìn hắn bây giờ toát lên vẻ ôn nhu, trong mắt hắn bây giờ chỉ có nó....ăn kem xong nó hỏi hắn :

– Đây....dẫn em đi chỗ khác chơi đi....em chán.

Hắn khẽ cười, nghĩ ” cô bé này mau chán thật...nhưng em ấy gọi mình là anh xưng em. Có lẽ em ấy chấp nhận mình rồi, phải hành động thôi “, hắn tính tiền rồi kéo nó ra quán hỏi :

– Em muốn đi đâu???

Nó rất tò mò về nơi hắn sống nhưng, vì vô bọc lạnh lùng nên nó không dám hỏi. Nó ấp úng hỏi :

– Ừm...thật ra....ừm...em muốn xem nơi anh ở nhưng...thôi không có gì.

Hắn bất ngờ, ” em ấy tò mò nơi mình sống ư??? “, hắn thấy người con gái trước mặt mình sao mà đáng iu thế....rồi hắn nắm tay nó kéo đi, vừa nắm hắn vừa lấy điện thoại ra gọi cho đàn em hắn :

– Dem chiếc moto của tôi tới đây ngay cho tôi!!!

– ”Vâng. Em tới liền ”

Một lát sau...

Một chiếc moto phân khối đầu ngay trước mặt hắn, hắn đặt nó lên hắn ngồi sau, hắn nói :

– Ôm chặt nhé!!!!

Nó chu mỏ cái lại :

– Không ôm!!!!

Hắn cười nham hiểm gò ga phóng đi...trong lòng thì cười như điên dại với suy nghĩ ” ha...ha...rồi em sẽ ôm tôi thôi “. Nhưng hắn lầm to rồi, nó mà ôm hắn thì đâu còn là Nữ Hoàng Tốc Độ nữa. Nó ngồi sau nhón nhor, cười thật tươi cảm nhận làn gió bay tạt vào mặt...cảm giác thật thích. Hắn sốc vô cùng, nó không sợ, không hét, mà còn cười nữa chứ.

Chiếc xe dừng lại sau khi xé toạc làn gió ra, nó bước xuống xe, cảm giác hào hứng len lỏi trong tim nó....Phải!!! trước mặt nó là một cánh đồng hoa trái dài bất tận, một cánh đồng với vô vàn loài hoa...đối với một người yêu thích hoa như nó thì điều này thật sự làm nó rất là vui. Một lối đi bằng những viên gạch hiện ra, nó và hắn bước vào, cuối đường đi một cây hoa anh đào hiện ra trước mắt nó, những cánh hoa rơi lả tả theo gió....phong cảnh bây giờ thật thơ mộng. Sắc màu hoàng hôn hoà cùng với những cánh hoa làm thêm mê hoặc lòng người, nó bước tới ngồi xuống ngắm cảnh trời, hắn cũng ngồi theo. Không khí im lặng không một tiếng động, nó bất giác hỏi hắn :

– Em hỏi anh này???

Hắn chú ý lắng nghe nó nói, thấy vậy nó lại tiếp tục :

– Nếu một ngày anh và em yêu nhau nhưng...mối quan hệ ta bị phá hoại bởi một người khác....có thể là bạn gái cũ của anh trở về, thì lúc anh sẽ chọn ai????

Hắn chết lặng đi khi nghe nó nói...cảm giác bất an chiếm lấy tâm tư hắn, hắn ôm nó thì thầm :

– Thì anh chỉ chọn em mà thôi...vì cô nàng kia là quá khứ còn em là hiện tại...là tương lai sau này, anh sẽ bảo vệ em!!!!

Nghe những lời hắn nói mà tim nó ấm hơn, cảm giác như trước mặt hắn nó không thể nào sử dụng được vỏ bọc của nó vậy....thôi kệ không sao nếu là hắn thì tốt thôi!!! Em sẽ không để anh ra đi trước em, anh sẽ không như người ấy, em sẽ bảo vệ mạng sống của anh.

– ” Anh à...em xin lỗi vì bây giờ em phải quên anh thôi, anh không phải là quá khứ mà anh là kí ức đẹp trong em...em sẽ cắt anh vào ngăn trống trong tim em, bây giờ trái tim em chỉ còn lại hình bóng của Phong thôi...em xin lỗi anh!!! ”

Bất chợt một làn gió thổi qua, mang theo thông điệp từ thiên đàng...gió thì thầm với nó :

– ” Không sao....Phong rất tốt, hắn sẽ bảo vệ em và bên em trọn đời ”

Nó mỉm cười, một nụ cười thật sự. Cánh hoàng hôn lặn dần chỉ còn hai cái bóng trải dài, cùng đập chung một nhịp, cùng tận hưởng cảm giác ngọt ngào trong lòng đang lan tỏa.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Sứ Địa Ngục* được tải miễn phí tại vWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 16: Ice Bị Bắt Cóc

Tại nó bắt đầu một ngày mới như mọi ngày....tại lớp 11A1 :

Bước tới bàn, nó thấy một lá thư, mở bức thư ra nó bất giác nhếch mép cười. Vỏ nát bức thư nó vứt vào thùng rác. Mấy bạn tò mò không??? Đọc trộm thư ha!!! Nội dung thư như sau :

” Chào này, Băng...tao cảnh cáo mày tránh xa anh Ken ra, nếu không mày sẽ trả giá đắt. Mày hãy nhớ lời cảnh báo của tao đấy!!!! ”

Bọn hắn thấy nó cười, hắn tò mò hỏi :

– Gì mà em cười vậy???

Nó lắc đầu :

– Ừm...không có gì hết!!!

Những tiết học vẫn xảy ra như bình thường...

” Reng...reng...”

Tại căn tin :

Tụi nó ngồi ở một góc khuất, còn tụi hắn thì đi mua đồ ăn. Đang trò chuyện vui vẻ thì ba con hồ li bước tới, con cầm đầu lên tiếng :

– Mà còn không mau tránh xa anh Ken ra??!! Không nghe tao cảnh báo à!!!

Nó im lặng không thèm lên tiếng. Im lặng là đỉnh cao của sự khinh bỉ, cô ta tức quá lại hét lên :

– Đm, mày điếc à???

Nó vẫn tiếp tục im lặng là vàng. Thấy trên bàn có ly cà phê nóng ả định hất nguyên ly lên người nó, nó nhận ra liền nắm tay ả lại hất ngược lại, ả hét lên :

– Áaaaa.....mày...mày

Nó nhếch mép :

– Tao thì sao???

Mọi người trong căn tin bàn tán xôn xao....

– Con ả đó chết chắc!!

– Ừ...nhớ vụ con Ly bị Nữ Hoàng Phá Phách xử không?? Ả ta không an phận đâu...

– Cô ta chết chắc ...

.....

Con nhỏ đó hơi sợ vì nghe tụi học sinh nói, nhưng lỡ rồi phóng lao thì phải theo lao, ả đưa tay lên tát nó.

” Bốp ”

Dư luận ở căn tin xôn xao nhiều hơn...

– Rồi ả đi luôn... Tội nghiệp

– Dù cô ta cũng đẹp nhưng tao rất tiếc...

....

Nó đưa tay lên sờ mặt...., nóng rát là cảm nhận bây giờ của nó. Với tốc độ của nó, nó trả cho ả hai cái....

” Bốp...bốp ”

Nhỏ đó té xuống vậy cũng đủ hiểu nó dùng lực như thế nào rồi ha!!! Đúng lúc đó tụi hắn đi tới. Ả thấy vậy khóc, níu tay hắn :

– Anh Ken xem cô ta làm gì em nè!!!

Hắn nhìn nó hỏi :

– Em làm à???

Nó hờ hững :

– Tùy anh nghĩ...

Hắn phán một câu :

– Sao không mạnh tay lên??? Dừng đồ chơi của em ấy....

Nó bất ngờ, không ngờ hắn lại tin tưởng nó....còn cô ta thì quê nhưng không bỏ cuộc :

– Anh...

Hắn hất tay ả ra lạnh lùng :

– Cô biến cho tôi....đừng để tôi đánh cô vì tôi không muốn đánh con gái, cô đã đánh người quan trọng của tôi rồi đó, khôn hồn thì rút....phấn đi cho không khí nó sạch!!!

Ả sợ quá bỏ chạy đi, lòng nó bây giờ rất vui....

////tua đây, hết ý rồi ////

Giờ ra về cuối cùng cũng đến

Nó thường thờ đi ra cổng. Hôm nay nó không đi xe vì hồi sáng hắn chở nó tới trường, mà giờ hắn bận rồi nên nó phải đi bộ về, nhà không xa lắm nên nó không cần bắt taxi...ra tới cổng nó thấy một chiếc BMW màu đen. Nó không quan tâm đi lướt qua chiếc oto, bất chợt đám người áo đen bước xuống một tên nói :

– Cô là Băng???

Nó đưa mắt nhìn đánh giá tình hình rồi gật đầu. Tên đó nói tiếp :

– Mời cô đi theo tôi!!!

Nó trả lời :

– Nếu tôi nói không???

Tên đó đáp :

– Vậy thì xin lỗi cô

Tên đó chụp thuốc mê nó rồi đem nó lên xe phóng đi, nó được đưa đến một căn nhà hoang. Đặt nó xuống nền gạch, bất ngờ có giọng nói vang lên :

– Làm cô ấy tỉnh đi.

Tụi áo đen định tạt nước nó thì tự nhiên nó ngồi bật dậy làm bọn chúng một phen hoảng hồn, cả bọn bị hù cho yếu tim. Nó phui phui áo, bước lại chiếc ghế duy nhất trong phòng, nó bình tĩnh hỏi :

– Máy anh bắt tui chi vậy????

Giọng nói lúc này vang lên lần nữa, một thân hình bước ra :

– Xin lỗi là do tôi....tôi là Trần Minh Anh là đàn em của thằng Ken. Tôi chỉ muốn biết cô gái mà anh ấy để ý thôi!!!

Nó gật gù :

– Ừ hiểu rồi, nhưng anh bắt tui mà không có lệnh của Phong thì anh chết chắc...mà anh có gì ăn không, tui đói.

Minh Anh cười rồi ra lệnh :

– Rồi, mau đặt com đem lại đây đi. Phong sẽ không giận nếu như cô bé nói giúp tôi!!

Nó vui vẻ, mỉm cười ranh mãnh :

– Cảm ơn...tui sẽ giúp nếu anh thực hiện giúp tôi một việc.

Minh Anh cảm thấy lạnh gáy hỏi :

– Việc gì???

Nó lại cười nói :

– Bây giờ tôi chưa cần khi cần tôi sẽ gọi.

Minh Anh cảm thấy cô gái này không hề đơn giản, thắc mắc :

– Được.... nhưng tôi thắc mắc là tại sao thuốc mê không tác dụng với cô???

Nó cười cười nói :

– He...he...bí mật.

////thông tin về nó

Vì nó thường xuyên gặp ác mộng chính xác hơn là quá khứ đau đớn nên phải dùng thuốc ngủ với liều lượng cao, do đó đối với nó mà sử dụng thuốc ngủ thì vô ích.

||||back to the story

—tại nhà nó

Hắn lo lắng hét lên :

– Trời ơi, em ấy đâu rồi. Tao chỉ bận việc có tí xiu mà em ấy bị bắt cóc rồi...

Nhỏ và cô thì bình tĩnh hơn. Nhỏ nói :

– Bông tai của Băng có thiết bị định vị đó. Anh thử.....

Nhỏ chưa nói xong thì hắn đã phóng cái vèo lên phòng lấy laptop mở máy rồi định vị,.....dấu chấm đỏ hiện lên ở khu ngoại ô vắng vẻ, không đợi tụi nó nói thì hắn phóng xe đi mất. Hắn điên cuồng đạp ga, lòng thì rối bời ” Băng em đừng sao hết nha, anh sẽ cứu em “.

–////tại chỗ của nó

Nó mồ hôi ướt cả trán, tay run run. Nó hét lên :

– Áaaa.....tui thắng rồi. Chung tiền đi.

Tưởng gì thì ra tụi nó đang mở sòng bài mà nó thì thắng đậm.

– A...xui quá đi – tên 1

– Sao cô bé hên quá vậy – Tên 2

– Ủ...cô bé thắng hoài lun đó – tên 3

Nó đắc ý vênh vao :

– Tui mà lì!!! Thôi chung đi. Đừng nói nhiều...he...he...

Minh Anh ngồi ở ghế quan sát nó thâm hiểu tại sao anh Ken yêu nó ” cô bé dễ thương quá thảo nào anh Ken thích, chưa kể em ấy không phải là người đơn giản ”

—trở lại với hắn

Hắn thắng xe lại, lao như bay tới căn nhà hoang, chưa tới nơi thì nghe tiếng hét

– Áaaaa.....

Hắn lo lắng đạp cửa hét to :

– Băng!!!,...em không sao chứ???

Nó nghe hắn gọi thì quay lại nói :

– A...Phong...sao anh ở đây??

Hắn trở mắt nhìn nó, nó thì ngây thơ không hiểu hắn nhìn gì. Hắn cứ nghĩ nó bị hành hạ dã man như con ngan...ai ngờ nó ngồi đánh bài gom tiền. Hắn thở phào vì nó an toàn, nhưng hắn vẫn tức :

– Sao em lại hét???

Nó mếu máo trả lời :

– Em đang gom tiền ngon lành thì bị tên này đánh thua sạch. Tức nên em hét. ...à còn thiếu một tay sao anh không vào đây chơi???

Hắn bùng nổ, đầu bốc khói :

– Không chơi gì hét về...

Nó bị kéo đi không thương tiếc, nhìn với theo la oai oái :

– Không chịu, em chưa gom tiền. . .hu. . .hu. . .tiền của em

Còn bọn kia thì mừng rơi nước mắt mém tí mắt cả tháng lương, đội ơn anh Ken. . .hắn đi ngang qua Minh Anh, lạnh giọng nói :

– Cậu gan lắm, dám bắt cóc phu nhân. . .Tự chuẩn bị hình phạt cho cậu đi!!

Minh Anh nuốt khan, nó vì lời hứa nên nắm tay hắn nũng nịu :

– Thôi tội anh Minh Anh, anh ấy đâu làm gì em đâu, anh ấy có cho em ăn mà, anh tha cho anh ấy đi. . .nha anh. . .nha. . .nha. . .

Hắn không chịu được cái vẻ nũng nịu đó đành nói :

– Thôi được, anh tha cho cậu ấy được không???

Minh Anh nghe vậy mừng rỡ hô :

– Cảm ơn anh Ken, đội ơn chị dâu. . .

Nó cười rồi nắm tay hắn ra xe. Hắn chở nó về nhà, nó vừa bước vào nhà thì cục cưng nó, anh hai nó, nhỏ với cô có cả cậu luôn nữa, ôm nó cứng ngắt hỏi dồn :

– Mày có sao không???

– Em ổn chứ???

– Grrr. . .ư. . .

Nó cười khỏ nói :

– Ổn, vẫn còn sống mà.

Rồi nó còn phồng má nói :

– Nếu hông phải tại anh Ken thì tao đã gom được bội tiền rồi. . .xì.

Thế là cả bọn cười ha hả, thế đấy nó là vậy đấy dù lạnh lùng nhưng vẫn luôn biết cách chọc người khác vui. Nó mãi mãi luôn như vậy. . .không bao giờ thay đổi. . .

Liệu tình trạng đó có thể kéo dài mãi mãi hay không??? Tụi nó sẽ hạnh phúc ư??? Có thể không??? Hay tương lai họ sẽ gặp giống tổ, liệu sau con giống trời lại sáng???!!

//////://////

Aaaaa. . .mnh ra tới chap này rồi mà không còn ý. Mong m.n vote để góp ý cho au viết tiếp nha. Cảm ơn những người đã ủng hộ truyện của au. . .arigato.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Sứ Địa Ngục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 17: Nữ Hoàng Sắp Tái Xuất – Cuộc Thi

Tại căn cứ bí mật ở nhà tụi nó:

Nó đăm chiêu suy nghĩ, nhỏ bắt chợt hỏi :

– Sao đây....Ice???

Nó lạnh lùng nói :

– Thông báo cho tất cả các bang rằng 2 ngày nữa Nữ Hoàng sẽ trở lại!!!

Nhỏ gật đầu.....cô nghĩ :

– ” Mọi chuyện có vẻ hay đây!!! Ice tái xuất là có mối đe dọa..... ”

~~~~~

Đâu đó trong phòng hắc, cậu và anh cũng ở đó. Hắc thông báo :

– Nè tụi bây, Nữ Hoàng sẽ tái xuất vào hai ngày nữa đấy!!!

Anh thờ dài nói :

– Ủ...tao biết rồi...

Cậu hỏi hắc :

– Gặp mặt chứ...??

Hắc nhếch mép :

– Đương nhiên là phải gặp rồi.

____//tua đây.

Tại lớp học :

Nó thờ dài than vãn :

– A....chán quá đi!!!

Nhỏ cũng than theo :

– Ủ....chán thiệt!!!

” Reng....reng ”

Tụi nó ngồi ngay ngắn lại đợi cô Lan Anh vào. Vừa bước vào cô liền nói :

– Các em, chúng ta có tin vui và tin buồn mấy em muốn nghe cái nào trước ????

Nguyên lớp đồng thanh :

– Tin vui đi cô....

Cô liền cười nói :

– Tin vui là sắp tới Vũ hội Hoá Trang rồi.

Cả lớp hò hét um sùm, một bạn còn giữ được bình tĩnh hỏi cô :

– Vậy tin buồn là gì vậy cô???

Cô Lan Anh lại đồng dạt nói tiếp :

– Tin buồn là cuộc thi bầu cử các Queen và King sắp xảy ra.

Lần này cả lớp thờ dài ngao ngán (các bạn biết vì sao cái lớp này ngán không??? Đơn giản vì tụi nó ko thích thi thố), cô an ủi :

– Nhưng không sao, nếu thắng ta sẽ được đi cắm trại 7 ngày 6 đêm.

Và lại một lần nữa cái lớp lên con điên. ....bất chợt cửa lớp mở.....con Ánh bước vào cùng ba con còn lại, cô hỏi :

– Sao các em lại vào đây???

Con Ánh lên tiếng :

– Thưa cô tụi em muốn thách đấu với bạn Băng, Hân, Mi trong cuộc thi bầu cử Queen và King!!! Nếu các cậu thắng thì bọn này sẽ không làm phiền các cậu nữa...nếu các cậu thua thì...

Nó lên tiếng cắt đứt lời nói của Ánh :

– Không có vụ tụi tui thua đâu!!

Cô quay xuống hỏi tụi nó :

– Vậy các em tham gia sao???

Nó nhếch mép, lên tiếng :

– Vâng, cô cứ đăng kí đi.

Tụi con Ánh cười mỉm nói :

– Tụi em đi. Chào cô!!!

Thế là bốn con nguầy đuôi đi....cô tiếp tục sinh hoạt :

– Chỉ vậy thôi. Các em cố lên nha....à cuộc thi gồm ba phần, phần 1 thi nấu ăn, phần 2 thi trang phục và phần 3 thi tài năng. Chúc các em may mắn!!! Các em có thể về rồi, nhớ chuẩn bị cho tốt nha!!!

Tụi nó xách đồ đi về.....tại nhà. Hiện giờ sáu con người đang xem bộ phim có bốn nhân vật không mặc quần áo mà cứ làm những hành động lặp đi lặp lại.....chúc mừng bạn nào có suy nghĩ chong xéng, đó là bộ phim mèo oggy và ba chú gián, tụi nó và tụi hần xem phim mà cười lăn cười lè, ăn com xong thì ai về phòng nấy....

Trong phòng tụi nó :

– Ê mày...sao trốn ra đây??? – Nhỏ

– Thì đợi mấy ông ngủ trước rồi lên ra sau – Cô

Nó cốc cho mỗi đứa một cái rồi nói :

– Tụi bây ngu quá, tao có làm lỗi đi bí mật mà.

Nhỏ ôm đầu la lối :

– Oái...đau quá đi. Tao quên thôi mà.

Cô cũng lấy tay xoa cục u rồi bảo :

– Ui da....mày đánh đau quá đi hà!!!

Thế là chiến dịch trốn nhà đi bar bắt đầu.

Nó bước lại gần kệ sách của nó, đưa tay gạt cuốn sổ màu đen. ....bất chợt....,

” Két.... ”

Từ sách mở ra một con đường bí mật hiện ra, con đường này sẽ dẫn tụi nó tới khu vườn hoa hồng từ đó đi ra sẽ không bị camera phát hiện. Lọ mọ một hồi tụi nó cũng ra được tới bên ngoài, nó móc cái điện thoại ra gọi cho Rain.

– ” Alo ”

– Mau đem xe tới chỗ chị ngay.

– ”Vâng”

Một phút sau. ....

Hai chiếc mũ trần và một chiếc moto phân khối được đem tới. Tụi nó leo lên xe và phóng tới bar Black Angel.

~~~~| Bar Black Angel

Nó đập cánh cửa và thề là.

” Rầm ”

Cánh cửa đã quay về với đất mẹ thân yêu (Cửa : ta có làm nên tội tình chi. Nó : mi có tội vì chấn đường ta đi. Cửa : Nami : con bé này ngày càng nhảm, không những vậy còn láo nữa. Nó : nói ai là bé hã.?? Ai láo hã??? Nami : hi. .hi. .tui nói chơi thôi. Nó : hừ.). Mọi ánh mắt đổ dồn vào tụi nó, nó hôm nay vận trên người bộ cánh đen gồm áo thun sát tay, bên ngoài có áo khoác lưới mỏng, tay vòng gai, cổ dây chuyền hoa tuyết có đôi cánh, quần kaki rộng thùng thình, giày bata đen, tóc được xoã, nhìn nó rất ư là đậm chất dân chơi..à quên mặt nó được che bởi cái mặt nạ đen nốt có đính kim cương trắng và vài cọng lông vũ, che đi nửa khuôn mặt xinh đẹp của nó. Nhỏ thì diện trên người bộ váy trắng tinh như tuyết kim cương trên váy tỏa sáng lấp lánh, đôi guốc cao màu trắng nốt, tóc xoã, đeo băng đô trắng, nếu nó là ác quỷ đội lột thiên thần thì nhỏ là một thiên sứ với nhiệm vụ của thần chết, nhỏ mang chiếc mặt nạ màu trắng đậm kim cương hồng, vài cọng lông vũ. Cô thì với chiếc váy đỏ bó sát người để lộ đường cong hoàn hảo, chân đi guốc đỏ nốt, tóc được búi cao vài cọng rơi xuống nhìn rất quyến rũ, cô mang chiếc mặt nạ màu đỏ đậm kim cương màu xanh ngọc. Tụi nó vừa bước vào thì :

– Kính chào chị cả, chị hai, chị ba.

Nó phát tay bảo :

– Mọi người cứ tiếp tục.

Mọi người tiếp tục uống, nó nhìn quanh hét lên :

– Rain, ra đây!!!!

Rain chạy thật nhanh ra trước mặt hỏi :

– Vâng chị cả.

Nó lạnh tanh nói :

– Họp. Mau!!!

Rain nghe vậy gật đầu. Tụi nó và Rain bước đi vào trong, tới cuối con đường nó dừng lại, đưa tay lên chạm vào hình trở khắc hoa tuyết.một cánh cửa hiện lên. Nó đưa thẻ Nữ Hoàng để xác định danh tính, lần lượt nhỏ và cô làm theo. Cánh cửa mở ra, tụi nó bước vào.bên trong vô cùng rộng rãi và hiện đại, nơi này, tất cả dụng cụ này đều do nó chế tạo nên. Tụi nó tập trung lại chính giữa phòng, nó nói :

– Kích hoạt.

Bất ngờ cái bàn hiện lên hình ảnh, đó là thiết bị mô phỏng do nó chế tạo ra. Màn hình hiển thị thông tin của các bang.bỗng nhỏ hét lên :

– Đây chẳng phải là.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Sứ Địa Ngục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Màn Tổ Tình Có Một Không Hai – Chuẩn Bị

Nhỏ bỗng hét lên :

– Đây chẳng phải là nhóm Demon sao??

Nó giải thích :

– Ủ...là nó. Phong là bang chủ của bang Demon – bang đứng thứ 2 trong thế giới ngầm.

Nhỏ khen ngợi :

– Woa....giỏi thật ha!!!! Không ngờ sau ta lại là mấy ảnh.

Nó đưa tay lên kéo màn hình, di chuyển này nọ....

– Thôi được rồi, mọi thứ vẫn ổn, về thôi còn chuẩn bị cho cuộc thi nữa

Nhỏ và cô gật đầu, nó quay sang Rain nói :

– Em kiểm tra kĩ càng và thông báo cho chị khi có chuyện gì xảy ra nha!!!!

Rain gật đầu :

– Vâng ạ....

Thế là tụi nó xách đít về.....

\\\\\\\\\\tua tiếp nữa nè

Sáng hôm nay nó ngủ nướng, thường thì nó dậy sớm lắm... nhưng do trường cho nghỉ để học sinh chuẩn bị cho cuộc thi kèm theo tối qua nó ngủ muộn nên bây giờ nướng khét lun. Hấn thấy nó chưa dậy nên vào phòng nó đánh thức nó dậy.

– Vợ ơi...dậy đi!!! (Ôi anh này bá đạo, chưa gì hết gọi là vợ rồi)

Nó không nhúc nhích, nằm cuộn người rúc sâu vào chiếc chăn. Hấn thấy nó vậy thì khẽ cười thầm nghĩ” sao em ấy đáng yêu thế nhỉ!!! “. Hấn bước lại gần chiếc giường của nó, nhìn chăm chăm vào nó quan sát. Khuôn mặt bầu bĩnh nhìn là muốn cắn hà, đôi mắt nhắm nghiền hai hàng lông mi dày cong vút, chiếc mũi cao thanh tú, đôi môi anh đào chúm chím nhìn là chỉ muốn hôn ngấu nghiến,.....hấn bây giờ mới nhận ra mặt mình cách mặt nó có 3cm hà. Hấn cười nham hiểm,...đưa đôi môi của mình đặt lên đôi môi nhỏ nhắn ấy...

” Hic.... môi em ấy ngọt giống kẹo quá. Mình muốn nữa. !!! ”

Nó đang ngủ bỗng thấy cái gì đó ngọt, tưởng kẹo thế là nó ra sức liếm. Hấn sốc....cả người cứng ngắt, hấn vẫn giữ nguyên tư thế, còn nó thì vẫn liếm. Nó đưa lưỡi nó liếm liếm môi hấn, nó thấy rất ngọt nên liếm rồi mút rồi lại liếm rồi lại mút...hấn thì dục vọng dâng cao đến mức sợ không kìm được là đề nó ra ăn sạch bách. Hấn kim lại đưa nó ra xa quay lưng bỏ đi dự tính tắm nước lạnh vậy mà nó lại nằm áo hấn lại. Hấn khóc không ra nước mắt luôn, thờ dài hấn ngồi xuống ôn nhu nói :

– Băng à em không dậy là anh ăn em đấy.

Nó nghe loáng thoáng cái gì ăn đó, đáp lại hấn là giọng nói buồn ngủ mang sức công phá không hề nhỏ :

– Ừm...em muốn...um...ăn bánh chocolate...um..

Hấn lại thấy nóng trong người, nói tiếp :

– Anh nói là em không dậy anh ăn rồi nuốt em à nha!!!

Nó bây giờ tỉnh ngủ hẳn, ngồi bật dậy nhìn quanh thấy hấn ngồi đó cười man rợ, nó tự nhiên lạnh dựng tóc gáy, phóng thật nhanh vào nhà tắm vsen rồi chạy ra chào theo kiểu quân đội :

– Em dậy rồi!!! Anh làm bánh em ăn đi!!!

Hấn cười cười gật đầu, vậy là hai người cùng đi xuống lầu.

///ta rình mò trước cửa phòng của cô với cậu ha!!!

Trong phòng có đôi trai gái ôm nhau mà ngủ, cô thì nằm rúc vào người cậu, miệng thì cứ cười hoài, cậu thì đã dậy rồi nên cứ ngắm cô ngủ. Thật ra thì đây là giấc ngủ ngon nhất của cậu và cô, cậu thấy cũng trưa rồi nên mở miệng gọi :

– Vợ ơi, em dậy đi!!!

Cô nhõng nhẽo :

– Ừm...cho em ngủ tí nữa đi.

Cậu cười ngọt ngào, ghé sát tai cô thì thầm :

– Em mà không dậy là anh ăn em đấy....chuuu!!!

Cô mặt đỏ phùng phùng, lấp ba lấp bắp đáp :

– Em....em dậy rồi!!!

Vừa dứt lời cô phóng vào phòng tắm vsen trong vòng 1'. Cô đứng trước cậu thắc mắc :

– Ủa.....sao anh ở phòng em!!

Cậu cười mĩa mĩnh :

– Anh muốn ôm em ngủ, vậy ảm hơn!!! Em hông thích hả???

Cậu vừa nói vừa làm khuôn mặt cún, cô cúi gầm mặt xuống nhỏ giọng :

– Hông...hông phải em hông thích. Em thích ngủ với anh cho nó...um...ảm...

Cậu ôm cô cười thật tươi, rồi cả hai cùng xuống lầu. Vừa thấy cô với cậu nó ra sức chọc :

– Ấy da, mới sáng sớm ai đó tình tứ rồi à nha!!!!

Cô đỏ mặt lấp bắp :

– Mi...mi nói gì vậy??

Nó cười nham hiểm, một nụ cười báo hiệu tai họa sắp tới. Nó móc cái galaxy đời mới ra, bật một đoạn clip. Trong đoạn clip có hai người với màn tỏ tình dài dòng ở biển (Nami : chị không ở đó mà có cái clip đó hay vậy?? Nó : he...he...vậy mới xứng danh đại tỉ. Nami :). Xem xong cô với cậu không hện mà cùng đỏ mặt. Nó lại chọc tiếp :

– Hửm...., ai có chồng quên lun cả người bạn này vậy ta???

Không có ai lên tiếng, không khí im lặng. Nó cười cười :

– Dù sao thì hạnh phúc nhé!! Tao ủng hộ mày.

Cô cười thật tươi đáp lại lời nói của nó, cô hỏi nó :

– Sao mày với anh hai tai không quen nhau lun đi!!! Cho thoát khỏi kiếp FA.

Nó suy nghĩ.....hắn vừa làm xong bữa sáng với vài cái bánh chocolate cho nó bước ra nghe con em gái nói vậy thầm cảm ơn nó. Hắn nói :

– Ủ ha...mà em rảnh không???

Nó nhìn hắn trả lời :

– Vô cùng rảnh lun đó. Chi vậy???

Hắn lại tiếp tục :

– Đó....hay là mình yêu nhau đi cho đời hết rảnh!!!

Nó cười toe toét nói :

– Ủ cũng được !!!!

Xong!!! màn tỏ tình có một không hai trên thế giới, cô với cậu sốc, đứng chôn chân lun. Đúng lúc đó anh với nhỏ bước xuống nghe được màn tỏ tình đó thì... cả bọn hét to, một trận âm thanh làm chim bay toáng loạn, bệnh nhân lên cơn đau tim, trái đất rung chuyển, thiệt hại lên đến hàng trăm tỉ :

– HẢ!!!!.....

Bắt chọt anh hét lên :

– KHÔNG ĐƯỢC.....bãi bồi của ông sao giao cho mày được??? Không...không ông phải tiễn mày đi để mày khỏi hại em gái ông!!!! Đúng rồi, phải làm ngay thôi.

Hắn hết hồn, ngược lên thì nhìn thấy cái mặt rất ư là khủng bố của anh, sợ khiếp đảm nên đành đổi đề tài :

– Mà hai ngày nữa là đến phần thi thứ 1....sao hồng thấy mấy em lo gì hết vậy???

Nó tự tin vênh váo trả lời :

– Ui xời, chuyện đó quá dễ rồi. Phần thứ 1 em thi. .em sẽ chuẩn bị sau. Phần thứ 2 thì con Mi sẽ thi, trang phục thì em sẽ lo. Phần thứ 3 thì ba tụi em sẽ thi, con Mi sẽ phụ trách đàn violon, con Hân sẽ là đàn piano, em sẽ là ca sĩ. Tới đó tự biên tự diễn.

Cả bọn phục nó sát đất lun, mới đó mà đã chuẩn bị xong hết rồi. Bái phục ~ Bái phục.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Sứ Địa Ngục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: Phần Thi Nấu Ăn – Thắng Tuyệt Đối (P1)

Vâng. .!!! Hôm nay là ngày vô cùng trọng đại. .hôm nay nó sẽ thi. Nó đang đứng trong tư thế sẵn sàng, chuẩn bị cho cuộc thi nấu ăn. Mọi người đã bắt đầu được 5’ rồi mà nó vẫn đang suy nghĩ, nhóm nó lo đến sốt ruột lun.

~~~~||| flashback |||~~~~

Thầy hiệu trưởng thông báo :

– Thầy xin thông báo cuộc thi bầu chọn Queen and King, vòng thi thứ 1 chính thức bắt đầu!!! Thầy đã mời các đầu bếp chuyên nghiệp về để làm BGK cho cuộc thi, nên mong các em hãy cố gắng. ....chúc các em may mắn!!!

Nó nhìn lên sân khấu, một ông giám khảo đồng dạng nói :

– Các em hãy làm một buổi tiệc trà, sau đó tự mình đặt tên tiệc trà ấy, trình bày từng công đoạn cho mọi người. Mời các em làm!!!!

~~~~||| end flashback |||~~~~

Nó vẫn đứng đấy....bất ngờ nó phóng lại gian bếp, nó lấy ra một loạt bột mì, sau đó đánh bột....mọi công đoạn đều được nó làm tỉ mỉ nhưng nó là với tốc độ nhanh cực kì!!! Một lát sau các mẻ bánh của nó đã được hoàn thành. Mỗi loại bánh được nó xếp vào từng tầng khác nhau, có bánh Macaron, bánh Scones, kể cả bánh Sachertorte....tất cả đều được làm một cách hoàn hảo, cẩn thận....cứ như thế cho tới khi hết giờ!!!!

Bây giờ là thời điểm để trình bày tiệc trà của mình, bắt đầu từ Anh. .

Bàn ban giám khảo được trang hoàng như một bàn ăn dành cho tiệc trà với đủ loại dao nĩa, Ánh bước lên trước mặt giám khảo với một đĩa đựng trà và bánh. Ánh đồng dạng trình bày :

– Đầu tiên là hồng trà Vetage cao cấp, mời mọi người nếm thử.

Ba vị giám khảo cầm từng tách trà lên thưởng thức....

– Uhm...rất ngon!!! – GK 1

– Đúng là hồng trà cao cấp, có mùi đặc trưng của hồng trà. – GK 2

– Rất tốt....!!! – GK 3

Ánh tiếp tục bài thuyết trình :

– Món bánh đầu tiên là bánh xốp truyền thống của nước Anh. Có hai loại...một loại bánh chính hiệu và một loại bỏ thêm nho khô. Loại bánh này xin quý vị dùng với Clotted và mứt trái cây.

– Uhm...loại bánh này ngon tuyệt!!! Trộn lẫn với hai loại bột mì, dài vừa đủ và không quá dai. Ăn vào rất là giòn – GK 1

– Còn có mùi thơm của phô mai nữa, ăn kèm với mứt trái cây rất thơm đó, trong mứt trái cây có tinh chất hoa hồng...đây là loài hoa tượng trưng cho nước Anh!! – GK 2

– Quả là rất thơm, kết hợp với hồng trà là tuyệt nhất. Đúng là tiểu thư của nhà họ Phan... Mọi thứ đều đậm chất hoàng tộc- GK 3

Ánh cười đặc ý, tiếp theo là tới nó, nó bước lên với đĩa đựng bánh và trà....nó bắt đầu nói :

– Buổi tiệc trà này là dịp để mọi người thưởng thức hồng trà. Đây là hồng trà do chính em trồng, xin mọi người nếm thử!!!

Từng tách trà được ba vị giám khảo cầm lên thưởng thức...nhóm nó nhìn không chớp mắt vào mấy ông mà tim đập như chạy việt dã vậy đó.

– Hử....cách pha trà này thật mới lạ. Không mất đi mùi vị của nó mà còn làm cho trà cảm giác thơm hơn. – GK 1

– Đúng vậy....uống một tách thôi mà lại muốn uống nữa, rất ngon!!! – GK 2

– Mùi vị thật độc đáo, có sáng tạo. Em rất giỏi, tạo được mùi vị mới!!! – GK 3

Nó cười hài lòng, nói :

– Em cảm ơn,...em xin tiếp tục. Sau đây mời mọi người thưởng thức bánh xốp Macaron.

Ba vị lần lượt cầm lên cắn....

– Loại bánh xốp này....bên ngoài rất giòn bên trong rất mềm dẻo!!! – GK 1

– Em không dùng bột mì nhĩ?? – GK 2

Nó cười tươi trả lời :

– Không ạ....vì một số trẻ có mẫn cảm với món có thành phần lúa mì....nên em đã dùng bột gạo để làm bánh xốp.

– Thì ra là bột gạo??!! Loại bánh mềm dẻo này chắc con rất thích ăn đây – GK 2

– Còn một loại nữa là bánh xốp trà lài ư??!! – GK 1

– Còn bỏ thêm đậu đỏ và Clotted Cream, rất đặc biệt đó!! – GK 3

– Mứt trái cây cũng rất lạ mắt! Gồm trái hồng và nhãn nhục trộn lẫn vào nhau. – GK 1

Nó vẫn giữ nụ cười trên mặt nói :

– Còn có một loại mứt hạt dẻ được tạo ra từ hạt dẻ của Nhật. Xin mọi người cho ý kiến!!!

– Buổi tiệc trà như vậy, chắc bà của tôi thích lắm đây?!! – GK 1

– Tôi cũng nghĩ vậy, lần sau dẫn cụ tôi đây nha!!! – GK 2

Mọi người ở phía dưới không ngừng trầm trồ, nhóm nó thì thờ phào cười cười. Ánh nghĩ thầm ” Quả là tài giỏi...lần mình mình thua chắc rồi, nhưng mình không bỏ cuộc đâu “. Vì chỉ có tụi con Ánh thách đấu với tụi nó nên không không có ai thi ngoài tụi nó và nhóm Ánh. Ánh lại tiếp tục :

– Tiếp theo là bánh sandwich. Bánh mì hương thảo cô nhân là dưa leo, bánh mì mạch nha lại có nhân là thịt nướng, còn bánh mì lên men thiên nhiên thì có nhân là thịt cá hun khói của Bắc Hải Đảo. Mọi người thưởng thức từng loại nhé!!!

Đặt đĩa bánh lên, Ánh quan sát.

– Phan tiểu thư rất biết chọn nguyên liệu, thật là làm người ta nể phục!! – GK 1

– Cách chế biến rất đặc sắc. – GK 2

– Có thể nói là rất hoàn mĩ! – GK 3

Ánh cười đắc thắng, nhìn sang nó. Tới lượt nó, tiếp theo là bánh mì sandwich của Băng. Nó bước tới với một ổ bánh mì bự chà bá lun, tụi nó và hân ở dưới sốc cực kì, ai cũng nghĩ ” Một ổ bánh mì ư?!!! Lần này thì tiêu rồi “. Nó vừa đem lên vừa nói :

– Bánh sandwich của cháu chính là cái này!!!

Mọi người tò mò lắm!!! Nó cầm từng cái ổ nhỏ để ra, mọi người bỗng thót lên :

– Ồ!!!.....

Nó mở nắp từng ổ ra, bên trong có những chiếc sandwich dễ thương. Các vị giám khảo cắn một miếng...

– Ô thú vị quá nhỉ?!!! Trước tiên lấy ruột bánh mì ra sau đó để sandwich vào!!! – GK 1

– Thời tiết nóng bức thế này bánh sandwich kiểu Anh rất dễ khô và cứng lại. ...- GK 2

– Nhưng chỉ cần cho vào trong ruột bánh mì, bánh sandwich sẽ không khô cứng lại, thậm chí còn giữ được mùi vị của bánh nữa...giỏi lắm!!! – GK 3

Hắn thờ phào nhẹ nhõm ”phù làm mình hết hồn à!!! “ Ánh dù biết mình thắng không nổi nhưng vẫn cố tự tin ” đừng đắc thắng “. Ánh tiếp tục cuộc thi của mình :

– Cuối cùng là bánh kem, xin mời mọi người thưởng thức kiệt tác của em.

Ánh đem mấy ổ bánh kem ra, mỗi ổ là mỗi hình dạng bông hoa khác nhau. . .

– Giống y như hoa thật vậy – GK 1

– Tuyệt thật...!!!! – GK 2

– Đầu bếp chuyên nghiệp còn chưa làm được như vậy nữa. – GK 3

Ánh lên tiếng :

– Chỉ có kiểu trang trí theo phong cách sang trọng mới xứng đáng với buổi tiệc của quý tộc!!! Và chủ đề của em là ” buổi tiệc trà truyền thống của hoàng gia “.

Mọi người gật đầu đồng ý gì đó...Tiếp theo là nó, mọi người vô cùng ngạc nhiên với phần bánh kem của nó. Đó là.....

Bạn đang đọc truyện *Thiên Sứ Địa Ngục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 20: Phần Thi Nấu Ăn – Thắng Tuyệt Đối (P2)

Vâng...nó mang lên một đĩa bánh không đúng là một ngôi biệt thự bánh kẹo. Mọi người thắc mắc nó làm từ khi nào mà nhanh thế...không như mấy cái bánh của Ánh, bánh của nó mang một vẻ sáng tạo, mới lạ. Một vị giám khảo hỏi nó :

– Tại sao em lại làm chiếc bánh này mà không phải loại khác...phải nhất thiết là một ngôi biệt thự ư??!!

Nó cười tươi giải đáp :

– Vâng...nhất định phải là nó, vì...em muốn có một ngôi nhà như mơ ước để bạn bè, người thân em có thể sống chung...để em có thể ngày nào cũng cảm nhận được hơi ấm từ mọi người, quên đi niềm đau, được mọi người an ủi động viên như vậy là em thấy vui lắm rồi!!! Và chủ đề của em là ” buổi tiệc trà tình bạn và tình thương “.

Mọi người xung quanh bàn tán. . .

– Thật là dễ thương. . .

– Mong ước thật nhỏ nhoi mà ý nghĩa. . .

.....

Kết thúc phần thi thứ 1, 5’ sau ban giám khảo công bố kết quả.

Ánh :

– Mùi vị : 4/5

– Sáng tạo : 4/5

– Độ đẹp : 3/5

Tổng cộng : 11/15

Nó :

– Mùi vị : 5/5

– Sáng tạo : 5/5

– Độc đáo : 5/5

Tổng cộng : 15/15

Phần thứ 1 nó thắng, MC cầm micro lên hét :

– Và phần thắng thuộc về Hàn Tuyết Băng. Xin chúc mừng. ...hai ngày nữa sẽ tới phần thi thứ 2. Chúc mọi người may mắn!!!!

Nó quay lưng bước đi dự định về nhà ngủ, tự nhiên tay nó bị níu nhẹ lại, xoay người lại thì thấy Ánh. Ánh nói :

– Chúc mừng cậu. ...tớ biết mình không thể thắng được nhưng thi với cậu vui lắm!!

Nó hơi mỉm cười đáp lại :

– Ừ...mình cũng vậy!!! Tạm biệt.

Ánh cười gật đầu, nó tiếp tục bước đi. Nó thầm nghĩ “có lẽ cô ta không xấu lắm, cũng được. ”

Mấy cái bánh nó làm mà không trình cho giám khảo thì được đãi thành bữa tiệc bánh ngọt nho nhỏ cho mọi người.

— tua lun nha!!!!

Tại nhà nó :

Hắn từ đâu bay lại ôm nó cứng ngắt, ghé sát tai nó hắn thì thầm :

– Em giỏi lắm vk à!!! Em thắng tuyệt đối lun.

Nó cười tươi như hoa :

– Hi...hi...em mà lì. Ck thấy em cao siêu hông???

Hắn cười gật đầu liên tục. Nó cười ranh mãnh, quay lại nhìn thẳng vào mắt hắn đòi hỏi :

– Vậy ck thưởng cho vk đi!!!

Hắn nhún mày đề phòng, hỏi lại nó :

– Vk muốn thưởng gì???

Một tia ranh mãnh xuất hiện dưới đáy mắt nó nhưng hắn không thấy được. Nó đáp :

– Vậy thì ck tặng cho vk khẩu Colt 1911 .45 ACP đi. Vk muốn khẩu đó!!!!

Hắn sốc,...không...là bất ngờ mới đúng vì nó đam mê về súng như vậy, hắn hỏi ngược lại nó :

– Sao vk lại muốn nó....

Nó giải thích cho hắn :

– Ừa anh Wind không nói cho anh nghe à???

Hắn nhướn mày thắc mắc :

– Nói gì...thằng đó có nói gì cái chứ...

Nó lại tiếp tục :

– Thì nói cái vụ em đam mê súng từ nhỏ, em có nguyên bộ sưu tập súng luôn. Nhưng khẩu này em chưa có,...em muốn nó!!! Anh thưởng cho em khẩu đó đi....đi mà....nha...

Nó đòi hỏi mà nắm lấy tay hắn ra sức lắc, lắc...hắn thì mềm lòng với nó, xoa đầu nó ôn nhu nói :

– Thui được rồi, ck sẽ thưởng cho vk ha!!!! Để ck lấy hàng đã...

Nó mừng nhảy cẫng lên, ôm cổ hắn hôn một cái ngay môi...một nụ hôn nhẹ lướt qua như chuồn chuồn đập nước, dù nhẹ nhưng sự ngọt ngào nó mang lại vô cùng lớn. Hắn được nó hôn vui như nở hoa luôn, miệng cứ cười hoài...khoan đã, hắn cười nhiều ư??? Đúng rồi, từ khi gặp nó hắn cảm thấy cuộc sống nó muôn màu hơn, đó là lí do hắn nhất định phải bảo vệ nó...nhất định. Hắn chợt nhớ ra gì đó :

– À vk vòng 2 thì sao????

Nó suy nghĩ rồi nói :

– Ui xối, còn 2 ngày mà. Hôm nay ra bar chơi???

Hắn phản bác :

– Không, ... vk không được đi. Ck không cho vk đi!!!

Nó chu mỏ hỏi lại :

– Tại sao cơ chứ!! Không công bằng...hu...hông chịu...vk muốn đi bar...ck không thương vk...

Hắn động lòng, tự nhủ ” một ngày chắc không sao đâu ha??? “. Hắn liền nói :

– Được rồi. Tối nay ck dẫn vk đi!!!

Nó nghe hắn nói xong nhảy lẫng xẫng hết :

– Ya hu...được đi chơi rồi. Yeah!!!

Hắn lại cười nhìn nó vui mà lòng còn vui hơn....

——ta lại tua vì không có ý

Trong căn cứ tại phòng nó.

Nhỏ bắt đầu lên tiếng :

– Ice...hôm nay là ngày tái xuất, nghĩ ra cách gì chưa???

Nó cười lạnh lẽo :

– Mày nghĩ tao là ai chứ!!! Tụi mình cứ đi bar chơi như dự định, lúc mấy ảnh uống rượu thì tao sẽ lên bỏ thuốc ngủ thành phần do tao tạo vào....khi mấy ông chờ tụi mình về nhà là mấy ảnh tự lăn đùng ra ngủ hà!!! Khỏi lo...ùa mà hông được!!! Có cái gì đó kì kì!!!

Cô nghe cái kế hoạch của nó mà tức, cốc nó một cái bảo :

– Mày ngu, mấy ảnh ngủ rồi bang Demon thì sao??! Nghĩ cái khác đi.

Nó lại một lần nữa phải vất vả lắm...

– A...tao nghĩ ra rồi. Hay là tụi mình giả vờ uống say rồi đợi mấy ảnh chở về, sau đó giả vờ ngủ. Đợi mấy ảnh đi rồi tụi mình đi sau!!! Tới đó hợp xong tụi mình phóng xe về trước...tụi bây thấy sao???

Cô và nhỏ ngẫm lại. Đồng thanh đáp :

– Quá chuẩn. Vậy đi!!!

\\\\\\\\\\\\bên hắn

Hắn ngồi dựa vào chiếc ghế xoay, hỏi anh :

– Sao tụi mình đi gặp Nữ Hoàng đây???

Anh trả lời kèm theo động tác xoa râu mặc dù không có cọng râu nào!!!

Cả bọn cùng suy nghĩ,.....bất chợt hắn hét lên :

– A...có rồi!!!

Cậu với anh suýt hấn :

– SUYT!!!.....

Cũng may là phòng nào cũng là phòng cách âm nên không sao....hấn nói tiếp :

– Hay là tụi mình cứ đưa vk đi chơi trước sau đó đợi vk ngủ rồi lên đi...mấy em ấy ngủ rồi thì trời sập cũng chả dậy!!!

Anh với cậu đặt tay lên cằm ngẫm nghĩ. Lại đồng thanh :

– Ừ....được đó vậy đi!!!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Sứ Địa Ngục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21: Rắc Rối Ở Quán Bar

Tối :

Nó hét từ dưới lầu lên với tần số cao chót vót :

– Anh Ken, anh Wind, anh Gin nhanh lên đi!!!

Anh đi từ trên lầu xuống đáp lại :

– Em làm gì mà hào hứng dữ vậy????

Nó cười hi hi, anh diện một bộ trang phục nhìn vô cùng ngầu, áo thun trắng áo khoác bên ngoài màu đen, giày vans trắng luôn, nhìn vô cùng... sao ta...rất giống hotdog. Wind : em gì ơi, em vừa nói gì vậy??? * cầm dao mài *. Nami : ha...ha. Em nói lộn ạ!!! nhìn rất đẹp trai. Một lúc sau, hấn và cậu bước xuống....nó nhìn hấn bất động vài giây sau đó bình tĩnh lại, còn cô thì chạy tới bên cậu lép ba lép bép :

– Ông xã em nhìn đập chai quá đi!!!!

Cậu nhìn cô cười thật tươi nói lại :

– Bà xã của anh cũng đâu kém đâu....!

Hấn bước xuống thấy nó đứng đó thì bất động luôn....nó khoác trên mình bộ cánh đen tuyền – một bộ váy hơn đầu gối, mép váy có ren trên thân váy có hình thêu uốn lượn, cổ nó có đeo vòng vải đen hình hoa bồ công anh khắc kim cương trắng, mái tóc được buông xoã tung bay trong gió, mái tóc được cài một chiếc băng đô đầu lâu, chân đi đôi giày cao gót màu đen nốt....nhìn nó vô cùng quyến rũ và bí ẩn. Nhỏ diện trên mình bộ cánh hồng phấn – váy ngắn hơn gối, bộ đồ của nó, nhỏ và cô là đồ cặp giống hệt nhau, cổ nhỏ có đeo vòng vải hồng phấn hình hoa hồng đen thẫm khắc kim cương hồng ngọc ở trên, mái tóc được xoã trên đầu có đeo băng đô hoa hồng đen, đôi chân đi đôi cao gót hồng phấn nốt....nhìn nhỏ thật là trong sáng, dễ thương. Cô thì trung thành với màu đỏ, cổ đeo vòng vải đỏ chót hình hoa tuyết trắng muốt đậm rubi nhỏ nhỏ, mái tóc được xoã thoải mái đầu đeo chiếc băng đô hoạt tuyết trắng, đôi chân đi giày cao gót nốt.....nhìn cô thật nóng bỏng.

Còn hấn thì diện một chiếc áo somi trắng bỏ hai nút, khoe bộ ngực rắn chắc, bên ngoài thì khoác chiếc áo khoác màu đen sẫm, quần jean, giày vans đen nốt. Cậu thì khoác trên người chiếc áo thun, áo khoác có mũ màu đỏ thẫm, đi giày nike.

Cả lũ đi chung với nhau như đám mình tính đi chơi vậy, vô cùng sáng chói.

— Tại bar Black Angel

Tụi nó tới bar trước vì tốc độ nó chạy sánh bằng với tốc độ bàn thờ có khi còn hơn nên tụi hấn chưa tới....tội nghiệp đưa không lại nó. Nó co chân đạp một phát....

” Rầm ”

Một phút mặc niệm cho cánh cửa vì đã hi sinh anh dũng. Nó bước vào, tất cả mọi ánh mắt đều đổ dồn vào nó...nó lạnh lùng :

– Tất cả cứ tiếp tục....

Mọi người đều tiếp tục việc đang dở của mình, nó hết vọng vào :

– Rain. . .ra đây!!!

Chưa đầy một phút cậu đã có mặt, hỏi nó :

– Vâng...chị đại???

Nó thì thầm với cậu :

– Tối nay chuẩn bị sẵn sàng cho chị. .

Rain gật đầu thay cho câu trả lời, nói nói tiếp :

– Cho tụi chị như cũ đi!!

Cậu đáp :

– Vâng...có ngay. Chị ngồi đợi tí đi ạ..!!

Tụi nó chọn bàn khuất trong mà ngồi, chưa ấm chỗ nữa là tụi nó bị làm phiền rồi.....một đám không biết điều mò tới chỗ tụi nó. Tên nào tên đấy đầu tóc đủ màu hết, tên cầm đầu thì như con tắc kè vậy, đủ bảy sắc cầu vồng luôn. .hắn cười nham nhở hỏi :

– Cô em...em xinh quá!!! Đi chơi với anh nha!!!

Nó hạ giọng :

– BIẾN!!!!.....

Tên ấy không biết điều lại phá nó tiếp :

– Cô em cá tính thật, anh thích lắm...hay là tụi mình....

Tên đấy đưa bàn tay dơ bẩn của hắn lên định chạm nó thì nó đưa tay lên bẻ cái” rắc “. Tiếng xương nó kêu lên giòn giã gì đâu ấy....còn tên đó thì ôm tay la đau đốn....

– Áaaaaa.....

Nó nhếch mép cười khinh :

– Tao đã bảo rồi mà đéo chịu nghe...thằng ngu!!!

Tên ấy quê quá bèn ra lệnh :

– Tụi bây còn đứng đó làm gì xông lên...

1’

2’

....

5’

Chưa có gì xảy ra hắn quay lại thấy lũ em đứng đó, mặt mày xanh mét run cầm cập, hắn tức quá lại hét :

– Sao còn đứng đó...không nghe tao nói gì hả?...lên đi!!

Nó đứng đó cười như không cười :

– Tụi nó nghe mày hay nghe tao. Ngu xuẩn...

Một tên đàn em hắn lấp bắp nói với hắn :

– Đại....Đại ca....đó là....đó là đại tì Ice – Chị đại của bang Black Angel, bang hùng mạnh nhất thế giới ngầm....

Hắn nghe tên đàn em nói vậy thì mặt tái xanh, nói sao ta xanh như tàu lá chuối vậy đó. Hắn quay lại nhìn nó, nó thì đang cười lạnh lùng, hắn sợ quá vội van xin nó :

– Xin đại ti...th...a...tha mạng. Em có mắt như...như mù nên...

Nó không đợi tên đó nói xong thì ngắt ngang :

– Xứ mi sao đây ta??? Mày nghĩ sao Rose???

Nhỏ nhún vai tỏ ý ” Tuỳ mày đó “. Nó quay lại cô hỏi tiếp :

– Mày thì sao Snow??

Cô thấy nó đang tức nên lắc đầu không ý kiến. Nó thấy hai đứa bạn như vậy thì cười như nở hoa quay lại, hắn ta thấy nụ cười tươi nhưng tại sao hơi thô thần chết lại bao quanh nó nhỉ??? Nó trầm tư suy nghĩ :

– Hạng người như mày thì sống chỉ tổ làm hại con gái thôi hay là....tao tiễn mày một đoạn ha??!!

Nó nói mà mặt vẫn cười, mồ dưới váy rút ra cặp lục yêu dấu của nó....tên đó mặt cắt không còn giọt máu. Nó vừa hun cặp lục nó vừa nói :

– Ôi...em yêu của chị lâu rồi không dùng em...

” Pằng....pằng.... ”

” Áaaaaa!!!... ”

Nó búng tay tức thì hai tên ái đen xuất hiện cung kính nói :

– Vâng??? Chị đại...

Nó không quan tâm, không nhìn cái tên đang nằm quằn quại dưới đất vừa nói vừa ngáp :

– Đem nó đi đi...phiền quá đi.

Hai tên ấy cúi đầu lúi lúi tên đó đi, nó thì tiếp tục ly vang đỏ của mình, màu vang đỏ rực như sắc máu làm nó mê hoặc.

5' sau tụi hắn mới tới.

Hắn chạy thật nhanh phóng lại chỗ nó, ôm eo nó, vùi mặt vào những nhều :

– Vk à...sao em chạy nhanh vậy??? Tụi anh đuổi theo không kịp luôn.

Nó thấy cái người trong lòng nó mà con nít quá, nó đẩy hắn ra ôn nhu :

– Ai bảo anh chạy chậm quá làm chi...nhanh. Uống gì kêu đi, tụi em uống cũng nhieu rùi...

Hắn ngó quanh cái bàn, vô chai rượu nằm lẫn long lóc, hắn cau mày :

– Em uống nhieu thế???

Nó cười trù,...anh cũng mắng nhỏ té tát :

– Sao em cũng tham gia mà không ngăn nó??? Em biết nó là ma rượu mà...

– Hi...hi...

Cô cũng cười trù luôn, cậu thấy vậy thắc mắc hỏi anh :

– Ma rượu là sao hả mày???

Anh thờ dài ngao ngán :

– Tụi bây có biết khi còn 7 tuổi mọi người cấp sách đến trường thì em ấy...(chỉ vào nó, làm nó giật mình) lục rượu uống ngon ơ luôn...khi mọi người về thì sân nhà lẫn lóc vỏ rượu rỗng còn em ấy thì mặt đỏ ửng nằm ngủ trên ghế sofa.

Vừa nghe xong mọi ánh mắt liền đổ dồn vào nó (trừ cô với nhỏ vì hai người biết rùi...và đã từng một thời kinh hoàng). Nó cúi gằm mặt xuống, hắn cũng thờ dài rồi nhìn đồng hồ, sắp tới giờ Nữ Hoàng ra mặt rồi. Hắn liền bảo :

– Thui về đi.....trở rồi

Thế là cả bọn kéo về nhà, tụi nó vào phòng thì tụi nhé cũng vào. Ôm tụi nó ngủ ngon lành, nằm một lát chắc chắn là tụi nó đã ngủ say thì tụi hấn rón rén đi ra. Nhưng đâu ai ngờ là.....

—/—1-1—

He.....he.....ta cắt đây.....mọi người cứ từ từ đoán khúc sau nha!!! Bye bye.....

Bạn đang đọc truyện *Thiên Sứ Địa Ngục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 22: Nữ Hoàng Quay Lại

Ai ngờ đâu bọn hấn vừa có mặt tại bar Black Angel thì tụi nó lục đục ngồi đây, phóng xe tới điểm hẹn.

——//—/—/—

Rain mồ hôi chảy ròng ròng thấy mà tội....lý do ư??? Đương nhiên là chỉ có một...tụi nó tới trễ. Cả khán đài đang xôn xao nhốn nháo vì Nữ Hoàng tới muộn, một lát sau tụi nó cũng tới nó thờ phỉ phò :

– Nha...nh...nhanh...lên. Rain, đồ tụi chị!!!

Rain mừng rơi nước mắt, vội vả nói :

– Đồ mấy chị ở trong phòng...nhanh lên mấy chị.

——tại khán đài

Một thân hình, hai thân hình, ba thân hình bước ra....

Tất cả các bang trong thế giới ngằm đều xôn xao...

Nhỏ đi tới ngai vàng hồng nhạt đứng đó cúi đầu xuống, cô bước tới ngai vàng đỏ rực cũng cúi đầu...cuối cùng là nó...bước đi dừng mãi, oai nghiêm, lạnh lùng và bí ẩn.....nó ngồi xuống cái ngai vàng màu đen huyền ảo...thấy nó ngồi cô và nhỏ mới ngồi xuống. Nhỏ diện trên mình bộ cánh hồng phấn, hoa văn được điểm trên bộ váy là hoa hồng đen, chân đi đôi guốc cùng màu, gương mặt anh tú của nhỏ bị chiếc mặt nạ màu hồng, khắc hoa hồng đen cuốn hút được đam hồng ngọc xung quanh. Cô diện trên người bộ cánh đỏ rực, hoa văn là những bông tuyết trắng muốt, chân đi đôi guốc màu đỏ chót, gương mặt bị che khuất bởi chiếc mặt nạ đỏ khắc hình bông tuyết được đậm những viên kim cương trắng nhỏ li ti. Nó thì diện trên người bộ cánh đen tối, hoa văn là những bông hoa anh túc đỏ như máu, chân đi đôi guốc đen nốt, gương mặt tuyết trắng bị che khuất bởi chiếc mặt nạ trắng khắc hình hoa anh túc đậm kim cương đen bí ẩn. Nhỏ đứng vị trí thứ hai, công tước thân cận của Nữ Hoàng – Blood Rose là biệt danh của nhỏ, một bông hồng đậm máu. Cô đứng ngang hàng với nhỏ, công tước thân cận của Nữ Hoàng – Snowflake là biệt danh của cô, một bông tuyết được đậm trên khung cảnh đậm sắc máu. Cuối cùng là nó, Nữ Hoàng của thế giới ngằm, người nắm quyền lãnh đạo mọi người, nó đã tạm thời thoái ngôi vào 5 năm trước vì việc đó xảy ra (việc gì thì au ko ns đâu...để mn tự đoán. He...he...) – Ice Killer, sát thủ ra tay tàn ác nhất, luôn hoàn thành nhiệm vụ mà không để lại dấu vết....một người hoàn hảo để làm Nữ Hoàng.

Nó với âm vực lạnh hơn 0° :

– Im!!!!

Chỉ với một từ duy nhất, cả khán đài im không một tiếng động, đúng là một người uy quyền, khá hài lòng với không khí ấy nó tiếp tục nói :

– Hôm nay tôi chính thức quay lại thế giới ngằm.

Nó ngưng lại cả khán đài xôn xao,...

– Chẳng phải người rút lui rồi sao????

– Tại sao người lại quay lại...???

– Chắc chắn có mối nguy hiểm!!

.....

Đúng nó quay lại chỉ vì một lý do.....Người đó, cái người mà đã giết chết người mà nó từng coi là cả thế giới với nó. ”Tên đó ” đã quay lại.....

Nhỏ thấy nó đang đắm chìm trong kí ức thì cất tiếng thay :

– Cuộc họp này chỉ để thông báo rằng Nữ Hoàng quay lại. Thế nên giải tán. . .

Cả khán đài đồng thanh hô :

– Vâng!!! Chúc Nữ Hoàng buổi tối an lành!!!

Nó và hai con bạn rời đi.....quay lưng lạnh lùng nói gót bỏ đi....

Tụi hần thấy vậy chạy lại ” diện kiến ” Nữ Hoàng. Hần đứng trước nó cung kính :

– Xin chào Nữ Hoàng.

Nó ngược đôi mắt màu xám khói lạnh lẽo nhìn xuyên qua cái mặt nạ, mở miệng :

– Vấn đề???

Hần lắc cái đầu của mình, nó tiếp tục :

– Tránh!!!!

Hần cười cười, trêu chọc :

– Liệu ngài có thể uống với tôi một ly không???

Nó trong đầu nghĩ thầm ” Anh dám lên phéng với gái, em sẽ xử anh sau....đợi đấy, tội anh nặng lắm.... “. Nó hạ giọng :

– Không...né!!!!

Hần thấy cũng khuya rồi, nghĩ tới cô vợ bé nhỏ của mình đang ngủ ở nhà thì né ra, nhường đường cho Nữ Hoàng đi trước. Nó cùng cô và nhỏ bước đi, tới phòng thay bộ đồ mặc lại bộ đồ cũ thì chạy bán sống bán chết ra xe, lấy xe phóng bạt mạng về nhà....leo lên phòng đắp chăn, ngủ. Cũng may là tụi nó chạy nhanh nên về trước bọn hần, tránh được nghi ngờ.

5’ sau tụi hần mới mò về, ba người nhẹ nhàng khẽ khàng bước vào phòng, leo lên giường ôm vợ ngủ ngon lành. Nó thấy hần ôm nó thì hạnh phúc rúc người vào lòng hần ngủ – một giấc ngủ an toàn.

-///-----///-

Thật ra thì au ki bit pải viết chương tiếp ra sao nên mog m.n coment và vote cho au góp ý mà m.n muốn....để au viết tiếp chương cho m.n.

Cảm ơn m.n vì đã theo dõi au!!

Oyasumi. Arigato!!!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Sứ Địa Ngục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 23: Đi Du Lịch

Nó thức dậy theo đồng hồ sinh học, lơ mơ mở mắt thấy hần nằm cạnh mình. Nó nhìn hần miệng không kìm được nhếch nhẹ lên, bỗng nó nhớ tới sự việc tối qua, mặt nó đen lại. Nhưng nó không xử hần được, để bị nghi ngờ lắm nên để khi nào hần tìm hiểu được thì nó sẽ xử hần.

Nó lò mò ngồi dậy, ráng không đánh thức hần, nó ngồi ngắm hần. . .

” Khuôn mặt này.....nhìn mãi không chán. ”

Bỗng hấn cất tiếng lên :

– Anh biết anh đẹp trai rồi, em không cần nhìn hoài đâu!!

Nó khẽ liếc hấn, khinh bỉ :

– Anh đẹp thì trái đất này sẽ không còn người đẹp nữa. Hừ...

Mặt hấn xụ xuống nhìn rất đáng thương nha....nó thấy tội nên.....

” Chút... ”

– Nhưng anh mãi là anh – người em yêu. Đừng buồn!!!

Hấn ngỡ ngàng, nó chủ động hôn hấn ư??? Lòng cảm thấy phấn khởi hơn rất nhiều. ...Hấn chồm lên ngửi nó hôn một nụ hôn sâu và dài, nụ hôn ngọt ngào vào buổi sáng khiến nó hào hứng hơn. Nó vừa được hấn thả ra thì hít lấy hít để, mặt nó đỏ ửng hết lên. Nó liếc cái người đang cười mồm nguyền đang đó không xa, nghiêng răng ken két :

– ANH. DÁM. LỘNG. HÀNH. À????

Hấn thấy nó có vẻ hơi giận nên ra sức dỗ :

– Thui, vk oi. Đừng giận anh, tội nghiệp anh lắm!!!

Nó hạ hoả, nhìn hấn mà cười. Hấn thấy nó cười thì nổi da gà. Lấp bắp hỏi nó :

– Em....giận anh....à???

Nó không nói không rằng đứng dậy bước vào nhà tắm vsen. Nó bước ra với đầu tóc sưng mướt, đi lướt qua hấn, đi thẳng xuống nhà bếp. Hấn tái mặt ” Vk bơ mình??? Vk iu bơ mình??? Thui rồi. Tiêu lun!!! “. Hấn làm vsen trong 1’ phóng ra cửa phòng thì...

” Cạch ”

” Bộp ”

” Áo ”

Hấn ướt như chuột lột, nhưng hấn không quan tâm, phóng xuống nhà bếp. Một bóng hình thân quen, bóng dáng mà hấn yêu thương như mạng, nó đang loay hoay làm đồ ăn sáng cho cả đám. Hấn bước tới ôm nó từ sau, dịu dàng hôn lên vành tai nó, hỏi :

– Em đừng giận anh mà, em bơ anh làm anh sợ lắm. Anh sợ một lần nữa vụt mất em.

Nó bị hấn hôn lên chỗ nhạy cảm, đỏ mặt, tay chân xụi lơ dựa vào lòng hấn. Bỗng nó thấy ướt ướt, quay lại thì thấy hấn ướt nhem. Nó bật cười ha hả, hấn nhìn nó cười thì khó hiểu, hỏi nó :

– Sao em cười vậy???

Nó nhìn hấn rồi nói :

– Anh bị dính bầy của em rồi hả???

Hấn bây giờ mới nhận ra, nó len lén quan sát hấn hỏi :

– Anh....giận em hả???

Nó cứ nghĩ hấn giận nó lại, nhưng....hấn hỏi nó một câu :

– Em có giận anh không???

Nó thấy khó hiểu tả lờ hấn :

– Em chưa từng giận anh. Anh giận em à!!!

Hấn thở phào nhẹ nhõm, thì thầm :

– Anh cứ nghĩ là em giận anh. Làm anh sợ muốn chết luôn.

Nó nhìn hấn rồi bỏ hấn ở đó, đi lên phòng lấy đồ cho hấn. Đưa bộ đồ ra, nó nói như ra lệnh :

– Thay mau...cảm bây giờ.

Hắn cười như khi đi thông thả vào nhà tắm thay bộ đồ ướt ra. Nó nhìn hần nhảy chân sáo vào phòng tắm âm lắc lắc đầu thờ dài... tại sao hắn trẻ con thế??? Nó quay đầu lại tiếp tục làm bữa sáng thì thấy 4 cái mặt nham hiểm nhìn mình, nó khó hiểu hỏi đám rình mò kia :

– Sao mấy người nhìn tui như sinh vật lạ vậy???

Cô với nhỏ nhìn nhau cười nguy hiểm, đá mắt anh với cậu ra hiệu, anh bắt đầu ôm nhỏ từ sau hôn lên vành tai nhỏ thì thầm :

– Em đừng giận anh mà, em bơ anh làm anh sợ lắm. Anh sợ một lần nữa vụt mất em.

Đúng vậy...anh với nhỏ đang tái diễn lại hiện trường. Nhỏ bật cười ha hả. Anh tiếp tục diễn :

— Sao em lại cười???

– Anh dính bẫy của em rồi hả???

• • • • •

– Thay đồ mau...cảm bây giờ

Nó :

Nó đen mặt lại, khối bốc đầy đầu...cô nhìn ra được sự nguy hiểm của nó, cô huých tay nhỏ ra dấu dừng điễn nữa....chết bây giờ. Nó gằng giọng với nhỏ và anh :

– Khởi ăn sáng!!

”Đùng”

”Đoàng”

Lời nó nói như sét đánh ngang tai nhỏ với anh, nhỏ như chân nó, anh níu tay nó tha thiết cầu khẩn :

Nhỏ :

– Tao van xin mày cho tao ăn đi, mày không thể bỏ đói tao!!! Mày không nỡ lòng nào đâu, đúng không???

Nó nhẫn tâm nói :

– Thích thì làm. Không nói nhiều!!!

Nhỏ chết đứng luôn, bây giờ chỉ còn trông chờ vào anh thôi. Anh níu tay nó năn nỉ:

– Em gái yêu dấu yêu ơi, em không thương anh trai này nữa hả????

Nó phun ra một chữ :

– Không!!!!

Xin chia buồn anh đã tử trận, hẩn thay đồ xong bước ra thấy nó mặt lạnh đứng đó còn couple anh-nhỏ đứng cúi mặt. Hẩn tò mò lên tiếng :

– Sao tập trung ở đây hết vậy???

Anh với nhỏ nhìn thấy hắn như nhìn thấy phao cứu sinh, khóc lóc nhờ vả hắn :

– Mày/anh xin em ấy/nó cho tao/em ăn sáng đi.

Hắn dần dần hiểu ra vấn đề, tiến đến nó ôm nó dỗ ngọt :

– Em có muốn đi chơi không???

Nó thấy hấn thì tâm tình tốt hơn nhiều, nó nhìn hấn bảo :

– Đi chơi ở đâu???

Hắn ôn nhu nhìn nó nói :

– Vậy.....em muốn đi đâu???

Nó suy nghĩ.....

– Canada được không???? Em muốn nhìn rừng phong lá đỏ!!

Hắn gật đầu, tiếp tục dụ dỗ :

– Vậy em cho họ ăn đi!!!

Nó cười rạng rỡ nắm tay hắn dắt vào bàn ăn :

– Vậy mình ăn thôi!!!

Hắn há mắt tò ý ăn đi, thấy ám hiệu cả bọn chạy ủa vào ngồi ăn ngấu nghiến như bị chết đói mấy năm vậy đó.

~~~~~

Thật sự thì au ko mún ngắt đầu nhưng.....au bí ý rùi. He he. Mog m.n thòg cảm cho con au tội nghiệp này và vote với coment cho au nhe.

Tks m.n nhìu. lu m.n kém...

Bạn đang đọc truyện *Thiên Sư Địa Ngục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 24: Canada Thẳng Tiến!!!

Bây giờ cả đám đang yên vị trên máy bay riêng của hắn. Nhưng về mặt của nó vô cùng đen tối, còn hắn thì ra sức dụ dỗ nó :

– Vk oi, ck xin lỗi mà. Vk đừng giận ck nữa. Vk không nói chuyện với ck....ck chán không có gì làm nè. Vk oi, vk à.....

Muốn biết chuyện gì đã xảy ra không???? Tua lại 5’ nha!!! :

– Em muốn đi liền cơ....Đi liền cơ!!!

Nó mặt mày như đưa đám, nằm ăn vạ ra sàn nhà, nước mắt buồn tủi (nước mắt cá sấu thì có....) chảy dài trên khuôn mặt đáng thương. Cả đám ngồi trên ghế, nhìn nó đang ăn vạ thì thờ dãi. Tự nhiên khi không đang ngủ ngon lành bị tiếng rống của nó đánh thức, mà nó cứ rống liên tục làm cho mọi người không ai ngủ tiếp được. Hắn xụ lông ôn nhu ôm nó vào lòng, cưng chiều :

– Được rùi....anh đưa em đi liền ha???

Hắn nói xong rút nhanh chiếc điện thoại ra hạ giọng :

– Mau đem chiếc phi cơ của tôi lại nhà chị dâu ngay đi!!!!

Đầu điện thoại vang lên tiếng dạ vâng.

” Ầm....ầm ”

” Vụt.... ”

Cả khu nhà nó bị một phen rung chuyển, một vài cái cây bị bật gốc, tổn thất lên tới hàng tỉ....chiếc phi cơ của hắn đã được đáp xuống sân nhà nó. Cũng may là nhà nó rộng không thì cả căn biệt thự của nó cũng bị bật gốc mà bay lun. Nó đứng nhìn khu vườn xinh đẹp của mình bị tàn phá, nó bực đến nỗi nói không thành lời luôn. Hắn đứng bên cạnh sung sướng :

– Ck chiều vk rùi....vk thưởng cho ck đi!!!!

Nó quay sang hắn, cả người toát ra hàn khí, vô cùng lạnh lẽo. Hắn thấy vậy run rẩy hỏi nó :

– V..k...vk...vk oi...em bị sao vậy????

Nó nghiêng răng ken két, háng giọng :

– Anh phá vườn của em, làm mấy cái cây táo, dâu, xoài, hoa phượng đỏ, trắng... , hàng rào bị bung,...tổng cộng thiệt hại là 5090 tỉ. Anh mau đền cho em đi!!!!

Hắn thấy nó giận thì ôm nó ra sức thuyết phục :

– Hay anh cho người sửa, tội mình cứ đi chơi đi ha????

Nó không nói năng gì hết, im lặng mà lên lầu dọn đồ....

Còn hắn thì nghĩ thầm ” phen này mày tiêu rùi Phong oi...haizzzz!!!! “.

Trở lại hiện tại :

Hiện tại tất cả tội nó đang ở Canada – đất nước có rừng phong lá đỏ. Chính xác hơn là họ đang ở căn villa của hắn, ba couple tay hành lý công kênh bước vào. Dọc con đường được trồng hoa bồ công anh nhìn vô cùng dễ thương, nó đi mà cứ đứng lại ngắm nghía, soi sẫm. Hắn thấy vậy khẽ mỉm cười, thì thầm :

– Nếu em thích thì lát anh dẫn em tới chỗ này nha???

Nó ngược đôi mắt màu xám khói to tròn lên nhìn hắn, hắn thấy vẻ phấn khởi trong đôi mắt ấy :

– Thật à???

Hắn xoa đầu nó, ôn nhu :

– Ừ. Thật mà!!!!

Cả bọn đã vào tự lúc nào chỉ còn hai người và đã sắp xếp đồ vào phòng mà hắn đã sắp xếp. Thế là hắn và nó thung thủng bước vào, nó mỉm cười nhìn rất vui chứ không như khuôn mặt hắc ám lúc trên phi cơ. Thế là hắn mặc kệ cái đám tự nhiên như đang ở nhà vì bây giờ trong mắt hắn chỉ còn có nó mà thôi. Sắp xếp xong xuôi nó mới phát hiện là hắn ngủ với nó. Nó nhủ đôi mày đẹp lại :

– Sao lại ở đây????

Nói sao ta,...khuôn mặt hắn bây giờ vô cùng phúc hắc. Hắn cười nham hiểm :

– Đương nhiên là ngủ với em rùi!!!

Nó không vừa lòng cãi lại :

– Không...anh ra sôpha!!! không thì miễn...!!!

Hắn đen mặt lại ” Gì chứ...ra ngoài ngủ thì đâu có cơ hội ôm vk âu.???? A!!! Cứ ra sôpha trước đi, rùi đợi cô ấy ngủ rùi....ha ha ha ha. Mình thật thông minh!!!! ” (Nami : có người leo đụng nóc trời lun ùi kia!!! Hắn : Mi nói ai vậy??? Nami : ta nói phong long à nha!! Hắn : Vậy à??? * cầm súng lục lau lau *. Nami : À, không có gì âu...he he he * chạy mất dép *).

Thế là khuôn mặt hắn thay đổi liên tục lun, từ đen sang bình thường rùi lại sang màu hồng rùi tự nhiên thành màu đỏ.....nhìn rất mắc cười. Nó thấy vậy mà nhin cười lớn, nhưng hắn cũng đâu để ý vì đang bận suy nghĩ ùi!!!!

Thế là nó ráng nhin cười để quay phim lại, cái người nào đó vẫn không biết gì hết.

—////////

Nó và hắn vẫn đang tách khỏi lũ bạn vì bận tình tứ, nói thật thì hắn đang dẫn nó tới khu vườn bí mật mà chỉ có mình hắn biết thôi. Hắn nắm tay nó kéo đi, quẹo chỗ này, rẽ chỗ kia...không phải IQ nó cao thì đừng mong nó nhớ.

Cuối cùng hắn dừng lại trước một bức tường của căn villa, nó thắc mắc hỏi :

– Sao không dùng mã vân tay đi!!!! Đứng lại làm gì???

Hắn khá bất ngờ khi nó lần đầu tới mà lại biết hắn xài mã vân tay, hắn nghi ngờ hỏi :

– Sao em biết được hay vậy????

Nó biết mình bị nghi nên bắt đầu lời diễn xuất ra diễn, nó ra vẻ thông minh mà giải thích :

– Này nha....trước tiên, bức tường đó có dấu hiệu mới, chứng tỏ thứ này anh rất ít xài...Thứ hai, anh nói chỗ này chỉ mình anh biết thôi nên em đoán là phải có pass, mà pass anh xài là thứ gì đó không đơn giản. Nên chỉ có thể là pass vân tay thôi!!!! Đó em nghĩ vậy đó với lại em quan sát biểu cảm của anh, em thấy anh có vẻ rất vui nên em nghĩ chỗ này rất quan trọng với anh á!!!

Hắn rất bất ngờ với lý luận của nó, thoát nghe có vẻ chỉ là suy nghĩ đơn giản nhưng thật ra thì cái lý luận của nó rất có logic và vô cùng sắc bén. Hắn nghĩ : ” Liệu em có phải là Nữ Hoàng không nhỉ?? , nhưng chỉ mới hai giây thôi là hắn dẹp ngay suy nghĩ đó. Hắn cười tươi như hoa nhìn nó :

– Em muốn vào chưa??? Có hồi hộp không vậy????

Nó gật đầu liên tục tỏ vẻ thích thú, thật sự nó rất hồi hộp không biết có gì trong đó nữa....Hắn nhìn thấy khuôn mặt thích thú của nó thì tâm trạng vô cùng hạnh phúc luôn, hắn nhanh tay ấn vân tay lên bức tường đó, tự nhiên bức tường vang lên tiếng nói :

– Chào mừng cậu quay lại, cậu chủ Phong!!!

////////////////////////////////

Xin lỗi m.n vì đã biến mất lâu như vậy. Mong m.n đừng bỏ truyện của mình nha!!! M.n hãy vote và comment cho au nha. MOg m.n đừng bỏ au nha, au iu m.n nhiều lắm!!!! <3<3<3

Bạn đang đọc truyện *Thiên Sư Địa Ngục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 25: Khu Vườn Địa Đàng Của Phong

– Chào mừng cậu quay lại, cậu chủ Phong!!!!

Cánh cửa được mở ra nhanh chóng, ánh sáng chói lóa làm nó phải nheo mắt lại. Khi mắt nó đã quen với ánh sáng đó thì nó mở to đôi mắt tròn lanh lanh như ánh sao ra, bất ngờ là hai từ để diễn tả khuôn mặt nó bây giờ. Từng bước từng bước, nó chậm rãi đi vào. Trước mắt là một khu vườn còn hơn những gì nó tưởng tượng nữa, một lối đi trải dài vô tận, hai bên là những vòm hoa nhìn vô cùng đẹp, đủ màu sắc sặc sỡ. Nó thấy vô cùng thích thú, miệng cứ cười mãi không thể ngừng, nó nắm chặt tay hắn :

– Oa anh trông hồi nào vậy??? Đẹp quá đi!!!!

Hắn thấy mặt nó vô cùng đáng yêu như một cô bé thiên sứ vừa ghé thăm khu vườn vắng lặng của mình z đó.....một khu vườn đã bị lãng quên khá lâu kể từ khi chuyện đó xảy ra.....nhưng giờ đây nhờ nó mà khu vườn hắn trở nên sinh động và long lanh hơn....

Đang chạy nhảy thì bỗng nó biến mất khỏi tầm nhìn của hắn, hắn cảm thấy tim mình như lỗi một nhịp, hắn cuống cuống chạy kiếm nó, hắn sợ nó sẽ rời xa hắn như cô bé năm xưa....chạy tới đó hắn mới thở phào nhẹ nhõm vì nó đang nằm dài trên đám hoa anh túc, ngửa mặt lên trời xanh mà ngắm nhìn mê mẩn. Hắn bước tới chỗ nó, ngồi xuống vuốt ve mái tóc ánh kim mượt mà của nó, chợt nó nhắm đôi mắt xám khói lạnh lẽo lại, khẽ lên tiếng hỏi hắn :

– Anh....

Hắn cúi xuống nhìn nó, nó tiếp tục :

– Sẽ ra sao nếu em và anh không được thấy nhau...?????

Tim hắn trùng xuống, cảm giác khó thở đang xâm chiếm hắn....Hắn lắp bắp hỏi lại nó :

– Tại sao em lại nói như z????

Nó mở đôi mắt xám khói, to tròn nhưng lại cô đơn nhìn hắn nói :

– Em....có cảm giác bất an....em sợ một ngày nào đó anh không tin em và rồi.....

Giọng nó hơi rung rung lên nhưng nó nén lại....Bỗng không gian như trầm lắng lại, tiếng gió thổi vi vu, một bầu không khí buồn bã....Nó ngồi bật dậy thì bỗng hắn ôm chặt nó lại, tựa mặt lên đôi vai nhỏ bé đó. Hắn nói :

– Anh sẽ không làm như z đâu, sẽ không có chuyện đó đâu Băng

Nó cúi mặt xuống, mái tóc xõa xuống che đi gương mặt đang đau buồn nhưng tại sao nó lại cười,...Liệu nó sẽ hạnh phúc hay không????

////////dãy phân cách thời gian////////

Nó và hấn cùng nhau quay lại phòng khách, vừa đặt chân vào thì hấn và nó bắt động lun. Vì sao ư??? bây giờ nói này như một bãi chiến trường, xác nằm lê lết (thực ra thì tụi nó chỉ bày đồ ăn và có một chút hỗn độn thôi. ...).

Quay lại nửa tiếng trước :

Cô, cậu, anh và nhỏ bị nó và hấn cho ra rìa, bây giờ ngồi bơ vơ ở trong phòng khách. Nhỏ chán quá la lên :

– Trời ơi!!!! Chán quá.....

Anh thấy nhỏ nằm trên sofa mà cứ nhoi như con gòi nên bước lại nhéo má nhỏ nói :

– Em mún chơi gì nè???

Chợt cô giờ tay hét lên :

– Hình như Phong có máy chơi game mô phỏng và một ít bánh kẹo thì phải ..

Chợt 8 cái đầu đều hiện lên smooth suy nghĩ ” phá thôi nào “; và rồi cô chạy đi lấy máy chơi game mô phỏng, nhỏ thì phụ trách phần bánh kẹo, anh và cậu thì ngồi tự kỉ...(Anh và cậu : nè, con tác giả kia...ai tự kỉ hả??? nami : ủa??? chứ hai người ngồi không hông phải tự kỉ chứ là j??? Anh và cậu : tụi tui phóng sanh tác giả nha???? | khuôn mặt rất ư là rùng rợn | nami : hai cậu mà đưng tui là tui cho hai cậu có thêm hai tình địch bây giờ. Anh và cậu : | méo miệng, mặt tái lại, nắm chân van | thôi mà tui tui ko mún đâu. nami : vậy ngồi yên í... Anh và cậu : OK). Loay hoay một hồi cũng xong...bắt đầu chia cặp. Anh nói :

– Tui với Bảo Mi là một cặp, Thành Long với Gia Hân một cặp. Ta sẽ chơi quyết đấu. OK chứ???

Cả ba đều gật đầu đồng ý, và rồi bị kịch xảy ra...

– Nè, bên trái anh kia... Ôi cứu em...trời sao lắm z???

Nhỏ chơi mà cứ la miết, còn anh thì ráng tập trung...anh hét lên :

– Em tập trung í... thua tui nó bây giờ. Bên phải em kia. Nhanh lên...

Đó là bên anh với nhỏ, bên cô với cậu cũng đâu kém phần sôi nổi...

– Trời ơi, mắt anh để đâu z???? Coi chừng trước mặt anh kia...bên phải, trái....

Cô thì cứ la hét, cậu thì cứ múa như điên...cậu cũng hét lên :

– Ê....coi chừng kia, trời ơi. Đừng la nữa cổ lên.....

(chú ý đây là tò mô phỏng nên người chơi phải cầm vật mô phỏng để điều khiển. Trong trường hợp này thì tui nó chơi bắn súng – sống còn. Nên mỗi người có một cây súng để bắn, khi bị quái vật cắn thì sẽ bị điên giết là vậy đó. Tác giả xin out. Bye....)

Quay lại hiện tại :

Có ai thất mắc ai thắng ko????? xin thông báo rằng đương nhiên là cô thắng ùi... vì lí do cậu cứ nhảy ra bảo vệ cô nên chết trước cô, thế là bắt ngờ cô vào vòng chung kết.

Trận đấu tiếp theo là cặp đôi anh – nhỏ

Trận đấu vô cùng nhẹ nhàng đối với nhỏ vì nhỏ là tay thiện xạ trong nhóm mà. Những động tác uyển chuyển, linh hoạt như đang múa z...những viên đạn được chỉ bắn ra đều nhắm chính xác vào đỉnh đầu, không chỉ z cô còn đạt số điểm cực cao. Đối với cô thì điều đó Không có gì là lạ cả nhưng với anh và cậu thì thật là gây sốc, anh vì mãi mê ngắm nhìn vẻ đẹp và khuôn mặt tập trung của nhỏ mà anh sơ suất mất tập trung...cứ thế số máu của anh tuột dần và rồi.....

Tác giả xin lỗi vì phải dừng tại đây. Mong m.n thông cảm...tác giả bí ý tưởng ùi. Nếu m.n mún Nanami tiếp tục thì m.n cho nh ý tưởng í...T^T. Nanami rất cảm ỏ!!!! Cảm ơn và xin lỗi mọi người...

Chương 26: Xác Chết??? Ấu Đả Xảy Ra

Kết quả của cuộc thi giữa anh và nhỏ là...nhỏ thắng xuất sắc. Cô từ chối thi tiếp với nhỏ vì cô biết năng lực của nhỏ ra sao. Thế là tất cả bánh kẹo đã về tay của nhỏ...tội nghiệp 3 người, ngồi nhìn nhỏ ăn. Đúng lúc đó nó với hấn về...cô thấy vậy chạy lại ôm chầm nó, khóc lóc :

— Ice à.... à không...Băng, con Mi nó giành hết bánh ăn ừi kia...hu hu hu hu...mày giúp tao i...

Cậu với Anh nghe loáng thoáng là Ice??? Anh lắc lắc đầu cho tỉnh táo lại...sao lại có tên của nữ Hoàng ở đây được...không thể nào...

Nó trùng mắt với cô, rùi xoa xoa đầu cô :

— Không sao đâu, tao còn nhiều lắm...

Nó nhìn cô cười cười...cô lúc đầu rất sốc khi thấy nó trùng mắt mình...nhưng sau đó cô lấy lại bình tĩnh và tiếp tục phối hợp với nó...nữ nịu nói với nó :

— Nhưng mình nó ăn hết ầu Băng...

Nhỏ quay lại nhìn, cười nhe răng

:

— Ai bảo tao ko ăn hết chứ...he he..

Cãi qua cãi lại một hồi cô đành chịu thua vì không cãi được nữa...

———tua nhanh nhá———

Bữa ăn tối :

Cả đám nháo nhào ăn tối, nói ăn chứ thực ra nhìn như cả lũ ì đánh giấc vậy ó, tranh đồ ăn như chết đói mấy tháng trời ời...(cả đám : nói j hả con tác giả kia. Nami : ko...ko có j ầu...hi hi.* lượn vào góc trốn *..)

Bỗng...

Cửa sổ bị vỡ, cả đám thân là sát thủ nên nhanh chóng cảnh giác, 1 vật thể không xác định bay vào...nói không xác định là sai. Chính xác nó là...

Một con mèo đen???? Thật ra nó rất thích mèo, đặc biệt là mèo đen, nó thích thú chạy tới, ngồi xuống xem xét...ôm mèo vào lòng, chọt chọt cái má của mèo con hỏi :

— sao mi lại vào đây, còn phá bể kiếng nhà ta nữa, hư quá i nà...

Bất ngờ nó thấy chân chú mèo toàn máu, nó nghi ngờ :

— ” có xảy ra gì rồi...không phải người của mình, không phải là bọn chúng lại sát hại ai nữa rồi chứ...”

Nó ôm con mèo vào lòng làm người nó dính toàn máu, hấn mới lại nó hỏi :

— cái gì vậy em???

Quay nó lại thấy người nó máu không...hồn vía hấn như bay lạc đâu đó, lay nó hỏi dồn :

— em sao vậy??? Bị thương à??? Sao máu không vậy???

Cả bọn nghe hấn bảo người nó đầy máu, thất thần chạy tới, lo lắng hỏi :

— cái gì??? Em bị thương?? Nặng lắm không??? _ Anh hỏi nó liên tục

— mày sao vậy??? bị gì cửa phải à??? _ cô lên tiếng hỏi han, còn lườm nó với ý nghĩa ” mày mà bị gì i, tao sát, giết sạch ”

— khừ trùng nha, băng... _ nhỏ hỏi lo lắng

Văng văng và mây mây.....

Nó bực bội quá hét to lên :

– MÀY NGƯỜI TRẬT TỰ CÁI COI!!!!

Cả đám liền im thin thít, nó mới mở miệng :

– tôi không sao, chỉ là chân con mèo dính phải máu thui, tôi nghĩ là phía bên kia khu rừng có vấn đề ời, mọi người có muốn đi kiểm tra không???

Cả bọn gật gù đồng ý, nó liền nói thêm vài câu, vừa nói vừa lấy khăn lau máu cho chú mèo nhỏ :

– chuẩn bị tinh thần nha, có thể sẽ bị thương đó...mọi người nhớ hết sức cẩn thận ó

nó đặt chú ta lên chiếc ghế salong ùi xoa xoa đầu nói :

– từ nay, nhóc sẽ tên là Angel...ở yên tại nhà nhé Angel, ta đi tí sẽ về

Angel như hiểu được tiếng của nó,

– ” meow ”

nhóc ta kêu lên một tiếng, tỏ ý hiểu ùi cuộn mình lại ngủ yên trên ghế...

Nó thấy vậy, mỉm cười nhẹ rồi quanh lưng lại hỏi hấn :

– nè, có thể bên kia khu rừng có ai đó bị thương... , làm sao đây???

Hấn nghĩ ngợi đôi lúc rồi bảo mọi người :

– mọi người đi theo tôi

Cả đám ngơ ngác, nhìn nhau rồi nói bước theo hấn. Hấn bước vào khu vực thư phòng, nó tỏ vẻ ngạc nhiên rồi quan sát xung quanh.

– ” sao thư phòng hấn đẹp thế, ganh tị ghế nha ”

Vừa suy nghĩ vừa phòng má dỗi, hấn thấy vẻ mặt nó liền cười khúc khích, đứng trước bức tranh to treo trên tường. Trong tranh là một cô bé nhỏ nhắn, diện trên mình bộ đầm màu trắng tinh khôi, nhảy nhót trên cánh đồng hoa đầy màu sắc, dưới nền trời hoàng hôn tuyệt đẹp.

Nó thấy hấn dừng liền ngắm nhìn bức tranh ấy

– ” sao,...sao lại quen thế nhỉ??? mình... thấy qua chưa??? ”

Đưa tay đặt lên biển tên bức tranh ” Thiên sứ của tôi “...lập tức cánh mặt cửa kế bên bức tranh mở ra. Mọi người ai cũng trở mắt đứng nhìn, tò mò có, bất ngờ có, lo lắng...hình như cũng có

– ” cậu ỉm j z???? Không sợ mọi người phát hiện à?? Tên gốc này ” _ Anh lo lắng nhìn

– ” tên này, muốn thân phận bại à??? ” _ cậu vừa nhìn hấn vừa cắn móng tay (nami : có vẻ có người thích ăn móng tay nhỉ??? cậu : hử...cô nói j đó...tên tôi giết cô ko?? Nami : nói j ầu ta, phong long mừ)

Nó không mấy bất ngờ, vì khi ở bộ dạng nữ hoàng nó đã biết rằng anh là một sát thủ...và là còn là người ở vị trí thứ hai, người đứng sau nó....nhưng nó vẫn giả vờ bất ngờ, kéo kéo tay áo hấn hỏi :

– nà...nà, cái này dẫn i đâu vậy???

Hấn nhìn mọi người rồi nói :

– thật ra, tôi đã xây căn phòng này, thì...phòng trường hợp mấy cô gái đột nhập vào nhà có nơi mà trốn nữa chứ...

Mọi người té ngã vì câu nói của hấn, anh với cậu cùng chung suy nghĩ :

– ” thật ko ngờ, tao bái phục cái đầu của mày rồi ”

Nó nghiêng răng ken két, nhấn mạnh từng chữ :

– vậy. lun. ha..???

Rồi nở một nụ chờ lạnh gáy

– ”chết mình rồi” _ hấn

– ”xin chia buồn cùng bạn phong ta đây, thật tội nghiệp” _ anh, cậu, cô, nhỏ đều nghĩ như vậy, và lắc đầu thờ dài

---

Thành thật xin lỗi, mình cạn ý lắm rồi, nên tốc độ ra chương mới hơi lâu, mong mọi người đừng xoá truyện mình nhé, mấy bạn có thể cho mình nhận xét về bộ truyện vừa qua không??? Cảm ơn mọi người...

Bạn đang đọc truyện *Thiên Sứ Địa Ngục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: Tình Huống Gì Đây, Bể Sợ Ma???

Hấn cảm thấy tình thế mình đang vô cùng căng thẳng, lắp bắp nói :

– E...Em...Em bình tĩnh đã. Có gì anh sẽ giải thích sau. Bây giờ chúng ta đi tìm hiểu chuyện gì đã xảy ra đã

Nó hừ lạnh hấn rồi nói :

– Được, sau khi về. Xem em xử anh ra sao

Cả hai cặp kia chỉ biết liếc mắt nhìn cặp đôi lạnh lùng giận hờn nhau, nhỏ mới lên tiếng phá vỡ bầu không khí bất thường này :

– Đây..., phong. Cậu dẫn tụi tôi xuống đây làm gì???

Hấn sực nhớ ra vội bật công tắc đèn lên. Vô vàng vũ khí hiện ra trước mắt năm người. Cô thấy vậy khó hiểu hỏi hấn :

– Sao cậu có nhiều vũ khí vậy???

Bất ngờ nó chen vào hớn hờ nói :

– Em biết là anh buồn lậu mà

Hấn tối mặt, trầm nghĩ :

– ”mặt mình đẹp trai sáng láng thế này mà em ấy dám bảo mình buồn lậu là sao....”

Hấn lại gần nó, cốc đầu nó một cái :

– Buồn cái đầu em đó. Tại anh có tí thích thú về chúng thôi. Nên mới sưu tập nó.

Nhỏ bất chợt hét lên :

– Ý...!!!

Cả năm người đều tập trung mắt về nhỏ, nhỏ mới vô tư nói :

– Con Bể cũng có, bộ sưu tập súng của nó không thiếu một cây. Thậm chí nó còn tự tạo ra được nữa. Vũ khí nhiều vô kể

Lúc này nhỏ mới biết mình hồ, cả ba chàng trai đều giật mình. Nhỏ trầm nghĩ :

– ”Thôi rồi, phen này lại bị lao động khổ sai nữa. Tại cái miệng thối tha ”

Hấn vô cùng ngạc nhiên hỏi nó :

– Em....có bộ sưu tập....súng ư???

Còn anh thì hốt hoảng :

– Sao anh lại không biết, em giấu chỗ nào thế???

Nó không nói gì, vội lảng qua đề tài khác :

– Vậy...chúng ta có đi thám hiểm khu rừng không vậy???

Hắn mới chợt nhớ ra mục đích ban đầu, vội nói với mọi người :

– Mọi người thích gì thì lấy đi...miễn trả là được rồi....

Chưa dứt lời hắn nhận được những cặp mắt bắn thẳng về hắn. Hắn liền gãi đầu cười hề hề :

– Đùa thôi, đùa thôi mà. Mọi người nhớ cẩn thận. Bảo vệ an toàn cho chính mình nha.

Nó liền đi vòng quanh nhìn đồng vũ khí thăm phẩn :

– ” thật tình, không cây nào đợi và tốt cả. Hầu như toàn bộ đều là hàng nguyên mẫu. Súng mình đã được cải tiến nên xài rất thích. Vậy mà lại không thể sử dụng, tức thật ”

Đi vòng quanh tới lui một hồi nó lấy cây lục, một kiếm nhật và còn nhét cây roi độc dưới bắp chân nữa. Cô thì lấy cho mình một vài cây phi tiêu tẩm độc và một cây M4A1. Nhỏ thì đeo trên mình cây nhắm cực êm, một cây lục ngắn để phòng hờ.

Còn bên hắn thì, hắn lấy cho mình một cây súng trường, một cây dao găm. Anh thì mang cho mình một lọ thuốc độc, một bình thuốc bí mật, một cây súng. Cậu cũng chọn cho mình những thứ giống hắn.

Cả bọn chọn xong xuôi, hắn lên tiếng hỏi :

– Mọi người chọn xong hết cả rồi chứ???

Tất cả đồng loạt gật đầu. Hắn lại tiếp tục :

– Được rồi, ngoài đó có thể rất nguy hiểm mọi người phải hết sức cẩn thận

Thế là cả bọn lên đường đi thám hiểm khu rừng

Khu rừng hiện ra trước mắt bọn họ, âm u tăm tối, không hề giống như khu rừng lúc ban sáng bọn họ cắm trại. Bọn họ từng bước cẩn thận bước vào sâu trong rừng, sử dụng mọi giác quan cần có của sát thủ. Tiếng chim cú kêu lên vào ban đêm khiến khu rừng đã âm ảm lại càng thêm âm ảm, bất chợt :

” soạt...soạt ”

Mọi người đều quay đầu cảnh giác, đề tui con trai không nghi ngờ thân thể mình, nhỏ bắt giác quay sang anh túm chặt áo :

– Á...con....con gì vậy???

Thanh âm rung sợ, lo lắng của nhỏ làm anh bất an. Đưa tay kéo sát người nhỏ lại gần mình nói :

– Em đừng sợ, chắc là con gì đó thôi. Không sao đâu.

Nó giả vờ run lập cập nói :

– tôi...nói thật...tôi không sợ bất cứ con gì cả nhưng....

Cô hào hứng chen ngang nó nói :

– Bãg sợ nhất là con ma đó. He he he

Cái đó không hẳn là sai, dù thân là sát thủ nhưng nó sợ ma vô cùng (au : chị Ice bắt tay i nào, em ây cũng sợ con đó lắm * đưa tay ra *. Nó : * nắm lấy tay bóp chặt *...vậy..phiên em đừng tả như tui tới bước vào khu rừng ma ám nữa đi. Au : * vùng vẫy la hét *...ahhh!!!! đau quá, chị độc ác quá đi) đã là sát thủ nên nó học cách che giấu vẻ mặt nên không để lộ bất kì cảm xúc nào.

Nó hung hăng quay qua lườm cô. Hắn thấy vậy nhìn nó cười cười :

– Em mà cũng có điểm đáng yêu phết nha

Nó bây giờ vô cùng xấu hổ, mặt ửng hồng ửng đỏ, lắp ba lắp bắp nói :

– đáng.....đáng yêu cái gì...em...em không sợ tui nó ầu.

Hắn thấy biểu hiện nó như vậy càng thêm đáng yêu hơn. Cô tranh thủ cơ hội, lén đứng sau lưng nó từ lúc nào, đặt tay từ từ lên vào nó, thổi hơi vào lỗ tai. Da gà nó dựng cả lên, tóc còn muốn dựng nói chỉ là da gà, nó nhắm chặt mắt và với tăng âm thanh sóng cao vang lên khắp khu rừng :

– Ahhhhhh!!!!!!!!!!

Chim chóc đang ngủ say, liền thức giấc vội vàng bay tán loạn, thú rừng yên giấc cũng vì thế mà cấp tốc chạy loạn, mấy tên giết người nghe tiếng hét cũng bắt đầu sợ hãi, run như cây sậy.

Vâng!! Quay lại với bọn họ, nó bây giờ sở hữu khuôn mặt trắng bệch, miệng không ngừng lăm nhảm, hai mắt nhắm chặt không hề muốn mở ra lại, người run lên từng đợt sợ hãi

– không...đừng...đừng qua đây...không...tao..tao không có gì cho mày đâu...muốn ăn thì ăn anh Bảo hay anh Phong trước kia. Họ nhiều thịt hơn

Cô, nhớ cùng một biểu cảm đó là nhin cười. Phải, cực lực bụm miệng nhin cười, cùng chung suy nghĩ :

” gì đây, nữ hoàng lạnh lùng đây ư??? Sợ ma ư....còn gì buồn cười hơn chứ!!! ha ha ha ”

Còn về phía hắn thì khuôn mặt tối Sầm lại, đầu không ngừng suy nghĩ :

” năm giây trước còn nghĩ em ấy đáng yêu....giờ thì lại bảo con ma ăn thịt mình trước ”

Anh thì sốc hơn, đơ cả người :

” em...ấy bảo....con ma ăn thịt mình ư??? đây là cô em luôn yêu thương mình đây ư??? ”

Còn về cậu thì.....

.....Ta cắt đây. Ha ha ha

Hihi...mọi người đoán kết cục của Băng đi. Đúng ời, au cảm ơn lời động viên của mọi người....* cầm khăn chấm nước mắt * cảm động quá. Au hứa sẽ cố gắng ra truyện nhanh hết sức. Nhớ ủng hộ au nga. Iu lắm...<3 <3

Bạn đang đọc truyện *Thiên Sát Địa Ngục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: Em Còn Gì Giấu Anh À??

Cậu thì im lặng nhìn cả đám người nhón nháo vì chuyện Băng sợ ma. Nói thật cậu cũng thấy buồn cười khi cô nhóc gan lỳ mà cũng sợ ma nữa nhưng giờ không phải lúc cười, cậu cảm thấy có ai đó đang theo dõi bọn họ.

Cậu đành lên tiếng phá vỡ bầu không khí vui vẻ, ngưng ngừng này :

– Ê lũ tui đây, tao cảm thấy có ai đang theo dõi

Tiếng cậu vừa dứt, cả bọn im lặng lại quan sát. Tiếng cười đùa, vẻ mặt đỏ ửng vì bị trêu ghẹo đã không còn bây giờ ai nấy cũng mang bộ mặt nghiêm túc

Nó đảo mắt một hồi, rồi lại nhìn thẳng về phía có những chân vách đá, kế bên là một cái hang....không nói chỉ lặng lẽ tiếng lại gần

Từng bước từng bước nó tiến vào hang, nó nhíu đôi mày xinh đẹp lại vì mùi máu nồng nặc. Trời bắt đầu mưa, những hạt mưa rơi ngày càng nặng, tiếng gió thổi lùa vào hang, chớp xẹt ngang trời soi rõ cả cái hang, nó bàng hoàng, ngồi xuống xem xét

– thật dã man, phụ nữ trẻ em chúng đều không tha.....

– ” không phải bọn chúng, vậy chắc là lũ cướp tâm thường ”

Bỗng phía sau lưng nó vang lên một thanh âm

” Rắc ”

Nó cảnh giác, lên đạn súng chĩa ra hồi lạnh :

— ai??

Mưa vẫn tầm tã, những hạt mưa rơi xuống như trút nước. Nó thấy rõ khuôn mặt ướt của hắn tỏ vẻ lo lắng, cả người ướt sũng vì mưa. Hắn lên tiếng :

— Tại sao em lại đi một mình??? không nói với bọn anh một tiếng???

Nó gãi gãi đầu cười hì hì

—/tác giả đưa thời gian quay lại lúc nó vừa rời đi/—

Cả lũ đang bàn bạc kế hoạch, nhưng có ai đó không thèm nghe mà nghĩ vu vơ đầu đó. Chợt hắn nhìn xung quanh rồi bỗng lên tiếng :

— Băng đâu???

Thế là cả lũ ngẩng đầu lên tìm kiếm xung quanh

— mới đứng cạnh anh mà Phong _ cô lên tiếng

Anh hoảng hốt nhìn xung quanh

— em ấy đâu rồi???

Thế là cả lũ chia nhau tìm nó, riêng hắn thì suy nghĩ :

— ” theo tính toán của mình, em ấy vừa đi. Chắc chắn không được xa. Xung quanh thì chỗ khả nghi nhất là cái hang. Chắc em ấy vào đó ”

Hắn bước từng bước tiến lại gần hang. Bây giờ trời đang mưa tầm tã, gió lạnh thổi khiến người hắn khó chịu. Bước tới trước cửa hang, hắn thấy nó đang ngồi xem xét mấy cái xác. Với từng cử chỉ của nó, hắn lại càng thắc mắc nhiều hơn :

— ” sao nhìn em ấy có vẻ thành thạo việc này....sao em ấy không hoảng sợ như bao người?? Liệu em ấy còn gì giấu mình không nhỉ?? ”

—quay lại hiện tại nào —

Nó cười cười cho qua chuyện, bỗng nó cảm giác sau lưng có ai đó. Quay lại thật nhanh chìa súng vào khoảng tối, lạnh lùng nói :

— Ai??? lần này tôi không nương tay đâu. .

Hắn cũng bắt đầu để ý, lên đạn chĩa theo nó. Im lặng nối tiếp, bất chợt tiếng bước chân vang lên, một bóng người xuất hiện.

————— End chap —————

***** Ngoài lề*****

Xin chào các bạn, hiện tại thì bạn Nanami nhờ mình viết tiếp truyện dùm bạn ấy, chap 22 này là do bạn Nanami viết, bắt đầu từ chap sau là mình viết, các bạn cứ gọi mình là Iris nha. Mình ko có lịch đăng chap chính xác nhất nhưng mình hứa khi nào rảnh mình sẽ viết ngay lập tức, mong các bạn thông cảm... mong các bạn tiếp tục ủng hộ truyện “Thiên sứ địa ngục” ăhnhh...

Bye các bạn

Bạn đang đọc truyện *Thiên Sứ Địa Ngục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 29: Bí Mật

Nó nhìn bóng người đó một cách lạnh lẽo, với suy nghĩ :

— ” tầm thường, hừ....chỉ là một tên tép riu thôi ”

Hắn lên tiếng trong khi nó bận dò xét và quan sát tên kia :

– Ngươi là ai???

Tên kia lên tiếng, giọng nói trầm bình tĩnh :

– tôi...là ai không quan trọng. Nhưng.....

Tên đó ngưng lại.. nó nhìn từ trên xuống đánh giá, cười nhếch mép :

– ” được rồi, tên ấy cũng thú vị. Đứng trước hai cái xác và con người xa lạ lại đang cầm súng chĩa vào mà vẫn giọng nói vẫn bình thường như không có gì xảy ra, thú vị thật. ”

Nó vẫn một tay sờ cằm, một tay bắt chéo, lên tiếng :

– hần ta không phải người giết hai mẹ con họ, có thể bây giờ hần tạm thời không phải kẻ thù chúng ta nhưng...hần có chuyện cần gặp chúng ta.

Nó mới ngược lên, lộ ra đôi mắt trong veo, sáng quắc.

– ” Đôi mắt thể hiện sự tự tin, kiêu ngạo, xen lẫn một chút lạnh lùng và bí ẩn, nhưng vẫn mang lại cảm giác ấm áp và....một chút đau lòng ư??? ”

Đó là những gì tên lạ mặt kia suy nghĩ. Tên ấy mới tiếp tục nói tiếp :

– Đúng vậy, tôi không giết họ....tôi đến đây để gặp hai người. Thứ nhất, cô nhóc đó nói đúng.....

Nó tối sầm mặt :

– ” nhóc ư!!??? NHÓC U?!!?! đùa ta à “.

Tên kia định nói tiếp thì hần chen miệng vào :

– thứ hai là gì??? nói mau!!!....

Tên đó nhếch mép cười nhẹ :

– tôi chưa kịp nói là cậu giành rồi. Thứ hai, tôi không định nói lí do tại sao tôi cần hai người. Tôi đến đây chỉ để gặp cậu và cô nhóc ấy thôi. Thật không ngờ nhóc thông minh như lời đồn vậy

Nó nghiêng răng lên tiếng :

– ngươi.....mà phát ngôn ra thêm một từ nhóc nào nữa. Ta tuyệt đối bắn nát đầu ngươi....

Bên kia vâng lên tiếng cười khúc khích :

– được thôi, cô bé hung dữ quá đấy.

Nó lên đạn súng, bắn một phát trượt qua mặt tên ấy, vài cọng tóc rớt xuống. Tên đó quay lại nhìn viên đạn găm sâu vào vách đá mà trầm nghĩ :

– ” bé con ấy thật đáng sợ. Một bé con mà nhận ra mình không biết bé con ấy có bắt mình chịu hành xử gì không nữa ”

Tên ấy tiếp tục lên tiếng :

– thật ra, tên giết hai người này đang núp ở sâu trong rừng. Cạnh cái cây to to á....

Mặt cả hai người đầy vạch đen

– ” tên này ngộ, trong rừng cây nào chả to to, có vẻ khả năng định vị phương hướng của hần kém quá nhỉ ”

Tên đó suy nghĩ, nói ra thành tiếng :

– khúc nào nhỉ?? gần sông???? Không phải....mà thôi. Hai người tự mò đi.

Tên ấy ngược lên cười tươi với họ, rồi bước đi. Bước ngang qua nó, tên đó cúi xuống thăm thì :

– rồi em sẽ nhớ ra tôi thôi....hãy chờ xem...

Tên ấy khuất dạng sau rừng cây rậm rạp, bỏ lại hai con người. Một thì đang suy nghĩ vẫn vơ :

– ” tại sao??? Hần cho mình cảm giác quen thuộc thế nhỉ??? Hần là ai??? sao mình không nhớ gì vậy?? ”

Người còn lại thì đang tức ói máu :

– ” tên khốn nhà ngươi, dám nói với ta bằng giọng đó. Hừ, ta gặp lại ngươi. ...ta bầm, ta xào tôi. ”

Hắn quay qua nó định nói gì đó, bất gặp gương mặt đang đăm chiêu suy nghĩ. Hắn càng thêm tức tối :

– ” đến em ấy mà cũng thích tên khốn đó sao??? Hắn không đẹp bằng mình, cũng chả giỏi hơn mình nữa...hừ, tức chết đi được mà ”

Nó ngược lên nói với hắn :

– Anh làm ơn bỏ cái bộ mặt ăn giấm đó đi...Anh lớn rồi còn ghen với cái tên mới gặp nữa.

Hắn phồng má, nũng nịu, giọng oan ức nói :

– Em xem em kia, toàn suy nghĩ về hắn không à. Không nhớ gì tới anh cả, còn bảo không cho anh ăn dấm ư??? Anh đứng kế bên mà em xem như vô hình vậy

Hắn la ó một hồi, mới mở mắt hé hé nhìn biểu cảm ai đó, ai ngờ đâu...

Nó đang chấp tay trước hai cái xác, cầu chúc gì đó không thèm đá động gì tới hắn, một cái liếc còn không có nữa...hắn càng thêm tức tối, đi ra cửa hang đá đá vài cục đá nhỏ

bất chợt nó nghe tiếng lá cây xào xạc, hắn và nó đồng thời quay lại cảnh giác. bỗng.....

//////////////////// ta cắt ây

ha ha ha...cho m.n đoán chơi vậy..nanami cảm ơn chân thành tới các bạn đã bình chọn cho truyện mình...cảm ơn các bạn đã chịu đựng và theo dõi nhé..mình sẽ cố gắng ra chap nhanh hơn nữa...iu m.n nga..moa moa

Bạn đang đọc truyện *Thiên Sư Địa Ngục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 30: Che Giấu

Nó cảm giác tên lạ mặt đó thật quen thuộc. Cứ thế nó chìm vào suy nghĩ xa xôi, hắn nhìn một cách im lặng với một khuôn mặt đượm buồn :

– ” Băng, em thật sự là ai??? Tại sao bên em, anh lại có cảm giác như bên cạnh nhóc con Sophia lạnh chanh năm xưa vậy??? Liệu,...em với cô ấy có phải là một hay không??? ”

Cả hai đang chìm vào hai không gian khác nhau,...bất chợt sau lưng nó vang lên tiếng cành cây gãy, cảnh giác có thể là hung thủ quay lại, nó lạnh lùng nói :

– Ai??? lần này tôi không nương tay đâu...

Hắn cũng bắt đầu để ý, lên đạn chĩa theo nó. Im lặng nói tiếp, bất chợt tiếng bước chân vang lên, một bóng người xuất hiện.

– Phong, Băng, tụi bây ở đây hả, làm tụi tao kiếm một chết!!!! _ tiếng kêu ai oán của thằng anh trai nhà Băng ạ

Rồi lần lượt mọi người đều đến, cô đến cạnh nó vỗ vai, ghé sát tai thì thầm :

– Không bị lộ gì chứ???

Nó lạnh lùng lên tiếng :

– Không...nhưng....mà thôi. Không có gì.

Cô đơ mặt ra, không hiểu nó muốn nói gì. Nhưng cô hiểu ý nó, nó không muốn nói tức điều đó có thể chưa chắc chắn hoặc nó không muốn nói ra thôi. Nếu nó đã không muốn nói thì dù có cạy mồm nó cỡ nào nó cũng không nói đâu. Cô đành nhún vai tỏ ý :

– ” tùy mày. Không nói thì thôi “.

Thế là cả bọn tùm lại bàn tán :

– nè, hai cái xác này làm sao đây??? _ cô lên tiếng hỏi

Nó suy nghĩ một hồi :

– nếu báo cảnh sát thì bọn chúng làm việc lâu lắm. Còn lâu họ mới trả được thù... , bây giờ ta bắt tên khốn đó trước hành hạ hắn một chút rồi hãy giao cho cảnh sát. Cảnh sát sẽ làm việc của họ

Cả bọn im lặng lắng nghe ý kiến của nó. Đầu gật đầu nhát trí

Nó tiếp tục lên tiếng :

– được rồi, Hân, Long... hai người đi dọc theo cánh rừng vậy bắt hắn. Anh Bảo với Mi đi theo hướng Đông Bắc để dò la tin tức. Còn anh...

Nó chỉ thẳng tay vào mặt hắn, nghiêm túc kèm theo sự lạnh lùng khiến hắn cảm thấy có chút không quen và tác phong của nó lại cực kì giống nữ hoàng. Nó hắng giọng :

– Em... tính sổ anh sau. Bây giờ đi theo em men theo con suối để xem hắn có ở đó không. Mọi người nghe rõ không?? tiến hành đi

Cô, nhỏ đồng thanh :

– Thưa, rõ ạ

Cô, nhỏ giật mình :

– ”thôi chết, thói quen ngu ngốc ”

Anh, cậu đều bắt ngờ. Cậu suy nghĩ :

– ” từ lúc nào mà Hân lại nghe lời băng thế nhỉ?? lạ thật ”

– ” Mi nghe theo băng?? lại tỏ vẻ tuân lệnh tuyệt đối... giống như, hậu vệ của nữ hoàng vậy “ _ anh suy nghĩ

Cô với nhỏ cười cười cho qua truyện, hai người cùng kéo tay hai thằng đàn ông đi qua hai hướng ngược nhau, trời xui khiến làm sao cả hai đồng thanh nói :

– ôi xời!! Anh lo xa, đi mau thôi. Kéo nó giật ó

– ấy từ từ _ Anh lên tiếng đi theo

– rồi rồi vấp té bây giờ _ cậu đành bỏ qua suy nghĩ đó mà đi theo cô bạn gái cứng đầu của mình.

Sau khi cả hai cặp đi mất, nó mới im lặng. Giữa trời đêm khuya yên tĩnh, cả hai không ai nói với ai câu nào. Gió thổi nhẹ qua, tiếng xào xạc của lá như vang xa khắp nơi. Hắn mở miệng cất tiếng thì nó đã nhanh hơn, mở lời trước :

– anh... có gì muốn hỏi??

Nó quay lại, đối diện với con người nó thương, nét mặt... mang chút gì đó phức tạp. Hắn tròng mắt xuống, đau lòng cất tiếng :

– em... còn gì giấu anh à??

————— cất ây

Ta vô cùng xin lỗi, dạo này bí ý quá... nên... * gãi gãi đầu * ... cộng thêm tốc độ ra chương như rùa bò nữa. Vô cùng xin lỗi, mong m.n hãy giúp ta có ý viết i... ah!! Đa tạ m.n đã đọc truyện của ta... * cúi đầu * ... mong m.n cứ kiên nhẫn chờ tiếp ạ

Bạn đang đọc truyện *Thiên Sát Địa Ngục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31: Thân Phận Thật Sự??

Về mặt nó trầm tư suy nghĩ, đầu hết nghiêng qua trái, lại nghiêng qua phải, miệng thì thốt ra tiếng khe khẽ :

– hừm..... giấu á???... hừm...

Hắn mong chờ, suy nghĩ :

– ” thật sự em ấy sẽ nói cho mình biết ư??? Những bí mật được che giấu bao lâu nay sẽ được tiết lộ ư??? Sao... dễ thế nhỉ??? ”

Bất chợt...

– Aaa!!!!...không...lẽ...vụ đó??

Hắn lắng nghe, thắc mắc :

– vụ..đó???

Nó tái mặt, cúi đầu cảnh giác dò hỏi :

– Anh...biết rồi ư???

Hắn cực lực suy nghĩ trong đầu :

– ” vụ gì nhỉ??? theo như cách cư xử của em ấy thì vụ việc này có vẻ nghiêm trọng. Có lẽ phải gài bẫy em ấy thôi. Em yêu, xin lỗi em nha. Anh chỉ muốn tốt cho em thôi ”

(nami : ôi xời, Anh ơi...anh mới là người bị lừa đó. Thật ngây thơ * lắc lắc đầu thờ dài *. Hắn : hả??? * ngênh mặt * cô nói ai bị lừa. Nami : * cười gian * ôi thông tin mật của truyện, tại sao tôi phải nói. Hắn : * lo lắng * ne, kể i. Nami : * nhếch mép – quay gót bỏ đi *...thôi, chúc may mắn.)

Hắn nghiêm giọng trả lời :

– ừ, Anh biết lâu rồi. Bây giờ phạt em

Nó run rẩy, giọng nghe như sắp khóc uất ức nói :

– huhuhu...em vô tội mà. Không phải em cố ý ăn cái bánh ngọt của anh, cũng không cố ý làm vỡ bình hoa sứ mà anh rất thích, và em tuyệt đối không lấy xe moto của anh đi đua xe và lỡ tay làm nó rớt xuống vực ầu...huhuh...tất cả là tại anh hai á, phải rồi tại anh Bảo á.

Não hắn tí đang hoạt động hết công suất, suy nghĩ :

– ” ăn bánh?? không sao, bỏ qua được. Làm vỡ bình hoa?? không lớn lao lắm, cái này mua lại được. Khoan,...cái cuối là...”

Bất chợt trong đầu hắn vắng vắng tiếng nói của nó :

” em lỡ làm xe moto của anh xuống vực...xe moto anh xuống vực....xuống vực....xuống vực...vực...”

Bỗng sâu đâu đó trong rừng vang lên tiếng hét bi thương của ai đó :

– khônggggggg!!!! trời ơi, tại sao...??????

nó giật cả mình hốt hoảng lắp bắp :

– um...anh...sao vậy???

hắn ngược khuôn mặt sát khí lên nhìn nó, nó run run, trầm nghĩ :

– ” vụ moto đúng là có thật...nhưng...em xin lỗi. Vẫn chưa phải lúc thích hợp để nói cho anh biết. Xin lỗi anh nhiều lắm ”

nó cười hi hi, miệng liếng thoảng nói :

– Anh đừng giận mà, em biết lỗi rồi, mốt...um..sau khi xong vụ thi tài năng ở trường...anh muốn em làm gì cũng được. Nha..Nha anh yêu

giọng nó ngọt như kẹo vậy, lại thêm vẻ mặt đáng yêu, nũng nịu, có chút không đành lòng khi phạt nó nên hắn bắt gác thờ dài :

– haizzz...thôi bỏ vậy..anh sẽ mua chiếc khác..

đã diễn thì phải diễn cho chót, nó thờ phào nhẹ nhõm...

– NHƯNG...

bất giác hấn gằng giọng, khuôn mặt hiện lên ý cười gian xảo. Nó bắt đầu suy nghĩ :

– ” Lại có ý tưởng xấu xa, vô sĩ gì nữa đây. thật là, dễ đoán quá ”

nó nghiêng đầu hỏi lại :

– nhưng gì vậy??

nụ cười hấn càng ngày càng sâu :

– em sẽ làm ý anh...anh đã nhớ rõ rồi. Đừng hòng nuốt lời.

bất chợt hấn thấy đó trầm ngâm nhìn vào khúc cây phía sau, hấn liền hỏi :

– em nhìn gì mà thấy ghê vậy??

Bất chợt nó bay qua ôm hấn lách qua một bên

” Đoàng đoàng ”

một viên đạn găm vào cái cây phía sau nó, một viên đạn bay sượt má, máu nhỏ xuống từng giọt. Tên lạ mặt núp sau cây run rẩy, lấm bầm :

– kh...không, không thể thế được. N...né đạn ư???

Hấn mở to con mắt nhìn về mặt nó thay đổi. Từ khuôn mặt ngổ ngáo, đáng yêu, bây giờ trở thành lãnh đạm, mùi sát khí vờn quanh người nó. Nó lạnh lùng cất tiếng :

– chà chà, cho người một cơ hội để bắn thế mà lại bắn hụt, lại còn nhắm qua bên anh yêu ta nữa. Người chán sống rồi

Tên lạ mặt cổ trần tỉnh mình, lên tiếng :

– sao....sao người biết ta trốn ngay đó??

Nó lắc lắc đầu, thờ dãi tỏ vẻ khinh bi :

– sao lại không chứ?? mi nghĩ xem...núp kiểu gì mà tạo ra âm thanh xào xạc, không có gió mà lá lại run _ đó là một điểm. Điểm thứ hai là chính là nòng súng của người, không có gì thanh nên bắn âm thanh rất lớn, cộng thêm ánh trăng chiếu xuống làm cho nó sáng lên nữa.

Hấn nhìn nó không chớp mắt luôn, còn tên sát nhân kia lại kinh ngạc

– ” sao....lập luận em ấy chặt chẽ vậy?? Cả về tốc độ đạn bắn ra cũng rành luôn, thường người sử dụng súng nhiều mới rành như thế “.

Tên lạ mặt tái mặt, run rẩy nhiều hơn. Nó nhìn lướt qua, quan sát từ trên xuống rồi buông câu cảm thán :

– ý, người không phải là Đại ca của bang Tiểu Hồ sao?? À không, ta nhầm là đại ca CỬ.

Nó nhấn mạnh chữ cũ, nhìn khinh tên đó. Hấn ta ức chế hét lên :

– mày cầm ngay cho tao....

Tay run run chìa súng lên nó :

– mày không có quyền nói tao như thế, tao mãi mãi là đại ca của bang Tiểu Hồ....

///////// cắt nữa ây ==||

Nami xin lỗi, ra chương chậm làm mọi người thất vọng. Nhưng Mami Không có động lực viết với lại ý tưởng thì ra như cà phê nhỏ giọt vậy. Thành thật xin lỗi mọi người nga...T^T. Nami tự hỏi có nên drop truyện không vì bí ý quá

Bạn đang đọc truyện *Thiên Sư Địa Ngục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32: Nỗi Sợ Hãi

giới thiệu tí xíu nga : tên cầm súng bắn nó á ==

tên : Trương Mạnh Phi Hồ

Tuổi : 23 (vừa già mà còn vừa xấu nữa)

Lúc trước là đại ca bang Tiểu Hồ, nhưng vì quá hống hách lại còn đụng chạm vào nó nên bang Black Angel đã hạ bệ Phi Hồ đưa Kun lên làm lãnh đạo bang.

Từ khi bị giáng chức, Phi Hồ không còn to tiếng được, cũng không dùng thế lực bang để lấy tiền đút lót nên dẫn tới sự việc hấn sát hại hai mẹ con gia đình nhỏ

——Trở lại chuyện nà

Nó lạnh lùng nhìn nòng súng chĩa thẳng vào mình, không một chút sợ hãi nó lại tiếp tục khích bác Phi Hồ :

— ái chà chà, chưa gì đã tức rồi...

Nó quay sang hấn cười tươi, ngoắc ngon tay. Hấn cúi xuống nó thì thầm :

— ne, Anh đi kiếm bọn đồng bọn hấn ta đi, em xử lý hấn cho.

Hấn nhú mày, lo lắng :

— không được, Anh không bỏ em, lỡ đâu em bị gì thì sao???

Nó cười sặc sụa :

— ahahahaha, hấn...hấn làm được gì em chứ. Anh mau i i nà. Nhanh lên, đồng bọn hấn đang ở chỗ bọn Mi á Anh đi đi.

Nó đẩy hấn đi, hấn bị lực đẩy nó đẩy mà bước đi từ từ. Phi Hồ thấy hấn rời đi thì hoảng loạn chĩa súng vào hấn :

— ai...ai cho mày đi. Đứng...đứng lại cho tao

Nó quay lại nhìn tên ngu cầm súng ấy, búng búng ngón tay :

— hey, hey. Người nguoi cần đầu ngay đây nà.

Phi Hồ hoảng loạn chĩa súng lung tung, thần trí hấn bây giờ không được ổn định nữa. nó nhìn hấn bước đi xa dần, liền khôi phục lại vẻ mặt bất cần đời :

— Rồi, còn ta với nguoi. Nói!! Tại sao nguoi lại giết hại mẹ con họ?? họ làm nên tội tình gì với nguoi??

Phi Hồ chĩa súng vào nó, run lấy bầy :

— tao...

————— tua về tí khúc tên khốn gây án

hấn chỉ muốn mẹ con họ đưa tiền thôi, thế nhưng họ không chịu. Cả hai giành co qua lại, hấn lỡ tay bóp cò, một phát ngay tim khiến người mẹ chết ngay tại chỗ. Hấn sợ hãi, nhìn thấy đứa con đang ngồi cạnh mẹ lay lay :

” mẹ, sao mẹ ngủ vậy. mẹ tỉnh dậy đi, chú này đáng sợ lắm. Mẹ ơi, mẹ..”

đầu óc hấn bây giờ vô cùng sợ hãi :

— ” làm...làm sao đây?? đúng rồi, giết...giết luôn đứa trẻ. Như vậy sẽ không ai tìm được và mình sẽ thoát tội “.

hấn nhìn đứa trẻ luôn miệng gọi mẹ, tàn ác chĩa súng vào và bóp cò.

////////// vèo, quay lại hiện tại nga

nó nghiêng răng ken két :

— chỉ có vậy thôi mà nguoi giết luôn đứa bé...coi như hôm nay ta trả thù giùm họ sẵn dạy nguoi một bài học luôn.

hắn ta nghĩ :

– ” một đứa con gái chân yếu tay mềm thì làm được gì chứ, mình không cần sợ nó. Lúc này có anh Ken nên mình sợ hắn ra tay thôi. Giờ thì giải quyết con nhóc này rồi mình sẽ cao chạy xa bay ”

(Nami : thật tội nghiệp, chết tới nơi còn suy nghĩ như vậy. Phi Hổ : không phải người viết kịch bản là cô à?? ở đó tội nghiệp, tội nghiệp thì cho tôi vào vai quan trọng tí với. Nami : mơ đi * ngoắt móng bỏ đi *).

hắn trở nên phách lối hơn, bình tĩnh nói :

– nực cười, người chỉ là một đứa nhóc làm gì được ta??

Nó nhú mày, cười. Nụ cười mang theo hơi thở thần chết :

– ô hô, nhóc ư???

nụ cười hắn càng sâu, nét mặt giãn ra, trở nên kiêu ngạo. Nó rút trong túi áo khoác dài tới chân ra một chiếc mặt nạ. Đúng rồi đó, mặt nạ NỮ HOÀNG của nó. Tao nhả đeo nó lên một cách từ tốn, nụ cười nó càng thêm lạnh lẽo :

– nhóc con ư??? thật đáng thương. ...

khuôn mặt trắng bệch, mồ hôi túa ra như nước, lấp bắp sợ hãi :

– N...NỮ...NỮ HOÀNG ư???

Nó đưa tay che miệng, đáng vẻ hốt hoảng :

– oa, người cũng biết ta.???

Dù hắn bị soái ngôi vị đại ca, nhưng biết được phần nào đó về nữ hoàng bí ẩn này. Người con gái uy lực tứ phương, hô mưa gọi gió làm bất cứ điều gì cô ta muốn. Một vị lãnh tụ tối cao, mang hình hài thiếu nữ mười tám.

nó rút dưới váy ra sợi roi gai, quất lên vài cái. Tiếng roi vút nghe thật đáng sợ, giống như lời mời của thần chết vậy. Hắn ta sợ hãi vội cúi đầu thấp :

– thần có mắt như mù, xin nữ hoàng tha tội. ....

nó tiếp tục quất roi, âm thanh vang khắp khu rừng tĩnh mịch nghe thật rợn người. Nó từ tốn cất giọng :

– con nhóc này không biết đùa. ...

————— Cắt

e hèm, nami cổ hết sức, vất cạn chất xám mới ra được một chương nữa ó ơ. Khâm phục nami i...mà mina muốn tên Phi Hổ sống và giao cho cảnh sát hay bị nó đánh sống dở chết dở ời mới giao nộp???

Mà mọi người gọi ý cho nami viết tiếp i chứ, nani cạ ý lăm ời nge...T^T

Bạn đang đọc truyện *Thiên Sứ Địa Ngục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 33: Uy Lực Vô Hạn

Đúng vậy nó không hề đùa. Vút từng đợt roi vào người Phi Hổ khiến hắn rú lên trong đau đớn. Nó lạnh lùng nói :

– không phải mạnh mẽ lắm sao??? Hahahaha. ...

Nó rất thích cảm giác tự tay tra tấn người khác lắm, tiếng kêu van xin của nạn nhân, tiếng thét đau đớn, ...những âm thanh ấy làm người nó run rẩy. Run rẩy vì sợ ư??? không. ..., sai rồi. Run lên từng cơn thích thú.

Phi Hổ nhìn đứa con gái uy nghiêm, vẻ kiêu diễm của nó được lớp mặt nạ che khuất khiến cho nó càng thêm bí ẩn. Hắn thầm nghĩ :

– ”thật không ngờ, cô ta như lời đồn thổi vậy “.

Hắn vô cùng khiếp sợ. Vì sao ư???

Vì.....

Cách đây mấy năm trước khi bị hạ bệ, hắn đã được một lần hợp bang. Lúc đó, nó đứng trên cương vị nữ hoàng đôi mắt khắp kháng phòng, vẻ mặt vô cảm, ánh mắt tàn độc khát máu, khiến cho ai nhìn vào đôi mắt ấy cũng trở nên lạnh gáy.

Nó hợp mặt bang chỉ để thông báo về chuyển hàng quan trọng. Nhưng đâu ai ngờ, khi đó người cầm đầu bang Red lại bị nữ hoàng xử tội, cả bang Red được hợp lại với bang Black Angel.

Nó lười biếng lên tiếng :

– như mọi người đã biết...số hàng vừa rồi đã bị bọn cảnh sát thu giữ....

Giọng nói của nó tỏ vẻ vô cùng không hài lòng. Nó bắt chéo chân, tay se se lọn tóc nói :

– tôi...rất không vui khi nghe điều này.

Mọi người trong kháng đài đều im lặng, đến thờ cũng dám thờ mạnh nữa. Từng thủ lĩnh bang nhìn nhau nuốt nước bọt, bất chợt giọng nói lãnh đạm vang lên :

– Và...sự việc này xảy ra là do....nội gián.

Khán đài xôm xao tiếng nói :

– ”Nội gián ư??? sao có thể??? ”

– ”hay có kẻ tạo phản nữ hoàng?? ”

.....

Lao xao lao xao, nhiều người mỗi người một ý. Riêng ai đó :

– ”tch...thật không ngờ con nhóc ấy lại phát hiện sớm thế...bề kế hoạch hết rồi “.

Nó đưa tay che miệng ngáp một cái thật to, thể hiện sự không quan tâm mấy khi món hàng bị mất. Bỗng, một người gan dạ đứng lên đồng dạt nói to :

– nữ hoàng không lo cho gói hàng đó ư?? bọn cóm lấy cả rồi....

Nó đưa mắt nhìn con người gan dạ ấy

, Lười nhác lên tiếng :

– khá khen cho người,...dám lên ý kiến với tôi.

Bất chợt tên đó run run, ngồi xuống thật lẹ, một người khác đứng lên nói, lần này là một người con gái, giọng nói có phần ngạo mạn :

– không lẽ, người biết ai là tên phản tặc ấy??

Nó lại đưa mắt về người con gái ấy, ánh mắt dò xét. Khuôn mặt người con gái ấy khá kiêu ngạo, bỗng nó nhếch mép rồi vội thu nụ cười khinh bỉ ấy lại :

– ái chà, Ái Kỳ lên tiếng. Nữ bang chủ _bang Butterfly đứng hạng 28.

Cô gái Ái Kỳ ấy khuôn mặt đỏ bừng lên vì tức giận. Nhưng cô ta có thể làm gì?? không gì cả, ngoài việc nuốt cục tức và ngồi xuống an phận, vì sao??? vì thể lực nó quá lớn, nó quá mạnh, quá tàn độc, phải nói nó không hề có khuyết điểm. (nami : không có khuyết điểm từ khi có ” người ấy ” thì khuyết điểm đây. BĂNG : mi là tác giả mà. Mà ” người ấy ” có chết àu. Mi làm độc giả tò mò về ” người ấy ” ó).

Nó lại tiếp tục nói :

– đúng, tôi đã biết ai là tên phản tặc ấy là ai. Nhưng....tạm gác qua đi. Mời chủ bang Red lên.

Đồng loạt 29 chủ bang và Phó bang quay lại nhìn. Hắn ta ngơ ngác vội đứng dậy :

– nữ...hoàng gọi tôi???

Nó lười biếng nhắm hờ mắt không qua tâm tên ấy nói gì. Cô thấy vậy lên tiếng :

— đúng vậy. Mau lên đi, nữ hoàng có chuyện nói.

Nhỏ nghĩ :

— ”không lẽ nó định,....”

—— ta cắt tí, làm pro5 cho tên bang chủ bang Red

Tên : Phạm Minh Kiên

Tuổi : 31

Là chủ bang Red_bang đứng thứ hạng 30. Hạng chót.

~~~~ sơ lược về các thứ hạng như sau :

Các thứ hạng được sắp xếp theo cách các bang phái hoạt động. Nếu giành được nhiều món hàng có giá trị, hay có tiếng tăm uy lực thì sẽ được lên hạng. Nếu thất bại vì sao bang Red lại hạng chót vì, Kiên chỉ trần lột mấy đứa học sinh lấy tiền để của gái, hoặc lấy tiền bảo kê đồ thôi. Hắn quá nhát nên không tham gia vào mấy phi vụ lớn nên không có lên hạng được. Bọn đàn em vô cùng khinh bỉ hắn.

—— quay lại truyện

Kiên vội vã chạy lên bậc nơi nữ hoàng ngồi. Theo quy tắc, hắn quỳ một chân xuống, long trọng nói :

— kính thưa....

Lời nói của hắn chưa dứt câu nữa, cả người hắn bị đứt ra làm hai, hai mắt hắn mở to nhìn nó _ khuôn mặt đáng sợ nhìn chăm chăm hắn, trên tay là một cái lưỡi hái dài và sắc bén. Hắn ta chết ngay tại chỗ, máu bắn lên mặt nó, khẽ đưa tay lên quệt đi vết máu trước hàng ngàn con mắt kinh ngạc, sợ hãi của những người còn lại. Nó lạnh lùng thốt lên :

— kết cục...của ai...phản lại tôi.

Nó búng ngón tay, hai người mặc áo choàng đen kéo cái xác làm hai đi. Nó đứng dậy đi chậm chậm xuống giữa khán đài, ngẩng mặt lên khuôn mặt bị vấy máu, đôi mắt trở thành màu đỏ ma quái, miệng nở nụ cười kinh hoàng. Khúc khích nói :

— sao?? mọi người nghĩ sao?? đẹp chứ??? Ai muốn tạo phản nữa???

Nó đảo mắt khắp khán đài, mong chờ con người chết tiếp theo,...nhưng không một tiếng động. Nó nhếch mép :

— tốt lắm, buổi họp...kết thúc

Nó xoay gót đi, theo sau nó là người cận vệ thân cận nhất. Đôi giày màu trắng tinh khiết của nó đã bị vấy đỏ, màu đỏ tàn bạo.

——— cắt ạ ===|||

Nami có hết sức ời ạ. Làm ơn, cho nami tí cảm nhận về bộ truyện í ạ. Nami thật sự xin lỗi vì độ dở của truyện. Không biết nami viết vậy được không ạ???

Ai thương nami cho nami ý kiến của mình về chương này í ạ. Iu mọi người nhiều lắm.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Sứ Địa Ngục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 34: Trò Chơi Trốn Tìm

— trở lại hiện tại nào

Phi Hồ lê lét từng bước, cố gắng gượng dậy chạy trốn đi thật xa. Nhưng nó nào để hắn toại ý. Giắt cây roi vào bên hông, nó rút ra một cây rìu lớn được chế tạo tinh vi có thể xếp nhỏ lại. Phi Hồ sợ hãi nhìn cây rìu quá to so với thân hình mảnh dẻ của nó, cố gắng chạy thật nhanh, chạy khi hắn còn có thể. Nó từng bước kéo lê cây rìu nặng, sắc bén với giọng nói ghê sợ :

– chạy à??? vậy ta sẽ chơi một trò chơi nhé.

Nó nhếch mép lên, nở nụ cười man rợ, nó đang trong con thích thú, khi thích thú đôi mắt nó chuyển sang màu đỏ, nói :

– How about hide and seek??? you’re hide.....and i will find you.

Nó chuyển sang sử dụng tiếng Anh để nói chứng tỏ sự thích thú của nó đã lên tới cực điểm, Phi Hồ càng lúc càng hoảng, ôm cái chân bị thương cố gắng lết đi thật xa và nhanh. Hấn thâm nghĩ :

– ”thật đáng sợ, cô ta còn ghê hơn cả ma nữa. Minh...phải trốn thôi. Trốn thật nhanh và xa ”

Nghĩ là làm liền, hấn mặc kệ cái chân đau chạy trời chết vào sâu trong rừng. Ánh mắt hấn trở nên điên dại, sợ hãi nhìn quanh kiếm chỗ để nấp. Mắt hấn dừng lại ngay cái cây to cao nhất, xung quanh là bụi rậm, hấn vội vã trốn vào đó.

Nó kéo lê cây rìu, từng bước từng bước một. Nó đi chậm chậm, mắt nhìn xung quanh :

– where are you now??? are you hiding here??

Kết thúc câu, nó nâng rìu lên chém gãy cái cây trước mặt. Cái cây kiên cố ngã xuống, Phi Hồ sợ đến phát run bật chặt miệng cố không phát tiếng kêu nắc.

– tch.... sai rồi.

Nó tạch lưỡi, chân mày thanh tú nó nhíu lại, tỏ vẻ khó chịu. Nó lại kéo lê từng bước, ngó nghiêng xung quanh, miệng nở nụ cười đáng sợ, nó lại cất tiếng :

– where are you now?? Are you here???

Cứ mỗi lần nó hỏi là cái cây rần chắc lại ngã xuống (nami : có xếp vào tội chặt phá rừng trái phép không??? Băng : em vừa nói gì?? * tay mài rìu * nami : không...không gì ạ...* bay đi *)

– tch....

Cứ mỗi lần một cái cây ngã rạp xuống, là tim Phi Hồ như ngừng đập, cổ kim chặt tiếng thét kinh hoàng của hấn. Thần kinh của hấn đang căng thẳng cực độ. Bỗng.....

– ah....so you are here...i have found you.

Phi Hồ ngược đầu lên, trước mặt hấn là khuôn mặt đeo mặt nạ đeo huyền bí, miệng nở nụ cười kinh dị mặt Phi Hồ tái lại. Nó đưa ngón tay lên miệng ra vẻ im lặng, nhẹ nhàng thốt ra một câu :

– game over...i won...

———— Phi thân qua bên hấn nào

– aaaaaaaaaaaaa.....!!!!

Một tiếng hét thất thanh vang lên, hấn quay phắt người lại, nhìn chăm chăm vào khu rừng phía bên kia, lo lắng :

– ”tiếng thét...từ chỗ em ấy?? liệu...em ấy có sao không nhỉ?? không...phải tin tưởng em ấy ”

Hấn nhanh chóng chạy đi kiểm cô với cậu, bắt chợt....

– păng...păng

Hấn nhanh nhẹn lách qua một bên, quay lại tìm kiếm thủ phạm. Hấn nhíu mày nhìn vào cái cây phía trước, vì trời quá tối nên hấn không thấy rõ. Hấn lên tiếng :

– ai đó???

Tên đó vội quay lưng bỏ chạy

– đứng lại...

Hấn định đuổi theo nhưng cô với cậu đi từ xa tới, hấn liền mặc kệ. Hấn gọi :

– Long, Hấn.

Cả hai quay lại nhìn người vừa gọi tên mình, cô bất ngờ, lên tiếng :

– ủa, Phong?? Băng đâu mà??

Hắn liền tóm tắt lại sự việc, kê xong hắn mới để ý, nên cạnh hắn còn một người :

– đồng phạm à??

Cô gật đầu, nói :

– ừ, đúng như băng nói hắn ta núp ở cáo hành gần dòng sông, hắn đã giúp tên khốn kia tìm mục tiêu, còn đứng yên nhìn để hắn ra tay nữa.

Nói xong, cô siết chặt cổ tay hắn ta. Hắn tay đau đón hét lên. Cả ba đang đi được một đoạn thì gặp cặp nhỏ với anh. Họ đang

Khoan, hai người họ nướng nắm ăn à??? (nami : ý da, trốn việc băng giao, lại còn ăn nữa. Nhỏ : thì sao?? đói thì ăn. Nami : * cười gian * nếu Băng biết chị ăn không cho Băng ăn, thì sao nhĩ?? nhỏ : * tái mặt * đừng... nami : * bỏ chạy * chị Băng oiiii....)

Hắn lại gần, đá chân tên Bảo đang ngồi nướng nắm cho con heo tình yêu ăn ngon lành :

– ê....còn ăn được nữa. Mau đi về chỗ băng thôi

Anh người mặt lên nhìn, bất ngờ :

– ủa.....phong à??? Băng đâu???

Anh ngó nghiêng xung quanh tìm kiếm, hắn mới hát mặt về phía bên kia khu rừng nói :

– xử lí tên thủ phạm rồi. Nhanh. Đi về chỗ em ấy thôi

Cô thấy nhỏ ăn ngon lành, ăn mà không màng đến trời đất, mau chóng xà lại ôm nhỏ nũng nịu nói :

– cho ăn với coi nào Honey, ăn một mình không à.

Cô há miệng ra chờ nhỏ dứt nắm cho ăn. Nhỏ thấy vậy, lạnh lùng ngón hết vào miệng nói :

– ết....ôi...

Cô trợn mắt nhìn con heo ham ăn, cốc đầu nhỏ một cái rồi chạy đi :

– ki bo.

Tất cả cùng đi đến chỗ của nó. Đi được một đoạn, bất chợt họ nghe được tiếng sáo

– ” bản ca từ này....không thể nào “ _phong sừng sốt vội vã chạy đi

– ” con bé....lại thổi sáo nữa ư?? “ _anh đuổi theo hắn, lòng miên man nghĩ

– ” băng à....mày biết thổi sáo mà không chỉ tao. Đợi đấy “ _ nhỏ cũng đuổi theo hai người kia, khuôn mặt ảm ức

– ” băng.....thổi sáo hay quá...nhưng, ca từ sao buồn và bi thương thế?? “ _cô cũng đuổi theo mấy con người kia không quên lời theo tên tòng phạm

———— tạm ngưng ạ

E hèm....tác giả cần thời gian suy nghĩ nội dung tiếp theo nga. Mà mina thấy chương này sao?? hãy mau mau góp ý cho nami nga. Iu mina lắm...<3 <3

Bạn đang đọc truyện *Thiên Sư Địa Ngục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 35: Nghi Ngờ

Hắn chạy nhanh thật nhanh, mặc kệ những tán cây cứ quật thẳng vào mặt đau rát. Hắn chạy mãi, chạy thật nhanh...

” – không thể nào được, không thể là cô ấy được ”

Hắn chạy tới nơi của nó, một khoảng trống bao la. Phi Hồ thì ngồi dưới tảng đá, còn nó _ trên tay là một cây sáo bằng bạc, khắc trên thân là những đóa hoa Bỉ Ngạn. Từng giai điệu, từng âm thanh.

– ” có đúng là em không?? thật sự,...là em còn sống hả nhóc?? ”

Thời gian như dừng lại, không gian trở nên rộng hơn, cảm giác như chỉ còn nó và hắn. Từng cơn gió thổi nhẹ nhàng, hơi thở của gió mang theo chút ẩm ướt, cũng như cuộc tình trong sáng của mười một năm về trước.

Hắn bước từng bước chân về nó, lúc ấy cô, cậu, nhỏ và anh cũng chạy tới. Nó bây giờ đang đứng trên một tảng đá to, từng sợi tóc đen đưa theo gió, từng ca từ như hoà nhịp âm với gió, thân ảnh nhỏ bé, cô đơn ấy đang thổi lên từng tiếng sáo bi thương, buồn bã.

Nó buông cây sáo khỏi cánh môi mềm mọng, kết thúc ca từ còn sót lại. Bây giờ, hắn đã ở sau lưng nó, nhẹ nhàng ôm nó vào vòng ngực rắn chắc. Nó mới cất cây sáo vào váy, ngẩng đầu lên, cười nhẹ răng hồng :

– Anh kiếm được bọn kia không???

Hắn không nói gì. Chỉ im lặng mà ôm nó thôi. Nó thấy lạ, bèn thắc mắc :

– Anh??? Anh sao vậy??

Hắn siết chặt nó, ôm nó chặt đến nỗi nó nhũn cả mày, hắn rất sợ....sợ như mười một năm trước, sợ nó biến mất không một dấu vết, sợ hắn lại bỏ lỡ cơ hội mà đánh mất nó, hắn rất sợ....

Bản tính hắn không sợ trời không sợ đất. Vậy mà bây giờ lại sợ mất nó, vô cùng sợ. Hắn cứ như thế mà ôm, ôm bất chấp, ôm không màng tới những con người đang tròn xoe mắt không hiểu chuyện gì... , bao gồm cả nó.

Cô huych vai cậu thì thầm :

– ê...bộ Phong bị gì à???

Cậu nhún vai, thì thầm lại :

– Anh biết chết liền

Nhỏ thấy vậy bèn chò mỏ vào nói theo :

– hay là,...trong ca từ vừa rồi có gì đó đặc biệt???

Cả ba trầm tư suy nghĩ, bất chợt anh xuất hiện đột ngột sau lưng nhỏ nói như gió thổi qua tai nhỏ :

– mọi người muốn biết???

Nhỏ rung mình, quay lại thực trò anh, hất mặt nói :

– đừng thì thầm ngay tai em. Nhột chết đi được à.

Anh cúi gập người ôm bụng, mặt mày nhăn nhó :

– ay da, em bạo lực quá đi

Nhỏ hất tóc hứ một hơi rõ to :

– đương nhiên rồi.

Nó lúng ta lúng túng không biết làm gì vì hắn cứ ôm nó mãi. Áp ứng một hồi nó lên tiếng :

– Anh...

Hắn mất lại tận hưởng sự yên bình này, với cái suy nghĩ đầy biến thái :

– ” phải tranh thủ ăn đậu hủ mới được, khó khăn lắm mới được sờ lại. Bắt mình ngủ riêng nữa. Thật tình, lạnh mà không có gì để ôm cả ”

Nó mới nhúc nhích, kêu hần :

– Anh à...

Hần mới dòi mắt xuống người nó :

– hử???

Người nó run run, tay nắm thành nắm đấm :

– tay anh...đang làm gì đó??

Hần trả lời không dô mặt, vô sỉ nói :

– tay anh?? làm sao???

Thật ra tay hắn bây giờ đang sờ mó nó, vuốt dọc từ đùi lên eo, từ eo sờ lên mạng sườn, ngay mạng sườn tay lại di chuyển lên trước ngực. Thật không ngờ hắn biến thái như vậy, nó kiềm không được nữa, vung tay thật mạnh ra đằng sau, nhắm thẳng vào mặt hắn làm tâm điểm. Hắn đau đốn buông nó ra vội ôm mặt, khóc lóc :

– ah...đau quá. Sao em nở lòng nào??? khuôn mặt đẹp trai của anh, khuôn mặt khiến nhiều người mê như điều đồ. Hử rồi, hông mất rồi còn đâu.

Nó hử lạnh thốt ra :

– đáng đời, dám thanh thiên bạch nhật mà xâm sờ em. Cho anh còn dám đi tán gái nữa không

Cả đám đứng dưới đờ người nhìn hai con người _ thủ lĩnh của hai bang mạnh nhất nhì thế giới đùa giỡn như nít.

—— sau một hồi đùa giỡn - _

Cô đá đá vào người tên Phở Hổ :

– ủa??? Thủ lĩnh cũ của bang Red?? sao tàn tạ thế??

Cả đám nhìn xuống, tất cả đều ánh lên ánh mắt khinh bỉ, ghê tởm tận cùng. Nó ngồi xỏm xuống, nâng mặt Phi Hổ lên. Bây giờ hắn ta chỉ biết làm nhảm những câu nói không đầu không đuôi. Cả người run rẩy, tâm tư vô xung hoảng sợ, bỗng hắn thấy mặt mình được nâng lên. Đập thẳng vào mặt hắn là đôi mắt vô hồn của nó, những kí ức kinh hoàng bắt đầu chạy trong đầu Phi Hổ. Bỗng hắn rú lên, hoảng sợ, quơ ta lung tung, miệng cứ hét lên gì gì đó :

– không,...đừng,...đừng hại tôi. Tôi...là thủ lĩnh. Phải là thủ lĩnh,...ha ha ha ha...thủ lĩnh bang Red....cô.., cô không làm gì được tôi đâu...ha ha ha ha....

Nó lùi ra xa nhìn Phi Hổ như phát điên lên. Cả đám ngược lên nhìn nó, ánh mắt pha lẫn nghi ngờ và tò mò. Hả thác mắc :

– em làm gì hắn vậy???

Cô cũng hỏi dồn nó :

– mày làm gì mà gã phát khùng luôn hay vậy??

Anh thì lạnh im suy nghĩ, có vẻ...Anh hai có tí nghi ngờ về mình rồi. Cậu khiêu khiêu nó :

– mày làm gì hắn vậy??? tại tao tò mò lắm ó.

Cô, nhỏ, cậu, hắn đều tròn mắt nhìn về mong đợi. Nó cười khi khi, nhún ai đáp hờ hững :

– có làm gì ầu. Chơi một trò chơi nhỏ hoi mà hắn bị vậy luôn.

Bố người lộ về mặt thất vọng tràn trề, bắt ngờ anh lên tiếng :

– có thật là trò chơi bình thường vậy???

Anh nhìn thẳng vào đôi mắt nó, nó cũng cười tươi nhìn chằm chằm Anh hai mình. Bầu không khí vô cùng căng thẳng, gió thổi từng cơn mát lạnh, nhưng là lạnh rùng mình. Trái tim nhỏ bé của bốn người như treo lơ lửng, hồi hộp. Nó trầm suy nghĩ :

– ” Anh hai nghi ngờ mình rồi?? phải nghĩ cách thôi ”

Nó phồng má, quay mặt đi chỗ khác về giận dỗi, giọng nói mang theo tí trách móc :

– Anh kì quá, chỉ có một trò chơi bình thường thôi à. Nghi ngờ em làm gì nữa???

Không gian lại lần nữa rơi vào im lặng, bất chợt cô lên tiếng :

– thôi, có gì về rồi hãy tính ha??? bay giờ giao nộp cho cảnh sát hai tên khốn này nữa.

Vừa nói cô vừa chỉ tay vào hai tên bị còng, dưới tầng đá to. Cả bọn gật đầu đồng ý, thế là cô lôi tên tông phạm đi, còn hấn thì một tay nắm cổ áo Phi Hồ lôi xềnh xệch như cô.

——— phân cách thời gian ạ ^^

Sau khi lấy lời khai ở trụ sở cảnh sát, cả đám lết về nhà. Ai nấy đều mệt mỏi, nó nằm dài trên sofa, mắt nhắm mắt mở nói :

– aizzz... , sáng mai phải đi về đó, còn 2 ngày để chuẩn bị cho cuộc thi tiếp theo đó. Mà..thì gì vậy???

Nó ngược khuôn mặt ngây thơ lên hỏi, thế là ăn trọn cái gỏi của nhỏ ở đối diện. Nhỏ hậm hực nói :

– biết sắp thi còn không chuẩn bị. Tiếp theo là thi trang phục.

Bỗng nó ngồi bật dậy, thốt :

– oát đờ héo?? Trang phục?? Oh shit, chưa làm nữa. Ahhh, sao không ai nhắc tao vậy

Nó co giò lên phòng thiết kế cạnh thư phong, đóng sầm cửa lại, treo bảng ” Cấm làm phiền, không là chết “, kèm theo cái hình đầu lâu. Nhỏ lắc đầu ngao ngán, thở dài :

– chưa nói xong nữa

Cô hất mặt lên phòng thiết kế hỏi nhỏ :

– thế mấy ngày chuẩn bị??? chắc không phải 2 ngày đâu ha??

Cô gật đầu :

– ừ, tại nó không chịu nghe hết. Thực ra baba nuôi bảo chuẩn bị 2 tuần lận.

Nhỏ suy nghĩ :

– vậy....tao thi phần đó à???

Cô gật đầu thay cho câu trả lời. Không gian lại rơi vào im lặng. Bất ngờ cô vươn vai, nói to :

– ahh, mệt quá tao đi ngủ đây. Ngủ sớm đi không thành gấu trúc đó.

Nhỏ vẫy vẫy tay tỏ vẻ biết rồi. Nói xong cô quay lưng bỏ lên phòng, mở cửa ra đập vào mắt là cậu đang nằm ôm gối ngủ. Cô cười mỉm nhẹ, thở dài, đóng cửa lại, vệ sinh cá nhân rồi leo lên giường ôm cậu, cả hai chìm vào giấc ngủ đẹp. Sau khi cô lên, nhỏ cũng lên phòng, ôm anh ngủ ngon lành

Riêng ai đó phải thức khuya, vò tóc hét than thở :

– ahh, ai cũng ngủ sao tôi phải thức chứ.

Đêm khuya tĩnh lặng, yên tĩnh bao trùm, vây lấy hai cặp đôi đang say mộng đẹp, riêng nó thì công việc đầy đầu, còn hấn thì trằn trọc cả đêm vì nghĩ tới nó. Đêm nay là một đêm khó ngủ với hai con người

Hôm nay tác giả viết được 1591 từ nga, hãy cổ vũ chúc mừng tác giả i nà. Thật vui nga....nhưng ra chương chậm quá nhĩ??? Tác giả xin lỗi, nhưng...sẽ cố hết sức ạ. * giờ tay chào kiểu quân đội *

Mong mọi người hãy vote và cmt những ý kiến của mọi người về câu truyện để tác giả còn kịp thời chỉnh sửa ạ. Arigato mina-san

Bạn đang đọc truyện *Thiên Sứ Địa Ngục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 36

Sáng sớm tinh mơ, cô nhẹ nhàng ngồi dậy, không đánh động gì tới người con trai đang ngủ ngon lành bên cạnh. Vệ sinh cá nhân, vơ vai vài cái rồi xuống lầu chuẩn bị bữa sáng theo thói quen.

Bất ngờ, từ cánh mũi cô xông tới một mùi hương nồng nàn, thơm phức. Trước mặt cô là một bữa ăn thịnh soạn. Cô chép miệng :

— oa, thơm quá...không biết ai đã làm nhỉ??

Cô sờ vào vành đĩa thấy vẫn còn ấm có lẽ là mới làm. Cô quay gót đi gọi cậu, anh, nhỏ và hấn dậy. Mọi người dừng thắc mắc tại sao không gọi nó nhè đơn giản vì nó đang bận bù đầu, cô không dám phiền.

Nhỏ nghe mùi thơm từ thức ăn chạy vội xuống trầm trồ :

— woa....ai làm mà đặc sắc vậy??

Anh sau lưng nhỏ, ôm từ phía sau, đầu gác lên vai nhỏ nhắm mắt mơ màng :

— thơm thật nha

Hấn vò vò đầu, đưa mắt nhìn bữa ăn sáng :

— phần của Hấn có pancake, socola nóng, một đĩa táo nhỏ được cắt thành hình con thỏ. Dễ thương thế!!! Phần của Mi thì có mì ý xào, một ly espresso và kem dâu tây. Không hợp lắm. Phần của Bảo có một kiểu cơm sáng theo phong cách Nhật, một ly sữa?? và một ít kem tuyết?? Phần của Long thì có cơm rang cá hồi, một ly cam ép và một ít bánh kem táo. Phần của tôi thì có bít tết chín phần sống, một chai vang đỏ và một phần bánh crep socola chuối.

Hấn đọc tên từng món ăn, nhỏ đứng đằng sau cũng gật gù lên tiếng :

— um um, so với bữa ăn sáng thì quá là màu mè, nhiều thức ăn như vậy, ăn tới lúc lặn quá

Cô gái gái đầu :

— mà....ai nấu vậy???

Nhỏ nhìn sang cô thắc mắc :

— không phải mày nấu à??

Cô lắc đầu :

— Không, xuống đã thấy rồi

Cả đám lại rơi vào trầm tư suy nghĩ cho tới khi....

— ọt....ọt....

Cả đám nhìn vào cái bụng của mình, thế là nhào vào ăn mặc kệ trời đất. Ăn no nê xong, cả bọn kéo nhau ra phòng khách xem phim. Không ai có biểu hiện lo lắng cho cuộc thi tới.

Cửa phòng thiết kế mở ra, một con ma tóc tai bù xù, hai con mắt thâm quầng như con gấu trúc, đầu trùm cái chăn quăn lại. Bước từng bước xuống phòng ăn, thờ thẫn như mất hồn. Nhỏ đi lấy ít trái cây ăn, thấy cảnh tượng đó tim nhỏ như ngừng đập, hét toáng lên :

— ôi cha mẹ ôi, maaaaa!!!!

Nó nhú mồm nhìn nhỏ, cả bọn chạy nhanh xuống thấy nó thân tàn ma dại, thiếu sức sống. Nó khẽ xoa trán, từ tốn nói :

— nhỏ thôi, tao đau đầu.

Nói rồi lấy hộp sữa ra, đổ ra cốc, uống một hơi rồi lại quay về phòng. Cả bọn đứng nhìn trơ trơ không hiểu mô tê gì cả.

—— phân cách thời gian

3 ngày sau :

Hiện bây giờ tụi nó đã quay về đất nước thân yêu và chính xác hơn là ở nhà con Băng.

– ahhh, thoải mái quá. Thật uống công sức tao làm.

Nó vuron vai, nằm lẩn lộn trên sofa thư giãn. Cô, nhỏ thì ngồi ăn bánh, uống nước, tụi Anh cậu hấn thì bận công việc bên công ty nên đi cả, còn có ba đứa ở nhà.

Nó bắt chọt ngồi bật dậy, nhìn hai người nói :

– tụi bây nhớ kế hoạch chưa vậy???

Cả hai đồng thanh :

– nhớ

Đột nhiên cô nói bồi thêm một câu :

– chắc vậy

Làm khuôn mặt vốn vui mừng của nó trở nên đen thui. Cô gãi gãi đầu cười khi, nó mới kéo hai người lại nói nhỏ :

– là vậy nà....xì xô xì xô....bla bla bla....

(nami : nói thật nami cũng muốn nghe. Cả ba đồng thanh : ếu, xê ra đi cưng. Nami : * buồn thui thui ra góc ngồi tuki *)

Nó mới nháy mắt cô hỏi :

– nhớ chưa??

Cô trả lời qua loa :

– rồi rồi, biết rồi. Mà sao tao chỉ là vai phụ vậy???

Nó nói to :

– vì mày không tham gia, hahahahaha....

Cô lắc đầu ngao ngán.

Kì này thật phiền phức.

——— dừng ạ

Nami xin lỗi... chương này tới đây hết ừ, nami sẽ cố nghĩ thêm để viết. Xin lỗi độc giả vì chương này nhảm quá. Mong mina hãy vote và cmt nhanh cho nami nha...ah, có lẽ chương mới sẽ hơi lâu vì nami lại bí ý ừ

Bạn đang đọc truyện *Thiên Sứ Địa Ngục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 37: Cuộc Thi – Đỗ Kỳ

à thì, chương này mong độc giả cô tưởng tượng càng xa càng tốt, au nghĩ khả năng miêu tả của au ngày càng tẻ ời. À bức hình trên là bộ đồ cho nhỏ đó nhà, còn hai bộ còn lại mong các bạn tự tưởng tượng ạ. Au ra chuyện lâu vì kiểm hình đó

Thế là ngày thi bắt đầu :

– aizz, mấy em ấy đâu rồi??

Anh lo lắng ngó quanh, hấn ngáp dài, trưng ra cái bộ mặt lạnh lùng don't care mọi thứ. Còn cậu thì mặc kệ Anh đang sốt ruột như chính mình đi thi, đeo

tai nghe lên, điềm đạm kéo hấn đi lại hàng ghé đầu ngồi chờ. Anh quay lại hỏi :

– ờ mấy em ấy ngủ quên thì sao???

Nhưng sau anh làm gì có ai. Thế là Anh một lần nữa bị hố, phóng ánh mắt viên đạn tới chỗ hai người đó.

—— phân cách thời gian

– kính thưa quý vị, tiếp theo là phần thi trang phục mà mọi người đã chờ đợi. Không nói nhiều nữa, cuộc thi bắt đầu ngay. Người thi đầu tiên là Dương Ngọc Kiều Ly. Xin mời

Ly cao ngạo bước ra, ngẩng cao đầu nhìn khinh bỉ. Diện trên người là bộ váy đồ dài tới chân, phồng to ra, khắp thân váy được đính vô số ngọc quý, phần thân trên váy là loại cúp ngực. Chiếc áo ôm sát bộ ngực đầy đặn của mình, họa tiết trên áo được trang trí bằng những bông hoa hồng đen, cô được đeo một chiếc dây chuyền cùng viên ngọc to, lấp lánh. Tay đeo chiếc lắc kim cương ánh lên ánh sáng đẹp mắt, tóc búi cao để hai lọn tóc mái gọn sóng xoả xuống. Vẻ đẹp cao sang kiêu kì, xa cách.

Giám khảo 1 :

– em có thể nói cho tôi biết bộ váy do ai thiết kế không??

Ly nhếch mép, điềm đạm trả lời :

– thưa, bộ váy do nhà thiết kế Rose Mary thiết kế _ Đây là bộ váy chỉ có duy nhất một bộ, em đã đặt mua khi nó chưa được ra mắt.

Khán giả xôn xáo.

– Không thể nào...Rose Mary ư??

– Đó không phải nhà thiết kế huyền thoại ư?? Mỗi mùa chỉ ra một bộ thôi sao???

.....

Bao nhiêu là tiếng bàn tán xôn xáo. Ly nhếch mép :

– ”hừ, không uổng mình ra sức năn nỉ cô ta. Tồn biết bao nhiêu tiền cho bộ váy này”

Sau bao nhiêu tiếng xôn xáo, bàn tán, cuối cùng giám khảo cũng thông báo :

- giám khảo 1 : 9
- giám khảo 2 : 9
- giám khảo 3 : 9,5

Bao nhiêu tiếng vỗ tay khen ngợi vang lên không ngớt. MC tiếp tục công việc của mình :

– vâng, thật là một màn trình diễn độc đáo của tiểu thư Kiều Ly. Và sau đây chính là người mà chúng ta mong đợi. Tiểu thư Bảo Mi.

Ánh đèn từ sân khấu tập trung vào một chỗ, nhưng..không thấy Bảo Mi đâu cả. Bất ngờ toàn bộ đèn ở sân khấu bao gồm đèn chiếu sáng cho khán giả tắt hết. Cả sân trường tối om, người người xôn xáo vì lo lắng

– điện đâu rồi??

– cúp điện ư??

– tối quá...

....

Bất chợt đèn sân khấu sáng vụt lên, một quý cô khoác trên mình bộ đầm màu đen huyền bí, chiếc đầm ngắn tới bắp chân, mép bộ váy được thêu bằng ren đỏ. Gương mặt thanh tú được che khuất đi bởi chiếc mặt nạ bí ẩn. Chiếc đầm vô cùng sắc xảo với họa tiết cầu kì, trước ngực có một bông hoa bí ngạn _ loài hoa khó tìm nhất cài lên. Sau lưng cô gái ấy là một chiếc cánh ác quỷ đen tuyền, cô vỗ nhẹ đôi cánh, từng chiếc lông vũ đen óng rơi ra tạo nên khung cảnh vô cùng huyền bí và đáng sợ.

Khán giả bàn tán xôn xáo, nhốn nháo vì cô gái bí ẩn này

:

– đẹp quá.

– không ngờ, ác quỷ là có thật

– cô ấy thấy quyến rũ

.....

MC vô cùng bối rối thì, một chàng trai tựa như hoàng tử xuất hiện (nami : à thì, mọi người tự tưởng tượng nha). Gương mặt ấy cũng được che bởi chiếc mặt nạ, chàng cúi người chào cô gái, nhưng cô nàng lạnh lùng quay mặt đi. Bỗng một tiếng nói phát ra :

” – ngày xưa có một chàng trai vì vô tình nhìn thấy cô gái ác quỷ sống trốn tránh trong ngôi nhà hoang mà đem lòng thầm mến... ”

Mọi người nhón nháo :

– kể chuyện ư???

– ai kể thế nhỉ??

...

” –chàng trai ấy ngày ngày tới ngôi nhà hoang chỉ mong được gặp cô, cuối cùng với chàng lấy hết can đảm để bắt chuyện với cô. Nhưng cô lại phũ phàng quay bước đi, chàng trai nào nê bước về nhà. Tâm trạng cô gái vô cùng bất ngờ, nhưng cô nghĩ : ‘ con người vô cùng ngu ngốc, tình yêu của họ là thứ dễ dàng đánh mất nhất ‘. Vì cô từng là một nàng thiên sứ đáng yêu, vô tư vô lo nhưng lại vì thứ tình cảm với loài người, đã gây tổn thương tới tâm hồn dễ vỡ của cô, biến thành nàng ác quỷ độc ác. Còn chàng trai, sau khi bị cô xem như không tồn tại hàng ngày vẫn tiếp tục đến cùng với những lời tỏ tình khác nhau. Ngày trôi qua ngày, cô gái cuối cùng cũng hiểu được tâm chân thành của chàng trai và cảm nhận được thứ tình cảm trong sáng ấy nên trái tim lạnh giá cuối cùng cũng tan chảy. Ác quỷ không còn là ác quỷ nữa. Cô trở lại làm một thiên sứ ngây thơ... ”

Đèn sân khấu lại vụt tắt, im lìm trong 2’ thì sáng lại nhưng, lần này từ trên trời xuất hiện một nàng thiên sứ tuyệt đẹp, với khuôn mặt baby và sự trong sáng đáng yêu. Khi nhỏ vừa đáp xuống những chiếc lông vũ trắng như tuyết từng bay, nhỏ bước chậm chậm tới MC giật lấy chiếc micro và nói :

– Bảo Mi xin kết thúc màn biểu diễn của mình

Tất cả mọi người đều choáng, ban giám khảo há miệng to đến nỗi con ruồi bay mấy vòng cũng được. Bỗng tất cả khán giả đứng bật dậy vỗ tay không ngớt, kèm theo những tiếng bàn tán :

– thật không ngờ tiểu thư Bảo Mi lại sáng tạo như thế

– tao không tin là đôi cánh đó vỗ được, sao cô ấy làm được thế?

Và nhiều nữa...

Ban giám khảo ho nhẹ, lấy lại sự bình tĩnh. Giám khảo 1 :

– cho tôi hỏi, bộ váy này...

Nhỏ mới cười tươi trả lời :

– à là do Rose Mary làm tặng, khi em kể cho cô ấy nghe về cuộc thi này

Bất chợt, Lý từ chỗ ngồi khán giả bật dậy hét :

– nói xạo, Rose Mary không rảnh rồi mà cho không cô đâu, cô làm bộ váy này từ vải vụn chứ gì

Ly nhếch mép khinh bỉ :

” – làm sao cô ta có thể quen được nhà thiết kế nổi tiếng được chứ, thật nực cười ”

Bỗng từ đâu vang lên tiếng nói :

– thiết kế của tôi là từ vải vụn?? Bất ngờ thật

Nó từng bước từng bước một bước lên sân khấu, gỡ chiếc kính râm xuống...

Chương 38: Cơn Ác Mộng

” Anh ấy...anh ấy hát tay mình ư?? Không phải Anh nói mình là của Anh ấy, là duy nhất, là người Anh yêu nhất ư?? Tại sao???”

Cả thế giới nó như sụp đổ, người con trai nó yêu tha thiết vừa hát mạnh nó xuống đất. Từng câu từng chữ như ghim vào đầu nó, không phải nói là ghim chặt vào con tim đang rỉ máu

” – cô thật phiền phức, lừa dối tôi rồi còn muốn giải thích gì nữa. Xa tôi và Kiều Ly ra ”

” – lừa dối ư??? em??? lừa dối anh?? Anh tin ả ta ư?? thay vì người mà anh yêu tha thiết?? ”

Bóng dáng quen thuộc ngày nào, vòng tay trái tim ai đó từng thuộc về nó nay đã đi xa. Một mình nó ngồi lặng lẽ dưới đất, mặc cho cơn mưa trút xối xả. Có lẽ, mưa cũng buồn cũng giận cho nó....hay đơn giản mưa chỉ muốn giúp nó che đi những giọt nước mắt không đáng để rơi

Nó cố gắng gượng dậy, lê từng bước nặng nhọc đi. Nó cứ đi cứ đi mãi, cứ vô thức đi như thế, đến giữa đường, một chiếc xe tải lao tới. Nó nhìn vào chiếc đèn pha đang chiếu sáng, như thấy bóng dáng quen thuộc hôm nào nó vẫn ôm ngủ, nở nụ cười xanh xao, nó đang tay ra :

– em biết anh không bỏ em mà...Em...yêu anh

” Kétttttt!!!! Âm...”

Một loạt âm thanh thảm khốc vang lên. Khói bốc nghi ngút, những tiếng la hét kêu cứu. Sắc đỏ nhuộm đầy con đường, nó nằm đó _dưới cơn mưa bước giá. Từng nhịp tim như chậm lại, thế nhưng nó vẫn ngây ngốc mỉm cười và lẩm bầm :

– em...sẽ...mãi yêu anh....đến...kiếp...kiếp sau...nữa

3 năm sau

” Tít...tít...tít *

Âm thanh khô khốc vang lên nhịp nhàng, nó nằm đó – cùng với dây nhợ máy móc ghim khắp tay. Nhìn nó xanh xao, tái nhợt. Từng nhịp tim đập khê, nhẹ nhàng như có thể ngưng bất cứ lúc nào. Anh ngồi bên cạnh, lặng lẽ nhìn nó, vẻ mặt vô cùng đau khổ, sau lưng là cô, nhỏ và cụt. Ai nấy đều sợ hãi...

Quá khứ :

Lúc đấy, Anh tới nơi thì thấy nó nằm dưới nền đất lạnh lẽo, một màu đỏ thẫm đập thẳng vào mắt anh. Nhỏ thấy anh vẫn còn sống, cố gắng trấn tĩnh bản thân, nhanh tay gọi điện thoại đưa nó vào cấp cứu. Tiếng còi cấp cứu nghe sao thật đáng sợ, từng nhịp thở như nặng hơn. Suốt chặng đường Anh không hề buông tay nó ra. Nó mở mắt ra, cười nhẹ. Anh hốt hoảng nắm chặt tay nó :

– đừng lo, em sẽ ổn thôi cố lên.

Khuôn mặt nhỏ đầm đìa nước mắt, cũng nắm chặt tay nó mà khóc, khóc mãi. Nó lắc nhẹ đầu, cố nói :

– em...mệt lắm...anh...hãy chăm sóc...tốt mọi người...đặc biệt...khụ khụ là Anh ấy nhé. Bí mật...trong tủ của em...

Nó được Bác sĩ đẩy vào phòng cấp cứu đặc biệt, Anh bản thân nắm cổ áo ông Bác sĩ già nghiêng răng :

– con bé mà mệnh hệ gì, tôi sẽ giết ông

Nhỏ nắm tay Anh an ủi :

– Bình tĩnh đi, con nhóc ấy không sao đâu...nó...mạnh mẽ lắm mà.

Ông Bác sĩ già bị dọa đến vỡ mật, vội vã chạy vào phòng khám. Anh ngồi phịch xuống ghế, não ruột.

3 tiếng trôi qua. Cô và cậu vừa tới, cô nắm vai nhỏ lắc lắc :

– con ngốc đâu?? Nói đi, mày mau trả lời tao coi. Nó có sao không??

Nhỏ chồm lên tiếng, run rẩy chỉ vào phòng cấp cứu đặc biệt. Cậu tức tối dậm mạnh vào tường, khiến cho tay bật máu, nghiêng răng :

– khốn khiếp, tên phong đáng chết

Cánh cửa im lìm như vậy ba tiếng đồng hồ... Không một âm thanh không một tiếng động....

Thật đáng sợ

”– mình...đang ở đâu đây?? Sao trắng xoá vậy???”

Nó ngó nghiêng xung quanh, cố gắng tìm kiếm thứ gì đó có hình thù.

Bỗng trước mắt nó là một bóng người, vừa xa lạ, vừa quen thuộc. Nó nheo mắt cố nhìn :

– ai...Ai vậy??

Bóng dáng ấy xoè bàn tay ra, nó chạy tới, nhưng khi gần tới nơi thì bóng hình ấy lại xa thêm, cứ thế..nó chạy, cái bóng lại xa ra.

– khoan..khoan đã. Tôi...biết anh.

Không hiểu sao hai hàng nước mắt nó cứ chảy, chảy mãi. Nó không thể nào ngăn dòng nước mắt ấy được.

Nó cứ chạy, chạy và chạy

– Phong...anh tìm em đúng không?? Phải không, anh không hề bỏ em...

Khi nó vừa ôm chầm được hân, nó thở hổn hển, nhoẻn miệng cười. Nó ngược lên cười ảm áp :

– em tóm được anh....rồi

Trước mắt nó là một màu đỏ thắm, một sắc màu đáng sợ. Cả thân hình hân đầm máu, khoé mắt hân cũng chảy máu, khoé miệng cũng có. Và đáng sợ hơn, trước ngực hân có một cây dao, và tay nó đang cố ghim mạnh vào trái tim hân

Nó hoảng sợ, run rẩy nhìn bàn tay đầm máu, ôm đầu hét lớn :

– khôngggggggggg....Ahhhhhhhh...

Nó giật mình tỉnh dậy, mồ hôi đầm đìa. Hơi thở nó vô cùng nặng nề, khuôn mặt thì tái xanh. Nó nhìn đồng hồ thì đã tới giờ thi của nhỏ. Nó vội vã thay đồ, leo lên chiếc moto mà phóng đi.

Đầu không nghĩ suy nghĩ :

”– Phong, hãy an toàn...đừng xảy ra gì cả làm ơn “....

Nó vừa bước xuống xe đã thấy Kiều Ly nhạo báng nhỏ. Đảo mắt nhìn xung quanh, nó thấy hân vẫn ngồi đó, cạnh anh và cậu nó mới thờ phào nhẹ nhõm. Nó đứng im một chút suy nghĩ :

”– tại sao cô ta lại ở trong giấc mơ của mình, lại còn cướp Phong nữa. Cô ta...là mối nguy hiểm của mình. Phải tìm cơ hội trừ khử cô ta mới được.”

Nó cười một cách man rợ, từng bước từng bước tiến lại sân khấu.

Tiếng Kiều Ly oang oang vang lên :

– nói xạo, Rose Mary không rảnh rồi mà cho không cô đâu, cô làm bộ váy này từ vài vụn chứ gì

Nó từng bước từng bước một bước lên sân khấu, gỡ chiếc kính râm xuống :

– thiết kế của tôi là từ vài vụn?? Bất ngờ thật

(Còn tiếp)

Bạn đang đọc truyện *Thiên Sứ Địa Ngục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 39: Tự Kỉ Đồi Chút

Etou....hiện au đang viết một cái kết bi thương cho Tiểu Băng thân yêu của chúng ta. Sắp goàn thành chương đó rồi. Định đăng cho độc giả đọc nhưng sợ không hay với lại nó hơi cầu huyết tí

Băng : hừ, viết ta ra nông nổi này, chán sống à...* Lau súng *

Nami : áy...nếu độc giả muốn đọc thì em đăng...không sẽ xoá mà...đừng giận. * Đồ mờ hôi *

Vậy nếu độc giả muốn đọc xin cmt bên dưới. Au sẽ cố hoàn thành chương ngắn nhanh nhất có thể. Cảm ơn ạ

Bạn đang đọc truyện *Thiên Sứ Địa Ngục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 40: Băng Mất Tích

Cả trường vô cùng bất ngờ, nhưng người sốc hơn chính là Kiều Ly.

Nó bước lên sân khấu, đứng cạnh nhỏ, gác vai cười :

- chà, may mặc hợp phết. Không uống công tao thức đêm

Nó xoa xoa cằm tỏ vẻ hài lòng, nhỏ chỉ biết cười trừ. Kiều Ly không tin, vội hét to :

- sao cô có thể là Rose Mary được chứ.!!! Nhảm nhí, vô lý quá. Băng chứng đâu??

Nó quay sang Kiều Ly, nở nụ cười khinh bỉ. Quăng mạnh những bức ảnh lên, nhẹ nhàng nói :

- xem đi rồi hiểu

Những tấm hình rơi là tả, kiều Ly cầm lên, mặt cô ta tái xanh lại, mắt mở to như thể chuyện này không thể nào là thật được. Đó là những bức hình chụp cô ta quỳ rạp xuống cầu xin Rose Mary. Kiều Ly ngược lên nhìn nó, nó cười :

- tôi không ngờ chỉ vì thắng tại tôi mà cô chịu cầu xin tôi. Nhìn cô lúc đó....thật thảm hại.

Nó nhếch mép cười khinh bỉ, Kiều Ly then đến nỗi mặt đỏ ửng, chỉ biết cúi gằm mặt. Nó quay gót về phía MC nhẹ nhàng cầm lấy micro và nói :

- mọi người thích tác phẩm của tôi chứ, một vở kịch nhỏ nhỏ dành cho khán giả thưởng thức. Thấy thế nào??

Cả sân trường vang lên tiếng hô hoán, tiếng húy sáo, tiếng vỗ tay không ngớt. Nó đưa lại micro cho MC, quay người leo lên chiếc moto sang trọng của mình, phóng đi mất hút. Bỏ lại ba con người còn đang trong trạng thái sốc

Lao nhanh trên con đường vắng lặng, đầu óc nó vẫn còn đang hoảng :

"- may quá...Anh ấy vẫn không sao. Mình phải nhanh chóng tiêu diệt kẻ thù và con ả ngáng đường mình. Nhưng...phải làm sao đây?? "

Nó lao ngày càng nhanh, lách từ chiếc xe này sang xe khác một cách điêu luyện. Bỗng trước mặt nó là một chiếc xe tải lớn, nó mở to mắt nhìn. Tài xế chiếc xe hoảng loạn thắng gấp, xe mất lái lao nghiêng ngã.

" Àm..."

Chiếc xe đâm thẳng vào lan can đường, khói bốc lên càng nhiều, tên tài xế lồm cồm bò ra khỏi xe bỏ chạy. Còn nó đâu???

----- tua lại 2' trước

Khi chiếc xe tải gần đụng nó, nó nhanh chóng lao ra ngoài và trượt xuống sườn núi ngay cạnh... bóng dáng nhỏ nhắn lăn nhanh xuống làm khung cảnh trở nên man rợ...

----- Ở trường -----

Cả đám đang nói chuyện vui vẻ, nhò chợt nhớ ra :

- phải rồi Băng về trước, ta cũng nên về thôi.

Cả bọn gật đầu đồng ý. Lòng hấn nôn nao, khó chịu.

"Minh sao vậy nhĩ??? Sao thấy bất an thế.....Băng....có vấn đề à?? Không thể nào..."

Hấn cười mỉm cho cái suy nghĩ tiêu cực và ngu ngốc kia, nhưng hấn đâu ngờ nó lại thành sự thật.

---- đầu đó ở chân núi

Nó mơ màng ngồi dậy, tay sờ lên trán một vết máu dài đỏ thẫm. Dựa vào vách đá bên cạnh, nó gắng sức đứng lên, mở điện thoại ra gọi thì điện thoại đã bể nứt từ lúc nào.

- khốn...khiếp...

Nó mon men theo vách núi mà đi, khung cảnh bắt đầu mờ nhạt, ảo diệu.

"- chết tiệt....thiếu máu dẫn đến tình trạng hoa mắt rồi. "

Nó thở hồng hộc, ngồi phịch xuống gốc cây, mặt tái nhợt , bất chợt trong đầu nó hiện ra một hình ảnh quen thuộc

"- Phong....Anh ở đâu....giúp...em "

Nó nhắm mắt lại, cố điều hòa hơi thở gấp gáp của mình, chợt nó nhớ ra

"- mình vừa đi ngang qua một cái hang thì phải....tạm thời vào đó tránh thú trước đã "

Nghĩ là làm liền, rồi nó gượng dậy cố đi tới cái hang gần đó. Vừa vào trong nó ngồi phịch xuống thờ, cũng may bộ đồ nó may có thiết kế kì lạ dù nhỏ nhắn nhưng lại có thể trở thành một hộp tiếp tế khổng lồ.

Lục lọi một hồi nó lôi ra một hộp cứu thương mini, ấn vào nút đỏ trên hộp, trong phút chốc chiếc hộp to ra, nó nhanh chóng sát trùng và băng bó vết thương. Tựa lưng vào vách hang, hơi thở nó cũng nhẹ nhàng hơn, không còn gấp rút nữa. Nó nhìn ra cửa hang, mặt trời đang lặn dần, những sắc đỏ hoà lẫn với màu cam dịu nhạt tạo nên viễn cảnh đượm buồn, u uất.

Dần dần nó chìm vào giấc ngủ, trong mơ nó thấy mình đứng dưới cánh đồng hoa Bi Ngạn. Tại sao lại là Bi Ngạn? Vì nó màu đỏ, tượng trưng cho cái chết. Trước mặt nó là một cậu bé, nhưng tại sao nó không thể nhớ ra khuôn mặt cậu bé ấy. Nó vươn tay ra cố chạm...

.

---- Tại nhà Băng

Hấn lục tung cả căn nhà, mọi góc ngách, mọi khe hở hấn cũng đã tìm.

" Tại sao? Tại sao em ấy không ở đây....Băng..."

Hấn hét lên :

- Đã kiểm tra cô ấy chưa??!!

Cô nào nè đi ra ghế sofa ngồi, nhò chấp tay cầu nguyện khuôn mặt sợ hãi, anh và cậu im lặng. Bầu không khí thật đáng sợ và ngột ngạt, hấn đâm thật mạnh vào tường, máu bật ra thấm đỏ vách tường

- khốn khiếp

Chợt cô bật dậy, hét lên :

- Phải...phải rồi. Băng, cậu ấy có đôi bông tai định vị. Cậu ấy chưa đổi bông mới, chưa kể chiếc váy cậu ấy mặc có tần sóng khác lạ vì chính cậu ấy thiết

kể nó. Chuyện này đã từng xảy ra rồi sao mình cứ quên nhỉ. Phong thử....

Cô quay sang hắn, nhưng chả thấy người đâu chỉ thấy một làn khói

- Nhanh dữ _ cậu cảm thấy

- đi thôi _ nhỏ kéo mọi người lên phòng, bước vào thì thấy hắn ngồi đánh máy như điên loạn

" Bỗng, em không được có chuyện gì đó "

_____ Ngày lúc này đây

Bỗng đang mê man trong cơn ác mộng chính xác hơn là dòng kí ức lãng quên....

" Cậu gì ơi, đợi mình với. Khoan, đừng đi đợi tớ với "

Nó cố chạy, cố với tới cậu bé bí ẩn đó. Nhưng khi nó chạm vào, cậu ta tan thành không khí, nó sợ hãi hét lên

- ahhhh!! Không.....

Hơi thở gấp gáp, khuôn mặt đầm nước mắt pha lẫn với những giọt mồ hôi. Nó nhìn xung quanh, chợt nhớ ra

" Phải rồi, mình bị rớt xuống núi. Buồn cười thật, thân là Nữ Hoàng mà rơi xuống núi. Nhục nhã!!! "

Bạn đang đọc truyện *Thiên Sứ Địa Ngục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 41: Ký Ức Dững Mãnh

Trời cũng xập tối, vết thương nó cũng đã đỡ phần nào, nó lấy băng gạc quấn vào bắp chân và bàn tay. Mon men ra gốc cây phía dưới sườn núi, nó ngẩng mặt lên nhìn, bực tức phun ra một câu :

- Mẹ kiếp, có cần cao như vậy không...

Ánh mắt vụt qua tia chán nản nhưng nhanh chóng dập tắt.

Nó nhanh chóng cởi bỏ đôi giày của mình cho dễ đi rồi bước chân nhỏ nhẩn bước từng bước nặng nhọc lên sườn. Giữa đường đi giẫm phải không ít đá khiến chân nó phồng rộp lên nhỏ máu trông rất đáng thương.

Nó cố leo lên mép vực dọc sườn núi, tới nơi nó ngồi xuống nghỉ ngơi lấy sức. Đưa tay quệt đi những giọt mồ hôi ướt đầm trán, nó ngoác mắt nhìn lên :

- sh*t, sao mà cao dữ vậy. Leo này giờ chưa tới.

Bực bội nó mở chiếc balo được trang bị đầy đủ nước uống, thức ăn ra

(thực ra cái balo này được thiết kế gọn nhẹ gấp được, và ở sẵn trong váy nó. Nami : nói thật càng ngày thấy cái váy cô giống có ma pháp ghê. Nó : * liếc chấy mặt * còn không mau gọi người kéo tôi lên. Toàn tạo chông gai cho tôi không à. Nami * cười to * hô hô hô, cũng đang mơ à.)

Cầm chai nước lên nó tu một hơi nửa chai, thờ dài.

" - tên phong khốn kiếp, đang làm cái quái gì vậy nhỉ "

Nó điên tiết, bóp nát chai nước, nước văng tung toé, lúc này nó mới tỉnh ra vội hét lên :

- áaa chai nước dự trữ của tôi. SAO MÀ XUI DỮ VẬY NÈ TRỜI!!!

Sau khi biết được vị trí của nó, hắn và lũ bạn mới thờ phào nhẹ nhõm. Gấp máy tính lại, hắn từ tốn bước xuống phòng khách. Cả lũ tròn mắt khó tin, cô hỏi :

- sao anh bình tĩnh vậy?? Không đi cứu nó à??

Hắn rút trà ra nhâm nhi, từ tốn trả lời :

- biết được vị trí của nhóc rồi, tôi không lo. Với lại với bản tính nghịch ngợm trong nóng ngoài lạnh thì....

Tự nhiên hắn ngưng làm cô nhỏ và cậu tò mò, cậu hấp tấp hỏi :

- thì sao mà??

Anh từ trên lầu bước xuống, một tay dùng khăn xoa đầu, tay còn lại vịn hồ lan can.

- thì cô nhóc ấy không bỏ cuộc đâu

Phong thái vô cùng kêu gọi, mái tóc ướt lộn xộn không ngay nếp, từng giọt nước nhỏ xuống, xương quai xanh thoát ần thoát hiện. Về đẹp hóp hỏn mọi người.

Nhỏ nhìn thấy anh, đôi mắt tràn đầy thèm thường, cô nhìn qua thấy vậy thì nhắc nhở :

- e hèm, chùi nước bọt đi, chảy thành sông rồi.

Nhỏ vô thức đưa tay sờ, nhưng nước bọt làm gì có. Khuôn mặt phủ một từng lớp hồng, cúi gằm mặt xuống. Anh cười mỉm, cô với cậu cười lẫn lộn, thật mất hình tượng mỹ nữ mỹ nam quá đi. Người cô còn run rẩy vì trận cười, khoác vai nhỏ khúc khích nói :

- khụ..Ha...ha..., nhớ lời tao nói đó. Đừng có "ăn sạch" người ta sớm. Phải làm lễ tân hôn rồi mới được kỷ hoan ân ái, không được vượt rào nga.

Mặt nhỏ càng thêm ửng hồng, đâm mạnh vào mặt cô hét :

- nói tào lao gì đó. Vậy là không cứu bằng à??? Lỡ nó bị thú dữ ăn thịt thì sao?

Ba người mặt đầy hắc tuyến nhìn nhỏ, hắn ho khan vài tiếng đáp :

- khụ, con nhóc ấy không ăn lũ thú thì còn sợ lũ thú ấy ăn???

Cả bốn nhớ lại ký ức khi nhỏ của mình

----- vèo vèo

10 mấy năm trước

Khi cả lũ tụi nó mới 5 tuổi (đương nhiên anh phải 6 hoặc 7 tuổi nha)

Cả bọn đang dã ngoại trong rừng.

Nó hào hùng đứng trên khúc gỗ mục, tay cầm cành củi khô nói to :

- tôi vừa tìm thấy cánh đồng hoa vô cùng đẹp, tất cả anh em nghe tôi tiến lên

Nó dẫn đầu, ba người đi theo, nó vừa đi vừa hát linh tinh. Anh theo sau nó, cạnh bên là hắn, sau anh là nhỏ túm chặt vạt áo nhìn xung quanh bằng ánh mắt tò mò, tiếp theo là cô với cậu, tay trong tay vừa đi vừa nói chuyện

Bất chợt trước mặt tụi nó là con hổ, loài hổ trắng vô cùng quý hiếm, anh tái mặt, cô nhỏ và cậu thì sợ sệt lùi ra sau

" Grào....grừ..."

Hắn thì đưa tay ra bảo vệ nó, nhưng....

Trong nháy mắt nó không hề sợ hãi, con người tỏ ra sự hứng thú, khoái chí. Nó đẩy hắn quá một bên, lấy dưới váy cây roi do baba tặng.

Phóng lên trước mặt con hổ, chìa tay nói :

- ua oa, mày đẹp quá. Làm thú cưng tao đi.

Cả bọn :

Con hổ

Nó cười khúc khích, vụt roi, tiếng roi kêu giòn giã nghe rất vui tai.

Bản năng con hổ nổi lên, cảnh giác :

- "grừ....grừ....grào" (mẹ khiếp...Mi không sợ ta à?)

Nó phẫn khởi lao vào con hổ, con hổ phản xạ đưa móng cào tới nó. Nó nhảy lộn nhào lên, đáp xuống ngay lưng con hổ, nó cười man rợ :

- Mày không hợp tác, mày chán sống rồi.

Con hổ :* Chảy mồ hôi đầm đìa *

Cả bọn :

Nó túm lông mao của con hổ, vạt roi vào mông. Con hổ đau đốn rú lên

" Grào.....grào... "

5' trôi qua

Bọn kia vì lâu quá nên ngồi ở góc cây đợi nó, trò chuyện vô cùng thoải mái. Liếc sang bên nó, vâng vẫn cười bò tót - _|||

Một lát sau, nó túm lông con hổ bảo :

- sao? Thua chưa?

Con hổ khuat phục gào to lên, nó xoa xoa lông con hổ (bây giờ gọi là bạch linh) cung chiêu nói :

- được rồi, về thôi.

Nó cười Bạch Linh về, ba con nhóc đi bên cạnh một con hổ trắng to lớn. Cảnh tượng vô cùng hùng vĩ

Về đến nơi, các phụ huynh vô cùng lo lắng, thấy nó cười bạch hổ về, má mà nó thì ngất đi, baba nó thì tái mặt. Vâng quá khứ huy hoàng của nó....

---- end flashback vèo vèo

Hiện tại :

Không gian phòng yên tĩnh, cả bọn đều chung một suy nghĩ :

" - phải nó ỏn mà ".....

Chỗ của nó

- ách xì..

Nó xoa xoa cái mũi đỏ của mình.

- tên nào nói xấu ta. Hừ, đợi đấy!

Nó nằm xuống ngược mặt lên ngắm sao, bên cạnh là đồng lửa ấm áp, từ từ chìm vào giấc ngủ

(Nami : ngủ được trên bờ vực sườn núi...không sợ à?? - _-||

Nó : ây, như cắm trại hơi

Nami : à vâng. Cắm trại)...

(Còn tiếp)

Bạn đang đọc truyện *Thiên Sát Địa Ngục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 42: Bất Ngờ Yếu Tim

Nó hết nghiêng bên này lại nghiêng bên khác, mắt mở to không tài nào ngủ được. Chợt có tiếng sột soạt bên dưới mép đá nó nằm, cẩn thận nó đưa đầu ra nhìn xuống quan sát

" huhu.....!!! "

Nó đang mơ màng, nghe tiếng hú vang vọng từ xa, nó như tỉnh hẳn bởi tiếng kêu ấy, nó ngồi bật dậy nhìn đảo dác xung quanh, suy nghĩ

" - mình đang ở trên cao, nguy cơ bị sói tấn công rất thấp, bây giờ trời cũng khá lạnh và tối nữa có lẽ mình không nên chơi đùa nữa. Về thôi "

Nó nhảy lộn ngược ra sau, xoay hai vòng rồi đáp đất. Cẩn thận nhìn xung quanh, nó chắc chắn không có nguy hiểm mới đi tiếp.

Vừa đi vừa ngáp, phong thái rất ung dung :

- oáp, ngắm cảnh đã rồi, đi xung quanh kiếm cái gì mang về cho bọn tham ăn kia mới được

Nó đi mãi, vừa đi vừa cất tiếng hát nhẹ nhàng trong trẻo. Giọng ca mê hoặc của nàng tiên cá vang vọng khắp khu rừng yên tĩnh,

Một lúc sau :

nó ra tới cánh đồng hoa rộng lớn, cúi người ngắt những bông hoa vừa mới nở. Ôm bó hoabury lên, nó ngước lên nhìn, mặt trời cũng vừa mọc, cảnh tượng thật đẹp đẽ và thơ mộng. Tay ôm bó hoa lavender ngọt ngào, nó tiến lại cây táo cạnh cánh đồng, ngước lên nhìn những trái táo đỏ mọng ngon lành.

Đặt bó hoa xuống, nó chảy nước miếng

" - táo kia, ngon quá "

Với thân thủ của nó, nó nhanh chóng leo lên cây. Trèo từ cảnh này sang cảnh khác, thoăn thoắt như một chú sóc nhỏ.

Chỉ trong vài phút, hai tay nó đã đầy những trái táo đỏ mọng tươi ngon, cẩn thận ôm những trái táo đẹp đẽ trong lòng, nó đưa ngón tay lên miệng

Một tiếng huýt sáo thật to vang đi thật xa trong gió, nó đứng lặng chờ đợi. Thời tiết của buổi sáng tinh mơ trong rừng trong lành, se se lạnh, nó hít một ngụm khí thật to vào lồng ngực cảm nhận sự yên bình của sắc trời dịu nhẹ bây giờ

" Chả mấy khi được vậy, hưởng thụ tí đã "

Không bao lâu sau tiếng những bước vang lên dồn dập, xung nó bây giờ bị vây quanh bởi đàn sói to lớn dữ tợn. Nếu là người ngoài nhìn vào ai cũng sợ hãi và tiếc thương cho nó, nào là " cô bé tội nghiệp, chắc sống không nổi rồi " hay " thật đáng thương, đàn sói sẽ xé xác cô bé ấy mất " và nhiều nữa.

Nhưng không, nó cẩn thận ôm bó hoa lên đưa trước miệng Jack (chú sói thứ hai trong đàn), Jack mở miệng ra nhẹ nhàng ngậm bó hoa tươi đẹp ấy. Thấy Jack đã ngậm, nó lạnh lùng quay đi, tiến tới Dark (con sói đầu đàn) chuẩn bị leo lên, trước khi leo lên nó nhẹ nhàng thốt ra một câu :

- Hoa hư, mày chết. Nhớ!

Jack :•_•||

Xong xuôi nó leo lên Dark ra lệnh :

- về!

Nhận được lệnh, cả đàn nhanh chóng chạy vút đi. Tiếng chân dồn dập vang trên con đường trải nhựa trơn láng, đàn sói chạy tới đâu, người người khiếp sợ, chỉ trở tới đó.

" - má ơi, cười sói đi kìa "

" - wa, ngẫu quá "

.....

Chẳng bao lâu cả bọn dừng lại, trước mặt là một cánh cổng sắt trạm khắc đầy tinh xảo và tinh nó vi, nó hồ hững chỉ ngón tay vào toà nhà xinh đẹp bên trong, rồi ngáp một cái ra về một mối

Như hiểu ý, cả đàn nhảy phóng thật cao vượt qua cánh cửa sắt ấy, dừng lại trước một cánh cửa gỗ sau khi đi hết một đoạn đường dài từ cổng vào cửa nhà. Jack nhanh nhẹn dùng mũi ấn chuông cửa. Bên trong vọng ra vài tiếng lục đục

' - đến đây. Oái, khoan, dừng... '

" Âm âm, ùng, loảng xoảng, rầm "

.....

Cánh cửa gõ rung lên một cái, người con gái xinh đẹp vẫn nằm lim dim ngủ trên tấm lưng rộng của con sói

" Ah...ấm áp, mềm mại, thích...thật..."

Mơ màng lại mơ màng. Bỗng cánh cửa mở ra :

- vâng? Ai vậy?

Cô là người ra mở cửa, đập vào mắt là cả đàn sói hung tợn, hàm răng nhọn hoắt nhe ra. Conn sói tung mạnh cánh cửa đẩy vào, từng con từng con một bước vào. Nói không hoảng sợ thực ra không đúng lắm, cô hét lên :

- áhhh!!

Nghe tiếng hét của cô, cả bọn chạy xuống :

- em sao vậy? _ cậu lo lắng hấp tấp chạy xem

- oi, có sao không mà? _ nhỏ lạch bạch chạy phía sau

anh với hấn cũng lần lượt bước xuống. Tới nơi cả bọn bị dọa mất hồn, nhìn cả đàn sói hung tợn trước mặt, mặt đờ 呆 nào đờ nấy đều tái xanh. Anh cẩn thận quan sát, hấn chột hỏi :

- Không lạ khi tụi nó không tấn công à?

cả bọn thấy cũng đúng, tụi nó chỉ xông vào nhưng rồi lại ngồi im lặng, nhìn bọn họ. Bỗng hấn để ý :

- nhìn xem, cả lũ đều ngồi nhưng chỉ duy nhất một con đứng. Hình như trên lưng nó có cái gì á?

Hấn nói đúng, cả đàn sói đều ngồi nhưng riêng con sói đầu đàn lại đứng. Họ chợt nhận ra trên lưng Dark có cái gì đó. Bỗng anh reo lên :

- Nhớ rồi. Thì ra là tụi nó

Anh điềm tỉnh tới gần Jack, bảo :

- Chủ mày dặn đem hoa về, phải không? Nhà ra

Jack nghe thấy vậy, nhẹ nhàng nhả bó hoa ra, anh cẩn thận ôm bó hoa vào lòng, đem bó hoa tươi thắm đi cắm vào lọ. Hấn nhếch miệng cười, còn cậu cô và nhỏ thì ngu ngơ không hiểu gì. Anh thờ dài ngao ngán :

- Trí thông minh của tụi mày đâu rồi?

Hấn lại gần vật thể nhỏ bé trên lưng Dark, nhận ra có người lại gần, Dark xù lông lên gầm gừ :

- Grừr...ư.ư.ư.

Hấn khựng lại, lúc này nó mới mơ màng mở mắt

_____ (to be continued)

Hehe, au thật xin lỗi vì biến mất quá lâu. Và vô cùng cảm ơn những bạn đã theo dõi au, vote và kiên nhẫn đợi au ra chương * chấm chấm nước mắt * au vô cùng có lỗi. Nhưng, biết sao được. Au bí ý mừ, Hehe (>_<)

Vì vậy mọi người hãy tiếp tục ủng hộ au nga, au sẽ cố viết nhanh nhất có thể $(X \cap X) \odot \neg \odot \odot _ \odot \bullet \neg \bullet \bullet _ \bullet \bullet \{(>_<)\}$ $\alpha(\pi _ \pi) \circ (' \omega \cdot')$ $\textcircled{\small{2}} _ \textcircled{\small{2}}$ $(\bullet \varepsilon \bullet)$

Au iu các bạn lém

Bạn đang đọc truyện *Thiên Sứ Địa Ngục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 43: Vui Đùa

Etou, chương này là cho bạn monmonsociu. Cảm ơn bạn đã chờ truyện ra chương mới. Coi như chương này tặng bạn. Chúc bạn đọc vui.

À chúc tất cả các bạn đọc vui. Hãy cmt và vote cho mình nhé!

Nó từ từ ngồi dậy, đôi mắt lim dim, ngó nghiêng xung quanh. Chồng cảm suy nghĩ, bỗng nó nắm bàn tay lại đập nhẹ vào bàn tay còn lại :

- ah, phải rồi tới nhà rồi.

Trước ánh mắt lạ lùng xen lẫn ngạc nhiên của mọi người, nó thần nhiên ngáp vài cái dụi dụi đôi mắt dường như muốn híp lại.

Lúc này cô không còn kiên nhẫn mà đợi nó tỉnh ngủ nữa, hét toáng lên :

- Trời ơi, Băng!!! Mày đùa tao à? Muốn tao lên con đọt quy ư?

Nó nghiêng đầu, đôi mắt vốn to tròn giờ càng tròn hơn tỏ vẻ ngây thơ hỏi :

- Hờ? Tao làm gì mày?

Cô nghiêng răng ken két, đưa tay chỉ vào đám sói :

- Đây!!!!

Rồi chỉ vào đầu tóc của nó

- Đây nữa!!!

Rồi chỉ vào những trái táo chín mọng

- À riêng cái này thì được.

Sau đó cảm rằm, nói không thôi :

- Mày vô duyên vô có đem cả lũ này vào là đã dọa người lắm rồi, còn nữa nhìn lại đầu tóc mày đi, chả khác gì mấy con ma Nhật Bản cả. Thiếu chút nữa giống sadoko....Bla Bla..Bla.....

Nó ngó người, khoe miệng giật giật vài cái. Bị bỏ rơi trong rừng khi hoạn nạn là đã bức lắm rồi, giờ còn cần nhẫn, nó vốn không được vui giờ bị cô chọc cho giận lên. Bực tức đứng dậy, nó cầm trái táo nhét thẳng vào cái miệng nói không thôi của cô, khó chịu lên tiếng :

- Lâu lâu lắm lắm hoài, nhức tai quá. Giờ nhìn mày y như con heo quay ngâm táo vậy. Còn nữa, ai cho mày cảm rằm tao, không phải mày không chịu cứu tao à? Còn đồ lỗi cho tao. Tin tao cho lũ sói thịt mày không?

Nó búng tay

" Tách "

Hai con sói nhảy vồ lên, đè hai tay cô xuống nhe hàm răng sắc nhọn ra hăm he. Cô mở hơi lạnh chảy ướt áo, đưa mắt cầu cứu xung quanh. Bốn con người còn lại cúi đầu mắt ngó lơ, không khí căng thẳng. Cô vùng mạnh nhưng lực cô không thể hất nổi hai con sói trưởng thành dù bình thường cô hát những thằng con đồ to con như quăng gối, trong lòng càng sợ hãi hơn vì cô hiểu rõ tính nó

" Cha mẹ ơi, con Băng giận thật rồi sao đây? Chết rồi, mồm miệng xui xẻo hại cái thân...."

' ư...um.um..'

Cô ư ư vài tiếng tỏ ý phản đối, nó gãi gãi đầu đem táo đã hái đem rửa để ráo. Nhỏ thấy cô nằm vậy tội quá, bèn bèn lên lại gần nó nhỏ nhẹ :

- Nữ....à không, Băng..

Nó nghe cô định gọi ' nữ hoàng ' nó hung hăng liếc cô, ánh mắt sắc sảo cảnh cáo

- À thì....Băng, mày....thả nó được không. Nhìn nó đáng thương quá, dù gì....

Chưa nói xong nó cao giọng hỏi :

- HẢ? Tao nghe không rõ

Nhỏ đỏ mặt mở hơi lạnh, bèn ngáp miệng lại. Chưa bao giờ anh với hắn thấy nó đáng ghét vô cùng và bản mặt nó bây giờ CỰC KÌ muốn ăn đập nga.

Anh suy nghĩ, anh biết tính nó, nó giận thì có mà long trời lở đất nhưng.....

" Khí thể em ấy bây giờ thật mạnh, lãnh đạm. Rất giống.....NỮ HOÀNG. Không! Không thể được, dù bây giờ người em ấy đầy hắc khí nhưng....chắc tại mình nghĩ nhiều thôi "

Nó thấy anh đứng im một lúc lâu, thấy tình hình có vẻ căng thẳng hơn, nó bèn cười tươi :

- Đề tao phạt nó đã. Cho tụi nó cắn vài phát là tao hết giận à!

Khuôn mặt của cả đám đầy hắc tuyến, còn cô thì hoảng hơn.

Nó búng tay hai cái

" Tách, tách "

Hai con sói to lớn cúi sát xuống

Sát xuống

Còn 5cm

2cm..

Cô sợ hãi nhắm tịt hai con mắt lại, bỗng...

Thấy trên mặt có gì đó uơn ướt

" Chả lẽ.....máu? "

Cô mở mắt ra thấy lũ sói đang liếm mặt cô, cô giãy dụa khúc khích cười :

- hahahaha.....đừng...nhột...khoan... đừng liếm nữa.....

Bốn người đồng loạt thở phào nhẹ nhõm, sợ hãi qua đi, không khí như loãng đi vài phần, ấm áp hơn.

Lũ sói hiểu ý, làm sao có thể cắn cô được, đương nhiên hai cái búng tay đó chỉ bảo tụi nó ngoan hơn, cư xử như những chú chó "nhỏ" dễ thương thôi

Sau khi tóm tắt lại khoảng thời gian nó " cấm trại ". Vâng! Là cấm trại. Thế là mỗi người mỗi việc chia nhau về phòng, ôm chăn êm nệm ấm mà ngủ. Riêng nó, thay vì ngủ như mọi người. Nó lại lôi laptop ra làm việc.

Đêm nay sẽ là đêm dài lắm mộng!

' cách cách..'

Tiếng gõ máy tính vang lên đều đều trong căn phòng tĩnh lặng của nó. Bỗng nó dừng tay, ngã người ra sau dựa ghế. Hai cặp chân mày thanh tú nhíu lại vô cùng khó chịu.

" - Mọi việc có vẻ khó khăn đây "

Đưa tay gác hờ lên trán, nó thở hắt một cái.

Bỗng nó đứng phắt dậy, trán đỏ mồ hôi

" - Chết! Cuộc thi. Âu mai gót. Mau chuẩn bị thôi. Đêm nay thức nữa vậy "

Thế là nó nhẹ nhàng chạy loanh quanh chuẩn bị đồ đạc.

Bên ngoài ánh trăng hắt vào khung cửa sổ, người con trai ngồi nhắm mắt yên tĩnh bên cửa sổ. Vẻ đẹp bị bóng tối che khuất đi một nửa, chỉ nhờ chút ánh sáng yếu ớt từ ánh trăng mà hình dung ra khuôn mặt mỹ lệ ấy.

- sớm thôi. Ngày ấy sẽ sớm tới thôi

' meow...meow...'

Người con trai ấy vuốt ve chú mèo lông trắng như tuyết, miệng nở nụ cười nhàn nhạt

----- End Chap-----

Bạn đang đọc truyện *Thiên Sứ Địa Ngục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 44: Vẻ Đẹp Trai Tiềm Ẩn

Chương này tặng cho kudo9x07, cảm ơn nàng đã theo dõi truyện của ta nga, có lẽ chương này không hay lắm nhưng mong các nàng tiếp tục vote, cmt và ủng hộ ta nga. Iu các nàng :3 ♥♥

Và hình ảnh trên mạng tính chất minh họa. Hãy để trí tưởng tượng bay xa

Sáng sớm vẫn như mọi ngày, chim hót líu lo, hoa trong vườn nở rộ

.

Những ngày như thế này, tụi nhóc như chúng nó, nên phải ở nhà và đi chơi chứ

TẠI SAO LẠI PHẢI ĐI HỌC LẠI ???

(E hèm, câu nói trên là đạo từ câu nói : " birds are singing, flowers are blooming, days like this, kid like you should be burning in hell" _sans undertale)

Tất cả đã thức dậy, đầu óc tóc tay đã sạch sẽ và thơm tho. Mỗi người mỗi phong cách.

Hắn vẫn kiểu lạnh lùng, ít nói

Cậu thì kiểu ấm áp, miệng tươi cười

Anh thì theo phong thái đào hoa (cảm giác thánh bay khắp nơi)

Cô thì vẫn sặc si, quỵên rũ như bình thường

Còn nhỏ thì diện bộ đồ, phải nói sao ta.....lạy chúa tôi, quá là đáng yêu, thứ gì cũng màu hồng, hồng, và hồng.....mù mắt tôi rồi.

Anh : * mắt lấp lánh * vợ anh kutte quá

Cậu :

Hắn :

Cô:....

Mọi người sau khi trải qua 2' cực shock mới nhớ.....NÓ ĐÂU RỒI?

Đập thẳng vào mắt là một cô gái tóc tai ngắn ngang vai, xù như lông nhím, đôi mắt thâm quầng , miệng lảm ba lảm bảm, xung quanh phòng khách ngổn ngang dụng cụ âm nhạc với giấy.

Cả đám hồn vía lên mây cả :

- AHHHHHHHH!!!!!! MAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA!!!!!!!

Thế là cả lũ, mỗi đứa mỗi ngã chạy tứ phía, anh chạy thì bị đâm thẳng vào tường, cô thì bị vấp tấm thảm ngã sml, hắn thì hoảng quá lao thẳng ra cửa sổ,

cậu thì bất tỉnh nhân sự tại chỗ, nhỏ thì vấp cái cây chạy cứ ngã lên ngã xuống

Còn nó.....

Nó :

Đầu nó bốc hoả.

3...

2...

1...

- ĐỆCH MỢ TỤI BÂY, LÀ TAO!!!! MA CÁI CON KHỈ GÌ

tiếng hét vang lên, chim xung quanh nhà nó trụi lông rớt xuống đất tấ, người già tập thể thao gần đó thì lên cơn hen suyễn, nhồi máu cơ tim Vv..., Cả khu như rung động.

_____ 10' sau

Sau khi mọi thứ trở về như cũ, nó mới bàn bạc :

- tụi bây nhớ cuộc thi cuối cùng không? Ý tao là nội dung á

Cô mới cầm tờ giấy nhều nát trong balo ra nói :

- đây nè

Nó nhận lấy, đọc

' đề tài âm nhạc : thể hiện khả năng của các em '

Nó nghiêng đầu hỏi :

- đơn giản vậy thôi à?

Cô, nhỏ cùng nhau gật đầu. Nó chống cằm suy nghĩ

" - khả năng à? Hừm...."

Bỗng nó thốt lên :

- phải rồi, Hân mày biết chơi piano không?

Cô gật gật đầu :

- cũng gọi là biết

Rồi quay sang nhỏ :

- mày biết kéo violin không?

Nhỏ hất mặt kiêu ngạo :

- không có gì mà bà đây không thể làm

Nó cười tươi :

- ok, vậy đi mày kéo violin

Quay sang cô nói :

- còn mày chơi piano

Nhỏ cô chớp chớp đôi mắt đồng thanh hỏi :

- còn mày???

Nó nhếch mép cười :

- tao á? Bí mật!!

Nó đặt ngón tay trên miệng tỏ vẻ bí ẩn.

Về phần tụi hấn thì đi học trước rồi.

À tí quên, nay trường nó bắt đi học lại. Nó chuẩn bị balo xong xuôi, leo lên moto phóng đi mất, bỏ lại cô và nhỏ đang ngo ngác

----- tại trường

Nó đeo balo lệch một bên, nghênh ngang bước vào lớp, bà cô đang dạy cũng phải trở mắt ra nhìn. Vì sao?

Vì này nó diện bộ đồng phục quá ư là cá tính. Tóc ngang vai highlight đỏ đen, tay mang một đôi găng tay ngắn cá tính, cổ nó đeo chiếc vòng choker, đôi tai đính chiếc bông đầu lâu, đầu đội chiếc băng đô đầu lâu nốt, miệng tô son bóng tạo vẻ đỏ hồng tự nhiên, quần áo đồng phục một lần nữa được nó cách tân. Váy ngắn, áo ngắn tay, cả vật thì đổi thành màu đỏ tươi, xung quanh hông nó đính thêm vài sợi xích, chân mang vớ lưới đen, kèm theo đôi boot số lượng có hạn màu đen nốt

Thế loại gì đây? Quá là sáng chói, quá là....hur hồng?

Cả lớp bị một phen hú hồn, nó đảo mắt nhìn xung quanh lớp, cánh môi anh đào ngậm thuốc lá bằng socola mở ra, nhẹ nhàng thốt :

- yo

Cả lớp hét toáng lên :

- ahhhh

- ôi trời, phong cách này....chọc mù mắt tôi rồi - nam sinh 1

- rất...rất lưu manh. - nam sinh 2

- có ai...có ai thấy băng tỉ rất đẹp trai không - nữ sinh 1

- tìm tao cũng loạn nhịp rồi nè - nữ sinh 3

.....

Hấn, anh, cậu : . . .

Cái the f***k gì đây? Nó còn đẹp trai hơn tụi hấn nữa

Bà cô : . . . (Giờ học của tôi T^T)

Nó tự nhiên đi xuống bàn của mình ngồi, lấy laptop trong balo ra tiếp tục làm việc.

- tiếp tục học đi _ nó bảo

Tiếng giảng bài thao thao bất tuyệt của bà cô, kèm theo tiếng gõ lạch cạch của máy tính. Đa số học sinh trong lớp không chú ý bài giảng cho lắm, mọi ánh mắt đều tập trung vào nó, nam lẫn nữ

Vài phút sau cô với nhỏ cũng tới, lần này lớp lại một phen inh ỏi vì nhỏ rất trái ngược với nó, nó cá tính bao nhiêu thì nhỏ lại đáng yêu bấy nhiêu. Balo cũng là một chú thỏ nốt, thậm chí đôi giày cũng màu hồng, kèm theo hai cục bông đính phía trên.

Nhỏ tung tăng đi lại chỗ ngồi (chỗ nhỏ cạnh nó). Nhỏ nghiêng đầu qua, thì thầm vào tai nó :

- mày làm cái khi gì vậy?

Bên ngoài nhìn vào sẽ thấy một cảnh tượng rất đẹp mắt đập thẳng vào. Nhìn như nhỏ đang cười khúc khích, rất vui vẻ còn nó thì lộ vẻ lười biếng rất phong lưu.

Mọi người trong lớp đều trầm nghĩ :

"- cái thế loại gì đây? Khung cảnh mùa xuân ư? "

Hấn ngồi sau lưng nó, (vấn đề này là hấn vừa bị chuyển đi và rất đang không vui), vẻ mặt âm u khó tả

"- vợ tui, xa cô ấy ra. Tại sao ai cũng muốn giành vợ tui vậy? "

Bây giờ nó cực kì, cực kì đẹp trai nga. Hắn phải đầu đầu nghĩ cách phòng chống lũ tình địch, không chỉ trai mà ngay cả gái cũng phải phòng nốt

Thật ra nội dung cuộc trò chuyện của nhỏ với nó rất bình thường, bình thường đến nỗi không thể bình thường được nữa

" - mày lại nhuộm tóc à?

- ờ

- tao thấy màu cũ cũng đẹp mà, bạch kim óng ả _ vừa nói nhỏ vừa làm ánh mắt hăm mộ

- tao nhuộm là có việc

- việc á?

..... Bla Bla"

____&&____&&&&____&&&&

(To be continued)

Bạn đang đọc truyện *Thiên Sứ Địa Ngục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 45: Quá Khứ? Nhân Cách Khác

Tại nơi nào đó :

- cậu chủ, việc đó sẽ tiến hành chứ?

Người con trai bí ẩn vuốt ve chú mèo trầm ngâm, nửa khuôn mặt bị nhấn chìm trong bóng tối

- meow~

Bỗng phát tay, giọng nói băng lãnh tựa như không có tí cảm xúc nào :

- tiếp tục.

Rồi cúi đầu nựng chú mèo, miệng cười khúc khích :

- ha ha ha,...phấn khích quá đi

Cả bọn về nhà, thấy nhà cửa trống huơ trống hoắc, ngó dọc ngó xuôi

NÓ ĐÂU???

--- hồi tưởng lại nà

Tiết học vẫn trôi qua êm đềm, cô làm việc cô, tụi em làm việc của tụi em. Bỗng nó gấp máy tính lại, bỏ vào balo đứng dậy đi thẳng ra khỏi lớp, không nói một lời nào

Bà cô : . . . 0_0

Cả lớp : 0_0???

Tụi hấn : há??? 0_0??

----+++-++++- kết thúc hồi tưởng

Bỗng hần thấy tờ giấy để trên bàn ở phòng khách, hần bước vội cầm lên đọc, bốn cái đầu còn lại cũng chụm vào đọc ké. Trong thư ghi :

- xin lỗi, tao bận việc quan trọng sẽ không về nhà sớm được, tội bây tự lo. À còn con Hân với Mi, lo mà tập luyện đi nếu không chết với tao

Hứa sẽ về ngay khi xong việc

Kèm theo vài kí hiệu chết chóc và tức giận.

Cả bọn :

Cô tức giận hét lên :

- đồ mờ mịt!

Hần thì có vẻ buồn bã, khóc lóc trong âm thầm :

"- vợ đi rồi! Vợ bỏ mình rồi ahuhuhuhuhu "

Bỗng tất cả chợt nhận ra, suy nghĩ vĩ đại gặp nhau

"- a đùa, ai nấu cơm cho ăn???"

Rồi xa xa, xa ời là xa, trong một khu viên nợ, có một căn nhà phát ra những tiếng rống thâu trời

- trời ơi! Băng!!!! Quay về đi

Qua bên nó :

Sau khi xách xe chạy thẳng về nhà, ghi lời nhắn lại cho lũ bạn, nó thu dọn đồ đến căn cứ luyện tập của nó

Thực ra nơi này không xa nhà nó cho lắm, chỉ mất 20' lái xe đi thôi. Đó là một căn nhà hoang khá tồi tàn nhưng đừng để bề ngoài lừa, nó cất xe xuống căn hầm, xách đồ đặc bước vào trong.

Bỗng nó dừng lại bên chân cầu thang, có một khoảng trống, trên đó có một bức tranh, nó gạt bức tranh qua.

" Uỳnh....ầm ầm "

Cả cầu thang tự động bật lên, xuất hiện một lối đi xuống, phía dưới đó tối đen như mực, nó bước đi cẩn thận xuống, vừa bước xuống vài bậc, cầu thang tự xập xuống đóng lại

" Cộp....cộp

Cộp...cộp

Cộp....cộp "

Âm thanh bước chân vang vọng lại, nghe vô cùng đáng sợ

Khi bước tới nơi, cả nơi đó phát sáng, tất cả bóng đèn tự động bật lên. Nơi này không đáng sợ như những căn hầm bí mật khác, mà trái lại nó khá ấm cúng

Vẫn có chiếc sofa, vẫn có chiếc giường êm êm nằm sát góc, đồ dùng cũng khá tiện nghi. Nó đặt đồ đặc xuống, ngồi phịch lên chiếc sofa ngay giữa phòng, ngược mặt lên nhìn trần nhà, nó thở hắt một cái :

- haizz, phải ở tạm đây một lúc vậy. Xong việc sẽ về

Trời tối đen, nó trán đầm đìa mồ hôi, ngồi bậy dậy, từng tiếng thở dốc nặng nề :

- vừa...vừa rồi là gì vậy?

Nó cố nhớ lại. Trong giấc mơ ấy, nó thấy mình đang ngồi giữa rừng hoa mao lương vàng, đan từng chiếc vòng hoa, vừa chăm chú làm vừa hát những ca khúc nhẹ nhàng.

Bỗng một bé trai từ đâu tới, ngồi phịch kế nó. Cậu bé ấy quay sang nó, đưa tay ra mỉm cười :

- nè, chào cậu. Mình là...rè...rè..rè...

Nó vui vẻ cười lại, đưa bàn tay nhỏ nhắn ra nắm lấy :

- òa, tên bạn hay nhỉ? Mình là Băng, Tuyết Băng. Rất vui được làm bạn với cậu

Nó và cậu bé ấy vui đùa, hết cùng nhau đan hoa, lại cùng nhau trèo cây hái quả, bắt bướm. Vô cùng vui, khung cảnh vô cùng yên bình. Bỗng đến một lúc, cậu bé nói :

- mình sắp đi công viên giải trí, cậu đi không?

nó quay sang đáp cậu bé ấy :

- mình sẽ đi chứ, bao giờ. . . .

Đột nhiên khuôn mặt cậu bé ấy bê bết máu, nó hoảng sợ lùi lại hét lên :

- ahhh, không...

Cậu bé tiến lại gần, vẫn một khuôn mặt đáng sợ ấy, từng câu nói lung củng :

- cậ..u...sao....th...ế...tớ...có....là..m..g..ì...cậ...u...đâ...u....sa..o....vậy...?

Nó hoảng sợ, ôm đầu, nước mắt không ngừng tuôn :

- không...tớ xin lỗi...lỗi tại tớ...đừng...đừng mà....tớ xin lỗi...xin lỗi...

----- hết hồi tưởng

Cả người nó run lên từng cơn, những kí ức không nên nhớ ủa về, nó ôm cánh tay mình lại, run rẩy tự an ủi :

- cậu....cậu ấy không trách mình....không trách mình....nhưng....lỗi tại...mình.....là tại mình....

Tiếng thở ngày càng gấp hơn, nặng nhọc hơn. Bỗng đâu đó có một tiếng nói vang lên :

- " ngưng trách bản thân đi con ngốc "

Nó điều chỉnh hơi thở lại, từ tốn đáp :

- sao cậu lại ra?

Giọng nói ấy vẫn tiếp tục nắn nó :

- " cậu biết cậu không muốn việc đó xảy ra mà "

- tớ biết....nhưng....tớ thấy...tội lỗi...

- " im đi! Không có tội lỗi gì đây cả. Quá khứ rồi, quên nó đi "

- cậu thì biết gì, cậu mới là người nên im đi thì có Chara!!!

Chara im lặng một lúc, rồi lại lên tiếng :

- " sao lại không biết, tớ.....là cậu "

Nó im lặng. Một chuỗi im lặng kéo dài.

Phải, nó bị đa nhân cách, chara là nhân cách cuồng sát của nó, là tâm tư đen tối của nó. Nhưng.....nó cần cô ta, cần kĩ năng của cô ta, dù sao....

Hai đứa.....

Cũng là một mà!!!

-----+-----+-----

(To be continued)

Ồi trời một mối què, etou, lần này ra hơi lâu, có lẽ chương sau còn lâu hơn nữa . Xin lỗi mọi người nga.

Mà ai thấy tên chara quen quen không? . Mong mọi người thích chương này, au nghĩ là có nên kết truyện sớm không nhỉ? Hay là cho tất cả chết hết? Được hem?

Mém quên chương này dành cho Anh_Karry_HLs

Bạn đang đọc truyện *Thiên Sứ Địa Ngục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 46: Sai Lầm Quá Khứ? Hay Là Tội Lỗi?

Hình ảnh mang tính tượng trưng

~^~^~ ~^~^~

Ở nơi đây, không hề biết được là trời đang sáng hay đã tối, hoàn toàn không biết được. Nó mờ hơi đầm đìa, hơi thở gấp gấp, trước mặt nó là những con hình nhân mô phỏng ảo, với kỹ năng của nó tạo ra một căn phòng mô phỏng là chuyện đơn giản. Căn phòng được kích hoạt theo giọng nói của nó, và hiện tại nó đang trong chương trình huấn luyện

- vẫn chưa đủ....chưa đủ mạnh

- " cần giúp không? "

- không, tự tớ làm

Những hình nhân nhanh chóng tấn công, những đòn tấn công đều không hề có một chút nhân từ. Nó nhanh nhẹn nghiêng người né những lưỡi kiếm hung ác ấy. Một con hình nhân đột ngột xuất hiện sau lưng chém thẳng vào lưng của nó

- ahhh

Từng dòng máu đỏ tuôn ra, nó cắn chặt răng kiềm nén nỗi đau lại. Nhanh chóng xoay người chém tên hình nhân ấy, hình nhân biến mất.

Máu nhỏ từng giọt, từng giọt xuống sàn. Nó thở hổn hển, ho ra một trận máu, chara bắt mắt lên tiếng :

- " dừng lại đi. Cậu không chịu nổi đâu "

- chưa....chưa...đủ

- " ngưng ngay, đây cũng là cơ thể của tớ "

- khụ...khụ....

Những con hình nhân khác thấy sợ hãi, bắt đầu tấn công nó.

Chara bắt đầu hoảng loạn, hét toáng lên :

- " Ice, mau ngưng ngay. NGỪNG ĐI. Dừng lại....làm ơn đi "

- khụ khụ.....dừng...chương...trình huấn...luyện lại

Những con hình nhân dừng lại, biến mất. Nó nằm bẹp xuống, những vết máu loang rộng ra, tạo thành một tấm gương phản chiếu nhỏ.

Nó thở gấp gấp, thanh âm không rõ ràng :

- nữ...y tá...NACY..chữa...trị....MAU...

Một con robot dạng người xuất hiện, vẻ bề ngoài nhìn vô cùng giống người thật nhìn sơ qua sẽ không phân biệt được. Nacy - tên của con robot y tá vội vàng chạy ra, thấy nó nằm đó hốt hoảng chạy thật nhanh lại :

- cô chủ, cô lại làm quá sức rồi

Nó cười, sau đó nụ cười đó biến mất thay vào đó lại là khuôn mặt lạnh nhạt cùng nụ cười rạng rỡ, đáng sợ (muốn biết thêm cuối truyện sẽ có ảnh minh hoạ)

- thật ngu xuẩn, xương cốt tớ đã cả ra rồi.

Phải, đó là Chara. Chara cẩn thận ngồi dậy, vết thương không hiểu sao lại lành đi không nhiều thì cũng ít.

Nacy lấy hộp thuốc ra, bắt đầu quá trình trị thương. Nacy vừa băng bó vừa lẩm nhẩm như một con người :

- cô chủ Chara, cô nên cẩn thận chứ. Đừng để cho cô chủ Ice làm việc quá sức. Cô không nhớ chuyện xảy ra lần trước à?

Chara chán nản, đưa tay ra cho Nacy băng bó, ngó nghiêng xung quanh :

- cô quản được nó à, Nacy?

Nacy vẫn tiếp tục nói không ngừng, nào là mất máu khá nhiều, rồi gì xương tay đa phần đều bị tổn hại nặng, rồi gì mà sức khoẻ với tâm trạng không tốt

Chara bức bối, rút cái tay đang được băng bó đang dở lại, buồn bức lên tiếng :

- hừ, phiền phức. Không chết nỗi đâu

Rồi tiếp tục tự mình băng bó, miệng ngậm lấy miếng băng đang được băng dở tay còn lại đưa lên quấn tiếp.

Một lúc lâu sau, cơ thể nó cũng được băng bó đàng hoàng, còn Nacy thì đang dọn dẹp đồng máu nó để lại. Chara đứng lên, vẫn còn hơi đau khi cử động nhưng không sao.

Từ lúc Chara xuất hiện, nó không hề lên tiếng, im lặng vẫn nói tiếp im lặng. Chara khó chịu :

- sao thế?

- "....."

- gì nữa?

- "....."

-

Chara cũng im lặng theo, đứng cuối đầu xuống Chara chờ đợi nó lên tiếng. Một lúc sau :

- " có phải.....tớ.....quá yếu? "

- ờ

- " tại tớ....nên...cậu ấy mới...."

Chara hét lên ngắt lời :

- im ngay. Không phải lỗi của cậu. Ngưng cái suy nghĩ đó đi

- "....."

Nacy không thấy lạ gì khi thấy cô chủ mình đứng độc thoại một mình, dọn dẹp xong xuôi Nacy tiến lại gần Chara :

- cô chủ, cô cần phải nghỉ ngơi. Mời cô lại giường, tôi sẽ nấu một ít cháo cho cô

Chara phát tay :

- cứ nấu bình thường, cháo ngán lắm

Nacy đứng im một hồi, có vẻ như là đang tra dữ liệu có cho phép hay không. Chara thở dài, tiến lại cái giường nhỏ nhắn vừa đủ mình nằm, ngồi phịch xuống. Chara nhìn xuống chân mình, hỏi :

- tớ....tớ có quá....xấu tính không?

- " cậu không hề. Chỉ là cậu cư xử thô lỗ không có nghĩa cậu xấu "

- vậy....mọi người có ghét tớ không?

- "....."

- vậy là hiểu rõ rồi ha?

Chara nhếch mép cười, tự giấu bản thân mình.

Kí ức lại ùa về

Sau khi chuyện đó xảy ra, nó trở nên trầm tính hơn, lẳng lì, không thêm nói chuyện với bất kỳ ai. Ba mẹ nó rất lo lắng cho nó, cho gọi rất rất nhiều người nhưng không ai lại gần nó hoặc nói chuyện với nó được.

Vài tuần sau, một cô nữ hầu đi ngang qua phòng nó, thì nghe tiếng nó nói chuyện

- cậu nghĩ làm vậy được không?

.

- nhưng tớ thấy cách tớ hay hơn

.

- Hahaha, cậu vui tính thật đó

Cô nữ hầu thấy rất lạ, từ nãy tới giờ cô chỉ nghe có mỗi giọng nói của nó.

'Cô chủ nói chuyện với ai thế nhỉ?'

Cô hầu không để tâm cho lắm, tiếp tục làm việc của mình.

Vài ngày sau, tình trạng của nó có phần tốt hơn. Còn về chuyện cô hầu nghe được cô mới kể cho đồng nghiệp mình nghe. Các cô đều mới đồng loạt thất sắc

- cô chủ không ra khỏi phòng, vậy người bạn đó vô làm sao được?

Thế là họ làm một cuộc rình mò, các cô hầu nhìn một cô đứng trước phòng nó

- cậu đi đi _ cô hầu 1 xua xua tay

Cô hầu đó mới hít một hơi rồi thở từ từ ra, từ tốn đưa tay lên gõ :

" Cốc cốc "

- who there?

Cô hầu biết cô chủ rất thích chơi ' knock knock ', nhưng cô không biết đáp sao.

. . .

Cô hầu lúng ta lúng túng, ấp a ấp úng mãi :

- a....um...can....candy

Nó cười khúc khích :

- candy who?

Cô hầu lại ấp úng không biết đáp sao, vội vàng nói đại :

- can...can you let me in?

Tiếng cười càng rõ hơn, kèm theo tiếng mở cửa

" Cạch "

- Hahaha...dở...quá...dở quá...(Bây giờ nó là chara nhé ♪ ♪ , chú ý điệu cười ấy)

Cô hầu nhìn vào trong, cả căn phòng tối đen, rèm cửa không hề được kéo ra, gấu bông rơi khắp căn phòng lớn, gối cũng vương vãi khắp nơi.

Các cô hầu khác cũng từ từ lại gần, nói thật bây giờ cô chủ nhìn không đáng sợ mới lạ đó.

Cô hầu đó bước vào, nhỏ nhẹ nói :

- tôi thay ga giường cho cô ạ

Không có tiếng đáp, chỉ có tiếng cười, nó đứng phía dưới khung cửa sổ lớn dẫn ra ban công, tay ôm gấu bông, khuôn mặt nở nụ cười lớn, bộ lolita theo phong cách đen tối càng khiến nó đáng sợ hơn

----- (to be continued)

Ây, đoán thử xem nó...à không chara định làm gì? Hehe ai đoán đúng au tặng chương ngoại truyện cho người đó nha. À mà cảm ơn mọi người đã theo dõi. Chương này tặng Jenny-Virgo và kudo9x07

Đây...nụ cười của chara

Mọi người có nghĩ truyện hơi nhảm không? Không biết có làm mọi người khó chịu không vậy? Nếu không hay cmt cho au biết để còn sửa

Bạn đang đọc truyện *Thiên Sát Địa Ngục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 47: Greeting, Im Chara

Được rồi, au kiểm không thấy hình lolita phiên bản đen tối. ═|| Sory nha, phiên độc giả tự tưởng tượng đi, au lấy đại hình của chara_Undertale

Cô hầu gái hoảng sợ lấp ba lấp bấp :

- cô...cô chủ...sao cô không kéo rèm ra?

Nói xong cô hầu mạnh dạn tiến lại gần rèm cửa kéo qua

" Roẹt "

Chiếc rèm cửa được kéo qua một cách mạnh mẽ, ánh sáng nhanh chóng ủa vào phòng. Lúc này cô hầu ấy và các cô hầu ngoài cửa mới thấy rõ cô chủ

Miệng cười rạng rỡ, nhưng....sao cảm thấy quý mị đáng sợ nhỉ? Trên tay cô chủ không phải là con gấu bông mà cô rất thích sao?

Tại sao nó lại rách te tua?

Và tại sao cô chủ cười đáng sợ thế?

Còn "người bạn" cô chủ nói chuyện cùng đâu?

Vô vẩn thối mắt hiện ra trong đầu các cô hầu, cô hầu run rẩy hỏi :

- cô...cô chủ sao...sao con gấu rách vậy?

Chara vẫn cười rạng rỡ :

- Hahaha, muốn biết à? Để tôi chỉ cho, lại đây

Cô hầu sợ hãi, tiến chậm chậm lại gần

"- chara, cậu định làm gì? "

- chỉ chơi tí thôi

- "chara, không được làm hại họ"

Nhưng chara nào có nghe, khi thấy cô hầu tiến đủ gần mình rồi thì chara quay ngược đầu con dao sau lưng xuống nhanh nhẹn chém vào tay áo cô hầu.

"- CHARA!!! "

- Hahaha, nhìn cô kia, haha, vui ghê! Hahahaha, sợ nhiều lên. I'm your nightmares

Cô hầu hoảng sợ lùi lại ngã phịch ra sau, các cô hầu khác cũng sợ hết hồn hết toáng lên. Ông bà chủ nghe vậy vội chạy lên thì thấy đứa con gái thân yêu của mình đang cầm con dao cười tươi. Ông cho mọi người lui, còn mình tiến vào. Ông hỏi :

- băng? Con làm gì vậy?

Chara không trả lời, chỉ có cười và cười thật tươi thôi.

- băng? Ta hỏi lại, con...

- stop that old man, băng biết gì. Tôi không phải con Ice bé bỏng của hai người đâu

Chara cầm dao quay quay, tay còn lại ngoáy ngoáy lỗ tai tỏ vẻ khó chịu. Ông vô cùng bất ngờ, còn bà thì sốc hơn. Đứa...đứa con gái yêu dấu của mình....nó...nó vừa nói gì?

"- chara!! Đủ rồi, trả cơ thể tớ đây "

- xì, trả thì trả

Ông bà nghe nó nói vậy ị ạc không hiểu, bỗng nó buông dao ra. Con dao rơi xuống, nó ngược khuôn mặt lên, khuôn mặt bây giờ không còn nụ cười tươi man rợ ấy nữa, chỉ còn vẻ áy náy, biết lỗi. Nó áp ứng lên tiếng :

- ba...mẹ...con...con xin lỗi

Ông bây giờ mới hiểu, còn bà thì vẫn chả hiểu gì cả. Khoét mắt ông ướt nhòe, vội đi lại ôm con gái vào lòng. Nó cảm nhận được hơi ấm, ôm chặt cổ ông khóc thương tâm

Một lúc sau khi nó bình tĩnh lại, ông hỏi nó :

- con....vừa rồi là gì?

Ông hiểu đó là gì, nhưng vẫn không chắc cho lắm. Ông chỉ muốn nghe nó nói ra từ miệng nó - đứa con gái ông yêu nhất.

Nó ngồi trên giường cúi đầu, hít một hơi thật sâu rồi ngược lên nhìn người cha, người mẹ mà nó yêu nhất, chậm rãi thốt ra :

- con...vừa rồi là...um con không biết tại sao hay chính xác hơn là làm sao. Nhưng cô ấy không phải con, con gọi cô ấy là chara, cô ấy cũng thích cái tên đó. Thế là con với cô ấy trò chuyện rồi hai con làm bạn

Ông thờ dài, còn bà thì nghĩ mình hiểu chút ít gì đó. Ông hỏi tiếp :

- con.....không gọi chara gì đó ra đi.

Nó đưa mắt nhìn chỗ khác, khó xử nói :

- nhưng...

- cứ làm đi không sao đâu

Ông cười trấn an nó, nó vẫn sợ

"- làm đi, tớ muốn ra. Chúng ta là bạn mà "

- cậu sẽ không hại ông ấy chứ? Ông ấy là bố tớ đó

Ông nhìn con gái mình tự độc thoại, trái tim như bị ai đó bóp chặt, bà thì nước mắt lưng tròng lo lắng nhìn đứa con gái của mình.

"- tớ hại ai bao giờ? "

- cậu vừa làm còn gì

"- lỗi của tớ. Cho tớ ra, nói nhiều làm gì "

Nó thở dài, rồi nhìn ông :

- vâng

Ông đang chờ, vì ông nghĩ khi bị đa nhân cách muốn nhân cách kia ra phải mất một thời gian nhưng mà không ngờ, nó vừa trả lời xong thì thái độ thay đổi hẳn

- ông già, muốn nói chuyện gì?

Ông nghiêng rằng, cái đứa nhóc này sao mồm miệng đáng ghét vậy. Nếu nó không phải là con gái mình thì mình đã đánh nó rồi.

- muốn nói gì nói đi

Không biết chara lấy con dao gọt trái cây ở đâu ra mà cầm quay quay, ông thở dài quay sang vợ mình nói :

- bà ra ngoài tí đi. Tôi nói chuyện với...à...thì...con gái mình tí

Bà hiểu sơ sơ tình huống rồi, không bằng lòng nhưng cũng gật đầu đi ra. Ông quay lại với vấn đề trước mắt

- chara phải không?

Chara hờ hững đáp :

- ờ, đứa con gái ông đặt

Ông tiếp tục hỏi :

- xuất hiện khi nào?

- chả biết

- tại sao?

- hỏi con ông kia

Cái đứa nhóc này, cứ chặn miệng ông hoài vậy.

"- chara, từ té vào. Ông ấy là ba tớ đó "

- ông ta không phải ba tớ

"- cậu và tớ là một "

- được rồi

Chara độc thoại, ông hiểu ngay là con gái mình đang nói chuyện với cái đứa trước mặt. Chara ngược mặt lên nhìn ông, miệng nở nụ cười rạng rỡ. Nụ cười ấy làm ông ớn lạnh từng cơn, chara hỏi :

- vậy ông già...

"- chara! "

- được rồi, baba thân yêu muốn gì?

Trán ông giật giật, nói chuyện với ông mà làm khuôn mặt ấy, má không dọa cho vỡ tim cũng lạ. Ông nghiêng rằng cảnh cáo :

- ngưng cái mặt đó đi

Chara nhún vai tỏ ý ' được thôi '

- tại sao lại chém cô hầu ấy?

Chara nhướng mày :

- vì vui, ông không thấy thích thú khi ai đó chết à?

Lúc này con ngươi của nó đã chuyển sang màu đỏ từ khi nào, bây giờ ông mới để ý. Ông nâng mặt chara lên, nhìn sát vào :

- mắt,....sao mắt con màu đỏ?

Chara hất tay ở ra :

- chả biết, chán rồi

Ông không hiểu ý nói của chara. Lúc này nó mới nghiêng đầu hỏi :

- cô ấy khiến ba khó chịu à?

Con người nó trả lại màu xám khói bình thường. Ông nghĩ mình đã biết cách phân biệt hai nhân cách này rồi.

Sau một hồi lâu giải thích, nó cũng hiểu. Nó biết mình bị đa nhân cách, nhưng nó không ghét chara nên nó xin baba nó đừng làm chara biến mất.

Từ đó trở đi nó sống với một nhân cách khát máu trong người, những cô hầu trước đó bị chara hù dọa né tránh nó, sợ hãi nó. Nó không trách họ hay trách chara, vì thế nó lựa chọn năm 15 tuổi nó rời khỏi căn biệt thự chính mà tới một căn nhà hoang mà nó nằng nặc đòi baba nó mua

Cũng từ đó nó tự mình chế tạo, tạo ra một căn hầm, rồi thiết kế gian phòng mô phỏng, luyện tập suốt ngày, tự lập.

Cô đơn, một mình, bỏ mặc mọi thứ, cố gắng lãng quên quá khứ, chỉ có chara và những con robot làm bạn

---- hết hồi tưởng

(To be continued)

-----++-----

Có nhầm không nhĩ? Mong mọi người đừng ghét nha. Chương này tặng cho ENDTrangEND và Vanessanh

Đây khi chara cười với baba nó, à thì không chảy cái gì gì đó ra nhưng, cứ tưởng tượng là như vậy cũng được

Bạn đang đọc truyện *Thiên Sư Địa Ngục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 48: Nhớ Băng

Cô mở cửa ra, tóc tai bù xù, khuôn mặt ngái ngủ. Cô vò vò đầu lâu bầu :

- oáp, buồn ngủ quá.

Bước xuống bếp, theo thói quen cô lên tiếng gọi :

- Băng! Có gì ăn chưa?

Không có một tiếng trả lời, cô lâu bầu hỏi to :

- băng, mày nghe tao hỏi không vậy?

Nhưng trong bếp không có bóng dáng quen thuộc ngày nào, cơ thể bất giác bất động, tự nhủ :

- à, phải rồi. Nó đi rồi

Cô buồn bã, bước chậm rãi vào căn bếp trống rỗng. Đeo tập dề, cô xoắn tay chuẩn bị đồ ăn sáng.

Một lúc sau, hán cũng xuống. Không có nó, hán ngủ không ngon. Vừa xuống tới cầu thang hán nghe tiếng đồ vỡ

" Rầm xoảng á "

Hán bước vội vào xem, cảnh tượng thật kinh khủng. Trứng vỡ lung tung, đồ đạc rơi khắp phòng, đầu tóc cô thì đầy bột. Hán day day trán hỏi :

- mày làm cái gì vậy?

Cô uất ức, mắt rung rung :

- tao....tao định làm đồ ăn sáng. Nhưng...nhưng thất bại. Xin lỗi

Anh với nhỏ khoác vai nhau đi xuống, theo sau là cậu thấy cảnh tượng ấy cũng sốc. Cậu lo lắng lại gần, phải bột trên đầu cô xuống :

- em không sao chứ?

Cô lắc lắc đầu. Hấn thở dài :

- ra bàn đợi đi. Tao làm cho

Mọi người trở mắt nghi ngờ

"Mày làm? Mày biết nấu? "

Anh thắc mắc :

- mày nấu gì? Bánh ngọt cho tụi tao ăn chắc? Bộ định ăn bánh thay cơm à?

Mặt hấn đầy hắc tuyến, âm u gằng từng chữ :

- Ăn.Không?

Cả lũ bèn vội gạt đầu và chạy thật nhanh ra bàn ngồi đợi

2'

5'

10'

Cả bọn nằm dài ra bàn, bụng thì cứ réo miết. Thở dài chán nản, anh lên tiếng :

- bao giờ xong?

Cậu đã ngủm

Cô lắc lắc cậu không ngừng, hét lên :

- tỉnh dậy đi, đừng chết vội. Huhuhu, đừng bỏ em

Nhỏ thì nằm dài thườn thượt ra bàn, ngâm tóc đồ chơi

Bỗng tiếng hấn vang lên :

- xong rồi

Bê một khay thức ăn ra.

Nào, cùng xem họ ăn gì nào :

+hai phần pancake cùng với ly cacao nóng và một ly cà phê.

+trứng ốp lết với thịt hun khói và bánh mì cùng với một ly cam

+một tô mì uno cùng một ly sữa tươi

+một tô phở thập cẩm cùng với ly trà sữa lớn

- và vài chiếc bánh macron trắng miệng

Cả đám đồng loạt đồng thanh :

- oaaa, mày tuyệt vời

Hấn tự sướng nói :

- tao mà, học nấu ăn để nấu cho vợ

Nhắc đến băng bông một loạt tiếng thờ dài nào nè :

- haizz....băng, mày/em ở đâu?

Băng anh ngắt lời :

- xử nó sau khi nó về đi. Giờ ăn thôi.

Rồi sau đó...

Còn sau đó nữa à? Đương nhiên cả lũ ăn như bị bỏ đói cả tháng trời vậy.

Còn về chuyện trường học, cả lũ nghỉ học tập thể.

(Tác giả : anh chị chăm ngoan vãi. Cả đám : tui tui giàu tui tui có quyền * le tự sướng *. Tác giả : tại sao? Minh lại cho tui nó ăn sung mặc sướng, còn mình bù đầu buf chiêu cho tui nó chứ * Lệ roi *)

-----phân cách đáng yêu

Thật ra khi nó đi, cái nhà yên ắng hăng. Không rắc rối, không sôi động, không có gì vui cả. Chỉ có mỗi buồn chán nên cả bọn không ai hứng mà đi học. Cả lũ lao vào công việc, bọn con trai thì rảnh rồi điều hành công ty, còn lũ con gái thì lo luyện tập cho kì thi, còn 5 ngày nữa.

_____ phân cách tiếp nè

Bên nó :

Thoát khỏi dòng kí ức buồn bã, chara vẫn im lặng, bây giờ căn phòng vô cùng tĩnh lặng, không một tiếng động.

Băng chara lên tiếng phá tan sự im lặng ấy :

- giờ sao?

"- cậu thử cử động mạnh xem còn đau không? "

Chara đứng dậy, lộn vài vòng chạy thật nhanh tới vách tường đối diện, dùng hết sức chạy thẳng lên tường (tác giả : omg, chị ấy thành Spiderman rồi.
Chara/ice : ...- _-. tác giả : * ánh mắt hâm mộ *)

Leo đứng trần nhà, chara lộn vòng ra sau tiếp đất an toàn, giờ hai tay lên cao, còn cuối người chào nữa. Lũ robot vỗ tay tán thưởng, chara hành xử như một người biểu diễn :

- cảm ơn cảm ơn

"- . . . "

- sao? Đau không?

"- có vẻ thuốc của Hân mới chế có công hiệu khá tốt "

Chara hét lên bất bình :

- cái the fuck?

"- chara, ngôn ngữ "

- xin lỗi, xin lỗi. Sửa lại, what the fuck?

"- . . . "

- cậu xài thuốc chưa qua thử nghiệm cho tui mình? Cậu điên à?

"- cậu không tin Hân?"

- sau cái lần cô ta thử nghiệm thuốc RXH-16 trên cái hoa Lyly thì... ĐƯƠNG NHIÊN LÀ KHÔNG RỒI. Cậu nghĩ sao thế?

"-RXH-16? Không phải là loại thuốc độc tính nhẹ hay sao? Công dụng là gây kích động lên vật chủ, Hân thử nghiệm với thực vật khiến nó xanh um tươi tốt hơn ban đầu, sau khoảng 10 tiếng thì nó trở nên dần dần héo úa, nếu giải kịp thì ỏn còn không là chết á? " (Tác giả : nhẹ đây ư? Nhẹ ĐẦY Ừ?. Băng :

nhẹ mà?)

- Đm, chứ cậu nghĩ sao? Sau cái lần đó tớ thể, không lại gần cô ta nữa. KHÔNG BAO GIỜ!!

"- nhưng thuốc trị thương cậu ấy khá tốt "

- tớ nói không là không

"- được rồi "

Nó nghĩ thầm trong lòng

" Tớ thử xài, cậu biết chắc "

Chara khinh bỉ lên tiếng :

- ngưng ngay cái suy nghĩ đó đi. Tớ biết cậu nghĩ gì đó.

"- ừ. Dù sao thì trả tớ cơ thể. Tớ cần tập luyện cho cuộc thi

- à, thi tài năng gì á hả? Vũ điệu gì?

"- tớ đang phân vân giữa điệu múa hồ ly tinh hay là nhảy theo phong cách mạnh mẽ "

- hừm, ý cậu là múa nhẹ nhàng, say đắm lòng người và nhảy mạnh mẽ, bạo lực khiến người khác không thể rời mắt ư?

"- ừm, nó đó. Khó lựa quá. Tớ nên hạn chế cử động mạnh, định chọn điệu múa hồ ly "

Chara suy ngẫm, nắm vật vãi ra, ngược lên trần nhà im lặng. Bỗng chara bật dậy thốt lên :

- tớ cũng muốn thử điệu múa hồ ly

"- vậy à? "

----- (to be continued)

Chara : sao cậu không hỏi độc giả xem họ chọn cái nào?

Băng : cũng được. Nay mọi người, tôi nên chọn loại nhẹ nhàng hay mạnh bạo? Tôi vẫn muốn thử phong cách nhẹ nhàng xem thử thể nào. Nhưng nếu độc giả chọn mạnh bạo nhiều hơn thì xin cho tôi ý để hình dung điệu nhảy ấy nhé.

Chara : đúng đó, cmt ' nhẹ nhàng ' hoặc ' mạnh bạo ' phía dưới truyện. Và để lại ý tưởng về điệu nhảy ấy để chúng tôi còn chuẩn bị tập dợt. Sau 5,6 ngày tại tôi sẽ tổng kết lại bên nào nhiều hơn sẽ làm theo bên đó

Băng : đừng quên vote và theo dõi truyện thường xuyên nhé.

Chara + Băng : cảm ơn mọi người nhiều lắm

Còn nữa chương này tặng cho shynn2k5. Cảm ơn mọi người đã theo dõi mình

À nếu bạn nào thích đọc cả hai thể loại nhảy thì au sẵn lòng, vì au sẽ viết hai chương nếu nhẹ nhàng nhiều thì au đăng và ngược lại. Nếu cả hai nhiều thì au sẽ cố viết cả hai. Ý kiến của mọi người đều là số 1 mừ

Bạn đang đọc truyện *Thiên Sứ Địa Ngục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 49: Quẩy Lên Đê!

ok, au không biết tả sao về điệu nhảy này, nên au lên mạng tham khảo và thấy MV của nhóm này là ok nhất nên, mọi người xem MV và tưởng tượng là Băng tập nhảy bài hát đó nhé. MV tên là Dr. feel good - Rania. mong mọi người không chê.

////////////////////////////////////

Nó bật người dậy phúi tay :

- được rồi, quấy tí nào

"- quyết định rồi à? "

- ờ

Nó đi ra giữa căn phòng, đưa tay lên không trung. Bỗng màn hình mô phỏng xuất hiện, nó nhanh nhẹn thao tác.

Một lúc sau, khuôn mặt cô xuất hiện.

Cô rất bất ngờ khi nó liên lạc thông qua vòng tay truyền tin, ít khi nó xài thứ này lắm.

Cô đi thẳng vào ý chính :

- sao vậy?

Nó kéo mục này, rồi lại kéo hình ảnh camera ra, toàn căn phòng bao phủ bởi hình ảnh ảo. Vừa chuyên tâm làm, nó vừa nói :

- mày xem đoạn clip này đi, tao đã dùng phần mềm 3D để tạo ra vài tư thế đẹp cho điệu nhảy, rồi bảo con Mi tập theo, à còn về phần nhóm múa phụ hoạ cứ để tao. Nhớ học luôn lời bài hát. Ta sẽ hát đó. À, còn nữa đó là....

- Băng, mày về với tao đi. Tao nhớ mày, huhuhuhu

Nó nhắm mắt, bịt lỗ tai lại.

" Ôi trời, con này. Đau cả tai "

Cô chưa kịp quay lại, thì đã bị một lực vô hình nhào tới. Vô hình khi gi! Con Mi chứ còn ai, nhò nhào lên người cô, ôm cổ cô ngó qua nó khóc lóc :

- tao nhớ mày. Bao giờ mày về?....Bla Bla Bla..

Nó chặn ngang lời nói của nhò :

- có ba điều tao cần nói với mày

Nhò ngưng lại, chớp chớp mắt nhìn nó, nó nói tiếp :

- thứ nhất, khi nào xong tao về. Thứ hai, tới bữa thi tao xuất hiện. Thứ ba, mày bớt nói và lo tập nhảy đi. Tao đưa tài liệu cho con Hân rồi đó. Nhớ! Làm đàng hoàng đó!

Nhò gơ tay chào kiểu quân đội, hô to :

- rõ ạ

Nó thở dài ngao ngán

" Sao nó không bao giờ nghiêm túc vậy nhỉ "

- vậy thôi, tao ngắt đây

Cô gật đầu, còn nhò thì mặt mày buồn hiu cũng gật đầu theo.

Thay vì khởi động phần mềm 3D để bắt đầu tập nhảy, thì nó tranh thủ hack vào hệ thống camera giám sát toàn thành phố. Đang đảo mắt vài vòng kiểm tra các camera gần nhà nó thì bất chợt có một cái sát nhà mất tín hiệu. Nó nhúu mày

" Sao lại mất tín hiệu? Lạ nhỉ!? "

Nó điều khiển thao tác trên bàn phím, một lúc sau camera hoạt động lại, nó nhếch miệng cười nhạt

" Thì ra là vậy "

"- chuyện này thú vị nhỉ "

Chara cũng nhোem miệng cười rạng rỡ, tỏ vẻ thích thú trước " món đồ chơi " mới

Sau khi ngắt liên lạc không lâu, cô xoay người bước lên lầu bỗng vòng tay lại phát sáng lần nữa, cô nhón mày thắc mắc

Chuyện gì nữa nhỉ?!!

Nhanh chóng mở ra, khuôn mặt nó một lần nữa xuất hiện. Cô nghiêng đầu hỏi :

- sao vậy?

Nó không nói gì, chỉ kéo hình ảnh phóng to ra, trong hình ảnh ấy là một người đàn ông đang lén lút đột nhập vào căn nhà của nó. Chân mày cô càng nhíu chặt hơn :

- có phải....??

Nó gật đầu, lạnh lùng lên tiếng:

- giải quyết gọn vào

Cô gật nhẹ đầu, bắt đầu nhiệm vụ

----- liên lạc kết thúc

Tiếng thở dài lại một lần nữa vang lên

"- mệt mỏi lắm à? "

Nó cười nhạt, tự giễu :

- ha, mệt? Sao không. . . .

Im lặng, nó đưa tay đặt lên ngực mình, một vết sẹo mờ mờ xuất hiện dưới ánh đèn, vết sẹo to, thô bỉ, xấu xí dù là nó rất mờ nhạt

Chara nhẹ giọng hỏi

"- tập tiếp chứ? "

Nó gật đầu, tắt hết tất cả hình ảnh, chỉ chừa lại bộ mô phỏng 3D mà nó vừa nghiên cứu xong.

Nó nhanh chóng tập trung vào các động tác khó

Thời gian trôi qua rất nhanh, mới đây chỉ còn hai ngày là tới cuộc thi, nó cúi gập người, vịn đầu gối thở gấp

- phù phù....

"- nghỉ ngơi tí đi "

- tớ ổn

Nó không nghĩ là mấy động tác này khó, nhưng không ngờ lại tốn thời gian để tập thuần phục như vậy. Haizzz!!!

(Nó : tắt cả là tại bọn đọc giả. Tác giả : ày, ta làm vì họ mù. Cố lên! Nó : nhảy nhẹ phải dễ không. Aizzz, bức ghê)

Nó ngồi phịch xuống suy nghĩ

" Không biết bọn kia tập làm sao nữa? "

----- phân cách đáng yêu nà

Bên cô và nhỏ :

- đm con băng, chọn cái bài gì vậy nè trời

Giọng kêu ai oán của nhỏ vang vọng khắp phòng tập nhảy, cô mồ hôi nhễ nhãi ngẩng mặt lên trần thờ, giọng nói đứt quãng vang lên :

- cố đi, không nó trăm hai đứa mình đó

Nhỏ nghĩ tới cảnh mình bị trải thì ôi thôi, một chữ thôi. Thảm!

Rùng mình một cái hai người tiêos tục tập. Bỗng cô nhớ gì đó quay sang nhỏ :

- mày thuộc lời chưa? Nó bảo tội mình hát đó

Nhỏ giật mình hét lớn :

- chết cha, quên học. Đệt! Sao mày không nhắc sớm hơn?

Rồi ba chân bốn cẳng chạy vèo vào phòng ngồi ' tụng kinh '. Cô lắc đầu bó tay.

----- vèo, bay sang nó nào

Nó bây giờ đã tập xong xuôi, các động tác và lời nhạc đã nhớ. Thế là ẻm tung tăng chạy đi kiếm Nacy

- Nacy, Nacy mình mở tiệc trà đi

Nacy bước ra từ phòng bếp nghiêm giọng hỏi :

- cô chủ đã tập xong chưa?

Nó gật gật đầu, Nacy nghiêng đầu một cách máy móc hỏi tiếp :

- vậy cô chủ muốn uống trà?

Nó hào hứng :

- um

Nacy nhận lệnh tiến vào phòng bếp tiến hành làm bánh và trà

Không lâu sau, một bàn trà nhỏ nhắn xuất hiện giữa phòng. Nó thổi nhẹ ly trà, nhấm nháp :

- phù, thoải mái quá

Bây giờ là thư giãn, tận hưởng ly trà xanh ngọt ngào cùng những chiếc bánh nhỏ, tâm trạng nó vô cùng thoải mái, nó tự hỏi trong lòng

" Không biết tội kia ra sao nữa? "

----(to be continued)

Không biết chương này ra sao nữa. Mong mọi người không chê. Tạm thời au bị bí ý ừ. Mong mọi người thông cảm

Bạn đang đọc truyện *Thiên Sứ Địa Ngục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 50: Thông Báo Ngắn

Xin lỗi mọi người vì cái chương nhầm nhứ này, nhưng hiện tại truyện " thiên sứ địa ngục " sẽ ra chương rất chậm vì con tác giả lại bí ý nữa -_-|||

Mong mọi người thông cảm, au sẽ không drop truyện chỉ là ra hơi chậm thôi. Các độc giả đừng bỏ au nha, au buồn là ngưng viết un ó T^T. Hức hức.. . .

Nhưng không sao, au hiện đang viết một vài truyện mới. Và bản thảo truyện " cô nàng sát thủ kì quái " của au có lẽ sẽ ra chương nhanh hơn, vì au tràn ngập ý tưởng của truyện này.

Mong mọi người cùng ủng hộ au để au tiếp tục nhé!

Yêu lém!!!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Sư Địa Ngục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 51: Thắng Bại Đã Rồi

Ngày thi cuối cùng cũng đến

Mọi người đều hồi hộp và mong chờ. Có người đến chỉ để ngắm người đẹp, cũng có người tò mò về cuộc thi. Không biết ai sẽ thắng, nhưng đa số mọi người đều biết rõ kết quả ra sao.

- yo yo, hello everyone

MC gào to vào chiếc micro, mọi người trong khắp sân trường Big Star đã tụ họp đông đủ, họ phấn khích hét theo MC chương trình

- oh yeah!!!!

MC lại hào hứng nói tiếp :

- như mọi người đã thấy. Hai cuộc thi trước tỉ số đã hoàn toàn nghiêng về phía đội của Băng - Hân - Mi. Và hôm nay!!!! Là cuộc thi cuối cùng. Mọi người có hồi hộp không?

Học sinh toàn trường :

- đéo!!!

***** Xin lỗi con tác giả bị điên

- mọi người có hồi hộp không?

Toàn trường : có chứ!!!

MC lại tiếp tục :

- ok, không làm mọi người mất hứng nữa. Bây giờ là tiết mục của Trịnh Đình Thi. Thành viên đội của Ánh - Ly - Thi. Mọi người hãy cổ vũ cho cô ấy.

Ánh đèn sân khấu vụt tắt, khói đạo cụ được thả ra, nhạc nổi lên. Một bóng người xuất hiện, một giọng hát được thốt ra

Rồi ánh đèn đột ngột xuất hiện. Học sinh khắp sân trầm trồ, khen ngợi người đứng trên đó

- Đình Thi thật gọi cảm

- đủ má, sọc xy vải

- bài hát cũng hay

- nhảy cũng đẹp ha?

- má ơi, mặc đồ vậy mà giáo khảo hay hiệu trưởng không nói gì à??

.. . . .

(Mọi người xem MV trên để tưởng tượng bọn họ nhảy nha)

Nhạc kết thúc, nhóm nhảy của Đình Thi tạo dáng để kết bài, sau đó Đình Thi cúi đầu chào mọi người và lui xuống

Ban giám khảo bắt đầu ra số điểm

GK 1 : 10

Ck 2 : 10

Gi 3 : 10

MC lại một lần nữa được lên sân khấu, hào hứng :

- wao!! Tất cả đều 10 hết. Lần này đội của Băng gặp rắc rối rồi.

MC bất ngờ, sau đó lấy tay quạt quạt mặt :

- Nóng bỏng thật. Mọi người có thấy vậy không?

Toàn trường : Có!!!

Mc : OK OK, mọi người đều bị bỏng cả mặt bây giờ hãy chuẩn bị tinh thần đến với đội của Băng - Hàn - Mi nào. Hãy mong họ làm tốt hơn để thắng nhé. Xin....

MC chưa nói xong thì nhỏ đã lên tự lúc nào, giật ngay cái micro, cúi người xuống sân khấu, tay chống đầu gối, tư thế vô cùng hotttttt!!!!

- yooooo!!! Chào mọi người. Sẵn sàng để bị thiêu cháy từ tâm hồn lẫn thể xác chưa?

Nam sinh toàn trường :

- nữ thần, hãy đốt cháy bọn em đi×N

Nữ sinh toàn trường :

- oaaaaa!!!

Nhỏ cười quyến rũ một cái, quay lưng lại tạo dáng, bỗng khói phụt lên một lần nữa.

Bóng người xuất hiện nhiều hơn, đội hình vô cùng nóng nga. Tiếp sau đó, hàng đầu tiên quay lại, một tràng hét, hét toáng lên :

- AAAAA!!!!

Phải! Cô đứng nghiêng người dựa vào Băng tay chống hông, ngón tay hình súng chìa về phía khán giả. Nhỏ thì nằm dài trên sàn diễn, tư thế nàng tiên cá, hôn gió mọi người. Còn Băng thì đứng giữa cô và một nữ vũ công đang tạo dáng giống cô, nó đứng theo tư thế nữ sinh quậy phá, khuôn mặt ngồng cuồng, đưa ngón tay giữa lên, lè lưỡi.

Trận hình này còn nóng bỏng hơn của Đình Thi gấp mấy lần, nhạc nổi lên, nó hét lớn trong micro đeo trên tai :

- OK baby, let's start!!!

s:// .youtube.com/watch?v=BkDEWopV8w4

(Mọi người hãy xem clip và " lại " tưởng tượng là tụi nó nhảy nhé)

Khán giả hò hét không thôi, nam lẫn nữ đều hét đến khản cả họng.

Tiết mục kết thúc, nhạc dừng hẳn nhưng tiếng cổ vũ vẫn còn đó. Nhỏ cười vẫy vẫy tay chào khán giả cùng cô, nó và đội vũ công đi sáng một bên. Phía bên kia là phe của Đình Thi, cô ấy vô cùng lo lắng nhưng vẫn không bỏ cuộc

MC lau mồ hôi trên trán, hồi hộp mong chờ, hấp tấp nói :

- à vâng, tiết mục của Băng đã xong mời giám khảo ạ

GK1 : 100 * máu mũi chảy *

GK2 : 1000000000000000.....* Nước miếng chảy *

GK3 : ∞ (kí hiệu vô cùng) * xị máu mũi *

MC :

Sau vài phút bất động mc rốt cuộc cũng lên tiếng :

- wao, 100 điểm, à.... nhiều không tôi đếm không được, cái gì đây? Kí hiệu vô hạn của toán học ư?

Khán giả khắp sân cười nghiêng ngả khi thấy ban giám khảo chảy máu mũi và chấm điểm như thế

- vậy đã rõ rồi ha? Nhóm của Băng thắng cuộc. Xin chúc mừng!!! Và tuyệt vời hơn nữa là họ đã thắng cuộc thi bầu cử Queen.

- ahhhh, chúc mừng

- hoan hô, đi chơi miễn phí

- yeaahhhhhh, lớp ta là nhất

.

Giọng nói MC vẫn vang vọng đều đều :

- vì lý do có ba người trong một đội nên thay vì tổ chức như hằng năm, năm nay trường ta sẽ có ba ngôi vị Queen and King.

Mọi người bàn tán xôn xao vì vấn đề này. Mc chốt lại câu cuối cùng :

- hai tuần nữa ta sẽ tổ chức tiệc hoá trang khi đó, vương miện Queen and King sẽ được trao cho người thắng cuộc. Mọi người hãy chuẩn bị thật tốt đi nào!!!!

----- phân cách

Đám tụ tập đang đứng ngay cổng trường bàn tán về việc ăn mừng và những chuyện lặt vặt khác, bắt chợt Đình Thi đi tới

Cô ta xòe tay ra, miệng nở nụ cười khách sáo :

- chúc mừng, đấu với cậu vui lắm. Mong ta sẽ làm bạn được

Nó cũng cười và bà tay lại, lịch sự đáp :

- đương nhiên rồi. Mong được đấu với cô nữa.

Trong đầu nó thầm nghĩ vài điều :

" Có vẻ cô ta không phải kẻ thù mình kiếm. Không phải cô ta, cũng không phải Ánh. Vậy có thể là ai nhỉ? "

----- (end)

Ây, mình cố ra sớm nhất rồi đó... phải thức đêm lắm..buồn ngủ quá!!!! Huhuhu...

Mong mọi người ủng hộ và vote

Bạn đang đọc truyện *Thiên Sứ Địa Ngục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 52: Tai Nạn

Chữ nghiêng trong dấu ngoặc kép là quá khứ nhé!

Trò chuyện xong xuôi, cả lũ kéo nhau đi ăn lẩu. Thay vì đi xe như bình thường, nó lên tiếng :

- hay tụi mình đi bộ qua quán lẩu Cung Nữ ở ngã tư đi. Gần đây mà

Cả lũ đồng ý, nó khoác tay cô trò chuyện vui vẻ, nhỏ khoác tay anh cười khúc khích tâm sự, hấn với cậu thì thầm việc đại sự gì đó

Cả bọn đứng đợi đèn ở ngã tư để sang đường đến quán lẩu đối diện, bắt chợt nó bị ai đó đẩy ra giữa đường. Đúng lúc đó một chiếc tải đang lao tới

Sự việc quá bất ngờ dù nó có phản xạ nhanh nhẹn thế nào cũng không thể né được cú này, vì chiếc xe cách nó quá gần.

Không suy nghĩ nhỏ túm nó lại, kéo ngược vào còn nhỏ thì thế chỗ nó

" Kétttt "

" Rầm "

" Áaaaaaaa "

- trời ơi, xảy ra tai nạn rồi

- ai đó...cứu người đi

Nó ngã ngổ, mắt mở to nhìn nhỏ đang nằm trong vũng máu lớn, nó run rẩy, hai tai đều ù hết, cả không gian bây giờ như chỉ còn có nó và nhỏ.

Nó bò lại nhỏ, lay lay nhỏ, thanh âm run rẩy, giọng nói không mạch lạc lắm :

- nà..y....này, Mi....dạ..y...dậy đi. Đừng...Đ-đừng đùa nữa. Không...không vui đâu

Nó lay mạnh hơn, giọng nói hồi thúc, nhưng nhỏ vẫn nằm đó, không động đậy

Hắn chạy lại kéo nó ôm vào lòng, cô, cậu, anh cũng hốt hoảng. Ai ai cũng vô cùng bất ngờ, anh sợ hãi chẳng nhanh về phía nhỏ, khuôn mặt tái đi từng chút một.

Nó bây giờ như kẻ điên vậy, nó đẩy hắn ra, dù hắn có ráng ôm chặt cỡ nào cũng không thể không ngã ra sau sau khi bị nó đẩy, không biết sức lực nó ở đâu mà mạnh như vậy

Nó một lần nữa bò về phía nhỏ, nước mắt vô thức rơi

" Ê, tóc bạn đẹp quá. Bạn tên gì? Mình là Bảo Mi. Mình muốn làm bạn với bạn "

" Oa, Băng cậu giỏi vậy. Thế cái này làm sao? "

" Hức, hức, Băng, tội nó...ăn hiếp tớ....hức "

" Nhớ đó, tao với mày cùng con Hân mãi mãi là bạn tốt với nhau. Không ai chia cắt được chúng ta cả "

Nước mắt thi nhau rơi nhiều hơn, bỗng nó hét lớn lên

- AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA

Nó ôm đầu, gập xuống đất, tiếng hét thảm thiết vang vọng khắp con đường đông đúc. Tiếng đau thương, tiếng khóc nức, tiếng cứu thương, tiếng cảnh sát xen lẫn nhau nghe vô cùng đình tai nhức óc.

Đột nhiên tiếng kêu thất thanh của nhỏ, tiếng hét hoảng sợ của hắn, tiếng la lo lắng của anh, tiếng nói các cán bộ y tế bỗng nhiên nhỏ dần. Hình ảnh trước mắt nhoè đi,

Trắng xóa

Rồi lại đen tối

Tất cả đều biến mất như cát bụi bị gió thổi tán loạn đi.

Cả thân hình nó đổ sụp xuống đường,

Hết rồi

Tất cả đều là lỗi tại nó

Cậu bé năm xưa cũng là do nó hại

Bây giờ là Mi

Tại sao?

Tại sao???

TẠI SAO CHÚ'???

Ông trời muốn nó phải đau khổ ư?

Giọng nói của Chara vang vọng trong đầu nó

"- Băng, mày ráng lên "

" - BĂNG!!! Tỉnh lại đi! Không phải lỗi của mày "

"- BĂNGGGGGGG!!! "

Không, nó không muốn tỉnh

Nó không muốn trở lại

Nó phải đối mặt với nỗi đau ra sao?

Nó không muốn thấy khuôn mặt trách cứ của nhỏ, dù biết nhỏ không nghĩ vậy về nó nhưng...

Nó không muốn, chỉ đơn giản là không muốn

Nó thấy.....

TÔI LỖI!!!

Ai đó giúp nó với!!! Ai đó, giúp...giúp với.....cứu...

Trong khi đó, nhỏ được cứu thương đưa đi nhanh chóng, trước khi nó đổ sụp xuống, anh theo bác sĩ cùng y tá để theo dõi tình trạng của nhỏ

Hắn thấy nó đổ xuống thì lao tới đỡ nó, sợ hãi hét lên :

- băng, băng!!! Tỉnh lại đi. Em nghe anh không?!?!

Cô với cậu lo lắng cho nhỏ, giờ thì cả Băng cũng xảy ra chuyện.

Chuyện gì xảy ra thế?

Rất cuộc..là ai đã đẩy nó?

Cậu đâm mạnh vào cây cột đèn, khiến cho cây đèn giao thông ấy vỡ hết kiếng, cậu rủa một tiếng :

- chết tiệt!!

Tại bệnh viện, nhỏ đã được đưa cấp cứu, nó thì được đưa vào phòng điều dưỡng nhưng vẫn chưa có dấu hiệu tỉnh

Đèn phòng cấp cứu sáng, nhỏ vẫn chưa ra

Anh lo lắng, sốt ruột ngồi gục đầu trên ghế

Anh sợ, sợ mất nhỏ

Sợ khi cánh cửa ấy mở ra

Không phải là " bệnh nhân đã qua cơn nguy kịch " mà là....

Không...anh không thể nghĩ như thế

Cậu vỗ vai anh, bắt giác anh ngược lên, cậu cười buồn cố an ủi người bạn của mình :

- Mì sẽ không sao. Đừng lo

Anh cũng cười gượng theo, bây giờ chỉ có thể đợi mà thôi

Tại sao lại xảy ra chuyện này?

Đáng lẽ họ phải đi ăn lẩu để ăn mừng chiến thắng cơ mà?

Trong phòng bệnh :

Hắn ngồi nắm tay nó từ lúc nó được đưa lên xe cứu thương tới giờ, cô ngồi cạnh nó, khuôn mặt ai cũng đượm buồn và tràn đầy lo lắng

- Băng, em... mau tỉnh lại đi. Ta....chúng ta còn phải đi ăn lẩu mà. Tại sao chuyện này lại xảy ra.....

Cô khóc, không lên tiếng nhưng lại khiến người khác ghen lòng.

Trong khi nó chìm sâu trong tìm thức thì ngoài này loạn cả lên, nó nghe có tiếng gọi nó, nó liền đi theo tiếng gọi ấy

Ai thế?

Tôi quá

Nó đang ở đâu vậy?

Bỗng trước mắt nó xuất hiện ánh sáng, nó chạy vội lại.

Một người con trai, một câu bé mới đứng

Nó khẽ chạm vào, gọi cậu ta :

- này cậu, đây là đá.....

Cậu bé ấy quay lại, cả khuôn mặt đều là máu, cậu ta vươn tay tới chỗ nó

- t..ạ...i...c...ậ..u...t..ạ..i..s...a...o...c...ư..ừ....

----- (end)

Nay au buồn, nên viết truyện như vậy. Haizzz.....vừa khóc vừa viết,....T^T. Không có nổi một người bạn an ủi

Sao con tác giả này đáng thương vậy nà trời.....

Coi như ra sớm cho độc giả

Mong mọi người đều ủng hộ

Bạn đang đọc truyện *Thiên Sứ Địa Ngục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 53: Người Đàn Ông Bí Ẩn

Nó sợ hãi, liên tục lùi về sau, nhưng cái ” Bóng ” đó vẫn không buông tha nó, đưa cánh tay đầy máu vươn về phía nó, miệng thì rên rĩ gọi tên nó, từng giọt máu cứ nhỏ tách tách xuống.

Nó ngồi thụp xuống ôm đầu, miệng lắp bắp, nước mắt lại xuất hiện dưới hàng mi xinh đẹp

— khô...ông...không...đừng...đừng mà

Bỗng xung quanh yên tĩnh lại, khuôn mặt đầy nước mắt của nó ngước lên nhìn xung quanh

Không một bóng người hay vật

Gi thế kia?

Đập thẳng vào mắt nó là một luồng ánh sáng vô cùng chói

Lại là ánh sáng, nó gạt đi nước mắt, bước từng bước về phía ánh sáng đó

Đây là....

Ngã tư?

Không

Bất chợt cơ thể nó như thể bị một lực mạnh nào đó đẩy ra giữa đường

Lại là cảnh đó, không, nó không muốn thấy nữa

Nhỏ đưa tay ra tóm lấy nó, khuôn mặt nó tái nhợt lại

Đừng!!!...đừng tóm tay tao Mi

Nhỏ kéo nó hất vào trong

” Ầm ”

Mắt nó mở to hết cỡ, bất lực nhìn cơ thể của nhỏ chậm rãi ngã xuống, máu lênh láng khắp mặt đường, phản xạ được cả khuôn mặt sợ hãi của nó

Hai tay nó run rẩy ôm đầu, tâm trí hoảng loạn, đột nhiên nhỏ mở mắt ra nhìn nó, khoé miệng kèm theo dòng máu tươi rục rờ, phải nói là cả khuôn mặt nhỏ như bị nhuộm đỏ, đâu đâu cũng là máu

Nó sợ hãi, miệng mấp máy muốn nói gì đó, nhỏ tri trích nó :

– tại mày. Xem mày làm gì tao này

Nó lắc lắc đầu, khóc lóc nhìn nhỏ :

– không...tao không cố ý. Tao..không phải tao cố ý

Nó biết đây chỉ là một con ác mộng, nhưng không biết khi nào kết thúc thôi, con ác mộng khiến nó không thể thoát khỏi nỗi ân hận, tội lỗi

Rồi nó bị bao vây bởi những bóng đen của tâm hồn, bóng đen mang hình dạng nhỏ, hình dạng cậu bé năm nào. Họ đều chỉ vào nó đổ lỗi, chỉ trích :

– tại cậu

– tại mày

– tại cậu mà tôi bị đụng xe

– tại mày mà tao bị đụng xe

– chúng tôi/tao đều vì mày/cậu mà đụng xe

Nó ôm chặt đầu, bịt chặt hai tai lại, cầu mong không nghe thấy những tiếng nói khó nghe ấy nữa

– tôi không cố ý, tao không cố ý mà. Hức...

Bỗng Chara từ đâu xuất hiện, dùng con dao đỏ tươi chém những cái ” bóng ” ấy, cái thứ đen thui ấy biến mất

Khuôn mặt nó đầy sợ hãi, ngẩng đầu lên nhìn Chara. Chara chế nhạo nó :

– thật thảm hại, nhìn cậu kia, cậu....

Nó ôm chầm lấy Chara, khóc nức nở như một đứa trẻ, Chara thở dài, bất đắc dĩ vỗ vỗ lưng nó an ủi

Một lúc sau, nó bình tĩnh lại, nó mới nhìn Chara :

– sao...cậu ở đây?

Mặt Chara đầy hắc tuyến :

– đây là bên trong đầu của cậu. Tớ đương nhiên có thể xuất hiện rồi

Nó gật đầu tỏ vẻ đã hiểu, cả hai ngồi im lặng, không gian tối đen như mực không thể thấy được bất cứ thứ gì

Chara lên tiếng :

– cậu mau quay lại đi

Nó lắc lắc đầu, ôm đầu gối úp mặt vào

– tại sao?

Nó im lặng, Chara không thúc nó cũng không hỏi nó nữa.

Lúc này cửa phòng cấp cứu được mở ra, anh đứng bật dậy, lao nhanh tới chỗ vị bác sĩ già túm cổ áo ông ta hét :

– cô ấy sao rồi? Nói mau!!!

Cậu kéo anh lại :

– bình tĩnh đi, cô ấy ổn không?

Vị bác sĩ già chỉnh chu lại quần áo, điềm đạm nói :

– khụ, Hàn thiếu gia đừng quá lo lắng, Nguyễn tiểu thư đã qua cơn nguy kịch. Cô ấy bị mất máu khá nhiều và xương sườn bị va đập mạnh. Khoảng 1 tuần nữa cô ấy sẽ tỉnh lại

Anh thở phào nhẹ nhõm, mọi sức ép dồn nặng trên vai anh cuối cùng cũng được vớt xuống. Anh không nghĩ gì vội vàng lao nhanh vào phòng hồi sức

Khuôn mặt nhỏ tái nhợt, trắng bệch, không sức sống. Trái tim anh đau quặn lên, từng bước một chậm rãi bước tới chỗ nhỏ

Đều tại anh, anh không đủ mạnh để bảo vệ nhỏ

Tại anh mà giờ cô em gái yêu dấu cũng bất tỉnh vì sốc

Đứng trước giường bệnh, anh đau lòng ngắm nhìn khuôn mặt trắng vì thiếu máu đó. Ngón tay thon dài vươn lên, chạm vào mặt nhỏ, miết gò má nhỏ, rồi vuốt nhẹ từ lông mi, đến sống mũi thẳng tắp, rồi lại đi chuyển xuống bờ môi tím tái.

Vai anh run lên từng cơn, hốc mắt đỏ ửng, nhưng anh không thể khóc, không thể để vợ mình lo được

Anh ngồi xuống, dụi đầu vào hốc cổ nhỏ, thủ thỉ chuyện hai chúng ta

– em mau tỉnh lại nhé

– chúng ta còn phải đi ăn lẩu chúc mừng chiến thắng của tụi em mà

– em dậy để còn mắng con Băng nữa. Nó quậy quá trời kìa

.....

Cậu đứng trước phòng, thờ dài khi chứng kiến người bạn thân mình trở nên như thế, nhưng....

Điều bây giờ cậu có thể làm được là chờ đợi

À, còn nữa. Phải tìm ra cái tên đã gây nên tất cả hỗn loạn này

– cậu chủ, việc cậu dặn tôi đã làm xong rồi ạ

Tên tay sai cúi người báo cáo, một giọng nói lãnh đạm vang lên :

– chi tiết

Tên thuộc hạ gật nhẹ đầu, chậm rãi báo cáo :

– thưa, tôi đã đẩy cô ta như những gì ngài dặn. Nhưng có một chút sai sót xảy ra....

Bỗng không khí trong gian phòng ấy giảm đột ngột, ánh mắt âm u của anh ta bắn về phía tên đó, cậu ta sợ hãi, nuốt một ngụm nước bọt run rẩy báo cáo tiếp :

– ực...Con bạn cô ta cứu cô ta, nhưng...ực...vì quá sốc nên cô ta cũng bị hôn mê. Chưa biết khi nào tỉnh lại

Không gian im lặng, đột nhiên vang lên từng tiếng cười lạnh lẽo đáng sợ :

– Hahaha, vậy mà cũng đòi làm Nữ Hoàng. Yếu đuối, cảm xúc. Không...xứng...đáng!!!

————+++++(end)

(Còn tiếp)

Bạn đang đọc truyện *Thiên Sư Địa Ngục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 54: Tỉnh Dậy

Ngày ngày nó đều phải đối mặt với những tội lỗi mà nó vô tình gây ra, đúng! Là vô tình

Nếu không nhờ Chara ở cạnh bên nó, có lẽ nó sụp đổ từ lâu rồi. Lần này trong không gian bóng tối, bằng cách nào đó Chara đã tạo ra được một cái giường. Cũng đúng thôi, vốn dĩ nơi này là của Chara mà

Chara nằm trên chiếc gối mềm mại, hai tay gối đầu nhìn trần trần lên khoảng đen phía trên. Nó ngồi dựa lưng vào thành giường, cả người co lại, nhìn vô cùng đáng thương. Chara mở miệng :

- nè, cậu ở trong đây cũng lâu rồi. Không tốt đâu, nên nhớ bản thân cậu là Nữ Hoàng, phải lạnh lùng và tàn ác

Từng chữ từng chữ một đâm vào tâm trí nó, nó biết chứ. Sao nó có thể quên được một việc quan trọng như thế.

Phải, nó là Nữ Hoàng!! Trách nhiệm vô cùng nặng nề và to lớn. Nhưng, nó lại quá yếu đuối, quá nhu nhược, quá cảm xúc

Nó cắn chặt môi dưới, giọng nói mệt mỏi vang lên :

- tớ biết. Tớ biết mình yếu, không đủ mạnh, không đủ vô cảm, tớ...tớ không giống cậu. Tớ biết dù cậu lạnh nhạt, ghét nhân loại nói chung, nhưng cậu luôn yêu thương tớ, luôn bên tớ và âm thầm bảo vệ tớ....

Chara nghiêng mặt, mái tóc ngắn của cô ấy che khuất đi con mắt mong lung của mình.

Trong khi đó bên ngoài thế giới thật

- Và thế là chú thỏ nhỏ nhảy về hang, sống hạnh phúc cùng với chú cáo hàng xóm. Hết truyện

Giọng nam trầm ấm nhẹ nhàng đọc truyện cho cô gái xinh đẹp nằm trên giường bệnh.

Khuôn mặt yên bình của nó khiến khung cảnh như trầm lắng hơn, cảnh vật như hòa làm một.

Chỉ có thể nói một chữ mà thôi.

Yên bình, thoải mái vô cùng

Đôi mắt như vì sao tinh tú vẫn nhắm nghiền không thêm mở, nó vẫn yên lặng mà ngủ như thế, không bận tâm hấn ngoài này đang đau đớn, lo lắng như thế nào.

Khẽ nhẹ nhàng vươn tay lên, vuốt khuôn mặt nó, khuôn mặt đã có dấu hiệu hồng hào, không còn tái xanh hay trắng bệch vì sợ nữa. Nói thật bây giờ nhìn nó như có một giấc ngủ ngon lành, nhưng khác một điều là chưa biết là có tỉnh hay không thôi

Hắn thở dài một hơi, gấp cuốn sách "thò và cáo" lại, đặt ngay ngắn lên bàn cạnh giường bệnh của nó. Rồi lại nằm xuống, bàn tay không yên phận nghịch tặc nó, khẽ thủ thi cạnh tai ai kia :

- Băng,...em mau dậy đi. Em ngủ gần ba ngày rồi. Mi cũng sắp tỉnh rồi đó. Em không thể tránh cô ấy như vậy được, con bé sẽ buồn đó.

-

Hắn lại thở dài, lần thứ năm hắn thở dài rồi. Mỗi ngày ngoài việc trò chuyện, kể chuyện và tâm sự với nó, hắn không thể làm gì khác cả, chỉ biết thở dài và tự trách mình quá vô dụng.

Trong khi đó, tại phòng hồi sức của nhỏ, anh cũng có hành động tương đối như hắn. Khác một điều anh không đọc truyện, mà là thì thầm về những kỉ niệm hai đứa mình.

- nè, Mi, em có nhớ khi các ông bố bà mẹ chúng mình đi chơi không? Còn nhớ lúc anh chạy ngang qua em, rồi vấp khúc cây giữa rừng té úp mặt không? Em xấu lắm, đứng đó cười, không thèm giúp anh gì cả

- . . .

- nhưng vì vậy mà anh lại rơi vào tình yêu cô em. Nụ cười khi ấy của em toả sáng vô cùng, nhìn em cứ như thiên sứ đạo chơi ấy. Hihi...

-

- Mi...em...không dậy...anh...anh...

Hốc mắt anh đỏ ửng, giọng nói như vỡ tan thành từng mảnh

- anh đi chơi gái đó

(Con tác giả đang xem kịch. Ngã cái rầm)

- đặt mẹ nó, anh dám chơi gái thử xem

Giọng nói nhỏ nhẹ, khàn khàn vì lâu ngày không nói vang lên. Đôi mắt anh mở to, tỏ vẻ không tin, nhìn chăm chăm vào người con gái nằm trên giường bệnh.

Cô gái ấy từ từ mở đôi mắt ra, đôi mắt màu xanh biển mà anh yêu mến, anh ôm chặt lấy nhỏ, cả người khẽ run.

Nhỏ cười mỉm, vỗ vỗ nhẹ lưng anh am ừi :

- gì vậy? Em còn sống mà. Anh làm gì mà lo thế?

Anh hung hăng lấp đầy cái miệng xui xẻo của ai kia, một nụ hôn mãnh liệt, ướt át kéo tới khiến nhiều không thể chuẩn bị trước.

Anh mạnh mẽ cạy miệng nhỏ ra, chiếc lưỡi uyển chuyển thăm dò khoảng miệng nhỏ, hết mút rồi lại liếm, cứ thế quấn quýt nhau

(Ai zô, au chảy máu mũi ừi nghe)

Khi thấy mặt nhỏ đỏ ửng, anh nuốt tiếc thả nhỏ ra. Được thả, nhỏ tranh thủ hóp vài ngụm không khí, khó khăn thở, ánh mắt trừng về ai kia.

Cậu, cô, hắn nghe tin nhỏ tỉnh bèn tới thăm, cô mừng rỡ lao tới giường bệnh, đẩy anh té úp mặt xuống sàn, khóc lóc ôm nhỏ trách móc :

- con chó, mày làm tao sợ bỏ mẹ luôn. Huhuhu, đừng làm vậy nữa

Nhỏ cười gượng, cô nhanh nhẹn rót nước cho nhỏ uống, cắt táo,...nói chung là giành hết việc của anh, anh vô cùng ảm ức. Cậu và hắn cũng hỏi thăm nhỏ, nhỏ trả lời vô cùng chậm rãi, trên mặt vẫn hiện nụ cười vui vẻ. Bỗng nhỏ phát hiện một điều bất thường, ngó nghiêng ngó dọc rồi lại ngoài người ngó sau lưng hắn. Hướng ánh mắt về phía hắn, về mặt khó hiểu hỏi :

- băng đâu? Nó có sao không? Tao cứu được nó mà. Nó đâu rồi? Bận gì à?

Bầu không khí vui vẻ bỗng biến mất, hắn cúi mặt tránh ánh mắt nhỏ, cô cũng vậy, anh và cậu thì ngó sang chỗ khác. Có gì đó sai sai....

Nhỏ tỉnh ý nhận ra, giọng nói trầm xuống, hỏi tất cả mọi người :

- nó xảy ra chuyện phải không?

Hắn ấp úng trả lời, mặt khó xử :

- em ấy.....

-----+-----+-----+-----+-----+---(end)

Bạn đang đọc truyện *Thiên Sư Địa Ngục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 55: Hồi Ức? Bạn Thân

Ôi trời à, sợ đọc giả quá. Au định 6,7 ngày mới ra chương mới nhưng mọi người hồi quá. đành ra sớm vậy. Chương này coi như tặng bạn ByunBaekHyun13 vì bạn ấy đã lên tới tường nhà au hồi au -_- . Chúc mọi người đọc vui, à au cảnh báo chương này có thể chữ thể hơi nhiều. Bạn nào không thích cứ bình luận cho au, au sẽ không xài từ thô tục nữa

-----////////-----////////-----////////---

- Em ấy....à thì nói sao nhỉ?

Hắn khó xử lên tiếng phá tan bầu không khí kì dị. Nhỏ nhủu mày, khuôn mặt vô vàn câu hỏi :

- ý mày là gì?

Anh thở hắt ra, trả lời :

- nó bị hôn mê rồi. Bác sĩ nói nó không sao, nhưng....sốc quá, nên....với lại bản thân nó không muốn tỉnh. Anh nghĩ nó tránh em

Nhỏ sốc. Phải, cảm xúc bây giờ của nhỏ là sốc.

Nó....hôn mê ư?

Nhỏ nằm không yên, giật mạnh chiếc chăn đắp ngang người hất thẳng xuống đất. Nghênh ngang nhảy xuống giường lao thẳng ra cửa. Anh hốt hoảng hét lên :

- khoan đã, con bé không sao. Nhưng em vẫn còn tổn thương, đừng cử động mạnh như thế.

Nhỏ nghiêng một nửa khuôn mặt, hạ giọng nói :

- dẫn đường. Ngay!!!!

Hắn thở dài, bước thẳng ra cửa, đi không một lần quay đầu lại, nói :

- đi thôi. Tôi dẫn cho.

Thế là cả bọn kéo qua chỗ nó, nhỏ đi được một lúc thì thờ dốc, khuôn mặt đầm mồ hôi.

- em còn mệt, lên đây anh cõng cho.

Nhỏ suy nghĩ

" Nên hay không nhỉ? "

Đang băn khoăn thì bỗng nhiên cả cơ thể nhẹ bẫng, nhỏ đang nằm trong vòm ngực của anh, khuôn mặt nhỏ đỏ ửng lên, đánh bùm bụp vào ngực anh, lúng túng :

- á..anh...anh làm gì vậy? Thả...thả em xuống. Như vậy ngại lắm, em vẫn đi được

Khuôn mặt anh hiện lên một vẻ ngay thẳng trung thực :

- như vậy nhanh hơn, em đỡ mệt

Ra về " ta đây là vì vợ, vợ là nhất ", nhưng ai mà biết được nội tâm anh đang gào thét đầy bão tố

" Ahhh, vợ thật mềm, ấm, mỏng vợ, cơ thể vợ. Giờ có chết ta đây cũng cam tâm "

Bên trong tâm trí của Băng

Chara nằm phè phồn trên giường, miệng thổi những chiếc lông ngỗng rơi trên mặt cô, hờ hững hỏi :

- mày muốn về chưa? Trả chỗ cho tao nữa chứ

Nó vẫn im lặng. Đây là lần thứ ba mươi khi Chara hỏi nó câu hỏi này. Chara mắt kiên nhẫn ngồi bật dậy, hét thẳng vào mặt nó :

- mẹ nó, đầu óc mày nghĩ gì vậy? Mày trốn chui trốn nhủi trong đây đầu phải cách. Tao hỏi mày, MÀY ĐANG NGHĨ CÁI ĐÉO GÌ VẬY?

Nó bàng hoàng, lần đầu tiên....lần đầu tiên Chara chửi nó nặng như thế. Toàn dùng ngôn ngữ....um...cảm. Nó áp úng trả lời, ánh mắt vẫn hướng về phía mũi chân mình :

- tao.....tao chưa....

Chara bức bối, túm cổ áo nó cắt ngang câu nói của nó, khuôn mặt chảy đầm đìa máu, từ hốc mắt, miệng đều có máu trào ra. Nó không sợ, vì đây là khuôn mặt mà Chara hay dùng để dọa nó khi còn nhỏ. Khuôn mặt đáng sợ, giọng nói Chara u ám vang lên :

- mày đang nghĩ gì? Mày nghĩ mày làm như vậy thì con Mi sẽ không lo ư? Mày nghĩ mày làm vậy là hết tội lỗi ư? Mọi khi mày thông minh lắm mà, sao bây giờ đầu óc mày đầu cả rồi? Chó ăn rồi à? Sao? Lười mày đâu? Há??? NÓI!!!???

Nó cắn chặt môi, thốt ra từng chữ khó khăn vì bị Chara túm chặt cổ áo :

- tao biết tao đang làm gì. Tao biết tao trốn tránh là không được, nhưng bây giờ còn cách nào nữa? Tao.....

" Bóp "

Một âm thanh chói tai vang lên

Một bên mặt nó đỏ ửng, đôi mắt màu xám khói của nó mở căng hết cỡ

Bàng hoàng

Sốc

Chara lạnh lẽo lên tiếng :

- không còn cách ư? Thế mà tự nhận là Nữ Hoàng? Mày nghĩ mày làm vậy là tốt cho mày? Mày có nghĩ tới tâm trạng của con Mi hay không? Còn thằng Phong nữa, mày nghĩ nó không lo cho mày ư? Hần đã năm ngày không ngủ rồi đó. NĂM NGÀY RỒI ĐÓ, tỉnh táo lại đi. Địt mẹ nó, thế mà mày cũng nhận là bạn thân ư?

Nó giật mình

Bạn.....thân

Đúng rồi. Tụi mình là bạn thân mà

" Ê băng "

" Gì vậy? "

" Thì...tao có điều muốn hỏi. E hèm, là vậy, tao, mày với con Hần đã là thành bạn thân với nhau rồi phải không? "

" Đương nhiên rồi, sao vậy? "

" OK, thế thì sau này, bọn mày có chuyện gì cũng không được giấu nha. Phải nói cho tụi tao nghe, mày gặp rắc rối thì luôn có tụi tao làm chỗ dựa, mày không phải mạnh mẽ đâu. Nhớ không? Mãi mãi là bạn thân, mãi mãi bên nhau, không bao giờ che giấu. OK? "

" OK, có gì tao sẽ nói cho tụi bây nghe. Tụi bây cũng phải vậy nữa nga. "

Kí ức bất chợt hiện lên, hốc mắt nó ướt đầm tựa bao giờ, tại sao nó lại quên chứ. Đúng rồi, tụi mình là bạn thân mà.

Chara buông nó ra, khuôn mặt trở lại bình thường, thở hắt một hơi rồi quay trở lại chiếc giường êm ái bỏ mặc nó đứng thẫn thờ ở một chỗ

Nhỏ đứng ngay trước cửa phòng bệnh của nó, bồn chồn ngó đầu vào. Trước mặt nhỏ là khuôn mặt thanh thản, bình yên của nó, nhỏ cắn môi dưới, thanh âm hơi khàn khàn :

- um.....cho tao gặp riêng với nó đi. Tụi mày ra ngoài đợi được không? Săn mua gì cho tao ăn cũng được.

Cả bọn gật đầu, ngoại trừ hấn không mấy bằng lòng nhưng đành chịu thôi, tất cả đều kéo đi. Trong phòng chỉ còn mỗi nó và nhỏ, nhỏ chậm rãi đi tới cạnh nó, kéo ghế ngồi xuống

Yên lặng

Hai phút lại trôi qua, vẫn yên lặng

Bỗng.....

- Băng, mày đừng trốn nữa. Chara.....cô ở đó phải không? Gặp tôi được không?!

Bỗng nhiên nó mở mắt, đôi mắt đỏ tươi mang theo tia lạnh lẽo.

Không..... không phải nó. Phải, là Chara!!

Chara bình tĩnh lên tiếng :

- cô....biết sự hiện diện của tôi?? Làm sao??

Nhỏ thờ dài, nhìn vào khuôn mặt mang nét cười nhưng trong con ngươi đỏ tươi ấy không hề có một tia gọn sóng. Chậm rãi lên tiếng

- tôi biết nhiều lắm. Đương nhiên là Băng kể là đa phần

Chara nhú mày

" Băng kể ư? "

- thế cô muốn gì?

+---+-----+++++-----(end)

Hình minh họa cho khuôn mặt của Chara (chị chả cá thật đáng sợ)

Bạn đang đọc truyện *Thiên Sứ Địa Ngục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 56: Bí Mật

Chương này dành cho bạn VyTrng609239 vì bạn ấy đã cmt đầu tiên. Ủi, hạnh phúc quá, các bạn đầu hóng truyện của au, và cảm ơn bạn hoangthienlam108 vì đã lên tường au hoi au -_-||

Vâng, chúc các bạn đọc vui

_____d_____ -_+d+d+_+_

Trong lúc này ngoài cửa phòng bệnh.

Hấn vẫn chưa đi, hấn để quên cái ví tiền của mình nên quay lại lấy, không ngờ lại phát hiện ra bí mật to lớn này.

" Chara?? Cô ta là ai? Khoan, nó tỉnh ư? Không đúng, không phải giọng của nó. Chuyện gì xảy ra trong đó vậy trời "

Hấn trầm ngâm, đứng dựa sát vào cửa, hấn không có ý định xông vào. Hấn còn muốn biết chuyện gì xảy ra với nó, nên chỉ im lặng lắng nghe

-----&-----&-----&-----

Nhỏ im lặng, trầm ngâm suy nghĩ. Chara vẫn nằm đó, không, phải là ngồi đó dựa lưng vào thành giường, khoanh tay lại, biểu cảm hờ hững.

Nhỏ đột nhiên lên tiếng :

- cô....um.Băng ồm không?

Chara đảo con ngươi đỏ chói của mình sang nhìn nhỏ, hỏi hột nói :

- rất ồm. Và đang chiếm chỗ của tôi

Bầu không khí lại rơi vào tình trạng im lặng, thấy nhỏ không nói gì Chara im lặng nhắm mắt lại

- Ê

Chara xuất hiện trong tâm trí nó. Nó ngược mặt lên nhìn Chara chăm chăm. Chara tiếp lời trước khi nó mở miệng :

- ở yên đây và nghe.cho.kĩ

Chara nhấn mạnh rồi biến mất, bỏ lại nó với khuôn mặt ngu đến nỗi không thể ngu được hơn nữa

Nhỏ lúng túng, không biết nói gì. Bình thường nhỏ nói nhiều lắm mà, chuyện gì hay với ai nhỏ cũng có thể tám xuyên lục địa. Nhưng khi đối diện với Chara, nhỏ cảm thấy hơi lạnh toát ra từ người cô ta, cảm giác.....

Y như lúc nó đang là Nữ Hoàng, cái lạnh lẽo thấu xương, hơi thở của thần chết. Điều đó khiến nhỏ khó chịu, và....áp lực

Bỗng một tiếng nói không tí cảm xúc vang lên, kéo nhỏ khỏi những dòng suy nghĩ ngổn ngang

- ê, Mi. Tôi có nhiều điều cần hỏi cô lắm

Nhỏ : ???!!!

Nó : " chara, mày định làm gì? "

Chara phớt lờ lời nói của nó, nhìn chăm chăm vào nhỏ ánh mắt khó chịu hỏi thúc nhỏ lên tiếng trả lời :

- ah, được chứ. Cô muốn hỏi gì?

Chara không vòng vo tam quốc, vào thẳng vấn đề :

- cô thật sự xem nó là bạn?

Nhỏ ngu ngơ, hỏi ngược lại :

- nó?

Chara nhíu mày, tỏ ý khó chịu khi nhỏ không hiểu ý mình. Nhỏ vội vã trả lời :

- đương nhiên rồi. Còn phải hỏi

Chara tiếp tục chất vấn :

- thế....nếu một ngày nó phản bội cô?? Nếu như một ngày nào đó nó lấy cô làm con cò để điều khiển. Nếu như nó xem cô chỉ là một công cụ. Nếu như nó hại chết cô hay người cô thương. Nếu như nó không xem cô là bạn???

Nhỏ giật mình, lần đầu tiên đầu óc nhỏ trống rỗng khi phải trả lời một câu hỏi nào đó. Nó....không xem mình là bạn?

Hắn hoảng hốt, giọng nói....

Giọng nói này lạnh lẽo như Nữ Hoàng vậy. Nữ...Hoàng ư?

Chuyện gì thế này? Hắn không thể hiểu được. Chẳng lẽ não hắn dùng không đủ ư? Không thể nào

" Em ấy....hay là cô ta? Chara?? Khốn khiếp, rốt cuộc là gì chứ "

Chara không giục nhỏ trả lời, im lặng chờ đợi câu trả lời chính xác nhất khi nhỏ suy nghĩ kĩ lưỡng.

"- mày đang làm gì đó? Tại sao mày lại làm vậy "

Chara nhắm mắt, dùng tâm trí để trả lời nó

- mày sẽ thấy

Đột nhiên một giọng nói vang lên

- điều này còn phải hỏi. Quá rõ rồi còn gì

Chara nhướn chân mày thanh tú lên, ra hiệu nhỏ tiếp tục. Nhỏ cười tươi tinh nghịch :

- nếu nó làm vậy, tôi không giận hay oán trách nó. Nó làm vậy là có lý do riêng. Tôi biết, cô sẽ nghĩ là " bộ cô là thánh mẫu chắc ". Tôi trả lời luôn. Tôi không và sẽ không bao giờ làm thánh mẫu đối với những loại người như vậy. Nhưng, nếu là nó tôi sẵn lòng để nó lợi dụng. Vì....

Nhỏ hít một hơi, ánh mắt mang theo ý buồn, Chara vẫn không lên tiếng, lắng nghe nhỏ nói :

- tôi là bạn nó. Bạn thì sao? Đã là bạn thì phải hiểu người kia. Sẽ dùng cái đầu để suy luận, chứ không dùng con mắt hay lỗ tai để kết luận. Tôi dám khẳng định tôi khá hiểu nó, không phải kiểu hiểu hoàn toàn nhưng tôi vẫn biết nó muốn gì và cần gì. Nó làm gì cũng đều có lý do nhất định cả, chứ không phải khơi khơi mà làm.

Chara nhắm mắt, gạt đầu sau những gì nhột giãi thích, nhỏ cúi đầu, hai ngón tay chọt chọt vào nhau :

- và quan trọng nhất....

Nhỏ ngược mặt lên, ánh mắt kiên định, giọng nói chắc chắn, khuôn mặt mang theo ý cười rõ ràng :

- trên thế giới này không có nếu như. Nhưng nếu nó xảy ra tôi vẫn sẵn lòng tha thứ cho nó và cố gắng hết sức để chuyện đó không bao giờ có thể xảy ra

Chara mở mắt, nhìn thẳng vào cặp mắt màu xanh nước biển lấp lánh :

- tốt. Tôi rất mong cô nói được, thì sẽ làm được. Xin phép, cô đợi một lát.

Nhỏ ngu ngơ gạt đầu, ngồi im lặng chờ đợi. Chara nhắm mắt, quay lại tâm trí nó, cắt giọng mỉa mai

- sao? Nghe được chứ? Rõ ràng chứ? Bài thuyết trình cũng hay đúng không?

Nó không nói gì, khuôn mặt cuối gầm xuống, Chara tiến lại gần, hung hăng nâng mặt nó lên.

Từng giọt từng giọt nước mắt lăn dài trên khuôn mặt xinh đẹp ấy, nó khóc.....nó ghét bản thân mình....nó ghét cái cảm giác yếu đuối, không làm được gì....và nó hận bản thân nó vì đã không hiểu tâm trạng của những người quan tâm lo lắng cho nó.

Chara buông phát nó rất, đánh một phát thật mạnh vào gáy nó.

Trước mắt nó bỗng nhiên nhoè đi, cả thân người như mất điểm tựa từ từ đổ xuống

- cha...ra....

Chara bế nó lên giường, nhẹ nhàng đặt nó xuống, rồi thì thầm bên tai nó :

- chuyện này không cần mày xuất hiện. Yên tâm đi

Một lát sau, nhỏ ngo nguẩy ngồi không yên. Chara vẫn nhắm mắt, nhỏ định lay cô ta nhưng đột nhiên Chara mở bừng đôi mắt đỏ như máu, dọa cho nhỏ một phen rớt tim.

Chara cười, nụ cười không mang ý cười, giọng nói lạnh lẽo vang lên :

- sao? Anh không có gì muốn hỏi à? Tôi thấy anh cũng bất an lắm rồi đó. Tôi nói đúng không, Phạm Thanh Phong_ Thủ lĩnh bang Demon

----- _____(end)

Chương 57: Tò Mò À? Nội Tâm Đen Tối Của Nhỏ

À chương này tặng bạn VyTrng609239, chúc bạn mau khỏi bệnh nhé.

Chúc đọc giả đọc vui

_ _ _ ++ _ - + _ - + _ + _ + _ +

Hắn hoảng hốt, ánh mắt ngơ vờ nhìn chăm chăm vào cánh cửa đóng im lìm trước mặt.

"Sao cô ta biết mình ở đây? Mình còn không lên tiếng cơ mà?"

Chara cười khúc khích, giọng nói trầm ấm nhưng lại mang con gió thu lạnh lẽo :

- hihi, anh không vào ư? Không có gì để hỏi à?

Nhỏ hoảng loạn, cái gì?!! Phong nghe thấy ư? Băng bảo không được tiết lộ cơ mà. Nhỏ hạ giọng, nghiêng răng cảnh báo Chara :

- shhh, cô làm gì vậy Chara? Im lặng

Chara lườm nhỏ, ánh mắt đỏ tươi cảnh báo nhỏ, cơ thể nhỏ phản ứng còn nhanh hơn bộ não, tự động im miệng, ngồi ngay ngắn như thể đang thăm bệnh. Nhỏ rủa thầm một tiếng trong đầu :

"- mẹ nó, khí chất này....y chang Băng luôn. Không....phải nói là Nữ Hoàng mới đúng. Khôn khiếp "

Chara mất kiên nhẫn, giọng nói u ám hơn kèm theo vài tia hồi thúc :

- có hỏi không? Không thì đi đi, còn nếu như có điều muốn hỏi, thì vào lẹ. Mẹ nó, bà đây đeo rãnh cả ngày đâu

Chara nghĩ thầm trong lòng

"Mẹ nó, phải nhanh lên kéo con Băng tỉnh là tiêu tan hết kế hoạch "

Phong nghiêng răng, vài giọt mồ hôi chảy dọc theo gò má sinh động khiến hắn thêm phần lồi cuồn. Chần chờ một lúc lâu, hắn đẩy cửa bước vào

-----&&&&-----

Chara cười híp mắt, nụ cười vô hại của cô luôn thường trực trên môi nhìn hắn. Hắn nhướn mày, nội tâm đầy câu hỏi, bỗng một giọng nói non nớt đánh thức hắn khỏi suy nghĩ ấy :

- " sao em lại nói chuyện như thế? Chara là ai? Cô ta đâu? Em đang nói gì vậy Băng? ". Anh đang nghĩ như vậy, đúng không?

Hắn sững sốt, ánh mắt quét qua người nó một lúc

Chớp mắt

Không đúng, là em ấy nói ư? Không phải, chắc tại hắn chớp mắt không đúng cách

(Chớp mắt cũng phải có cách à? - _ -)

Nhắm mắt lần nữa, rồi lại mở ra. Hắn vẫn thấy nó nở nụ cười rạng rỡ, nếu là người bình thường thì thấy nụ cười ấy vô cùng đẹp. Nhưng với hắn, lẫn lộn trong thế giới ngầm mà còn không nhìn ra nụ cười ấy thì thật là một sỉ nhục lớn đối với bang hạng hai như hắn.

Chara nhướn đôi mày thanh tú lên, nhìn về mặt ngu ngốc của Phong. Hắn điều chỉnh lại hơi thở rồi thốt ra một câu :

- cô là....không em ấy bị đa nhân cách. Đúng không?

Chara tỏ vẻ sững sốt :

- òa, anh cũng có não phét nhì. Đúng. Còn gì không?

#Chara muốn ăn đập, làm sao để cô ta bớt gọi đòn, online đợi đọc giả cmt

Hắn nghiêng răng nghiêng lợi, cổ tỏ vẻ bình tĩnh hỏi tiếp :

- cô là Chara?

Chara gật đầu, hắn định nói tiếp thì lời nói của Chara khiến hắn muốn cầm cái ghế mà nhỏ đang ngồi không suy nghĩ mà phang tới :

- biết danh xưng của ta, người còn không mau hành lễ?

Hắn tiếp tục nhin vì hắn còn rất nhiều điều cần hỏi cô ta, nhỏ ngồi bên cô gắng hết sức làm mờ bản thân đi

"- lạy trời đừng thấy, đừng thấy tao ở đây "

Hắn khẽ đảo ánh mắt sang nhỏ, cả người nhỏ như có điện chạy ngang qua.

Tê tái vô cùng

"- Huhuhu, chết rồi. Lần này tiêu thật rồi. Ba má, con yêu người, ông bà cố tổ con tới đây, mấy người đợi

con đó...bla bla bla...."

Nội tâm nhỏ vô cùng đau khổ, nước mắt trong lòng thi nhau rơi, tôi chỉ muốn chết thôi. Bỗng ánh mắt hắn rời đi, nhìn trực diện vào Chara mà đánh giá. Nhỏ thầm mừng, gào thét trong thâm tâm, nhỏ không ngừng lời mười tám vị tổ tông nhà Chara ra mà chửi

Đội đã, Chara là Băng mà. Ôi mẹ ời, tội lỗi tội lỗi, ông trời xin tha cho con, con không có ý đó. Con chỉ muốn mắng cái con ác quỷ không tim mà thôi, không phải Băng đâu. Con còn trẻ lắm, con chưa "đề" anh Bảo cơ mà, đừng cho con chết

Vâng, Mi Mi nhà ta đang gào đầu tranh và gào thét trong lòng, không may mắn tâm tới hai con người đang "liếc mắt đưa tình" trước mặt.

Hắn nhìn từ trên xuống, rồi lại từ dưới lên, như thể muốn lột sạch quần áo Chara mà kiểm tra 360°. Chara lắc đầu, thờ dãi định mở miệng nói thì hắn lên tiếng trước :

- tôi không bận tâm chuyện cô xuất hiện hay em ấy đa nhân cách. Chuyện tôi đề ý là Nữ.Hoàng.Là.à?

Chara nhún vai hờ hững :

- thì là vậy đó

Hắn nhíu mày, khó chịu :

- ý cô là sao?

Chara cười khúc khích, giọng nói âm u :

- ý trên mặt chữ. Tự hiểu

Bỗng hắn nổi điên lên, đập mạnh lên bàn khiến cho cái bình hoa trên đó nảy lên một chút, chứng tỏ uy lực nó mạnh cỡ nào. Khuôn mặt hắn bức bối, hốc mắt đầy tơ máu đỏ tươi khiến hắn vô cùng đáng sợ.

Đi kèm hành động bạo lực ấy, hắn quát vào mặt Chara :

- ý cô là sao? Mẹ nó, đừng đùa với tôi. Em ấy là Nữ Hoàng-người đã chém giết những đối tượng muốn đoạt ngôi ư? Người điều hành các kho hàng quan trọng, người mà thẳng tay hạ sát những thủ lĩnh bang phản đồ? Đừng kể chuyện cười cho tôi nghe, nói thật!!!

Hắn gằn từng chữ một, giọng nói vô cùng lạnh lẽo. Chara không bức hay sợ hãi, chỉ một biểu cảm đó là bình tĩnh, mặt cô ấy không một tia gọi sóng khiến cả người hắn vô cùng khó chịu.

Bỗng Chara cười, đầu tiên là nhếch mép, sau đó toét miệng ra mà cười, vẻ mặt ấy.....

Một chữ hình dung thôi

Đáng sợ

Ác mộng

Cả người hấn chợt run dữ dội, hấn nhủu mày túm chặt cánh tay run lắc không yên phận

" Cái quái gì vậy? Minh.....đang run rẩy ư? Thật nhảm nhí "

Chara mở miệng, từng chữ từng chữ đều khiến hấn lạnh toát mồ hôi. Nhỏ ngồi kế bên chỉ biết im lặng gục đầu, giả vờ mình là không khí

&-----&-----&----(end)----&-----&-

Hình minh họa nụ cười chị Chara ấy - _ -

(Ảnh minh họa thôi nhé =>)

Bạn đang đọc truyện *Thiên Sư Địa Ngục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 58: Cãi Lộn

Chương này dành tặng bạn Tran_Yukki. Chúc các bạn đọc vui vẻ

Có góp ý xin mấy bạn cmt để au biết mà sửa. Cảm ơn

- _ - _ - _ + + + + + - - _ _ d

Chara ngồi dậy túm cổ áo hấn lôi xuống, khuôn mặt vẫn giữ nụ cười nhưng lại mang tới người đối diện cảm giác kinh dị. Thanh âm Chara vô cùng trầm, y như tiếng nói của những con quỷ tới đòi mạng :

- nghe cho rõ đây thẳng cờ hó, những gì tao nói là sự thật. Còn việc mày tin hay không đéo liên quan tới tao. Nay tao hứng nên mới ra gặp mày, mày nên có cái vinh dự đó đi. Ở đó lớn tiếng với tao. Nên nhớ, mày chả là cái thá gì với tao cả!!!

Nói xong Chara hất hấn ra, hấn loạn choạng ngã ngồi xuống đất, khuôn mặt tái xanh.

Lần đầu tiên trong đời, hấn bị một đứa con gái mắng, còn bảo hấn không bằng cô ta. Đây chính là sự sỉ nhục to lớn nhất trong đời hấn, hơn nữa cô gái ấy lại mang khuôn mặt của người hấn yêu.

Cả người hấn run rẩy, hấn cắn chặt môi dưới mình cố gắng hết sức điều chỉnh lại tâm trạng. Nhỏ vô cùng ngạc nhiên khi thấy hấn cư xử như vậy, đây thần kinh nhỏ căng thẳng vô cùng như thể sợi dây mỏng manh ấy có thể đứt bất cứ lúc nào.

Mồ hôi thi nhau đổ xuống trên hai gương mặt xinh đẹp và điển trai. Họ đều cùng nhau ngước mắt lên nhìn con người trước mắt,

Lạnh lùng

Vô cảm

Tàn nhẫn

Và những ý nghĩ đáng sợ ẩn giấu dưới cái mặt nạ nụ cười vô hại ấy, cả hấn và nhỏ đều cảm thấy da đầu tê rần, bầu không khí trở nên quỷ mị vô cùng.

Hấn nuốt nước bọt, cố làm tròn tru cổ họng khô khan của hấn, giọng nói lung cùng phát ra :

- cô...cô...được. Tôi còn...muốn hỏi tiếp

Chara cười mím, gật đầu tỏ ý hấn nói tiếp. Hấn đứng dậy, phui phui bộ đồ cho thẳng thắn lại, khuôn mặt lần biểu cảm dần trở lại bình thường, hấn tiếp tục :

- thế....

Chara nhướn mày, chờ đợi

- em ấy...vẫn ổn chứ?

Biết bao nhiêu câu hỏi xoay vòng vòng trong đầu hấn vậy mà cuối cùng hấn cũng chỉ có thể được như thế mà thôi.

- à, về việc đó. Đừng lo, cô ta ổn. Vẫn đang ngủ

Chara vui vẻ trả lời hắn, đương nhiên cô ta không thể nói cho hắn biết việc cô ta đánh ngất Băng trong tâm trí.

Đó nói ra nghe còn điên rồ hơn nữa, liệu hắn có tin? Mà ai bận tâm chứ Chara thì không. Không ai có thể khiến Chara động tâm hay chú ý tới.

Thế nhưng...chỉ riêng Băng, là Chara vô cùng...phải nói sao nhỉ., bận tâm tới ư? Có thể. Dù sao thì Chara và nó cũng là một mà thôi, cô ta không lo cho cơ thể nó thì còn lo cho ai nữa.

Cô, anh và cậu đứng trò chuyện ở dưới khu vực ăn uống của bệnh viện

Cô đột nhiên lên tiếng :

- ừ, thằng Phong bốc hơi rồi??

Anh với cậu tới bây giờ mới để ý, ngó trái rồi lại ngó sang phải. Cậu gãi gãi đầu :

- em nói anh mới để ý nha

Bây giờ anh mới lên tiếng :

- hình như thằng Phong nó quên cái bóp, nên nó quay lại lấy....

Cô chen ngang lời nói của anh :

- vãi, lấy bóp gì mà lâu vậy. Đến tao trang điểm cũng không lâu như vậy

Giọng nói cao vút của cô vang vọng, anh cũng gật đầu đồng ý, tiếp lời :

- ừ, mày nói đúng

Nói rồi anh đề nghị :

- để tao đi kêu nó

Dứt lời, anh sai bước nhanh về phía hành lang phòng bệnh, cô nhanh nhẩu túm cậu kéo theo :

- ừ, đợi với. Tao cũng đi nữa. Ở đây ồn quá, khó chịu lắm

Cậu bị cô kéo đi sên sệch, cũng không phản kháng vì vốn đã quen rồi. Nhưng đâu ai biết giờ này trong đầu cậu có một vài suy nghĩ :

" Không biết có mòn đế giày không nữa. Hay là mua thêm vài chiếc kéo hông rồi đeo có mà thay. Nhưng giày mình cũng nhiều rồi..."

Đó, đơn giản như thế đó. Thế mà cậu lại bày ra vẻ mặt vô cùng nghiêm túc và trầm ngâm, anh thấy thế hỏi :

- nghĩ gì vậy? Công ty xảy ra chuyện à?

Cậu lắc đầu, thông thả đáp :

- không, đang nghĩ liệu em ấy có kéo đến mòn giày hay không thôi

Anh cạn lời, còn cô thì tức giận xù hết lông lên :

- gì chứ. Thành ra lỗi của em? Hừ

Mãi một lúc sau cả bọn mới tới được trước cửa phòng của nó. Đang định bước vài thì bên trong truyền ra tiếng cãi nhau lớn

----- vài phút trước đó

Hắn kéo ghế ra, ngồi xuống, cảm xúc trên mặt dần dần nhạt dần rồi biến mất hẳn. Vì hắn biết người trước mặt không phải nó thì mặc gì phải cười cho cô ta xem.

Chara vẫn còn đang nghịch vài sợi tóc vương trên mặt mình không hỏi thúc hắn nói chuyện, riêng nhỏ thì vẫn giữ vững trạng thái " tôi là người vô hình, không ai thấy được tôi cả "

Bỗng hắn hạ giọng, lạnh lùng nói :

Cậu hoang mang suy nghĩ :

" Vậy....Nữ Hoàng là...."

Cô cũng sửng sốt, rửa thềm một tiếng trong lòng, lẩm bầm :

- shit, cô ta còn biết cả sự kiện vụ Thanh Hải nữa. Cô ta là ai? Ái kỳ ư? Nhưng...cô ta làm sao biết được Nữ Hoàng là...

Anh không chờ được nữa, tung cả ra

" Rầm "

Cánh cửa được mở tung ra, hấn và nhỏ kẻ cả Chara cũng hướng mắt về phía cánh cửa. Khuôn mặt anh tràn đầy tức tối, cô và cậu cũng bước vào cùng về mặt đầy hoang mang.

Chara nở nụ cười tươi, nhưng ý cười lại không hề có, cô ta nhẹ nhàng lên tiếng :

- chà, Hàn Gia Bảo _anh trai của Hàn Tuyết Băng. Phó thủ lĩnh của bang Demon đứng thứ hai bảng xếp hạng thế giới ngầm. Hân hạnh

Anh trở mặt ra, nhìn chằm chằm vào Chara :

- em....em nói gì vậy? Hân hạnh là sao? Anh là anh trai em mà?

Chara khúc khích cười, cả hơi thở đều tràn ra hàn khí bao phủ khắp căn phòng :

- haha, anh còn N.G.U hơn hấn nữa

Vừa nói cô ta vừa chỉ vào hấn đang cúi gầm mặt, khuôn mặt cũng bực bội không kém. Lúc này cậu mới lên tiếng thốt lên :

- Không lẽ....

Cô cũng hét lên, ngắt lời cậu :

- nó bị đa nhân cách????!!!

Anh với cậu quay lại nhìn cô chằm chằm, cô khó hiểu nhìn lại, gãi gãi đầu hỏi :

- u-um...sao thế?

Khuôn mặt anh khó hiểu hỏi cô với giọng nói không tương được :

- mày không biết?

Cô lắc lắc đầu, giọng nói buồn bã :

- không....nó giấu kĩ lắm. Nó...ít khi chia sẻ lắm.

Chara búng búng ngón tay để tập trung sự chú ý của những con người đang hoang mang và ngốc nghếch trước mặt. Khi thấy tất cả đều tập trung ánh mắt lên người cô ta, Chara mới một lần nữa nở nụ cười đáng sợ :

- đông đủ rồi nhỉ? Được thôi, làm lại lần nữa nào. Greeting, I'm Chara.

Nhỏ và hấn ngó chỗ khác, khuôn mặt trầm ngâm. Anh, cô và cậu giật mình

" Cha...ra...?? "

Lúc này anh mới tức tối hét lên :

- em tôi đâu? Cô làm gì nó rồi?!!!!

Chara liếc khinh bỉ anh, từ tốn trả lời :

- tôi làm gì nó? Nó là tôi, tôi là nó. Hại nó cũng như hại tôi thôi. Hời ngu cũng hời

Anh không bận tâm Chara mắng mình ngu, hỏi dồn :

- thế em ấy đâu?

Hấn lên tiếng chặn đi câu trả lời của Chara :

- em ấy không sao. Chỉ ngủ thôi.

Anh khó hiểu

" Ngủ?? "

Hắn tiếp tục bổ sung câu nói :

- trong tâm trí cô ta

Lúc này anh thờ phào nhẹ nhõm, cậu với cô vẫn im lặng. Chara lờ mờ hắn, giọng nói như đùa giỡn nhưng lại không nghe ra một tia cảm xúc nào cả :

- rude!!

Hắn liếc xéo cô ta, tỏ vẻ không quan tâm tới lời bình luận của cô ta. Thấy những con người ấy vẫn còn chưa hiểu rõ tình hình hiện tại thì Chara lên tiếng :

- please, have a sit. It's story time.

Anh, cậu cô cùng kéo ghế ngồi một cách máy móc, vô thức khi nghe Chara nói. Anh hỏi lại :

- cô,...nói được tiếng anh ư???

Ánh mắt khinh bỉ của Chara phóng về phía anh, vẫn tiếp tục xài tiếng anh mà trả lời :

- hey, how can i don't know english?? you're so stupid.

Anh nghiêng răng kiềm chế cơn giận, cậu lên tiếng hoà giải :

- thế kể chuyện gì??

Lúc này Chara mới ' à ' lên một tiếng, từ tốn ngồi xếp bằng trên giường bệnh rồi nói :

- yeah, about that, the story i'm going to tell you is a story about a little girl

Cả bọn chăm chú nhìn Chara, ngó mặt. Anh thắc mắc :

- cô bé ư?

Chara liếc anh, trầm giọng :

- hey, who's talking right now?

Anh nghiêng răng trèo trẹo, cô hấp tấp :

- được rồi. Kệ nó. Cô tiếp tục đi

Chara gật đầu, hắng giọng :

- e hèm, OK, i'll continue. One upon a time, there was a little girl, no the little beautiful girl. She lived very happy with her family and her friend.

Bỗng cô hét lên một tiếng :

- á

Chara như rụng mảy, khó chịu vì câu chuyện mình kể bị ngắt lẩn nữa. Anh, hắn, cậu khó hiểu nhìn cô, cô lay lay nhỏ :

- ê

Nhỏ nhìn cô, sắc mặt không được tốt cho lắm. Cô lấp bắp hỏi :

- có phải....

Nhỏ gật gù đầu, không lên tiếng. Lúc sau, cô cũng cúi gằm mặt không lên tiếng luôn. Hắn thắc mắc vô cùng, hắt mặt hỏi cô :

- có phải gì?

Cô lắc đầu, âm thanh buồn bã :

(Chà, cô bé đó "đáng lẽ ra" phải có một cái kết hạnh phúc. Nhưng...)

Chara ngưng giọng, rồi giọng cô ta trở nên âm u như kể một câu chuyện ma :

- her's nightmares began to appear. HER'S WORST NIGHTMARE.

(Con ác mộng của cô ấy xuất hiện. Con ác mộng tồi tệ nhất)

Anh, hẳn cậu đều không rét mà run, còn cô và nhỏ thì vẫn cúi gằm mặt, cắn chặt môi dưới. Cô có đàm phán với Chara :

- Cha...chara...hay là..đừng...kể nữa. Làm ơn!!

Chara nhú mày, giọng nói khó chịu :

- mắc gì? Cô sợ? Nếu muốn một happily ever after, thì để tôi kể. Đó là điều tốt. Cô hiểu ý của tôi, đừng bắt tôi nhắc lại.

Nhỏ nắm vai cô, khẽ lắc lắc đầu, cô đành thở dài im lặng. Hẳn, anh và cậu đều thấy đoạn đối thoại của họ vô cùng kì lạ, có rất nhiều điều khiến họ tò mò.

Anh muốn lên tiếng thắc mắc nhưng hẳn nắm vai anh lại, anh quay lại nhìn hẳn, hẳn lắc đầu khuôn mặt buồn rầu tỏ ý đừng hỏi

Chara tiếp tục hào hứng kể :

- One day, She made friends with a new friend. They plays and sings together. But one day, the boy disappeared. Well, maybe he not completely gone. Before that, he asked her out, the little girl agreed

(Một ngày nọ, cô bé làm bạn với một người bạn mới. Nhưng một ngày, cậu bé đó biến mất. À Thì, cậu bé không hẳn là hoàn toàn biến mất. Trước đó, cậu nhóc hỏi cô bé đi chơi. Cô bé nhỏ đồng ý)

Hẳn nhú mày, khoan đã....

Cô bé....

Vui đùa ca hát???

Hẳn lên tiếng cắt ngang câu chuyện của Chara :

- họ vui chơi trên cánh đồng hoa mao lương vàng, đúng không?

Chara cười chúc mừng, nhưng nụ cười ấy lại không có ý cười :

- oh, anh có vẻ khôn nhĩ? Not bad for an idiot like you

(Không tệ đối với một kẻ ngốc như anh)

Hẳn nghiêng răng trèo trẹo, cố kiềm chế cảm giác đánh người lại, giọng nói vắn vẹo :

-....cô... kể tiếp đi

Chara gật đầu, tiếp tục câu chuyện :

- As the idiot said, they were playing in the flower field.

(Như tên ngu đó nói, họ chơi đùa trên cánh đồng hoa)

Cả bọn nhin cười, len lén nhìn biểu cảm của hẳn. Đúng như mọi người nghĩ, mặt hẳn đen xì luôn. Rồi họ tiếp tục lắng nghe Chara

-And as I just said, The boy led her to go play, they play extremely fun. Suddenly, a car rushed over, that boy....

(Và như tôi đã nói, cậu bé dẫn cô nhóc đi chơi, bọn họ chơi đùa cực kì vui. Đột nhiên, một chiếc xe tải lao tới, cậu bé đó.....)

Đột nhiên giọng nói Chara biến mất, cô ta ngắt đi, ngã nhào xuống khỏi giường bệnh. Hẳn sợ hãi vô cùng, đưa tay đón lấy cô ta, ai ai cũng lo lắng, nhưng khi đặt cô ta ngay ngắn rồi xem xét thì họ mới biết cô ta chỉ ngủ mà thôi

- kì lạ vậy?

Cậu gãi gãi đầu khó hiểu, hẳn, anh, cô và nhỏ cùng nhau nhú mày. Bỗng nhỏ lên tiếng :

- không lẽ....

Cô gât đầu chắc chắn câu trả lời phân nửa của nhỏ :

- ừ, nó tỉnh rồi. Vậy nên Chara mới đột nhiên bất tỉnh

Cả bọn đồng thời đưa mắt nhìn người con gái xinh đẹp yên bình nằm trước mắt, đâu ai ngờ cô gái ấy năm phút trước y chang quỷ địa ngục đòi mạng.

---- trong lúc đó

Trong đầu họ

Chara rủa thầm một tiếng :

- shit... almost there....just a little more...

(Chết tiết... sắp được rồi....chỉ một chút nữa thôi...)

Chara tiến lại gần chiếc giường trước mặt cô ta, người con gái nằm trên giường nhìn y chang như cô ta đang khờ cừ động

Đôi mắt mê hoặc đóng kín cùng hàng lông mi thanh tú khẽ nhẹ nhàng run như thể cô gái ấy ngủ rất lâu rồi. Rồi người con gái ấy mở mắt, đôi mắt xám khói nhìn chăm chăm vào Chara

- chara??

Chara đáp lại :

- ừ.

Nó mơ màng hỏi :

- chuyện gì vậy?

Chara không nói không rằng, dùng sức mạnh mình ép buộc nó tỉnh dậy. Thực ra Chara có thể ép buộc nó tỉnh, nhưng cô ta không làm thế, vì cô ta có kế hoạch riêng...

Một lát sau khi Chara " đi ", cả bọn đều cảm thấy nhẹ nhõm, anh với hấn thì đang trông nó, còn cô với nhỏ thì kéo nhau lại một góc bàn chuyện, cậu thì ngồi đọc sách trên chiếc sofa nhỏ

Bỗng người con gái mở mắt, việc đầu tiên nó làm là chớp chớp đôi mắt quấy rầy ấy, nhìn trân trân vào chiếc trần bệnh viện

Hấn ngược đôi mắt lên, thấy " cô ta " tỉnh, hấn lạnh lùng lên tiếng :

- tỉnh? Kê tiếp chứ?

Nó nhíu mày khó hiểu, trong lòng đầy câu hỏi

" Sao anh ấy lạnh nhạt thế? Chara đã làm gì à? Mình ngất trong bao lâu rồi thế??? Còn nữa kể chuyện gì? "

Nó ngơ ngác nhìn vô cùng ngốc, khẽ mở miệng :

- vâng?

Hấn ngạc nhiên

" Cô ta vừa 'vâng' ư? "

Rồi hấn cúi gằm lại, nhìn kĩ vào khuôn mặt trắng nõn ấy,

Đôi mắt xám khói

Huh? Khoan,... mắt cô ta màu đỏ mà. Hấn lên tiếng hỏi dò :

- băng?

Nó khó hiểu, nghiêng nhẹ đầu :

- sao thế?

Hắn vô cùng vui mừng, lao tới ôm nó, rồi hôn lấy hôn để vào chiếc má phúng phính ấy. Việc làm đột ngột đó khiến cho nó đỏ mặt, nó nhanh chóng đẩy cầm hắn ra, lắp bắp :

- khoan,...gì thế? Thả em ra...

Anh cũng vui mừng vì cái đứa đáng ghét kia biến mất và cô em gái đáng yêu của mình xuất hiện, anh cũng nhào tới ôm lấy nó. Nó bây giờ bị ôm bởi hai người đàn ông, khiến nó vô cùng hoang mang

- khoa...khoan đã, xảy ra chuyện gì à? B-bỏ em ra đã. Hai...hai người

Cô với nhỏ nghe giọng của nó cũng nhào tới, nước mắt lưng chừng túi thân ôm nó khóc, thành ra giờ đây nó bị bốn con người ôm chặt đến nỗi không thở được. Chỉ có cậu là còn bình tĩnh, miệng nở nụ cười, nhẹ nhàng xoa đầu nói :

- heh., Mừng mày tỉnh lại

-+----&+&+&_d+(+&___-

Bạn đang đọc truyện *Thiên Sư Địa Ngục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 61: Buffet Thẳng Tiến

Chương này tặng cho bạn VyTrng609239. Chân thành cảm ơn các bạn đã ủng hộ mình.

À các bạn nhớ nhắc mình cập nhật chương mới nha, mình dễ quên lắm. Cứ qua 6,7 ngày thì nhắc mình. Yêu các bạn đọc giả

#####

- ummmmm, ngon quá

Nó ngậm cái thìa trong miệng, khuôn mặt thích thú không ngừng kêu lên. Cô và nhỏ cũng đầu kém, ăn không ngừng nghỉ, còn bọn con trai thì đứng cạnh bên thưởng thức vang đó, sẵn tiện trông đảm " heo " đang tung hoành. Ăn nhiều như thế.....

Không sợ bị đau bụng à?

Chắc mấy bạn thắc mắc chuyện gì xảy ra đúng không

Vậy thì quay lại hai ngày trước đó nha

Sau khi nó tỉnh lại, nó vẫn còn mơ hồ vì cư xử của mọi người có hơi kì lạ.

Hắn thì cứ nhìn chăm chăm nó, nó nghiêng đầu thắc mắc :

- mặt em dính gì à?

Hắn lắc lắc đầu, cúi xuống tiếp tục gọt quả táo thành hình con thỏ, chậm chạp trả lời :

- không gì đâu, em cứ nằm đi. Táo sắp xong rồi

Nó khó hiểu, nằm im trên giường. Bỗng nó cảm nhận được ánh mắt, quay đầu lại thì thấy anh cũng nhìn nó, nó khó chịu :

- anh nhìn gì? Mặt em có gì à?

Anh cũng lắc đầu, cười ha ha vài tiếng :

- đâu có, em nghỉ ngơi đi. Anh đi mua nước cho em

Thắc mắc càng ngày càng lớn trong lòng nó

" Chara, cậu làm gì họ vậy? "

"- tớ làm được gì? "_Chara đáp lại ngay tức khắc (mẹ : chị không thẹn lòng à Chara?. Chara : không, mắc gì?. Mẹ : . . .)

Nó nghỉ hoặc, cầm chiếc điện thoại đen tuyền của mình lên mà chơi game Honkai Impact 3.

Cô, nhỏ và cậu thì bàn bạc một vài chuyện ở góc đằng xa, đôi Khi lâu lâu cô và nhỏ quay lại lén lút nhìn nó.

Con khó chịu của nó đạt tới cực đỉnh, nó đập mạnh chiếc điện thoại xuống giường và hét lên :

- đkm tụi bây, rốt cuộc thì chuyện gì đã xảy ra? Mẹ kiếp cứ nhìn tao hoài, mặt tao cha sinh mẹ đẻ mà tụi bây cứ nhìn mòn hết mẹ còn gì

Cô và nhỏ vội vàng " bay lại " vỗ vỗ lưng nó an ủi, cô biện hộ :

- rồi, tụi tao xin lỗi. Chỉ là tụi tao nhớ mày thôi. Mày cũng " ngủ " hơi lâu chứ bộ

Nó ngất ngang lời của cô :

- bót nhảm đi, chơi với mày bao nhiêu năm chẳng lẽ tao không biết là mày đang nói dối

Cô cứng họng, giả vờ lờn nó :

- nói dối con khi gì, mày làm trái tim bé nhỏ của tao tan nát

Nó đem mặt, lộ vẻ khinh bỉ :

- gớm quá, gì mà trái tim bé nhỏ

Thấy nó phân tâm, nhỏ hòa theo :

- ày, mày nói vậy không sợ tao cũng " vỡ " tim mà chết à?

Nhỏ nhấn mạnh từ ' vỡ ' nha, nó càng khinh bỉ hơn, hừ mũi :

- xàm vãi, ai tin được chứ tao thì...

" Ợt ợt "

Cả gian phòng rơi vào im lặng, nó nhắm mắt nằm vật ra giường, than vãn chả thờ :

- ahhhh, đói quá. Thèm ăn gà rán, thèm ăn udo, thèm ăn kem tuyết, thèm....

Nó chưa dứt câu thì . . .

" Ợt ợt "

" Ợt ợt "

Nhỏ với cô theo phản xạ mà nhìn xuống bụng mình, rồi cả ba đều đồng loạt nhìn sang hai người đàn ông ' trẻ ' đang bàn công việc

Nhận được ánh nhìn của hai người con gái mình yêu cùng một con " lợn béo ", cả hai nghiêng đầu sang khó hiểu. Bất ngờ gặp được sáu con mắt long lanh, to tròn nhìn vô cùng đáng thương. Cơ mặt hai người đều giật, hấn hỏi :

- sao thế?

Cả ba bày ra vẻ mặt đau khổ, " thét " ầm cả lên :

- ĐÓI!!!!

Khuôn mặt hấn vốn dĩ đã đen giờ càng đen hơn nữa, còn cậu thì cố gắng nhịn cười

- phì..

Hấn quay phắt qua lờm cậu, nhận được cái nhìn đầy " sự yêu thương " của hấn khiến cậu xém tí sặc nước miếng mà chết, vội hắng giọng

- khụ khụ...

" Cách "

Đúng lúc đó, anh mua một vài lon nước vào, gặp cảnh tượng kì dị này, nhướn mày thắc mắc :

- chuyện gì thế??

Thế là cả ba đứa con gái quay phắt về phía anh mà hét :

- ĐÓI CHỨ CÒN GỈ NỮA!!!!

Anh trầm tư, rồi suy nghĩ một lúc, sau đó đảo tầm mắt sang hấn, nhướn mày nhẹ. Hấn bực bội nghiêng răng thốt từng chữ khó khăn :

- không, mẹ nó. Đừng nhìn tao. Tao biết mày đang nghĩ gì

Anh nhúu nhẹ mày, trao đổi bằng ánh mắt với hấn

' thật ư? Thế thì làm đi '

Hấn nghiêng răng ken két :

- con khi, mày muốn tao sạt nghiệp sớm à? Mơ đề!!!

Anh đành thờ dài tờ về thất vọng, sau đó móc điện thoại ra, ngoắc ngoắc em gái mình

Thấy anh gọi nó mon men lại gần :

- sao vậy hai?

Hấn nhúu mày nghĩ hoặc, tên đó....định làm gì vậy

Anh chậm rãi thốt từng chữ một :

- cho em xem hình của thằng Phong lúc trước nà

Mặt hấn tái mét, mồ hôi tuôn như tắm. Nhanh như cắt hấn phóng tới chỗ anh, giật cái điện thoại quăng cái vèo ra khỏi cửa sổ

Anh chạy theo, la ó :

- a ừ, cục cưng của tao. Mày. Làm. Cái. Đéo. Gì. Thế??? Huhuhu, con cưng của bố.

Hấn thở phào nhẹ nhõm, vuốt vuốt ngực như thể thoát một kiếp nạn, nhưng sau khi anh nói xong một câu thì tâm trạng hấn như thể rớt xuống địa ngục

- kệ vậy. Tao còn cả chục cái, không thì mua cái mới, giàu mà. Mày nghĩ tao chỉ có lưu mỗi cái đó thôi sao, tao còn sao chép vào máy tính, điện thoại dự phòng....

Bỗng hấn hét lên ngắt lời anh :

- đồ mờ, tao làm. Fack mày!!!

Nhỏ, cô, và nó ngu ngơ chả hiểu còn khi khô gì cả. Nhưng sau khi hấn cắn răng ra nói một câu thì cả lũ đếch thèm care nữa

- tao dẫn bọn mày đi ăn

Cô, nhỏ, nó :

- yeaahhhhhh!!!!

-----trở lại hiện tại

Nên, mọi chuyện là vậy đó. Cả lũ " lợn " đang càn quét cái nhà hàng buffê đó.

Chỉ thấy đáng thương cho Phong, sản nghiệp của hấn đang dần cạn kiệt, hấn đau lòng úp mặt vào một cây cột mà khóc thầm

----- (end)

Bạn đang đọc truyện *Thiên Sứ Địa Ngục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 62: Bí Mật Lớp Học

chương này tặng cho bạn VyTrng609239. Chúc các bạn đọc truyện vui, và nếu có ý kiến gì xin hãy cmt bên dưới.

Yêu các bạn

_____ - - + _ - - + + _

Sau gần hai tuần liền nghỉ học, cả bọn quyết định quay lại trường tiếp tục việc " học " của mình.

" Xoạch "

Cánh cửa lớp được kéo mạnh sang một bên, tất cả ánh nhìn từ các học sinh trong lớp đổ dồn về người tạo ra âm thanh ấy.

- yo yo, mọi người khoẻ không?

Nhỏ nhí nhảnh hét lên, lao thẳng vào phòng. Cả bọn sững sốt nhìn chăm chăm, sau đó anh bước vào, nói tiếp là cô, sau đó là cậu, cuối cùng cả cặp đôi nó và hấn cũng bước vào.

Nó cúi đầu chọt chọt ngón tay vào nhau, nói lí nhí :

- u-um...xin lỗi, Mi và tao xảy ra....một tí chuyện cho nên bọn tao....

Nó chưa dứt câu thì cả lớp ủa tới chỗ nhỏ, ôm nhỏ rồi túm nó ôm luôn. Nó và nhỏ bị kẹp giữa một tập thể lớp nhìn vô cùng đáng thương. Nó khó khăn lên tiếng :

- k-khoan đã, tụi bây đợi tí coi, làm...gì mà mừng dữ vậy??

Cả bọn con gái trong lớp nước mắt, nước mũi tèm lem thì nhau nói :

- tao tưởng bọn bây nghỉ luôn chứ

- đi mà không nói tiếng nào

- lớp mình xuống dốc quá trời luôn. Cả ba nữ hoàng siêu quậy của lớp đều nghỉ hết, kể cả bộ ba King cũng nghỉ làm lớp lo phát sốt luôn

- tụi tao qua nhà mày nhấn chuông mà không có ai ra mở cửa, toàn nghe lũ " thú cưng " nhà mày rống không à

Còn bọn nam sinh thì túm vai, quàng cổ cậu cùng anh mắng chửi nhau :

- đù má, tụi bây xảy ra chuyện mà đéo nói với lớp

- đúng đó, sủa một tiếng là bọn tao có mặt à

- ày, vậy là không nể mặt anh em gì rồi

- đ-đúng đó, chúng...chúng ta là một lớp mà

Ôm hôn nhỏ và nó thắm thiết xong, lũ con gái kéo sang mắng hấn và anh :

- No1 và No2, hai King có trách nhiệm to lớn mà lại không báo cho lớp_tội nặng

- đúng đó, hai người phải nói cho tụi tôi với chứ.

- CHÚNG TA LÀ BẠN CÙNG LỚP MÀ KINGGG!!!!!!

Hấn với anh bật lố tai lại mà vẫn còn lúng búng, bỗng lớp Phó học tập lên tiếng :

- m-mà hai người... bị sao vậy??

Nhỏ nhí nhảnh trả lời, nói như thể chả có gì to tát, còn nó thì không kịp ngăn nhỏ lại vì nhỏ nói mất tiêu rồi :

- à, có gì đâu, tao bị đụng xe còn con Băng thì bị lên con sóc nhẹ

- CÁI GIIIIII????!!!!

Lần này thì cả lớp đồng thanh hét, vang vọng khắp cả hành lang lớp học. Cô, nó, anh, cậu cùng hấn thì đen mặt, lắc đầu ngao ngán. Nhỏ nghiêng đầu tỏ ra thắc mắc :

- sao thế??

Lớp trưởng xông tới, nắm áo nhỏ lắc lư lắc để, hét to :

- mày còn nói là sao thế ư??? " sao thế " Ừ????!!! Nào mày đâu rồi?? Mày bị đụng xe đó, LÀ ĐỤNG XE ĐÓ CON ĐIÊN. MÀY BỊ ĐỤNG ĐẾN HU NÀO LUÔN RỒI À?

Nhỏ mặt ngây thơ hỏi lại :

- ừ, đụng xe. Sao vậy??

Cả lớp chìm vào bầu không khí im lặng, còn nhỏ thì vẫn ngơ ngác như cũ.

Hai phút sau, cả bọn mặc kệ nhỏ, bay thẳng qua nó, hỏi dồn dập :

- kệ con đó đi, xảy ra chuyện mà đâu nó cũng tung tung theo rồi. Còn mày thì sao lại bị sốc vậy?

Nó áp úng không biết nói làm sao :

- t-tao.....um...

Con lớp trưởng nhú mồm, thúc giục :

- mày không phải lo. Thật ra từ lúc đầu lớp chúng mình đeo bình thường rồi

Nó sừng sốt, hỏi lại :

- không bình thường ư?

Sao nó lại không biết nhỉ? Là do nó sơ suất ư?

Con lớp trưởng gật đầu, tiếp tục nói :

- tất cả bọn tao đều là thủ lĩnh hoặc phó thủ lĩnh của một băng nhóm nhỏ

- HẢ????!!!

Lần này là tới lượt nhóm bọn nó hét, lớp trưởng suyt một tiếng, nháy mắt với tên lớp phó học tập. Như hiểu ý, cậu ta nhanh chóng chạy lên bục giảng, mò mẫn thứ gì đó phía dưới bàn giáo viên

" Cách "

Một tiếng động lạ vang lên, cửa lớp tự động đóng lại, tất cả các cửa sổ đều tự buông màn xuống, nó sừng sốt không phải nói là bất ngờ.

Lớp trưởng tiếp tục giải thích cho nó nghe :

- đừng lo, bây giờ lớp học hoàn toàn cách âm rồi

Anh chậm rãi lên tiếng :

- ý mày....không bình thường là sao?

Nhỏ chen ngang vào :

- không lẽ....

Lớp trưởng gật đầu khẳng định :

- ừ. Như mày nghĩ đó

Rồi cả đám nhìn tất cả lũ bạn xung quanh, họ đều mỉm cười thân thiện. Sau đó lũ con gái thì đưa tay xuống dưới váy mà rút ra vài cây súng ngắn, thậm chí cả dao và súng bắn tỉa, còn bọn con trai thì rút sau lưng ra vài cây đoản gươm và vài cây súng tự chế đã được cách tân

Lớp trưởng cùng lớp phó cũng đồng thời rút ra một cây kiếm và cây súng bắn tia.

Được rồi lần này cả đám bọn nó đều bị sốc hoàn toàn rồi. Nó lắp bắp lên tiếng :

- không đúng...nếu bọn mày đều trong một bang nào đó thì...

Câu sau nó ngưng vì câu sau nó định nói là " thân tao là nữ hoàng sao lại không biết "

Tên lớp phó giải thích :

- Hân, mày biết bang Demon không?

Cô gật đầu :

- biết chứ. Bang hùng mạnh thứ 2 sau nhóm nữ hoàng và các cận vệ

Lớp phó gật đầu, tiết tục :

- trong bang có một vài người bí ẩn chưa từng xuất hiện, họ chỉ nhận nhiệm vụ một mình hoặc làm vào thời gian rất khuya thôi. Đó là bọn tao đó.

Lần này anh, hân và cậu bất ngờ. Cô quay đầu lại nhìn cậu, cậu gật đầu nhẹ khẳng định là tên đó nói thật

Đúng là bang hân có một nhóm người không bao giờ xuất hiện nhưng tần suất và tác phong làm việc rất tốt, nên hân không xử phạt họ dù họ vì phạm điều lệ thứ ba trong bộ luật lệ của hân ." bắt buộc phải có mặt khi họp bang "

----- (end)

Bạn đang đọc truyện *Thiên Sư Địa Ngục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 63: Làm Quen

Nhóm người đó chỉ họp bang thông qua một cái màn hình vi tính tối đen mà thôi, vô cùng bí ẩn

Trong lúc mê mẩn suy nghĩ, tên lớp phó quay sang hân cúi đầu chào :

- lần đầu gặp mặt, anh Ken. Em là một thành viên trong nhóm người ấy

Hình hơi sững người trong vài giây sau đó lạnh nhạt lên tiếng :

- bí ẩn nhỉ?

Tên đó gãi gãi đầu, cười gượng :

- ha..ha...gọi em là Moon trong Red Moon. Gọi vậy cho ngắn

Bỗng nhỏ hét lên, giọng nói có vẻ bất ngờ pha lẫn hứng thú :

- Red Moon?? Tay thiện xạ tốt nhất chỉ sau Nữ Hoàng và đội cận vệ ư? Không ai có thể vượt qua hân ta được. Mày ư??!!

Moon ngưng ngừng, lúng túng lên tiếng :

- t-thiện xạ...gi chứ. C-chỉ là...ư-urm..tập nhiều thôi. Tao..tao vẫn còn nhiều điều học hỏi chị Rose lắm

Nhỏ sờ sờ mũi ngưng ngừng. Lúc này con lớp trưởng cũng chậm rãi lên tiếng :

- được rồi. tao cũng giới thiệu, tao là Black Knight cũng là thành viên trong nhóm bí ẩn ấy

Nó mở to mắt, cố tiếp thu những thông tin to lớn này, đây là sự việc ngoài tầm kiểm soát của nó, nó không hề biết vụ này, và nó CỰC KÌ không thích những việc không diễn ra theo ý nó muốn hoặc diễn ra theo những gì nó dự tính.

Cô chen ngang :

- Black Knight...? tay độc được điên loạn??

Con lớp trưởng ngược ngược, khó xử :

- gì mà điên loạn chứ. Họ đồn bậy đó

Bỗng Moon lăm bằm trong miệng :

- không điên mới lạ

Knight rít lên :

- nói gì???!!!

Cô nhướn mày, nhìn cô bé trước mặt. Bốn mắt với cặp mắt kính to và dày như đất chai, tóc hai chùm, khuôn mặt tròn, thân hình hơi mảnh khảnh, vẻ mặt không tin quay sang hỏi Moon :

- cô ta??? điên?? thật ư???

Moon thờ dài, rồi bỗng giật phăng chiếc mắt kiếng ra kèm theo tiếng hét của Knight :

- k-khoan, đừng!!!

Khi chiếc mắt kính vừa được lấy khỏi cặp mắt to tròn ấy, Knight bỗng cúi gầm mặt, cô khó hiểu nhìn Moon, nhưng chỉ nghe lại tiếng nói lí nhí của cậu ta :

- xem đi

Cả đám đều chờ xem việc gì sẽ xảy ra. Đột nhiên Knight cười khúc khích nhỏ nhẹ :

- hi hi hi

Rồi tiếng chờ bất ngờ to dần mang theo vài cảm xúc kì lạ :

- ha ha

- hahahahahahaha!!!

Cả đám đều rợn người, Knight đột ngột ngược mặt lên, vẻ mặt u ám như người thiếu ngủ nhiều năm, đôi mắt đen láy vô hồn quét một lượt qua tụi nó, nụ cười rạng rỡ đôi khi chỉ là một cái nhếch mép.

Cả đám đều bất ngờ trước sự thay đổi của Knight, chưa kịp lên tiếng thì cô ta chờ khúc khích trêu đùa :

- a ..., Đồng đủ thế? đến gặp tôi à?? HAHAAAAHA.

Vừa cười Knight vừa móc ra một đồng thuốc các kiểu, từ hình dáng đến màu sắc lẫn kích thước. Rồi cô ta hỏi với vẻ mặt say đắm :

- muốn thuốc của ta ư??? HAHAAAAHA, được thôi. Ta....

Knight chưa kịp dứt câu thì Moon đã đeo chiếc dây cui lên lại, lúc đó cả đám chẳng ai dám thờ mạnh, riêng Băng thì thấy thấy khá thú vị, nó suy nghĩ :

- wao, cô ta còn " điên loạn " hơn cậu nữa kìa, Chara

"- hừ, cứ để cô ta như vậy. Chưa ai từng đánh bại tôi _Chara- con ác quỷ từ trong sâu thẳm tâm hồn. Con ác quỷ xuất hiện khi bạn gọi tên nó. Nhớ không? "

- haha, phải rồi. Cậu là nhất

Knight chớp chớp đôi mắt một lát sau đó phồng má quay sang mắng Moon :

- uầy, mày làm vậy chi vậy??? họ sợ tao thì sao??

Moon thờ dài, chỉ vào đám tụi nó :

- mày xem coi, đứa nào sợ??

Knight quay lại quan sát vẻ mặt của bọn nó, bất ngờ thay khuôn mặt ai nấy cũng hiện lên vẻ thích thú, Knight ngại ngùng gãi gãi đầu lúng túng :

- um..tao là phó bang...à không phó nhóm Darker. Còn Moon là trưởng nhóm. Tất cả lũ còn lại cũng là thành viên. Có một đội chuyên về dao gồm hai người, một đội chuyên về boom mini hoặc cái tạo lại đồ nghề gồm bốn đứa, và một đội chuyên về chiến lược...u-um...họ hơi yếu nhưng vẫn đủ để tự vệ được.

Cả bọn sau lưng Knight đồng thanh cười :

- hân hạnh gặp mặt Ken lão đại

Mí mắt hấn giật giật, chán nản nhưng ít ra điều khiển nhóm người nhỏ nhưng có tài này vẫn tốt hơn. Hấn gật đầu nhẹ :

- ừ

Thực ra từ này tới giờ nhỏ ngo nguậy không yên rồi. Chịu hết nổi nhỏ hét lên :

- ahhh, tao cũng muốn gió....uumm..

Nó nhanh chóng bịt miệng nhỏ lại, nhưng buồn thay cả đám kia đều nghe tiếng hét của nhĩ, đồng loạt quay lại nhìn

- muốn gì? _Knight thắc mắc cùng nghi hoặc

Nó cười giả lả :

- ha ha...không gì đâu

Knight lườm nó, lên giọng chất vấn :

- gì? Giấu bọn tao? Người trong cuộc cả mà

Nó khó xử, vội nói "đội tao tì" rồi kéo cô vội nhỏ ra một góc lớp xì xào to nhỏ với nhau, bỏ lại một đám ngu không thể tả.

Nhỏ vùng vớ chả vấy, cứ um um mà không nói gì được. Nó vội bỏ tay ra, nhỏ như được ân xá vội vội vàng vàng hít lấy hít để, rồi quay sang hét nó :

- MÀY LÀM CÁI KHỈ GÌ VẬY??!

Nó sụyt một tiếng, nhỏ mới nhỏ nhẹ lại xì xầm :

- sao thế? Tiết lộ cho tụi nó biết đi

Nó thở dài :

- làm như dễ lắm vậy?

Cô và nhỏ đồng thời suy nghĩ :

" Khó ẹ gì, kêu con mụ Chara ra mà nói "

Nhỏ đưa ý kiến :

- thế...Chara thì sao?

Nó tròn mắt, còn Chara thì hào hứng trong đầu

"- đúng đó, cho tao ra. Tao sẽ dẫn mặt từng đứa "

----- (end)

Bạn đang đọc truyện *Thiên Sứ Địa Ngục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 64: Note

Cho ad hỏi là có bạn nào là fan Undertale giống ad không??

Tại ad vừa mới thử viết một Quyền fanfic, vài chỗ có đôi chút giống với fanfic của bạn artis. Đây là Link của bạn ấy

Ai là fan undertale xin hãy ủng hộ bạn ấy giúp mình

Đây là link tới trang bạn đó : theskeletongames.tumblr.com và link tới trang truyện của bạn ấy : [s://archiveofourown.org/works/8700787/chapters/19948357](https://archiveofourown.org/works/8700787/chapters/19948357).

Cảm ơn các bạn đã dành thời gian đọc chương này, và chân thành cảm ơn những bạn đã ủng hộ mình

Bạn đang đọc truyện *Thiên Sứ Địa Ngục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 65: Chính Thức Ra Mắt

Chương này tặng cho bạn honghoanhong. Cảm ơn các bạn đã ủng hộ. Chúc các bạn đọc vui

Nó phản bác ngay lập tức :

- không được

Nhỏ thắc mắc :

- tại sao?

Nó đen mặt hỏi lại nhỏ :

- mày nghĩ là tại sao?

Cô, nhỏ cùng nó đồng thời đều tưởng tượng, viễn cảnh Chara xuất hiện rồi thảm họa sau đó. Tất cả không hẹn mà đồng thời đều rùng mình. Nhỏ đồng ý :

- có lẽ mày nói đúng

Còn riêng Chara thì vẫn gào hét trong đầu nó

"- đủ, cho tao ra, lâu rồi tao chưa ra. Cho ra coi "

Nó thảm máng trong đầu :

- thôi đi

Nó định nói điều gì đó với cô, nhưng đột nhiên giọng nói cùng thanh âm trở nên khác lạ.

- xì, bộ mày nghĩ tao không ra được chắc

Nhỏ và cô bất ngờ :

- Chara??!!

Đôi mắt nó ánh đỏ lên một tí rồi biến lại thành màu xám khói, nó lắc lắc nhẹ đầu, nhú mày

"- cho ra coi. Tao đùa thôi. Tao không giành quyền kiểm soát mày đâu"

- Chara, như vậy là không được. Mày hiểu tính tao, mày làm vậy....

"- ờ ờ, tao biết. Xì, phiền phức "

Nó suy nghĩ một lát,

Có lẽ cho cô ta ra cũng không sao, nhưng..

"- mày đừng đừng lo, nó chả ảnh hưởng gì tới kế hoạch của mày đâu "

Chara trầm suy nghĩ " hoặc kế hoạch của tao "

Nó gật đầu :

- được rồi, có bọn họ hỗ trợ có thể ta sẽ thành công

Cả đám nhìn ba đứa xì xầm to nhỏ với nhau, mắt tròn mắt dẹp đầy thắc mắc, đột nhiên bọn nó quay lại tiến về đám bọn họ

Nó nhìn cả bọn, rồi hít một hơi sâu, rồi chậm rãi nói :

- được rồi. Tao xin giới thiệu....

Đột nhiên không khí trầm xuống, ai ai cũng cảm nhận được khí thế từ ba đứa bọn nó, đặc biệt là nó.

Cả đám đều e ngại, ngay cả Ken lão đại còn không có khí thế bức người như vậy.

Giọng nói nó trở nên lạnh lẽo, vô cảm :

- hân hạnh, Ta_Nữ Hoàng của thế giới ngầm

Cả đám bọn họ sốc, đương nhiên trừ bọn hắn (bị Chara dọa cho đau tim thì còn con khi gì mà sốc nữa)

Bỗng giọng nói nó trở nên khác thường, pha lẫn một tí sự khinh bỉ :

- greetings! Các người không biết cách chào hỏi Nữ Hoàng à?

Vừa nói nó vừa móc từ trong túi xách nhỏ luôn mang bên người ra một cục sắt nhỏ, chậm rãi ấn nút, nguyên một cây lưỡi hái to lớn xuất hiện. Nó,...không Chara vác lên vai quét ánh mắt xuống tụi còn lại

Cô với nhỏ cúi đầu xuống hành lễ :

- My dear sweet Queen, chúng tôi hân hạnh đón tiếp ngài

(Nữ hoàng ngọt ngào, yêu dấu của chúng tôi)

Ngoài miệng thì nói vậy nhưng, cô với nhỏ cực kì không thích, vì họ đang cúi đầu trước ác quỷ Chara

Thấy nhỏ và cô cúi đầu, quỳ một chân hành lễ, anh, hắn, cậu cũng quỳ theo. Tất cả lão đại đều quỳ chả lẽ lũ nhóc như bọn họ không hành lễ

- Hân Hạnh Được Gặp Ngài, Nữ Hoàng!!

Chara cười tươi, vẫn là nụ cười mà cô ta vẫn hay cười, khúc khích nói :

- haha! lâu rồi không xuất hiện dưới hình dạng này

Bọn họ đều nghĩ là Nữ hoàng chỉ xuất hiện ở lễ họp bang hằng tháng mà thôi chứ chưa từng xuất hiện dưới thân phận thật sự, nhưng riêng bọn hắn thì rất hiểu nó nói gì. Ý tứ rất rõ ràng

Chara đã biến mất từ cái lần kể chuyện giữa chừng, dọa cho cả lũ một phen đau tim.

"- lâu con khỉ, mày mới dọa bố cách đây hai, ba tuần à, bố khinh nhá "

Cô, nhỏ, hắn, anh lẫn cậu đều có chung suy nghĩ như vậy. Chara hất tay :

- đủ rồi!

Cả bọn đứng lên, lúc đó cô mới cúi người chào hỏi :

- hân hạnh, SnowFake_cận vệ của nữ hoàng.

Vừa dứt câu, Knight nhào tới nắm chặt tay cô, đôi mắt to tròn đầy mê loạn ẩn sau cặp kính dày cộm ấy, phần khích hét :

- ahhh... ôi mẹ ơi, thần tượng của con. Phù thủy độc được, đời này con chết cũng không nuốt tiếc

Cô bó tay. Sau khi cô giới thiệu xong, nhỏ liền lên tiếng :

- xin chào, Blood Rose_cận vệ của nữ hoàng.

Giây phút mà Moon vừa nghe đến chữ Rose, hai mắt liền sáng bừng lên, phóng thẳng tới chỗ nhỏ, giọng run run, hào hứng :

- c-chị...rose?

Nhỏ nghiêng đầu, cười mỉm đáp lại :

- là tôi, vấn đề gì?

Moon che miệng, phấn khích :

- ah!! Thật sự là chị ư?

Nhỏ lại gật đầu thay cho câu trả lời, Moon kích động, ôm chân nhỏ :

- chị đại, hãy nhận em làm đồ đệ. Xin chị đó

Nhỏ bất ngờ, chưa kịp lên tiếng thì cả cơ thể đột nhiên nhẹ bẫng, quay đầu lại thì thấy anh đã bế từ lúc nào. Giọng anh trầm ngập sát khí cảnh báo :

- đừng đụng vạ.tôi!!

Moon rùng mình, vội vàng đứng thẳng dậy, tỏ vẻ nghiêm chỉnh. Nhỏ khẽ bật cười, vỗ nhẹ lên cánh tay anh :

- bỏ xuống nào

Anh ngoan ngoãn bỏ nhỏ xuống, chân vừa chạm đất nhỏ quay hẳn sang Moon lạnh giọng :

- tôi đồng ý nhận cậu

Moon vui mừng định mở miệng nói lời cảm ơn thì nhỏ cắt ngang :

- nhưng....

Nhỏ ngưng, Moon khó hiểu nhìn chằm chằm, rồi nhỏ chậm rãi nở nụ cười lạnh lẽo, đáng sợ :

- luyện tập khắc nghiệt lắm đó

Ánh mắt Moon vô cùng kiên cường, cậu ta gật đầu mạnh nói rõ :

- em không sợ, mong chị chỉ bảo

Chara ngáp ngắn ngáp dài chán nản, bỗng trong đầu cô ta xuất hiện một ý tưởng, Chara chậm rãi kéo mép môi lên cười nhạt.

"-Chara, cậu định bày trò gì nữa vậy? "

- cứ xem đi

Chara búng ngón tay, giành sự chú ý lên người mình, chậm rãi mở miệng :

- tao...có trò vui nà. Tụi bây tham gia không?

----- (end)

Bạn đang đọc truyện *Thiên Sát Địa Ngục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 66: Bệnh???

Dạo này ad bị áp lực cho nên cốt truyện có vẻ chuyển biến theo hướng xấu ha...ha...ha * cười gượng *. E hèm, dù sao thì cảm ơn các bạn đã ủng hộ ad. Chúc các bạn đọc vui

- tao có trò vui nà. Tụi bây tham gia không?

Cả đám đều nhìn nó, Knight thắc mắc :

- trò vui gì?

Cô lờm nó, à không là lờm Chara mới đúng. Cô chất vấn :

- mày định bày trò gì nữa vậy?

Chara khúc khích :

- hihi, đừng lo.

Nhỏ cũng nhưn mày nghi ngờ :

- khoan, hay là để hôm khác đi

Chara chặc lưỡi :

- tch, tch, tch. Thôi nào, tao sẽ an phận

Ý nói là " sẽ không có máu hay ai chết đâu "

Moon gờ tay ý kiến :

- thế...trò gì?

Chara đưa mắt về phía cậu ta, chậm rãi nói :

- à đó là....

Chara đang nói thì bỗng cô ta thấy vẻ mặt kì lạ của đám còn lại :

- khuôn mặt của tụi bây là sao vậy?

Nhỏ hốt hoảng, đưa tay che miệng, giọng run rẩy :

- mũi...mũi mày

Chara khó hiểu, đưa tay lên sờ mũi :

- mũi tao làm sao....

Nóng

Ấm

Sền sệt

MÁU??

- Ahhh...

Bọn người trong ban chiến lược hét lên, anh với hấn đang bàn chuyện gần đó nghe tiếng hét vội chạy sang

Đau...đầu quá

"- chara, mày sao vậy? "

- tại...sao...

Khung cảnh trước mắt chara nhoè đi, bên tai vang vọng tiếng kêu

- nữ hoàng

- băng!!!

- charaaaaa

Tiếng gọi cuối cùng là của nhỏ, chara chỉ kịp thấy những khuôn mặt lo lắng của những con người yếu đuối đó trước khi cô ta quay lại vào trong tâm trí của nó

Knight với Moon nghe nhỏ gọi thì thấy làm lạ.

" Chara là ai? "

Hắn nhanh chóng đỡ nó trước khi nó ngã thẳng xuống đất. Hắn vỗ nhẹ mặt nó, giọng nói lo lắng :

- băng, băng tỉnh lại đi.

Cô gấp gấp :

- mau. Bệnh viện

Moon dẹp cái thắc mắc đó sang một bên vội nhấn nút mở cửa. Anh mở đường còn hắn thì bế nó chạy đi. Cả bọn thấy vậy vội vàng đuổi theo

- chara. Mày bị sao vậy?

Chara ngồi bẹp trên đất, vò vò mái tóc ngắn của mình, bực bội :

- mẹ nó, sao tao biết

Chara thở hồng hộc

"- khốn khiến, lần nào cũng vậy cả. "

Nó bèn lại gần, ngồi cạnh cô ta, dựa vào người cô ta thì thầm :

- có lẽ thân thể tao có bệnh rồi

Rồi nở một nụ cười nhạt, khuôn mặt chara tối sầm lại

Bệnh ư? Thế còn kế hoạch của tao

Nó lại tiếp tục nói, mặc kệ chara có đáp hay không

- chara, nếu tao chết liệu mày có biến mất không? Hay mày có thể chiếm lấy thân xác tao?

Chara nghiêng răng :

- tao được sinh ra từ nỗi thù hận. Nỗi hận chính bản thân mày, hận những người đã hại cậu ta, hận cái xã hội bất công. Tao chính là nỗi thù hận. Mày chết thì sao tao còn?

Nó lại buông một tiếng cười nhạt nhẽo :

- haha, tao lại không nghĩ vậy....

Chara khó hiểu quay sang nhìn nó, khuôn mặt nó...

Tràn đầy sự tự ti, bi quan, pha lẫn thù hận

- vì thù hận có thể tồn tại trong con người....kể cả khi họ chết tâm. Nên nếu tao chết khả năng mày chiếm đoạt được cơ thể tao là 55%.

55% ư? Cũng khá cao đấy chứ

Không gian lại chìm vào im lặng

Lúc này tại bệnh viện

" Píp píp píp "

Nó đang nằm trên giường bệnh, lần này thì....nặng rồi đây

Xung quanh nó là một đám người. Moon kích động :

- knight, làm ơn hãy nói là mày có thuốc đi...

Knight bực bội lục lọi balo mình :

- tao cũng muốn nói là có lắm....nhưng...điều này chưa được tao dự đoán trước thì làm sao mà điều chế được

Lúc này nhỏ lên tiếng :

- thực ra về thành phần thuốc thì tao đã tìm hiểu trước đó rồi. Chỉ là...tao không chắc là bệnh của nó có tái phát lần nào nữa hay không. Tối nay tao với mày sẽ điều chế một ít

Knight gật đầu đồng ý....tất cả đều thờ phào nhẹ nhõm

" RẦM "

Một tiếng động lớn vang lên, cả bọn theo phản xạ mà quay đầu lại nhìn

Con người hấn bây giờ vô cùng u ám, giọng nói lạnh lẽo :

- tại sao...

Bức tường cạnh hấn nứt ra, vài mảnh gạch vụn rơi xuống, cả chỗ nứt đó đều đầm máu của hấn. Hấn bước từng bước lớn tới chỗ nhỏ, thô bạo nắm cổ áo nhỏ kéo lên :

- tại sao mày không nói cho bọn tao biết?

Anh thấy vậy mới nắm cổ áo hấn siết lại :

- bỏ cô ấy ra. Đó không phải là lỗi của cô ấy

Nhỏ hờ hững đáp :

- mày còn nhớ điều lệ một và hai của luật lệ Queen không?

Hấn đáp mà không cần suy nghĩ :

- luôn trung thành và hoàn toàn nghe lệnh của Queen. Không phản bội, hay làm trái ý Queen.

Nhỏ cười nhạt :

- tốt. Nhớ bài....Queen nói....

" Tao cấm tụi bây nói với họ về căn bệnh của tao. ĐÓ LÀ LỆNH CỦA QUEEN "

Nhỏ lặp lại y chang từng chữ một của nó, rồi hỏi hấn :

- lệnh queen...mày có thể làm trái?

Cả gian phòng trở nên nặng nề. Moon khó xử lên tiếng :

- ken...ken lão đại, buông cô ấy ra đi. Làm vậy....Killer...à nữ hoàng không vui đâu....

Nhỏ chế giễu :

- Moon nói đúng đó.

Hấn hậm hực buông nhỏ ra, anh cũng buông áo hấn ra. Tất cả đều chìm vào không khí căng thẳng, khó xử

Nó nằm dài ra nhìn lên khoảng đen sâu hun hút, Chara vẫn ngồi im đó, cần môi suy nghĩ

Kế hoạch có thể thành công không? Mẹ nó, tại sao bệnh lại tái phát chứ. Mình nhớ khi nó năm tuổi mình đã kiềm chế nó lại rồi mà....thế tại sao?

Nó lên tiếng :

- êh Chara, hình như...tao gặp trường hợp này một lần rồi phải không?

Chara vẫn giữ thái độ im lặng là kẻ sách, nó không bận tâm lắm :

- hình như lúc nhỏ tao cũng ngắt như thế này, rồi...tao gặp mây...mây vốn không phải do tao tạo ra, đúng không?

_____ (end)

Bạn đang đọc truyện *Thiên Sứ Địa Ngục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 67: Love - Hate, Two But In One

chuyện là thế này, một bạn tác giả của truyện ad theo dõi, đã gắn thẻ ad - _....vâng, không làm thì ad sẽ bị bạn ấy phạt.

@KawaiiWritings nếu thích bạn có thể theo dõi bạn ấy

thế nên ad làm chương này theo luật của tag ấy. kể 13 thứ về mình (haizz, khó khăn thật)

ok, ad sẽ dịch lại :

luật :

1. bạn phải up luật lên
2. bạn phải làm một cái danh sách về 13 thứ kể về bạn
3. bạn không được từ chối
4. bạn phải làm cái tag này trong vòng một tuần hoặc người gắn tag bạn sẽ phạt bạn (ấy, cái này phạt gì ad không biết, và không muốn thử đâu)
5. bạn không thể làm trong bình luận, phải là một trong những quyển sách của bạn
6. bạn phải đề xuất 15 người làm cái tag này (hahaha, phải vậy chứ)
7. chương này phải có một cái tên sáng tạo (chết chưa ==||)

rồi, đã xong phần luật. giờ tới 13 điều về ad

1. ad là người kém giao tiếp, ngại mở miệng
2. ad sống ở TPHCM
3. cực thích những thứ đáng yêu và mềm mại, lông lông. (mèo chẳng hạn..)
4. đam mê Undertale and Aus dẫn đến điên cuồng
5. hứng thú với ba thứ máu me bạo lực, nhưng không thích nó xảy ra ngoài đời thật
6. thiếu thốn lung tung, nhưng lại giàu ý tưởng
7. viết truyện là một sở thích, đồng thời xả stress luôn
8. thích nhiều thể loại, nhưng không thích ngược (vẫn đọc nhưng không thích), càng sùng càng tốt

9. oh, tiện thể ad là nữ nga * nháy mắt *

10. thích những thể loại nhạc sôi động hoặc nhẹ nhàng trầm lắng : nightcore, các thể loại liên quan đến undertale, nhạc có lời u ám một tí

11. vô cùng thích vẽ (dù không đẹp) và hát (dù không hay), đương nhiên cũng thích viết truyện nữa (dù nó nhảm và dở)

12. ad là con cả, ad có một thằng em, nhà ad rất nhiều mèo (khoảng 10 con) và một con cún

13. ad vẫn là học sinh

hoan hô, đó là 13 điều về ad, hơi nhảm nhí một tí. nhưng đành chịu thôi.

tag : (lưu

ý, ad nhân bừa chữ đấy nha. vô cùng xin lỗi * lè lưỡi *)

hoangthienlam108

VyTmg609239

ENDTrangEND

Tran_Yukki

kudo9x07

BinhThanh957

ParkChanyeo1342

HanaKaneki

AnhTh9069

Anh_K_K

monmonsociu

MinhTruong204

Syori2103

honghoanhhong

HaLnghnglmcllmDng

cảm ơn vì đã đọc ^^

Bạn đang đọc truyện *Thiên Sứ Địa Ngục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 68: Tâm Sự

Ngay lúc này biểu cảm của chara có sự thay đổi, nhưng chỉ trong giây lát nó lại trở về bình thường.

Nó nhìn chara, cười nhạt :

- chara.....mày là ai?

Không một tiếng động. Khuôn mặt chara bị bóng tối che khuất khiến nó không thể nào thấy được biểu cảm của cô ta. Nó gọi lại lần nữa :

- chara!!

Bỗng chara đứng phắt dậy, quay người đi vài bước rồi biến mất. Nó hoang mang :

- chara? Chara!! Mày đi đâu đó?

Nó cố gọi to, nhưng không ai lên tiếng cả.

Xung quanh đều tối đen.

Lạnh lẽo

Không bóng người

Những kí ức đó lại ùa về. Nó vội lia mắt tìm kiếm bóng hình chara, lăm bắm :

- không...không....không phải nữa chứ....

Bỗng nó cảm thấy đầu mình hơi nặng, ngẩng lên thì thấy chara nhúu mày, cúi trở đặt lên đỉnh đầu nó, nhìn nó. Mép môi mấp máy :

- mày thật yếu đuối

Nó cười gượng, đứng dậy ôm chầm lấy chara. Chara thở hắt, vỗ vỗ nhẹ lưng nó, nhưng vẫn không quên châm chọc :

- hah, có lẽ tao nên giết hết cái lũ đã làm mày trở nên yếu đuối như vậy

Nó nâng miệng lên cười mỉm, khoe mắt còn ướt :

- thôi đi, mày bớt giùm tao.

Cả hai chìm vào im lặng

Một lúc sau, nó túm chặt áo của Chara nói :

- tao không quan tâm mày là ai....tại sao mày lại xuất hiện....chỉ cần...mày đừng bỏ tao.

Nó ngưng một lát rồi nói tiếp :

- tao cần mày

Chara không đáp, để mặc nó nhàu cái áo len trở nên nhăn nhúm.

/-----/

Trong khi đó

Hắn ngồi im, nắm lấy bàn tay gầy gò của nó, thở hắt một hơi, lăm bắm một mình :

- haizz...băng, tại sao em lại không nói cho anh nghe?...

Bỗng một tiếng nói khinh bỉ vang lên :

- vì cô ta không tin tưởng người.

Hắn bất ngờ, ngẩng đầu dậy.

Đôi mắt đỏ tươi như máu chiếu thẳng lên người hắn. Hắn nhúu mày :

- Chara...

Như chợt nhận ra gì đó, hắn ngồi bật dậy túm hai vai Chara hỏi dồn :

- cô ấy đâu??

Chara nhìn hắn với ánh mắt nhìn mấy tên ngốc, nắm tay hắn, bóp mạnh

Hắn nhúu chặt đôi mày lại

Sao cô ta mạnh thế?

rồi một cách chậm rãi Chara hát bàn tay hấn đi một cách nhẹ nhàng nhưng đầy uy lực. Giây sau cô ta phúi phúi bờ vai như thể thứ gì đó dơ bẩn chạm vào, từ từ lên tiếng :

- nó vẫn ở trong đó. Sức khỏe không tốt.

Hắn nghiêng răng, cổ kiềm nén lại cảm giác tức tối trong lòng.

Hắn chậm chậm điều chỉnh lại hơi thở, nhìn thẳng vào đôi mắt sâu hút của chara :

- thế....em ấy bệnh gì? Bác sĩ chỉ nói là em ấy bị suy nhược cơ thể mà thôi.

Chara im lặng, hắn không hỏi thúc cô ta.

1'

2'

Đã 5' trôi qua, chara vẫn giữ im tư thế như thế, vẫn đôi mắt đỏ tươi nhìn thẳng về phía hắn.

Hắn e ngại mở lời

- này...

Chara khẽ chớp mắt, nếu cô ta không chớp mắt, ngực cô ta không phập phồng thì người khác nhìn vào sẽ nghĩ " đây chỉ là một con búp bê mà thôi "

Nhưng không, đây là một con người, dù là đang bệnh nhưng vẫn còn hơi thở.

Hắn lên tiếng một lần nữa :

- CHARA!!

Cô ta chậm rãi mở miệng :

- muốn biết?

Hắn khẽ nhướn nhẹ đôi mày lên thay cho câu trả lời, Chara nhếch mép cười khinh bỉ :

- tôi.không.nói

Hắn vừa nghe xong xém tí nữa hộc máu mà chết, cố gắng lắm mới không đánh cô ta.

Bỗng giọng nói của Chara lại vang lên :

- cô ta vẫn khỏe, nếu có thuốc của con Mi thì cô ta sẽ ổn thôi. Tất cả công thức và thành phần ấy là do tôi tìm hiểu và nghiên cứu

Lần đầu tiên hắn thấy cô ta nói nhiều như thế, hắn sững sờ trong giây lát rồi vội lên tiếng :

- nhưng tôi cần biết tên bệnh.

Chara chồm người dậy, túm cổ áo hắn, khiến hắn đổ nhào về phía cô ta

Khoảng cách rút ngắn, mặt đối mặt, hắn càng cảm thấy khí thế bức người của cô ta.

Đôi mày cô ta nhíu nhẹ lại, miệng vẫn giữ nguyên nụ cười đáng sợ ấy mà chậm rãi phun ra từng chữ một :

- đó là chuyện của người.

Dứt lời, chara hát mạnh hấn ra, hắn vẫn chưa hoàn hồn vẫn ngây người ra đó. Phút sau hắn mới chậm rãi xoa nhẹ cổ mình cùng suy nghĩ

" Má nó, cô ta mạnh thế? "

Hắn nhìn chara,

Cùng một thân thể, cùng một khuôn mặt của nó mà tại sao Chara lại mang tới cho hắn cảm giác ghét bỏ như vậy

Hắn hít sâu, từ tốn thở ra, hướng ánh mắt về phía cô ta :

- đó là chuyện của tôi. Chuyện của em ấy là chuyện của tôi.

Bống....

- HAHAAHAHAHA HAHAAHA!!!!

Một tràng cười đáng sợ phát ra, nhưng hấn không mấy vui....

Chara đặt tay lên trán cười như thể chuyện đó rất hài vậy. Đột nhiên cô ta im bật.

Miệng vẫn giữ nụ cười, nhưng sâu trong đôi mắt màu đỏ ấy, lại không hề có ý cười. Cô ta nhẹ nhàng lên tiếng :

- chuyện của nó...là chuyện của người? Gì thế? Kể chuyện cười cho tôi nghe à?

Hấn nhú mày, khó hiểu :

- chuyện cười? Nó chả có gì buồn cười cả. Với lại, tôi không thấy chuyện ấy chả có gì sai cả.

Chara khúc khích :

- heh, đương nhiên người không thể thấy được chỗ sai....vì bản thân người thấy nó không sai.

Hấn nghe xong càng khó hiểu hơn :

- cái.gì?

Chara chậm rãi đứng dậy, kéo theo thanh truyền dịch tới gần cửa sổ, ngắm nhìn khung cảnh đêm tối yên bình trong lành ấy.

Hấn nhìn theo tấm lưng cô ta

" Cô ta định làm gì thế? "

----- (end)

Bạn đang đọc truyện *Thiên Sứ Địa Ngục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 69: Trò Chuyện

Ôi, áp lực đè nặng lên con au này, là " mẹ ruột " của quyển truyện này, au quyết định sẽ thành " mẹ kế ", au mệt mỏi hay áp lực ra sao, thì các nhân vật chính cũng sẽ bị như vậy.

HAHAHAHAHA.

Khụ, khụ...dù sao thì, chúc các bạn đọc vui. À mém quên, chương này dành cho bạn ENDTrangEND

- _ + _ + _ + _ - - - + _ - d - _ + _ - - - -

Vài phút sau, cô ta quay phắt người lại, tựa lưng vào bộ cửa sổ :

- người thật N.G.U.

Hấn cúi đầu không đáp.

Mọi người nghĩ hấn không tức ư? Sai rồi, hấn vô cùng tức giận, nhưng....điều đó đôi khi cũng đúng

Chara nhếch mép nhìn hấn :

- sao? Người nghĩ người thật sự hiểu cô ta?

" Cô ta " mà Chara nhắc ở đây chính là nó_Băng. Hấn cứng đầu đáp lại :

- tôi không chắc là mình hiểu hết em ấy. Nhưng tôi cũng hiểu một phần nào đó.

Tiếng cười chế giễu thoát ra khỏi miệng cô ta :

- hah, nực cười. Suy nghĩ của người thật ngây thơ.

Hắn nhíu mày lại, im lặng. Chara tiếp tục :

- hiểu cô ta? Người chả hiểu gì cả.

Hắn cãi lại :

- tôi nắm rõ sở thích, thói quen,... mọi thứ về em ấy. Như vậy cũng có thể gọi là " hiểu đôi chút "

Chara chặc lưỡi :

- tch, tch, tch. Thật ngu ngốc, người hoàn toàn sai lầm rồi....

Hắn nhìn từng cử chỉ của cô ta. Chara cúi thấp người, miệng cười toe toét, hai tay dang ra, tư thế chào mời mọi người, cùng với hai con người đỏ chót mở to nhìn hắn :

- N.G.U.Ơ.I.C.H.Ả.H.I.Ê.U.G.Ì.V.Ê.C.Ô.T.A.C.Ả.

Rồi chara đứng thẳng người dậy, vẫy tay, giọng nói hờ hững :

- sao người có thể nghĩ là những thói quen, những sở thích hay gì đó tôi không quan tâm, lại là bản chất của cô ta.

Hắn mơ màng nhận ra gì đó :

- ý cô là....em ấy...

Chara chế giễu :

- hello, sao người không nghĩ là cô ta có thể diễn như một con người bình thường?

Hắn chống cằm suy tư :

- tại sao em ấy phải làm vậy?

Chara nhún vai :

- tôi không có nghĩa vụ nói cho người biết

Ngưng một lát chara tiếp tục :

- sao người không hỏi trực tiếp cô ta?

Hắn khó xử :

- tôi..

Chara cười khinh :

- sợ ư?

Hắn im lặng, sau đó phản bác :

- tôi không sợ,....chỉ lo là chuyện ấy sẽ khiến em ấy buồn thôi

Chara lắc đầu :

- đó là sợ đó tên ngu.

Hắn ngậm miệng lại. Chara tiếp tục tựa vào bệ cửa sổ, thân nhiên nói :

- chà chà, cô ta không tin tưởng bất kỳ ai là có lý do. Hah...thật nực cười

Hắn nhìn chara cười khinh bỉ, bỗng con người hắn to dần ra, hắn hoảng sợ hét lên :

- CÔ LÀM GÌ VẬY?

Từ lúc nào cô ta đã leo lên thành cửa sổ, xoay vài vòng. Nghe tiếng hân la toáng lên, Chara hướng ánh mắt về phía hân, đưa tay che miệng cười :

- aww, sao thế? Sợ tôi té?

Hân nghiêng răng nghiêng lợi, tiến lại gần cô ta :

- tôi không sợ cô, tôi sợ em ấy bị thương

Chara khúc khích :

- haha, em ấy cơ đấy. Tiếc thật....

Con mắt cô ta sáng lên :

- Tôi và Cô ta Là một~

Hân nghiêng răng, vội túm lấy cánh tay cô ta kéo vào lòng :

- xuống ngay. Bị thương thì sao?

Chara ngẩng đầu lên nhìn hân, miệng cứ cười :

- TÔI không thể bị thương được

Rồi vùng ra khỏi người hân, xoay mặt đối diện với khung cảnh tối đen ngoài kia

Hân đưa mắt nhìn vòng tay trống rỗng, rồi khẽ đưa mắt lên nhìn bóng dáng nhỏ nhắn ấy.

Chara cúi đầu nhìn xuống những tán cây nhỏ thấp dưới lầu, cô ta độc thoại trong đầu :

"- băng "

Nó đang ngồi trong tâm trí, chơi đùa với những con thú bằng bóng tối do nó tưởng tượng ra.

Đột nhiên bóng hình chara xuất hiện trước mặt nó, nó khó hiểu nhìn cô ta :

- sao thế chara?

Chara không nói gì, ngồi phịch xuống, cây dao màu đỏ tươi xuất hiện. Nó dõi mắt theo nhìn,

" Phập "

Cây dao đỏ ấy cắm thẳng xuống một con thỏ bóng đêm, nó nhướng mày khó hiểu hơn, nhìn con thỏ tan biến đi.

Khuôn mặt chara vô cùng đáng sợ, nó chồm lên ôm chầm lấy cô ta, khẽ an ủi :

- đừng bực nữa. Mọi chuyện sẽ ổn thôi. Tao biết mày lo,...nhưng...tức giận như vậy cũng không làm được gì đâu.

Nét mặt chara dần giãn ra, cô ta khẽ đưa tay lên ôm lại nó, hai tay siết chặt lưng nó. Giọng nói xem thường :

- ờ, biết rồi.

Chara đứng bất động như thể đã gần 10' rồi. Hân tiến lại gần thì thấy cô ta chống tay lên cằm, mắt nhắm hờ tựa như ngủ.

"- cô ta ngủ rồi à? "

Hân khẽ đưa tay lên vuốt những lọn tóc rối, đột nhiên tay hân bị nắm lại.

Chara nghiêng một bên nhìn hân, một con mắt đỏ tươi nhìn hân, giọng cảnh giác :

- làm gì?

Hắn giăng tay ra, khó chịu nói :

- vuốt lại tóc cho em

Chara nhắm mắt lại tiếp, hắn đứng cạnh cô ta, cảm nhận những cơn gió lạnh tạt vào mặt.

Khí trời sang thu vô cùng se lạnh, hắn với tay lấy chiếc áo khoác của mình trên móc khóa lên người cô ta.

Cô ta mở to mắt nhìn ra phía xa, vẫn không cử động nhưng khoé môi mấp máy :

- cô ta có vẻ thích những cơn vật quá nhỉ?

Hắn quay lại nhìn, khoé miệng nâng lên thành nụ cười nhẹ :

- ừ. Em ấy thích những thứ ấm áp, mềm mại.

Chara nhắm mắt lại nhớ lại cảnh tượng cô ta ôm con thỏ bông đêm ấy, nó vẫn nhìn cô ta làm, ánh mắt không cảm xúc,

Cô ta thật sự thích nó...

Nhưng lại không quan tâm đến việc sẽ xảy ra với con thỏ đó.

Tính cách của cô ta giống mình...nhưng...

Không...

Cô ta mới thật sự là con ác quỷ.

...đội lốt một thiên thần.

Băng...mày....hah, thật giống tao.

CHÚNG TA SẼ LÀ MỘT CẶP TUYỆT VỜI.

Không ai có thể ngăn cản được những việc ta sẽ làm

Hai ta là một.

Nhưng lại là vô địch

KHÔNG GÌ NGĂN ĐƯỢC HAI TA

----- (end)

Bạn đang đọc truyện *Thiên Sư Địa Ngục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 70: Em Chán

Rất xin lỗi, về cái bệnh và cái thành phần thuốc nhầm nhứ ấy là do con tác giả này bịa đấy. (Dừng tin). Dù sao thì, chúc các bạn đọc vui

_---+ _- _-đ- _- _-đ-đ-##+- _đ+d(_+ _đ

Sức khỏe của nó vẫn không tốt, cho nên nó bị ép buộc ở lại bệnh viện vài ngày, hoặc vài tuần hoặc ở đấy tới khi nó cảm thấy khỏe hơn.

Chara luôn xuất hiện, tần số cô ta xuất hiện ngày một nhiều. Hôm nay nó phải ở viện một mình, lũ kia phải đi học mặc dù họ không mấy đồng tình.

Nó ngồi yên trên giường bệnh, nét mặt đã hồng hào mấy phần. Nó nhìn chăm chú vào một chiếc đồng hồ kì lạ.

Lâu lâu y tá sẽ kiểm tra nó, hoặc là đưa bánh kẹo, đồ ăn vặt rồi đi ngay, họ không dám làm phiền nó.

+-----+-----+-----+-----

Ngay tại lúc này, trong lớp học

Knight cùng nhỏ trầm ngâm ngồi nhìn một tờ giấy nhìn có vẻ cũ kĩ. Moon thấy vậy, lại gần xem thử

" Thành phần :

- máu thỏ

- cỏ diệp thảo

- nhân sâm

. "

Moon ngu ngơ nhìn tờ giấy, cậu ta khẽ khều Knight hỏi :

- mày xem cái khi gì mà tao chả hiểu gì cả.

Trên bàn học đã có vô số chai lọ, bát gỗ cùng cây gậy nhỏ để nghiền nát thuốc, nhìn vô cùng đáng sợ

Nhỏ cắn móng tay, khó hiểu nhìn thành phần trong đó :

- Knight, chúng ta có cần máu thật không?

Knight cầm tờ giấy lên, cẩn thận xem xét :

- tao nghĩ là có.... không phải là mày đã từng làm rồi à?

Nhỏ ngã người ra sau dựa vào thành ghế thờ dài :

- đúng là đã từng...nhưng...khi ấy....chủ nhân của tờ giấy này làm.

Tao chỉ ở bên lấy đồ và pha chế thôi..

Knight khó hiểu :

- thế sao không nhờ người đó làm?

Nhỏ nhú mày, cười mỉm :

- chuyện đó....phức tạp lắm

Moon nhìn hai người bọn họ nói chuyện với nhau, hoàn toàn không xem mình tồn tại. Cậu ta tức giận hét lên :

- này, chú ý tao tí coi

Knight xoay nửa người lại nhìn, nhướn mày hỏi :

- mày nói gì? này giờ tao không có nghe

Moon : ==|||

" Xoạc "

Cánh cửa đột nhiên bị mở ra, bóng dáng hần bước vào. sắc mặt hần cực kì kém, lúc nào cũng âm u, hậm hực.

Thế nhưng sau lưng hần còn một cái đầu nữa, nhỏ thấy lạ nghĩa lên xem

- cô Thảo??

Nhỏ hét lên đẩy bắt ngờ, khiến cho những người còn lại trong lớp cũng chú ý theo. hần bước bước lớn về chỗ mình, ngồi xuống. cô giáo bước theo sau, tiện tay kéo cửa lại rồi nháy mắt với Moon.

Moon hiểu ý, chạy lên bàn giáo viên kích hoạt cái nút ở dưới gầm bàn.

Lớp học trở thành phòng họp

Nhỏ kinh ngạc, nhìn cô giáo. Cô Thảo chậm rãi bước lên bục, ôn tồn nói :

- theo như thông báo của Moon, thì cô mới biết là....Băng là nữ hoàng của ta. cũng như người đang bệnh phải nghỉ một thời gian dài

Nhỏ khó hiểu, đập bà đứng dậy hét :

- khoan, tại sao Moon lại phải thông báo cho cô ta. đây là chuyện tối mật cơ mà??

Moon chưa kịp lên tiếng giải thích thì, người âm u trong góc đã lên tiếng giải thích trước :

- cô ta là thư kí của nhóm.

Nhỏ nhú mày tỏ vẻ không tin, nhìn sang phía Moon. Moon gật đầu thay cho câu trả lời

- khụ...

Cô Thảo ho nhẹ một tiếng phá vỡ bầu không khí khó xử, nhìn nhỏ nói tiếp :

- công tước Rose, tôi biết ngài lo lắng cho người.... nhưng đây là vấn đề chung, xin ngài hãy để chúng tôi giúp

Nhỏ nghiêng răng, ngồi xuống :

- tch, được thôi

Cô Thảo định tiếp tục phổ biến cuộc họp thì một màn hình ba chiều xuất hiện, đi theo là giọng nói quen thuộc

"- nè, thứ này hoạt động chưa vậy? mọi người có thấy tôi không?? "

Tất cả mọi người đều đồng thanh hét lên

- nữ hoàng/Băng!!??

-----/////

Tại bệnh viện lúc này

- được rồi, lắp thứ này vào đây chắc sẽ hoạt động

" Cách "

Chiếc đồng hồ kì lạ mà nó ngồi mài mò nãy giờ, giờ đã hoàn thiện. nó là một chiếc đồng hồ cổ, thời xưa, nắp có thể mở lên, nhưng trong đó là một bản vi mạch điện tử phức tạp.

Nó lon ton nhảy xuống giường, kéo và khoá cửa phòng bệnh lại, đồng thời nó tiến lại cửa sổ, khoá và kéo rèm kín lại

Nó bật nắp đồng hồ lên, một bàn phím ảo xuất hiện

" Tích tích tích "

Tiếng âm thanh điện tử vang lên, một lát sau thì lớp học quen thuộc hiện ra

Nó chồm sát tới, hỏi

- nè, thứ này hoạt động chưa vậy? mọi người có thấy tôi không??

Nó thấy vẻ mặt đầy bất ngờ của bọn họ cùng tiếng hét :

"- Nữ hoàng/Băng?!!! "

Nó thở phào nhẹ nhõm :

- tốt quá, thành công rồi

-----/

Lúc này mọi người vẫn còn hoang mang thì nhỏ rú ra rú rít :

- u wa, tao phục cái đầu của mày quá. Mày gọi bằng thiết bị ba chiều nào vậy? Tao nhớ mày để ở phòng tập hét rồi mà?

Nó cười tươi, kiêu ngạo

"- chuyện đó thì có gì khó. Mà có nhớ chiếc đồng hồ cũ tao lấy ở nhà anh Phong không? Tao chế lại một tí ấy mà "

Hắn đứng sau lưng nhỏ, nét mặt hài hoà một tí, nó nhìn thấy hắn thì điều chỉnh gì đó, kèm theo lời nói :

"- đọí tí "

Cả đám ngo ngoác, bỗng màn hình đột nhiên biến mất, thay vào đó các con số dữ liệu cấu tạo thành một bản thể ba chiều của nó.

Nó nhìn bản thân mình từ trên xuống :

"- vậy tốt hơn "

Rồi nó lao vào hắn, giọng nũng nịu :

"- anh yêu, ở đây chán lắm "

Hắn dang tay ra, cô Thảo thấy vậy nghi ngờ :

- không phải ba chiều không ôm được hay sao?

----- (end)

Bạn đang đọc truyện *Thiên Sứ Địa Ngục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 71: Bàn Bạc? Không Hả

Chương này dành cho hai bạn ENDTrangEND và bạn Tran_Yukki. Cảm ơn hai bạn đã ủng hộ.

Cảm ơn các bạn độc giả đã quan tâm.

Chúc các bạn độc giả đọc vui.

Có lẽ au sẽ ra hơi chậm vì bị bí ý tứ nhưng au sẽ cố ra kịp thời hạn

Nó lao tới người hắn, hắn ôm nó lại.

Cả lớp rớt luôn con mắt ra, sững sờt :

- trời ढ़. Hình ảnh ba chiều...ôm được??!!

Rồi cô với nhỏ đồng thanh hét toáng lên :

- con chó, mày lên trời luôn đi.

Nó ôm hắn dụi dụi, ngọt ngào nói :

"- trên trời không có anh yêu "

Đám cẩu bị nhồi thức ăn cho chó : ==||

hắn xoa đầu nó, nhẹ nhàng hỏi :

- lát anh tới thăm em, em ăn gì?

Nhỏ tức giận, lao tới đấm nó, kèm theo lời chửi rủa :

- mẹ nó, bạn bè. Có gấu là bỏ bạn à, con chó

Nhưng nhỏ không đánh được nó, nhỏ vừa động tới mặt nó thì cả người nhỏ xuyên hẳn qua nó. Nó khinh bỉ đáp :

"- mày muốn đánh hình ảnh ba chiều? "

Nhỏ nằm dưới đất, trừng mắt nhìn về phía nó, đứng bật dậy chỉ vào hắn, hai tay rung rung kìm nén :

- THẾ...tại sao...TẠI SAO HẮN ÔM MÀY ĐƯỢC??!!??!

Nó tỏ vẻ chín chắn nói :

"- vì đó là anh yêu tao. Hối ngu "

Nhỏ : ==||

Cô giáo Thảo ho nhẹ một cái, quay sang phía nó hỏi :

- um...nữ hoàng thân yêu, tôi - Jessy, hân hạnh được gặp người

Nó nghiêm túc lại, quay lại đánh giá. Miệng chuẩn bị lên tiếng chào mừng, thì bỗng con người đỏ lên, giọng nói khinh bỉ :

"- huh? Thử kí ư? Nhìn cô thật yếu đuối "

"- chara, mày nói gì vậy? "

" Tao chỉ nói thật thôi "

"-nhưng..."

" Để tao lo "

Jessy cúi gầm mặt, giọng nói trở nên kính trọng hơn :

- tôi biết mình còn nhiều yếu kém. Nhưng tôi hứa sẽ cố gắng hơn, tôi sẽ rèn luyện nhiều để....

Jessy chưa hoàn thành câu nói thì " nó " lên tiếng ngắt ngang :

"- oh, cố gắng trở thành gánh nặng ư? "

Jessy ngậm miệng lại, cúi thấp đầu. " Nó " tiến lại gần cô ta, nâng mặt cô ta lên, khuôn mặt đầy những số liệu nhưng lại mang tới cho cô ta một cảm giác đáng sợ, cùng cao quý :

"- nói đi, CÔ.LÀM.ĐƯỢC.GÌ?? "

Jessy run rẩy, miệng lắp bắp muốn nói lại nhưng không thể.

" Nó " nhếch mép, định lên tiếng tiếp thì hắn ôm nó lại, thì thầm :

- chara, đủ rồi.

Chara nghiêng mặt lờ mờ hắn :

- lo chuyện của người đi.

Hắn thì thầm :

- chuyện em là chuyện của anh.

Chara hừ một tiếng, đẩy mặt hắn ra, xoay người lại với Jessy. Giọng nói lạnh lẽo, vô cảm đánh bật cô ta ra khỏi những suy nghĩ của mình :

"- làm cho tốt vào. Tôi không chứa chấp những kẻ vô dụng "

Jessy ngược lên nhìn nó, cắn chặt môi,

"- có nghe không? "

Cô ta vội vàng quỳ một chân, trình trọng :

- vâng thưa người, tôi biết rồi ạ.

Đôi mắt đỏ tươi của " nó " chiếu thẳng lên người cô ta.

Jessy run rẩy, cảm thấy những con lạnh tràn ngập vào tận xương tủy.

" Cô ta...thật uy vũ. Thật... mạnh mẽ. Mình nhất định phải cố gắng khiến cô ấy tự hào "

Cô ta suy nghĩ, bỗng tiếng " nó " cắt đứt suy nghĩ của chính cô ta :

"- NHỚ! ĐỪNG CÓ. PHẢN. BỘI. TÔI!! Người không thích việc xảy ra sau đó đâu "

Jessy đáp lại một cách chân thành :

- vâng thưa người

Con người đỏ tươi biến mất, đôi mắt màu xám khói quét quanh căn phòng. Nó chấp tay sau lưng nghiêm túc nói :

"- nghe đây. Ta có nhiệm vụ có các người "

Cô nhướn mày thắc mắc :

- nhiệm vụ?

Nó đáp lại :

- đúng

Nó chậm rãi, từ tốn bước lên bục giảng, hai tay chống lên bục, giọng nói rõ ràng :

"- có lẽ mọi người đều biết đến Lyn. Phải không? "

Tất cả mọi người đồng thời gật đầu khẳng định, nhỏ khó hiểu :

- Lyn? Thiên kim ngang ngược? Người sở hữu hàng tấn loại hàng tốt?

Knight lên tiếng :

- à ta làm sao?

Nó nhếch mép, nụ cười lạnh lẽo :

"- à ta tiết lộ vài thông tin mật của chúng ta. Đương nhiên tôi không thấy những thông tin ấy đáng giá lắm. Nhưng...!!! "

Nó ngưng lại, mắt nó đảo một vòng, jessy lên tiếng :

- à phản bội người!!!

Nó gật đầu :

"- phải! và những ai phản bội tôi đều có kết cục...???"

Mọi người đều nhất thời phản xạ đồng thanh cùng một lúc :

- CHẾT!!!!

Nó nâng khoé miệng lên, hài lòng :

"- đúng. À ta phải chết "

Hắn vẫn im lặng, đôi mắt theo nhìn nó. Nó tiếp tục, đập mạnh lên bàn găng từng chữ :

"- cô ta sẽ đi dự tiệc tối nay. Đoán xem cô ta dự tiệc ai nào? "

Một cô bé tóc hai bím trong nhóm kẻ hoạch lên tiếng :

- Tiệc mừng sinh nhật của cô ta?

Nó gật đầu, hài lòng :

"- Đúng vậy! Đêm nay là đêm con khốn đó được đề ra..."

Xung quanh lớp xôn xao, tiếng cười khúc khích bật ra khỏi vòm miệng

- pfff,....

"- chúng ta phải nhân cơ hội này, đào mộ cho ả ta "

Giọng nói nó trở nên cay độc, bầu không khí giảm bớt ngọt, tất cả mọi người đều nghiêm túc lại.

" Rầm! "

Nó đập mạnh lên tấm bảng đen, thanh âm như thể đòi mạng :

"- TÔI MUỐN CÔ TA PHẢI CHẾT THẢM "

Tất cả mọi người đều đồng thanh :

- đã rồi!!!

Nó gật đầu hài lòng, nhẹ giọng lại :

"- kết thúc buổi họp. Giải tán "

Mặt nó không còn nét lạnh lùng, xa cách nữa. Thay vào đó là nụ cười nũng nịu, chạy tới ôm hân :

"- anh yêu, em đói!! Mua gì qua cho em đi "

Hắn xoa đầu nó, an ủi :

- anh qua liền. Em ăn gì?

Nó khúc khích :

"- anh mua gì em cũng ăn "

Nhỏ với cô :

- e w!!!! Gớm quá!!!

Nó trừng mắt về phía họ, cả hai đồng thanh đáp :

- xin lỗi!

- _ _ _ _ _ _ _ _ _

Moon xích xích lại gần Knight thắc mắc :

- eh mày, sao con băng giống bị đa nhân cách vậy?

Knight im lặng, theo dõi từng cử chỉ của nó, Moon quơ quơ tay trước mặt cô ta :

- eh, trái đất gọi mày kìa. Về coi!!

Một lát sau, Moon bỏ cuộc, chào tạm biệt mọi người.

Mọi người tan dần, đám nó cũng ra về, đi ngang qua Knight nó mỉm cười gật đầu :

"- tao về đây!! "

Nhỏ thở dài :

- mày có đi đâu mà về. Tụi tao tới chỗ mày mà

"- ờ ha,!!! "

Knight khúc khích vẫy tay :

- mây đi đi.

Nhóm tụi nó đi một lúc lâu, Knight mới chậm rãi ra về, miệng còn lẩm bẩm:

- tao cũng nghĩ như mây vậy, Moon. Tao vô cùng thất vọng....

- _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ (end)

Bạn đang đọc truyện *Thiên Sứ Địa Ngục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 72:

au xin lỗi, au đã cố viết cảnh H, nhưng au đã thất bại T^T.

Dù sao thì chúc các bạn đọc vui

- ách xì!!

Nó xoa xoa cái mũi đỏ ửng của mình.

Đã được một tuần kể từ khi nó nhập viện tới giờ, chỗ này thật chán. Bỗng một bàn tay đặt lên má nó, vuốt ve. Nó ngẩng mặt lên nhìn,

Khuôn mặt lo lắng của hấn đang nhìn nó, hấn sờ trán nó hỏi :

- em cảm à?

Nó lắc đầu, nó đầu yếu như thế. Nâng khoẻ miệng lên cười nhẹ một cái :

- em không sao.

Hấn rút tay về, nâng muỗng cháo lên miệng nó, hấn cười :

- rồi, Ah~ nào

Nó há miệng ra :

- ah~

- mẹ khiếp tụi bây, chàng chàng thiếp thiếp. Có coi bọn tao ra gì không?

Nhỏ cay đắng chọt quyển sách về phía nó, nó nhanh nhẹn chụp lại, phồng má :

- mây cũng có honey mà, giỏi thì thi rải thức ăn cho cậu với tao.

Nhỏ tức tối thở phì phò, run run chỉ tay về nó :

- mây..mây...sắp Halloween rồi, mây còn ở đó có tâm trạng rải thức ăn. Tao phải gọi cho đội bảo vệ động vật!!! Điện thoại anh yêu!!

Nhỏ xoè tay ra, anh nhẹ nhàng đặt điện thoại lên tay nhỏ :

- điện thoại.

Nhỏ hát hăm :

- haha, đội đó.

Nó rung rung?, Nhào lên người hấn nũng nịu :

- tướng công, thiếp nào có tội tình chi. Tại sao tỷ tỷ cứ ăn hiếp thiếp vậy?

Hắn cũng hùa theo nó, hạ giọng :

- nương tử nàng đừng lo, nàng vẫn là đệ nhất nữ hoàng trong lòng ta. Còn con ả kia, ta sẽ tống nó vào nhà lao một ngày không xa.

Đột nhiên cô từ đâu ngoài cửa bước vào, nghe được vở kịch đang diễn thế là nhanh chóng nhập vai :

- nữ hoàng, người có cần nô tỳ trực tiếp bắt trói hai tên gian thần đó không?

Cậu thông thả đứng sau lưng cô, ra vẻ hiểu chuyện :

- Hoàng Thượng, người cứ để thần giết phát họ cho xong.

Nhỏ tức đến sôi máu, bàn tay run liên tục

" Cróp "

Nhỏ bóp nát chiếc điện thoại mới nhất trong tay, anh hoảng hồn la lên :

- khônggg~ nương tử, nàng nữ lòng...bóp nát báu vật của ta. Ta...ta không thể dung thứ cho nàng nữa. Người đâu, mang kiếm lại đây cho ta.

Nhỏ rống to lên, vang vọng khắp cả bệnh viện :

- AHHHH!!!! TỤI BÂY NGỪNG COI. ĐÂY LÀ HIỆN ĐẠI, LÀ HIỆN ĐẠI ĐÓ MẤY CON CHÓ. KHÔNG PHẢI THỜI TRUNG CỔ!!!!

Nó bật cười :

- pffs..

Rồi hắn, cô, cậu, anh cũng cười theo :

- Hahaha!!

Nó ôm bụng cười không ngớt, chara đảo mắt một vòng, bình luận trong đầu

"- haha, hài hước lắm "

- mà không thấy vui à?

Nó thăm trả lời, miệng vẫn còn giữ nụ cười tươi sáng, chara khinh bỉ

"- trẻ con "

- thôi mà, chi vui thôi. Có hại gì đâu.

Nó biện hộ bản thân, chara không phản bác, im lặng tiếp.

- _ _ + _ + _ _ - - đêm tối

Nó vẫy tay chào tạm biệt bọn họ, hắn vẫn chưa đồng tình với đề nghị về, để mặc nó ở đây, hắn quay đầu lại, khuyên nhủ nó :

- hay anh ở lại với em? Được không?

Nó lắc nhẹ đầu, cười mỉm :

- anh còn phải đi học. Mau về đi em còn chara nữa mà. Em sẽ ổn. Tuần sau em sẽ xuất viện.

Hắn không bằng lòng, cuối cùng hắn tiến nhanh về phía nó, đặt lên môi nó một nụ hôn dài, ướt át, rồi thì thầm ngay tai nó :

- anh yêu em

Nó cười khúc khích, gật đầu :

- em cũng vậy. Về đi

Hắn bước về phía cửa, nhìn nó lần cuối rồi xoay người ra về. Nó thở dài chán nản :

- haizz, chara, chán quá!!

"- thế...chút kích thích thì sao? "

Mắt nó sáng lên, hào hứng ngồi bật dậy khỏi giường :

- oh, chơi gì thế?

Đôi mắt nó dần chuyển thành màu đỏ tươi, nó nhìn xung quanh, trầm trồ :

- wow, có vẻ hai ta hoán đổi cũng nhanh nhỉ

Chara bẻ cổ, vươn người lên cao cho gần gần cốt, trả lời :

- làm nhiều rồi sẽ quen.

Nó tò mò :

"- vậy ta làm gì?? "

Chara nhếch mép, hướng mắt ra cửa sổ :

- trò vui

"- ok? ai chả biết là trò vui "

Nó đảo mắt một vòng, chờ xem Chara sẽ làm gì tiếp.

Chara mở bản điều khiển không gian ba chiều lên, những ngón tay thon dài đánh liên hồi không ngừng.

"- mày làm gì vậy?? "

Nó khó hiểu, nhìn cô ta đánh một cách điên loạn.

Một vài phút sau, màn hình hiện lên một khuôn mặt, nó sững sờ :

"- lyn ư?? khoan...ôi trời, mày hết giờ để mở hả? kiểu này hại mắt quá đi "

Những âm thanh phóng khoáng vang lên trong căn phòng bệnh, Chara vẫn giữ nguyên một biểu cảm, mở khung hình to lên, nó thờ dãi bó tay :

"- mày còn mở màn hình lớn nữa. Trời ạ!!! "

Chara vẫn nhìn chăm chăm vào ả ta, lâu lâu còn bình luận vài câu :

- cô ta dẻo dẹo đấy chứ

Nó gật đầu đồng ý :

"- mày nói đúng. Tư thế này khó lắm đấy "

- ahhh, umm, mạnh nữa đi anh.

Tiếng rên rĩ vang khắp phòng, không khí trong phòng giảm xuống mức âm, nó nhú mắt lại nhìn :

"- đó chẳng phải là,... "

Chara gật đầu :

- ờ, Phó tổng Tổng Văn Mạnh của công ty bất động sản SHOO. Hắn có đứa con tên Tổng Văn Kiệt.

Nó sờ cằm suy nghĩ :

"- chẳng phải Tổng Văn Kiệt là...."

- là bạn trai kiêm chồng chưa cưới của Lyn? phải, là hắn

Nó tròn con mắt lên, kinh ngạc :

"- dù, ả ta là con đi hay đi cạnh Tổng Văn Kiệt mà?? sao bây giờ leo lên giường với lão già của hắn ta vậy?? "

- ahh...ư.ư.ư, Tổng Phó, anh thật uy vũ, umm...ahhh, nữa đi ạ..cho em nữa

Nó bàn luận tiếp với Chara :

"- khoan, thế nghĩa là ả ta muốn phốt thẳng con, rồi phốt luôn thẳng cha?? "

Chara gật đầu :

- đúng là thế lực của dòng họ Trình vô cùng lớn, nhưng ả ta muốn nhiều hơn nữa. gia tộc của ả đấu chọi với gia tộc của mày và thẳng Phong khá lâu rồi.

- umm...Tổng Phó...ahh,ahh mạnh lên, ahh, thật sướng..

-)--đ-đ--đ/d/-đ (end)

Bạn đang đọc truyện *Thiên Sư Địa Ngục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 73: Bóng Tối

Ôi, dạo này mệt quá. Au mém tí quên đăng truyện un. Dù sao thì chúc các bạn đọc vui.

Ủng hộ au và hãy cmt cho au khi các bạn có ý kiến nhé !!

Love you guys!! ♥♥

Nó bắt đầu suy nghĩ sâu xa hơn :

"- thế là ả ta muốn thôn tóm quyền hành của Tổng Văn Kiệt cùng với tài sản của Tổng Văn Mạnh ư? "

Chara gật đầu, nhìn chăm chăm vào hai thân thể trần truồng đang quấn quýt nhau,

- đúng vậy, Tổng Văn Kiệt có thế lực ngầm như mày, nhưng hẳn ta không thuộc về quyền hạn của mày mà là của " Si ". ả ta muốn vươn tay tới quyền lực của thế giới ngầm hồng lạt đỏ mày, đồng thời ả ta cũng cần tiền, càng nhiều càng tốt

- ummm... ahhhh...ahh...ư.ư.ư.umm..sướng quá. Anh thật mạnh mẽ, em yêu anh...ahh

- xem ai đang rên rĩ kia, em có vẻ thích thú nhỉ rên lớn lên cho anh nghe xem. Ừ...haha...

Nó đen mặt,

"- mẹ bà nó, bàn công việc mà như vậy sao bàn, tắt nó đi chara "

Chara nhướn mày thắc mắc :

- sao vậy? đủ kích thích mà

Nó : -_-||

Chara từ tốn đưa tay tắt màn hình, thay vào đó là vài văn kiện xuất hiện. Nó nhanh mắt đọc lướt qua, rồi kêu lên sùng sốt :

"- gì cơ? công ty tập đoàn bất động sản Kiều Mi của Kiều Hoàng Tân bị mua rồi ư? không chỉ vậy, mà còn bị tên Tổng Văn Mạnh mua nữa? lão già họ Kiều đó làm ăn kiểu gì vậy? "

Chara thành thạo gõ trên bàn phím mô phỏng, một loạt sự kiện hiện ra trước mắt nó, số thông tin quá lớn, nó cảm thấy hoa cả mắt. Cô ta vừa gõ vừa nói :

- đúng vậy, Tổng Văn Mạnh bằng cách nào đó ép buộc được Kiều Hoàng Tân bán công ty nhánh cho lão ta, tao nghĩ...

Nó ngắt ngang lời nói của Chara :

"- không...không phải. Kiều Hoàng Tân có một đứa con trai và một đứa con gái mà lão rất yêu quý, đứa con gái của lão ta học chung lớp với con con Ánh. Đề tao hỏi cô ta "

Chara nhướn mày thắc mắc :

- Ánh? Tô Hoàng Ánh? tiểu thư của tập đoàn KM? cô ta là bạn mày?

Nó suy nghĩ đôi chút rồi trả lời :

"- không hẳn là bạn. Cô ta lúc đầu là tình địch của tao, nhưng sau cuộc thi, cô ta xin thua, có thể gọi bọn tao là bạn cũng được. "

Chara nhếch mép

Thú vị đây!

Đôi mắt màu đỏ của Chara biến mất, người kiểm soát cơ thể bây giờ là nó.

Nó nhanh chóng móc chiếc điện thoại của mình ra, nhấn vào một dãy số

" Alo? ai thế? "

- ánh, tôi là Băng_Hàn Tuyết Băng. Không biết cô còn nhớ không?

" À, sao lại không, tình địch biến thành bạn bằng cách nào đó mà "

Cô ta cười một chút, nó đảo mắt một vòng

- ok, cô rảnh đúng không?

" Đúng, tôi vừa đắp mặt nạ xong. Sao? có gì nhờ vả à? "

Nó cười khi một tiếng :

- cô hiểu tôi nh? được rồi, tôi vào ý chính. Cô biết Kiều Ngọc Trinh không?

" Kiều Ngọc Trinh? "

Cô ta ngưng lại một lát, suy nghĩ, rồi ' ah ' lên một tiếng

" Có, tôi biết. Thông tin đúng không? cô ta đã hai tuần rồi không đi học, bạn bè cô ta cũng không liên lạc được, bọn họ nghĩ cô ta đi du lịch hay gì đó. Tính tình cô ta rất tốt, lòng dạ không rắn rết, khá tốt bụng. "

Nó cố ghi nhớ những sự việc ấy, đột nhiên câu hỏi của Ánh khiến nó bừng tỉnh

" Cô ta xảy ra chuyện à? "

Nó vội vàng đáp :

- không, không gì. Mai cô rảnh đúng không?

Không để Ánh trả lời, nó nói tiếp một hơi :

- vậy thì mai qua lớp tôi, tôi có chuyện cần bàn với cô

Ánh bật cười lớn

" Haha, cô tranh thủ thật, thôi được mai tôi sẽ qua lớp cô. Để xem việc gì chờ đợi tôi "

" Bíp "

Cô ta ngắt điện thoại, nó lăm bằm lăm bằm những việc vừa rồi, đột nhiên miệng nó tự động lên tiếng :

- thông tin cũng thú vị nh?

"- Chara, một lần cuối tao nói mày đừng có kiểm soát cơ thể tao khi tao còn trong quyền kiểm soát "

Chara bật cười :

- hahaha, ok

Nó sai khiến Chara :

"- mày mau mở đoạn băng của camera an ninh trên toàn thành phố đi "

Chara hiểu nó định làm gì, nhanh chóng bắt tay vào làm. Đột nhiên nó hét lên :

"- khoan, cái đó "

Chara nhìn theo hướng chỉ của nó trong trí thức. cô ta nhũu mày phóng to cái camera an ninh đó

"- Kiều Ngọc Trinh?? cô ta...bị bắt cóc? Wow,"

Nó chưa kịp nói xong thì chara chen miệng vào

- wow, bọn chúng làm việc cầu thả thật. Để camera an ninh quay lại, ngu xuẩn

Nó : ==||| giờ là thời gian để mày bình luận à??

Chara phóng to bức hình lên, rồi bật cười, tiếng cười trào phúng, nó đảo mắt rồi lập luận

"- đề tao đoán, Tống Văn Mạnh? "

Chara búng ngón tay :

- ping pong, lão cũng thật ngu, để vệ sĩ mình đi bắt cóc người khác

Nó thở dài, đột nhiên nhận ra gì đó :

"- khoan, trò vui của mày là đây? "

Chara lắc đầu, nói bằng giọng dễ ăn đập :

- hoãn lại, một tí tiếp.

Nó : -_- - đm mày!

----/-/--/--/----

Không khí lạnh tràn vào căn phòng âm u, khiến cho rèm cửa tung bay phấp phới, làm cho khung cảnh ngày càng đáng sợ hơn

Bóng dáng người đàn ông trẻ trung ngồi trên sofa, chân gác chéo, tư thế nhàn nhã, bàn tay vuốt ve chú mèo của mình

Đối diện là một người đàn ông khác, chỉ có điều già hơn tên kia một chút.

Người đàn ông trung niên ấy vô cùng chật vật, còn tên bí ẩn kia hạ thấp giọng, si nhục ông ta :

- hah, chỉ có một đứa con gái cũng không giải quyết được, ông thật vô dụng

Lão ta cắn răng, van xin :

- xin ngài, hãy tha cho cô ấy và con bé, tôi đã làm theo kế hoạch của ngài rồi. Thậm chí để cả con ả Lyn leo lên giường của tôi,...

Tên ấy bật chờ khinh bỉ :

- hahaha, ông thấp hèn, yếu đuối từ khi nào vậy, phó Tống?

---///////// (end) //////////-----

Bạn đang đọc truyện *Thiên Sứ Địa Ngục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 74: Một Người Hoàn Toàn Mới

Chương này dành cho hai bạn IceDinomira và ENDTrangEND. Cảm ơn các bạn đã theo dõi, chúc các bạn đọc vui. Có lẽ truyện không còn hay lắm. Vì au không biết sử dụng các ý tưởng hư cấu này ra sao ==||.

Dù sao thì, have fun!

Love all of ya!

__-_-_-_-_-_-_-_-_-_-

Nó lơ mơ mờ mắt ra

Gì vậy? Sáng rồi ư?

Khi thật, nó chỉ chớp mắt được vài tiếng mà thôi, đều tại chara cùng ba cái chuyện vớ vẩn

Nó ngáp một cái rồ to, vò mái tóc bạch kim dài bông bông...

Khoan,...dài...bông...bềnh??

Nó đưa tay vuốt lần nữa.

Mái tóc ngắn ngang vai của nó giờ đây không hiểu tại sao lại dài thướt tha như vậy.

Nó hít một ngụm khí lạnh vào bụng, chậm rãi thở ra, rồi hoảng loạn hét lớn lên :

- AHHH!!!!!!!!!!

Hắn vội nhỏ đang bàn công việc ngoài cửa phòng, nghe tiếng hét vội vàng chạy vào xem xét

- em/mày có sao không? Đau à!?!

Rồi cả hai sững sờ trước bộ dạng của nó, nó quay mặt lại mếu máo nhìn hắn :

- Huhu, anh yêu, tóc em...

Miệng nhỏ há to, không thể nào đóng lại được, lấp bắp :

- bả...bằng, t-tóc mày...

Nó rung rung chả hiểu việc gì, oan ức :

- tao không biết!!! T^T

Hắn hoang mang, nhìn chằm chằm nó không biết nói gì,

" Cạch "

Cửa phòng bệnh một lần nữa được mở ra, cả ba đang trong tình trạng bối rối đồng thời đều xoay lại nhìn.

Cô đang trò chuyện cùng với Knight, phía sau là cậu và Moon, quàng cổ nhau thân thiết.

Nó rống lên :

- HÂNNN!!!! KNIGHT!!!! HAI TỰI BÂY LÀM GÌ TAO???

Nghe đến tên của mình cả hai người ngẩng đầu lên nhìn nó, bỗng cô nghiêng mặt về phía Knight gật đầu, còn Knight thì mừng rỡ :

- vậy là thành công rồi!! Hay quá Hân ơi

Cả ba lơ mơ chả hiểu gì cả, cô hướng về phía nó cười tươi :

- thuốc thành công rồi đó, bệnh của mày được ức chế rồi.

Hai giây sau khi cô nói câu đó, nhiệt độ của cả gian phòng đột nhiên hạ xuống.

Cả đám rùng mình, thảm cho tụi nó rồi

Nó bỏ chân xuống giường, cả mặt cúi gầm xuống, bước từng bước về phía cô và Knight.

Dừng lại trước mặt cô, nó ngẩng đầu lên...

Cha mẹ ơi khuôn mặt nó đáng sợ y như lúc chara cười vậy, con người xám khói mờ to, nụ cười cứng ngắt

Cô rùng mình, sống lưng thẳng tắp

Nó chậm rãi nghiêng đầu, tra hỏi :

- mày...đút thuốc tao...từ khi...nào?

Cô lắp bắp :

- l-lúc lúc sáng sớm khi m-mày ngủ, tao....

Nó ngắt ngang lời nói của cô :

- khả năng cảnh giác tao rất cao mà?

Cô nuốt nước bọt một cái, căng thẳng

- t-thì...um...tao dùng thuốc gây mê không khói không hương. M-mày chỉ cần hít một ít là sẽ mất đi nhận thức, và cứ nghĩ là mình ngủ.

Nó cười

- vậy à?

Nó xoay người hướng về phía cái bàn có đặt quả táo ở đó.

Nhẹ nhàng cầm nó lên, nó ngấm ngấm quả táo, miệng vẫn cười :

- thế hân,...không, Rose, nói tao nghe, điều lệ thứ tư là gì?

Cả đám đều căng thẳng theo cô, đứng im lặng. Cô cắn môi, giọng nói như bị đứt quãng :

- đ-điều lệ thứ...thứ tư là, không được đụng vào nữ hoàng khi người chưa cho phép.

Nó gật đầu, xoay quả táo 360° mà ngấm, hài lòng :

- chính xác.

Rồi nó xoay sang cô, đôi mắt xám khói bị màu đỏ tươi của máu xâm chiếm, nụ cười nó méo mó đến đáng sợ :

- vậy mà mày lại vi phạm

Nó bóp nát trái táo đỏ mọng ngay trong tay, từng giọt nước ép chảy dọc theo cánh tay nó. Nó nghiêng đầu nhìn cô :

- nhưng mày là bạn tao, tao bỏ qua cho.

Không khí trong gian phòng dần trở lại bình thường, cả bọn đều xanh mặt, như thể vừa dạo một vòng quanh địa phủ.

Mồ hôi lấm tấm trên trán cô, từng giọt từng giọt rơi xuống sàn nhà, cô run rẩy :

- t-tao biết rồi.

Đột nhiên thái độ nó thay đổi một cách nhanh chóng, nó cười khúc khích hỏi cô :

- thế mái tóc dài này là sao? Vương quá

Knight im lặng từ nãy tới giờ, rốt cuộc cũng lên tiếng :

- theo như tao biết thì đây là tác dụng phụ của thuốc, mày cứ coi như là một bộ dạng mới của mày

Nó suy nghĩ, gật đầu đồng tình :

- cũng được.

Nó cười tươi rạn rở, nhào tới ôm hấn dụi dụi, nũng nịu :

- em được xuất viện chưa? Em muốn đi chơi, đi ăn, đi bar

Hấn ôm nó lại, cười dịu dàng, xoa đầu một cách cưng chiều :

- em muốn sao cũng được, nhưng!! Không rượu.

Nó ngẩng mặt lên, xụ mặt xuống :

- eh??!! Kì vậy

Knight lên giải thích :

- mày không được uống rượu có độ cồn cao, vì vài thành phần thuốc kị rượu. Nếu mày uống thì...à thì, tao không biết nữa

Mắt nó sáng lên, nhìn Knight nháy mắt :

- thế~ muốn thử hăm?

Mắt Knight cũng sáng theo, nắm tay nó phản kích :

- mày còn phải hỏi!!! Hehehe.

Hấn ở đầu ôm nó lại, cốc nhẹ trán nó, còn Knight thì giáng một cái cốc đầy uy lực

Knight hét toáng lên :

- trời đụ, mày điên à? Đau đấy!!! Còn nữa, phân biệt đối xử vừa vừa thôi chứ!!!!

Hấn lơ luôn cô ta, quay sang nó nghiêm giọng :

- không được thử, anh cấm

Nó xụ mặt, lí nhí :

- vâng~ hứ

Rồi cả bọn bật cười lớn, vang vọng khắp phòng.

Khác hẳn với bầu không khí căng thẳng khi nãy, bây giờ khuôn mặt đứa nào cũng hiện diện nụ cười rạn rở.

----- (trong tâm trí của nó)

Chara ngồi chéo chân, nhìn chăm chú vào màn hình. Cô ta nhoẻn miệng cười rạn rở :

"- thú vị rồi đây "

Băng không chỉ có kỹ năng mà còn có tâm tư độc ác.

Một phần trong con người cô ta tràn đầy thù hận, phần còn lại thì tràn ngập tình yêu.

Hah, ngày càng thú vị.

Cuộc chơi sẽ phản kích hơn những gì mình dự tính.

-- _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ (end) _ _ _ _ _ _ _ _ _ _

Bạn đang đọc truyện *Thiên Sứ Địa Ngục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 75: Chơi Đùa

Au xin lỗi, au còn hai tuần nữa là thi rồi, áp lực rất nhiều có lẽ ra chương chậm hơn mọi khi (và một phần vì au quên)

Au còn một quyển fanfic phải viết nên, au quên quyển này. Xin lỗi mọi người.

Chương này tặng cho bạn minhhoadang2k5 và bạn IceDinomira. Chúc các bạn đọc vui

Nếu có ý kiến về truyện mình, xin cứ cmt.

Love you guys

- ĐÙ, MÀY LÀ CON NÀO??!!!

Nó vừa đặt chân vào lớp thì cả lớp đều nhìn nó, rồi đồng thanh hét vang lên. Nó đen mặt, phỏng má dỗi :

- tao đây!! Tao đây nè_băng!!!

Cả lớp trở con mắt ra, vài đứa lấy tòi, vài đứa thì cầm thanh thánh giá đưa ra, run rẩy :

- má, cả giọng điệu cũng thay đổi. Ác quỷ, mau rời khỏi thân xác bạn tao mau!!

Khuôn mặt nó đầy hắc tuyến, gật gật vài cái. Nó hít một hơi, sau đó hạ giọng thấp xuống, bầu không khí trong phòng cũng giảm xuống đột ngột :

- chưa nhận ra?

Cả đám đờ một lúc nhìn chằm chằm nó, rồi một đám bu quanh nó tò mò :

- wow, mà y thật à?

- máy khác thế

- sao tóc mày dài vl vậy?

Nó cười gượng, rồi trấn an cả lũ :

- cứ coi như là con người mới đi.

Rồi nó tiến lên bọc giăng, cô và nhỏ đứng canh hai bên. Nhỏ nhanh chóng nhấn nút dưới gầm bọc giăng.

Nó đưa tay lên không trung, một khung hình ba chiều xuất hiện, nó đồng loạt thông báo :

- có vẻ như con Lyn muốn thu tóm quyền lực. Còn năm ngày nữa là tới sinh nhật ả. Lo chuẩn bị đi

Cả lớp đồng thời gật đầu.

Rồi nó cười mỉm, bày ra bộ mặt gian manh :

- hey, tụi bây muốn đi chơi không?

Cả đám sáng mắt lên hét to :

- CÓ!!!!

Nó khúc khích, đề nghị :

- thế... Súng sơn ở khu ngoại ô nhà anh Phong thì sao?

Hắn tròn mắt, nhướng mày nhìn nó :

- sao em biết anh có sân bắn?

Em phòng má, ra về đáng yêu :

- sao u? Ba me em quen ba me anh mừ

----- / đây phân cách nà /

Trước sân bắn

Nó vận trên người bộ đồ thun bó sát màu đen, vô cùng thoải mái. Mái tóc bạc kim dài óng ả được cao lên gọn gàng, bao tay bảo vệ đôi tay thon dài, cùng chiếc boot cao màu đen

Cô thì vận bộ thun bó sát màu đỏ, chân mang đôi boot cao gót, mái tóc cũng được buộc cao gọn gàng

Nhỏ thì bộ đồ thun bó sát màu trắng, chân mang đôi boot cao, mái tóc ngang lưng được buộc kiểu cách nhưng vẫn gọn gàng

Cả đám chụm lại một góc, nó đứng trầm ngâm :

- thế.... Chia đội hay.... riêng lẻ?

Cô đề nghị :

- bầu phiếu đi

Cả đám gật đầu đồng ý, cô tiếp tục :

- thế ai đội?

Một cánh tay giơ lên_hắn giơ tay lên đầu tiên

Hai cánh

Ba cánh

...

Năm cánh tay

...

Bảy cánh tay giơ lên

Cô nhìn xung quanh :

- hết rồi? Tổng số phiếu là hai mươi lăm mà?

Cô đảo mắt hỏi tiếp :

- vậy ai chơi riêng lẻ?

Nó giơ lên đầu tiên

Knight, Moon, nhỏ, và những người còn lại

Cô kết luận lại :

- vậy là mười ba phiếu bầu cho chơi riêng lẻ?

Cả đám đưa mắt nhìn nhau, nó lên tiếng làm dịu bầu không khí :

- đúng nga~ chỉ là son thôi. Không sao ầu, chơi sống còn mới vui đúng không?

Nó cười híp mắt, cả đám đành nghe theo nó

Nó ẩn mình trên tán cây to lớn, dỏng tai lên nghe âm thanh dao động xung quanh.

Đột nhiên. . .

" bụp "

" oái "

Một người trong ban chiến thuật bị nó bắn hạ bằng son màu đen. Nó nhìn cậu ta bằng ánh mắt con thú săn mồi

- out!

Cậu ta thất vọng không nghĩ rằng chính mình lại rời cuộc chơi nhanh như vậy

Nó tiếp tục lắng nghe. Tiếng xào xạc gần nó, rất gần.

Nó nhảy khỏi cây, nhanh chóng chạy đi.

Tùng đột son màu tím bắn không ngừng về phía nó, cùng tiếng cười điên loạn nhưng quen thuộc :

- hahahaha, băng!!! Đừng im cho tao bắn mày coi.

Knight hét lên, nả liên tục. Nó lè lưỡi, quay lưng lại chạy giật lùi :

- mày mơ à!!!

Nó giờ cao cây súng của mình nhắm về phía Knight mà bắn

" bụp bụp "

- shit.!!!

Knight rửa vài tiếng, ngưng bắn nó để tập trung tránh đạn. Nó tranh thủ thời cơ đó chạy đi mất dạng

Bỏ lại tiếng hét tức tối sau lưng :

- mày là con Bitch, băng!!!!!!

Nó đi chậm rãi trong khu rừng, hai mắt ngó nghiêng xung quanh, dọc đường đi nó đã bắn hạ được ba đứa.

Và kết thúc là bọn chúng rửa nó,

Ôi sao lại rửa nó, đây là sống còn mà?!

" loạt xoạt "

Huh, tiếng gì vậy?

" cách "

Khoan, súng son không lên đạn được.

Súng thật!!!!

Nó lộn mào về trước một cách nhanh chóng, tay chà sát mặt đất kéo lê,

" bụp bụp bụp "

" xoạt "

Nó lách một đường dài, ngẩng mặt lên nhìn người trước mặt,

Một người đàn ông che mặt, giờ cây súng lục trước mặt nó, nó đứng dậy phui phui bộ đồ, thờ dài :

- haizzz, cứ gặp phiền phức không à

Tên lạ mặt lên tiếng trước :

- Killer, cô vui lòng chết chứ? Có người muốn cô chết

Nó sau một lúc, phui sạch sẽ đất cát trên người, hai con ngươi đỏ tươi nhìn ông ta chào mừng :

- tạm biệt đi

" Păng "

" Xoẹt "

" Phập "

Ht~Ht~...

Ht~Ht~...

Hα~Hα~

Hα~Hα~....

Tiếng cười khúc khích vang vọng trong khu rừng vắng vẻ, từng thanh âm, giọng cười trẻ con vui vẻ cứ như một giai điệu ghê rợn

Khu rừng như một giàn bông echo, vang lại, lặp đi lặp lại một điệu cười ấy

Hai con mắt lão mờ to, lão không thể nào tin được

Cô ta né được ư??!!!!

Chỉ bằng một cái nghiêng đầu nhẹ nhàng?!?!?!

Nó cười mỉm, chào đón ông ta :

- hah, ông chỉ có nhiều đó thôi ư?

Nó đứng im, chờ đợi xem ông ta có trò gì vui, có thể khiến nó phấn khích và hỏi hớp hay không

"chara, mày không hành động à? "

"- đợi tí, tao muốn xem lão làm được gì "

Người đàn ông nhanh chóng thoát khỏi cảm giác kinh ngạc, vội vàng nã đạn liên tục về phía Chara.

" Keng keng "

Một lưỡi dao bóng loáng xuất hiện, chặn đi những viên đạn không mất lao thẳng tới

Chara cười tươi, hạ con dao màu đỏ bình thường không thể nào bình thường hơn nữa xuống.

Lão ta run rẩy nhiều hơn nữa, khuôn mặt bàng hoàng, sợ hãi như thể gặp ma, giọng lão ta đứt quãng nghe không rõ mấy :

- k-không thể nào...cô...cô đỡ đạn chỉ bằng một con....con dao làm bếp thôi ư?

Chara đưa bàn tay cầm con dao lên, che miệng cười, giọng nói hiển nhiên :

- pffs, sao vậy? Tôi còn nhiều món đồ chơi lắm. Nhưng với ông, tôi chỉ cần như vậy thôi

Lão ta đen mặt, lấp bắp mắng cô ta :

- n-ngông cuồng

Chara khúc khích, xoay xoay con dao hờ hững :

- ông đã đi tận hai lượt. Giờ...có lẽ là tới tôi rồi?

Lão chưa kịp định thần thì thân ảnh chara hiện hữu ngay trước tầm mắt lão,

- kẻ xấu...khi ra tay, không nên nói nhảm nhiều

" Xoẹt "

Miss

Lão ta ngã người về sau, nhanh chân lùi nhanh về phía sau.

Chara tiếp tục lao lên, chém không một chút nhân nhượng

"Mày có nghĩ là nên bắt sống lão không? "

"- tao có kế hoạch của riêng tao "

Miss

Miss

Miss

- tch!

Chara tạch lưỡi, lão ta già, nhưng thân thể lão không già như vậy. Lão có thể né hầu hết các đòn tấn công của cô ta.

-15

Chara nở nụ cười, khi lưỡi dao của cô ta giờ đây đã nhuộm đỏ, màu sắc càng đậm hơn khi chính bản thân cây dao đã là màu đỏ rồi

Người đàn ông nhanh chóng đưa tay bịt lại vết thương ngay vài

" Tông tông "

Từng giọt máu nóng hổi rơi xuống đất ẩm

Bầu trời trong xanh lúc đầu, giờ đây đã chuyển dần sang màu xám

Ah, một dấu hiệu trời sắp mưa.

Càng tốt, mưa sẽ xối tan đi những vết tích không cần có

Chara vẩy lưỡi dao, khiến máu bắn một đường dài, cô ta đảo mắt một vòng, hỏi thục :

- thôi đi, ông có tấn công tôi hay không? Một mình tôi vờn ông thì còn gì vui.

Lão ta nghiêng răng, nhìn xuống đôi tay mình

Một cây súng thì làm gì được, khi cô ta di chuyển nhanh như một con dã thú

Lão không cam tâm, cố hướng nòng súng về phía chara, cô ta nhưóng mày, cười khinh bỉ :

- hah, bắn tôi? Okay, bắn đi

Chara nhắm mắt đứng im, giờ hai tay ra, bộ dạng như thể ' bắn đi, bỏ mày chấp mày đấy '

Lão già rủa một tiếng :

- con nhóc nông cuồng, sẽ có ngày cô sẽ bị chính sự nông cuồng ấy hại chết

" Pằng pằng "

Miss

Miss

" Keng keng "

- không..không thể thể được

" Pằng pằng "

Miss

Miss

" Keng keng "

" Cạch cạch "

Chara hé một bên mắt :

- xong rồi à?

Lão ta khụy chân xuống, hai tay siết chặt đất lá, run rẩy, bàng hoàng :

- c-cô...

Chara ngồi xồm xuống, đối diện ông ta, về mặt nhìn vô cùng đều.

Cô ta chống hai tay lên cằm, không bận tâm trong tay mình có một cây dao lạnh lẽo, chara lên tiếng si nhục :

- ông biết không, tôi đứng im cho ông bắn, mà vẫn hựt.

Lão ta ngẩng đầu lên, mồ hôi đã túa ra khắp khuôn mặt, lão rít qua kẽ răng :

- c-cô là loại quái vật gì vậy? Cô nhắm mắt, thậm chí đứng im mà vẫn có thể đỡ chính xác những viên đạn tôi bắn...c...cô...

Chara ngắt lời :

- cảm ơn vì lời khen, tôi vô cùng căm ghét con người, và nhân loại nói chung. Nghe ông nói vậy tôi vui lắm

Rồi cô ta nở một nụ cười vô hại,

" Xoẹt "

" Xoẹt "

-27

-31

Khác hẳn với nụ cười trên mặt cô ta, chara không nhân nhượng mà chém lão.

Nhát thứ nhất ngay cánh tay còn tốt

Nhát thứ hai ngày bờ vai mà một người đàn ông, một người cha nên có nếu như họ bằng tuổi lão

Lão sợ hãi, nhanh chóng lết về sau một khoảng, mắt vẫn không rời khỏi thân hình của chara

Bạn đang đọc truyện *Thiên Sứ Địa Ngục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 77: Phát Hiện Của Knight

Ôi tuần thi tới rồi. Au lại bị stress nữa . Dù sao thì au rất cố gắng viết tiếp.

Au mong mấy bạn sẽ cmt cho au nhiều hơn, au thích đọc cmt của mấy bạn lắm.

Phải rồi Chúc mấy bạn đọc vui và có kì thi tốt đẹp nhé!!

Cố lên, au cổ vũ mấy bạn

Stay strong and stay determined!

- - - - - + + + + + - - -

Bây giờ trong lão chỉ có nỗi sợ hãi mà thôi.

Người đàn ông đáng thương, ông ta chỉ có thể lùi xa và nhanh hết sức có thể

Khuôn mặt tràn ngập nỗi sợ, khoé môi lão run rẩy :

- c-cô...cô là thứ gì...thế..

Chara nhấp nháy những chữ mà khiến lão không thể nào quên nếu như lão còn sống

- mẹ?? i am chara_the demon that comes when people call it's name.

" Xoẹt "

" Đùng đoàng "

" Rào rào "

Tia sét xẹt ngang bầu trời, cả một khu rừng chớp sáng.

Hình ảnh người đàn ông lớn tuổi và một cô bé với khuôn mặt cười tươi rạng rỡ, tay cầm con dao bấp màu đỏ bị vấy máu thoát ần thoát hiện.

Nếu bạn gặp hình ảnh như thế, liệu bạn gặp ác mộng hay không?!!

- - - - -

Sắc trời âm u, như một con ác ma nuốt chuẩn lấy mẹ thiên nhiên trong sáng mà thuần khiết.

Trái hẳn với thời tiết xấu ấy, chara vẫn đứng im, đầu cúi xuống nhìn người đàn ông nằm dưới đất.

Đôi mắt màu máu chứa đựng sự thờ ơ, vô cảm ngược lên nhìn bầu trời xám xịt, ướt át.

Mưa như trút nước, nhưng cô ta không mấy bận tâm, chara chỉ lặng lẽ đứng đó, mặc kệ cơn mưa xối xả trút xuống đầu mình.

"Chara, bây giờ làm gì? Tao biết là mày chưa giết lão ta "

Chara tạch lưỡi, quay quay lưỡi dao mình trên tay như đang quay bút.

- tch, tao không biết?

Cô ta không nhận ra là mình vừa nói to, như thể độc thoại một mình.

Một giọng nói quen thuộc vang lên, khiến cô ta cảnh giác, chara đưa tay lên lưng quần của mình, tóm lấy cây dao phòng bị

- băng? Mày làm gì vậy?

Knight từ đâu xuất hiện, cô ta ôm cây súng son nhìn chara.

"- chara, thư giãn đi. Cư xử cho giống tao vào. Đó là Knight "

"Tao biết rồi. Không cần mày phải nói "

- không có gì

Chara dùng thân hình mảnh khảnh của nó khéo léo che đi bóng dáng người đàn ông đầm máu đằng sau

Knight tiến lại gần chara, giọng nói chứa đầy tia lo lắng :

- băng, trên người mày có máu hay là son vậy? Son đỏ à? Mày bị loại rồi ư?

Chara lắc đầu, tìm đại một lý do nào đó hợp lý :

- không. Tao vẫn đang đi kiếm lũ kia. À, máu đó. Lúc nãy tao va phải vài nhánh cây có gai

Knight nhú mày, thắc mắc :

- được rồi? Đi thôi mưa rồi, bọn chúng báo là hủy bỏ kế hoạch vui chơi.

Chara gạt đầu, xua tay với cô ta :

- okay, tao biết rồi. Mà về trước nói chúng nó là tao về ngay sau khi tao kiếm được cây thuốc đại cái đã

Knight sáng mắt, hào hứng :

- thuốc?? Đâu??

Nó ở trong tâm trí võ trăn một cái, thất vọng

"- mày bị ngu à? Mày có biết nó đam mê ba cái thứ này không? "

"Quên. Oops? "

"- errr, chán mày ghê "

Chara vẫy tay, từ chối :

- không, tự tao đi. Mày quay về đi

Knight cãi lại, không chấp nhận :

- không đời nào, mày vừa bảo nó là cây thuốc đại. Loại đó hiếm lắm. Tao không biết là trong khu đất của Phong cũng có. Tao phải đi

Chara tức tối, giới hạn kiềm chế của cô ta có hạn, và bây giờ nó đã cán mốc cao nhất

Chara hạ giọng xuống, thanh âm lạnh lẽo đánh bật Knight khỏi cảm xúc hào hứng

- TaO..BàO..MàY... đi ...Về!!!!

Knight khựng lại, vẻ mặt mất đi nét cười vốn có.

Chara tạch lưỡi, nhúu mày khó chịu.

- phiền phức

Knight nhìn chăm chú người đối diện mình,

Một khoảng im lặng kéo dài, giờ đây chỉ nghe thấy mỗi tiếng mưa ngày càng nặng hạt hơn

Đột nhiên Knight lên tiếng phá vỡ không khí im lặng đó :

- mày...không, cô...là chara đúng không?

Chara nhướn một bên mày, tâm trạng tốt hẳn.

" Chà, cô ta không ngu ngốc lắm "

"- tao đồng ý với mày. Cô ta luôn có những hành động thận trọng. "

" How interesting "

Chara xoay người lại nhìn Knight, đôi mắt đỏ tươi chiếu thẳng lên người Knight, khiến cô ta hơi mất tự nhiên

Có cảm giác...

Ánh mắt của cô ta, cứ như có thể nhìn xuyên thấu mọi hành động, tâm tư thậm chí suy nghĩ của mình. Khó chịu thật.

Chara lên tiếng cắt đứt suy nghĩ của Knight :

- chà, cô cũng không ngốc lắm. Đối với một con mọt sách điên loạn.

Knight nhúu mày, đưa tay lên gỡ cặp kính dày cộm xuống. Cặp kính giúp cô ta che đi sự điên cuồng trong mắt cô ta, chính chiếc kính này làm cho khung cảnh mờ nhạt đi nên knight không cảm thấy thích thú với nó lắm.

Nhưng khi cặp kính được tháo ra, cảnh tượng hiện ra rõ ràng, Knight có thể thấy rõ được con người trước mặt mình.

Uy lực

Khí thể

Lạnh lẽo và vô cảm

Cứ như giây trước bạn thấy trên người cô ta có một luồng sát khí nồng nặc, nhưng chỉ chớp mắt một cái, luồng sát khí ấy biến mất, khiến cô ta trông như người bình thường

Knight mở miệng lên tiếng :

- cô...

Nhưng lời nói của cô ta bị chặn ngang bởi Chara :

- greetings, i am Chara. Your power awaked my joys.

(Hân hạnh, tôi là Chara. Sức mạnh của cô đánh thức sự thích thú của tôi)

Chara đưa tay ra, cười nụ cười mà cô ta hay làm

- so~ will you grab my hand and shake it?

(Vậy~ cô sẽ nắm lấy tay tôi và bắt tay chứ?)

Knight sùng sốt, nhìn bàn tay trắng muốt, không bàn tay nhuộm đỏ? trước mặt mình.

Knight khẽ nắm lấy, một dòng điện xoẹt qua người khiến cô ta đau nhói,

Knight vội vàng buông tay ra, nhìn lại cái người trước mặt mình. Lòng bàn tay cô ta có một cái nút sọc điện nhỏ.

Cả khu rừng vang vọng tiếng cười thích thú của Chara.

- ____-_-_-_-_-_-_-_-_-_-

Bạn đang đọc truyện *Thiên Sát Địa Ngục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 78: Mất Kiểm Soát

Au vừa thi xong, huray. Nhưng au tách hai môn, hahaha...

Okay, không vui lắm. Au buồn thúi ruột luôn. Chẳng có hứng viết truyện nữa. Nên ra chương chậm. Xin lỗi mấy bạn

Dù sao thì chúc mấy bạn đọc vui

+++++++-----+++++++++

Chara khúc khích :

- aww, sao vậy? Trò đùa này quá sức với cô à?

Knight giữ tay, cố xua đi cảm giác tê tái trong cơ thể. Chara cười khúc khích

"- chara, tao nói gì về việc này? "

- ôi giời, chỉ là một trò đùa vô hại mà thôi. làm ơn đi, chưa có ai chết cả

nó đảo mắt một vòng, khoanh tay lại hỏi Chara

"- giờ sao đây? knight biết sự hiện diện của mày rồi "

- trừ khi cô ta nhé?

knight tròn mắt nhìn Chara đọc thoại về việc giết cô ta ra sao, như thể cô ta không hề ở đây vậy. Knight háng giọng :

- làm ơn đi, tôi vẫn ở đây

chara chú ý, xoay người lại cười :

- phải rồi, tôi quên.

knight : -_-||

chara nhún vai, chìa con dao về phía knight :

- cô muốn chết ra sao? tôi tiễn cô đi

hai con người knight mở to, nó thì lại tức tối trong đầu chara

"- chara!! không giết, cô ta vẫn có ích "

- oh? nhưng tao muốn đấu với cô ta

"- mày có thể nói, hoặc xin? "

- pffs, gì vậy? kêu tao đi xin? tao thích như vậy hơn=)

không nói không rằng, chara lao thẳng về phía knight, hướng mũi dao về phía cô ta, chém liên tục

knight gạt mình, nhanh chóng lộn nhào về sau mà né. cô ta không ngờ chara lại uy lực như vậy, những nhát chém của chara không hề đơn giản như vậy, nhát nào cũng nhắm ngay chỗ hiểm của cô ta

knight rút trong túi ra cây dao găm, đưa lên chặn lại nhát dao lao thẳng về mình.

" Keng "

- oh hoh, cô phản xạ cũng nhanh đấy. Tôi cứ nghĩ cô chỉ ngồi một chỗ chế thuốc thôi chứ

Bàn tay knight run run, cô ta sắp không đỡ nổi con dao của Chara rồi, cô ấy quá mạnh!!

Knight hết sức đẩy chara ra, nhanh chóng chém một nhát, làm động tác giả với chara. Chara có vẻ nhận ra, nhưng cô ta vẫn nhảy về sau một khoảng.

Knight thở hồng hộc, cúi gập người để thở. Chara nhíu mày thất vọng

- jezz, cô yếu thế? Tôi tưởng tổ chức của con băng nó nhiều người giỏi lắm chứ??

"- cô ấy không có sức khỏe, cô ấy có ích ở khoản khác "

- mày cần gì một người không có sức khỏe? Nhìn vô dụng quá!

Knight cắn chặt môi, đầu hơi ngẩng lên nhìn Chara

☼☼☼☼☼☼☼☼

Trời vẫn đổ mưa, có vẻ như không có dấu hiệu sẽ ngưng lại.

Hai con người, hai tính cách

Một người thì uy vũ đứng nhìn từ trên xuống

Còn một người thì chật vật, chỉ có thể cúi đầu trước sự uy vũ ấy

Tại sao tại sao tại sao?!!!!

Mưa thấm ướt hai con người

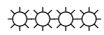
Mưa làm lạnh buốt trái tim người nào đó

Mưa xóa đi vết tích

Mưa

Mưa

Và mưa.

- uh oh, rắc rối rồi

Chara đột nhiên lên tiếng, nó thắc mắc

"- sao? Chuyện gì "

- có người sắp nổi điên

"- oh? Ai? "

Chara không đáp lại lời của nó, chỉ lẳng lặng nhìn knight đang cúi gập người

Riêng knight thì đang đắm chìm trong suy nghĩ

Tại sao chứ?

Vô dụng

Rắc rưởi

Con điên, chết đi

Thứ vô tích sự

Cô chả là gì cả

Tao không cần người bạn như mày

Đồ yếu đuối

Con bệnh hoạn

Im đi

Im đi

IM ĐI

CÂM HẾT CÂM HẾT CHO TAO

TỰ BÂY CHẢ CÓ CÁI QUYỀN GÌ ĐỂ NÓI VỀ TAO CẢ

CÂM ĐI!!!!

- ARHH!!!!

Knight nắm chặt cây dao trong tay mình, lao thẳng về phía chara như một con thú mất kiểm soát

- jezz, gì mà tức dữ vậy?

" Keng keng keng "

Chara dùng cây dao của mình chặn lại những đòn tấn công của knight.

Trong con mắt của knight bây giờ chỉ có thù hận và nổi tức giận

Chara nhón miệng cười man rợ

- HAHHAHA!!! Cuối cùng cô cũng nghiêm túc rồi hả?

Knight điên loạn, miệng cứ liên tục nói " im đi im đi im đi "

Knight bật thẳng vào thân cây sau lưng, bất tỉnh nhân sự

Bạn đang đọc truyện *Thiên Sư Địa Ngục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 79: Something New?

Au đang bị bí ý. Và au vẫn đang cố gắng viết. .

.
.
.
.
.

Uhhh...dù sao thì chúc các bạn đọc vui

~o^o

~~

Chara ngửa mặt lên trời, dùng nước mưa để rửa sạch cát trong mắt mình

Một khi con mắt đã thấy thoải mái, chara mới cười mỉm, hài lòng

Cúi đầu xuống nhìn knight, chara khoanh tay suy nghĩ

"- mày suy nghĩ gì vậy? "

Chara trầm ngâm, rồi lại nghiêng đầu nhìn người đàn ông còn thoi thóp phía bên kia

Chara tiến lại gần ông ta, con dao trên tay đã biến mất từ khi nào, mà lại xuất hiện một cái que củi nhỏ

Ta chọt

Chọt

Chọt nữa

"- tao thật không hiểu mày đang làm cái khi gì nữa "

Chara chọt chọt người đàn ông ấy, ông ta vẫn còn thờ nhưng không phản ứng gì khi chara chọt

- hùmmmm, chưa chết, dai dũ. Làm gì với hai cái..." Thứ " này đây

Hoàng hôn buông xuống, mưa cuối cùng cũng nhỏ lại. Chỉ còn vài giọt tí tách rơi.

Đột nhiên giọng nói của nó vang lên

"- eh chara, leo lên ngọn cây đi "

Chara nhướn mày khó hiểu

- làm gì?

Dù hỏi nhưng cô ta vẫn làm theo.

Đứng trên ngọn cây nhìn về khoảng trời rộng lớn và xa xăm.

Chara nhắm mắt lại tận hưởng bầu không khí ẩm ướt và se se lạnh, mặc dù cô ta không mấy thoải mái khi cả bộ đồ mình đang mặc đều ướt nhem

"- nhìn kia, cầu vòng "

Giọng nói của nó đánh thức chara, cô ta mở mắt ra nhìn về hướng mặt trời. Một vòng cầu vòng hiện ra, rực rỡ đầy màu sắc

Cầu vòng hở? Hah...

Nó khiến cho cô ta nhớ đến một người. Nhưng bây giờ cô ta lại lạc đến đây, không biết cô ta có thể quay về để gặp người ấy hay Không nữa

Giọng nói của nó đánh tan suy nghĩ của Chara

"- người đó là ai? "

Đôi mắt màu đỏ máu của chara tối lại, giọng nói lạnh lẽo vang lên :

- không phải chuyện của mày

Chara rút chiếc điện thoại của nó ra, nhấn vào một dãy số

"- alo, băng!! Em đâu rồi, knight có kiếm được em không? Em đang ở đâu? Có bị thương gì không? "

Chara lên tiếng :

- định vị tôi và lết cái xác lại đây. Dem theo thằng anh trai của nó luôn. Tôi quên mất tên của hán rồi

"- khoan, chara? Cô lại làm gì nữa rồi? Băng đâu? "

- hừ, im đi. Tôi không nhắc lại lần nữa đâu. Lết lại đây, ngay!!

Không đợi hán trả lời, chara ngắt cuộc gọi,

"- như vậy không lịch sự lắm "

- hah, mày cũng có vừa đâu

- Cái khi gì đây?

Đó là câu nói đầu tiên hán phát ngôn khi kiếm được cô ta

Chara ngồi trên nhánh cây, đung đưa hai chân, cô ta ngâm nga một bài lullaby nào đó.

Anh nhìn về phía Knight, rồi nhìn về phía người đàn ông lạ mặt, hỏi chara :

- người của Sĩ?

Chara hé con mắt ra, chậm rãi liếc về phía anh :

- cần phải hỏi?

Anh tiến lại gần, ngồi xuống cúi đầu xem xét người đàn ông ấy. Chara vẫn ngồi trên nhánh cây, ngâm nga

Mọi chuyện có lẽ sẽ tệ hơn nếu cô ta không tự chủ được bản thân. Đúng không nhỉ~?

Hah, kế hoạch là gì đây~?

-----//----

- đủ má, knight? Nó sao vậy?

Nhỏ hốt hoảng khi anh vác knight vào căn biệt thự của hán.

Sao? Máy bạn nghĩ là anh sẽ bế cô ta ư? Như mấy quyền ngôn tình à?

Thực tế tí đi, đây là đời thực

Chính xác thì knight bị vác như bao tải trên vai anh

Anh tiến về phía ghế sofa, quăng cô ta như một gói hàng

Đùa thôi, anh đặt knight xuống, rồi xoay sang nhỏ :

- anh nghĩ cô ta bị thương

Nhỏ gật đầu hiểu ý :

- đã rồi, em đi kiểm hộp thuốc

Hắn từ từ bước vào, trên vai là một người nữa. Cô chú ý tới hắn, tiến lại gần :

- ai đây?

Hắn chỉ nghiêng nửa người, để lộ ra cánh tay có hình xăm của một con só. Cô giật mình :

- khoan, người của Sĩ? Bọn chúng tới đây làm gì?

Hắn không trả lời, chỉ nhấc bước chân về phía căn hầm

Cô thở dài, lắc đầu :

- chuyện có lẽ sẽ tệ hơn

Đột nhiên cô sực nhớ :

- khoan, hãy gọi cho hai người mà. Nó đâu rồi?

- _ _ _ _

"- chara, về đi. Tao lạnh lắm rồi. Mày không lạnh à? "

Chara đang núp trên tán cây, ẩn giấu mình như một con thú săn mồi, hé mắt nhìn tốp người phía dưới.

Đôi mắt màu đỏ ánh lên sự thích thú, cô ta khẽ nheo mắt đánh giá

"- chara? Mày định làm gì vậy? "

- tao định xem xem bọn chúng định làm gì.

"- mày có định giết hay ầu đả không? "

Chara khẽ lắc đầu, im lặng theo dõi tiếp

- tại sao 012 chưa về?

- tao không biết. Tao không liên lạc được với hắn

- có khi nào hắn bị phát hiện không?

- cô ta chỉ là một con nhóc con

- nhưng cô ta san bằng cả một gia tộc

Chara nhướng mày, thắc mắc cùng với sự tò mò :

- mày san bằng một gia tộc?

Nó ngượng ngùng

"- thực ta thì, là ba mẹ tao. Họ đi làm nhiệm vụ rồi bị bắt, lúc đó tao đang nghịch thiết bị của họ thì mới hay là họ bị bắt. Thế nên, à thì tao đi giải cứu. Rồi lỡ tay cho nổ cả khu đó. Hehe "

Chara trầm ngâm, lắng nghe hai tên tép riu tám

- bọn họ nói là chỉ là do sự cố hồ van ống nước mà thôi

Chara híp đôi mắt lại, khinh bỉ :

- và mày làm nó như một vụ tai nạn.

Nó cười gượng

"- haha, tao đâu thể để cho ba mẹ biết tao phá đồ nghề của họ rồi giải cứu họ được "

" Tất cả mọi người tập trung lại sảnh chính, Carl có việc muốn nói "

" Tất cả mọi người tập trung lại sảnh chính, Carl có việc muốn nói "

" Tất cả mọi người tập trung lại sảnh chính, Carl có việc muốn nói "

- ôi giờ, ông chủ lại cần nhân nữa đây

- đi thôi. Đừng mới nhiều.

Đột nhiên nó lên tiếng

"- khoan sao mày lại biết bọn chúng có căn cứ gần đây? "

- vì tao thông minh

"- tao tin đó. Sao anh Phong lại không biết? căn cứ của chúng chỉ cách có 1000km thôi mà? "

Chara nhếch mép cười, nụ cười khiến cho mọi người đều ám ảnh khi ngủ. Giọng nói cô ta trầm xuống, lạnh lẽo kèm theo tia mong chờ :

- vì trong căn cứ ấy, có người vô cùng giỏi.

=>)

+ _ - _ _ _ _ + _ ++ + _ - - - _ - _ + _ + _ +

Bạn đang đọc truyện *Thiên Sứ Địa Ngục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 80: Tiết Lộ

Oh, 70 chương rồi. Nhiều vậy. Có lẽ au nên đẩy nhanh tiến độ nhỉ?

Dù sao thì chương mới này, chúc các bạn đọc vui.

Tận hưởng vị ngọt còn sót lại đi. MUAHAHAHAHAHA!!!

Khụ, xin lỗi.

+-----+

- chara!!! Cô có biết làm như vậy rất nguy hiểm không? Lỡ như cô bị thương hay đánh không lại họ thì sao?

Hắn đập mạnh lên bàn, khiến đồ vật trên ấy tung lên một khoảng

Chara ngồi chéo chân, khuôn mặt vẫn giữ nụ cười rạng rỡ ấy.

Hiện tại tất cả bọn họ đang ở phòng họp nhà Phong. Vì giờ đây họ mới biết căn cứ của bọn chúng gần đây

Thật là ngu ngốc

Chara khẽ đưa ánh mắt nhìn hắn, cả khuôn mặt hắn vẫn đen, u ám không tả nổi. Nguyên phòng họp rơi vào im lặng, hắn bực tức vỗ bàn (lần nữa) :

- CHARA!!! Cô có nghe tôi nói gì không? Cô có nghĩ là bản thân mình sẽ bị thương....

Chara ngất lờn hần, giọng nói thẳng thừng đáng sợ :

- gì? Tôi làm sao? Tôi bị thương ư? Hah, anh đang kể chuyện cười à?

Chara ngẩng đầu lên, nghiêng sang một bên, nụ cười méo mó, đôi mắt màu đỏ ánh lên sự điên loạn

Hần giật mình, từng giọt mồ hôi xuất hiện trên trán. Hần nghiêng rặng, đấu mắt với chara

- anh lo tôi bị thương? Hay. . . .anh lo cho nó bị thương? Tự dối lòng không tốt đâu

Cả phòng họp im lặng không một tiếng động, chỉ nghe thấy tiếng thở của từng người.

Đột nhiên một cánh tay giơ lên, một cách rụt rè, kèm theo mooti giọng nói sợ hãi, lo lắng :

- uhhh...c-chara?

Chara tập trung sự chú ý về người đó, nhướng mày hỏi. Người đó run rẩy, nuốt nước bọt một cách khó khăn, rồi lên tiếng :

- uhhh.c-cô là băng? Hay...là nữ hoàng?....hay....

Chara ngất ngang lời nói của cậu ta :

- cậu nghĩ tôi là ai?

Mọi người (trừ những người đã biết thân phận của chara) đều bàn tán xôn xao

Chara chờ đợi, con dao màu đỏ xuất hiện trong tay từ khi nào, xoay nó một cách điêu luyện

Một cô gái rụt rè lên tiếng về

- u-um, chara, có phải...cô là...

Chara ngất lờn cô bé ấy, cười tươi tắn :

- không. Tôi không phải là người đã chỉ huy các người.

Cô gái sững sốt, mở to mắt :

- s-sao cô biết tôi định hỏi gì?

Chara nhún vai, tập trung vào việc xoay dao. Mọi người ai cũng bàn tán về việc chara là ai, hoặc nó là ai?

Nghe nhức đầu quá phải không!?

Đột nhiên Knight từ cánh cửa bước ra, giọng nói khó chịu vang lên :

- con băng bị đa nhân cách, hoặc có thể gọi là như vậy.

Nhỏ vội chạy tới chỗ knight, lo lắng :

- sao mày lại xuống đây? Mày ổn chưa?

Knight lắc đầu :

- tao ổn

Cô nhìn chăm chăm knight, đột nhiên mở miệng :

- sao mày lại bị thương vậy? Lúc con Mi băng bó cho mày, tao thấy có vài chỗ bầm tím. Và theo như máy đo cảm xúc của tao, mày bị kích động. Lý do và ai?

Cô nói một tràng khiến cho mọi người đều bất ngờ, knight thờ dãi chỉ tay về phía chara _người này giờ vẫn mỉm cười lặng lẽ xem kịch :

- hỏi cô ta kìa

Nghe tên mình, chara nhướng mày lên, khuôn mặt hiện hữu một nụ cười kì dị, chậm rãi trả lời :

- áh àh, chuyện này không hẳn là lỗi của tôi nhé. Tôi bảo cô đi, cô lại không nghe, có vẻ~ cô rấttt~ thích cãi lời nữ hoàng nhỉ??

Knight nghiêng răng, cúi đầu, không khí trong phòng họp một lần nữa nặng dần, khiến cho mọi người đều khó chịu và ngột ngạt

Hắn lên tiếng, đánh bay bầu không khí quỷ mị ấy :

- đẹp qua đi, bây giờ ta cần kế hoạch xoá sổ bọn người của tổ chức Si. Chúng đã ra tay với nữ hoàng của chúng ta rồi.

Mọi người đều bàn tán xôn xao, nhò đi ra ý kiến :

- mọi người có biết người đứng đầu là ai không?

Cả đám lại im lặng, rồi tất cả ánh mắt đều hướng về Chara

- heh?

Chara nhướng mày :

- nhìn tôi làm gì?

Một cô bé trong đội chiến lược lấp bắp hỏi :

- chị..u-um..liệu chị có biết là ai không?

Chara hướng mắt về cô bé ấy, trả lời :

- chà, có lẽ là có. Ai biết được

Chara nhún vai một cách hồ hững, cô bé ấy áh lên một tiếng chưa kịp hỏi tiếp thì hắn cắt ngang :

- thế cô có định nói ra hay không?

Chara khó chịu nhìn hắn cắt lời cô bé ấy, lạnh giọng :

- không thích nói cho anh nghe. Tự mò đi

Hắn nghiêng răng tức xì khói, cậu ngồi bên cạnh khẽ huých tay hắn, ngụ ý bảo hắn đừng chọc cô ta

"- có vẻ vui nhỉ? "

Nó lặng lẽ lên tiếng trong đầu Chara

" Sẽ vui hơn nếu mày ra và tự giải quyết rắc rối của mày? "

Nó hồ hững trên chọc Chara

"- nah, tao thích ở trong đây hơn "

Đột nhiên Chara lên tiếng, giọng nói như quỷ sai từ địa ngục lên đòi mạng :

- mọi người đều biết bí mật của tôi rồi nhờ vào knight. Có lẽ tôi nên giết người diệt khẩu nhỉ~?

Cả đám không hện mà rùng mình, một vài người xì xầm

- không phải chứ...

- knight là người nói mà

- cô ấy không làm thật chứ?

- mày nghĩ sao?

- chúng ta đều chết chung ư?

Chara cười khúc khích, xua xua tay :

- tôi đùa thôi. Bây giờ tôi lười lắm

Nói rồi cô ta đứng dậy xoay người rồi đi, knight đột nhiên hét lên :

- chara, chúng ta vẫn chưa bàn xong. Cô không thể cứ như vậy mà đi-

Knight chưa dứt câu thì một cây dao bay thẳng tới, xoẹt ngang qua mặt cô ta, cắt một vài sợi tóc và để lại trên mặt knight một đường cắt dài

Vết cắt bắt đầu túa máu, mọi người đều ngậm miệng nhìn hai người họ. Chara xoay nửa người lại, lộ ra con mắt màu đỏ tươi đe dọa :

- cô không có quyền ra lệnh cho tôi phải làm gì. Ngậm mồm vào trước khi tôi tiễn cô đi!

Nói rồi chara một lần nữa xoay người đi mất, lần này không hề nói hay xoay người lại một lần nào nữa.

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Thiên Sư Địa Ngục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 81: Jelly

Có vẻ au bị cạn ý tưởng ừ. Truyện không được hay lắm. Sorry nha!

Dù sao thì

....

U.m...

Mấy bạn đọc vui.

+++++-----+++++

"- nhắc...oáp...tao nghe một lần nữa tại sao chúng ta phải đột nhập vào đây? "

Chara đưa con mắt màu đỏ tươi đảo dác nhìn xung quanh, độc thoại trong đầu

" Vì tao có công chuyện "

Nó lâu bầu

"- công chuyện? Vào ba giờ sáng? Ở căn biệt thự u ám gần nghĩa trang? Thật ư? "

Chara không nói gì, chỉ đưa hai thanh kim loại mỏng lên ổ khoá cửa sổ

" lạch Cạch "

" cạch! "

Chara nhẹ nhàng đẩy cửa sổ ra, đáp xuống một cách im lặng

"- mày có cảm thấy ai đó đang nhìn mình không? "

Chara ngẩng đầu lên, đột nhiên cô ta nhếch mép cười khinh bỉ :

- mày không nhầm đâu

Tiếng vỗ tay chậm chạp vang lên, một giọng nói vừa xa lạ vừa quen thuộc vang lên :

- chào mừng cô tới chỗ tôi, Killer.

Đôi mắt đỏ tươi chuyển dần sang màu xám khói, có thể thấy được vài tia kinh ngạc trong đôi mắt ấy. Nó bất ngờ cùng sững sờt :

- Jelly? Cô...là người đã săn đuổi tôi?

Chara không bất ngờ mấy, cười nhạo trong tâm trí

" Điều đó quá rõ ràng rồi. "

"- đó là đối với mày. Tao cứ ngh- "

- cô nghĩ là tôi chết rồi đúng không?

Nó đứng yên, dựa lưng vào bức tường bên cạnh hướng mắt lên nhìn cô gái ấy.

Im lặng bao trùm trong căn phòng lạnh lẽo ấy, Jelly_cô bạn năm xưa cứ ngỡ là chết nhưng bây giờ lại đứng trước mặt nó, bất ngờ gì đâu

Jelly lên tiếng chế nhạo :

- cô bất ngờ lắm đúng không?

Nó mở miệng, nhưng giọng nói lại thuộc về Chara :

- cũng không hẳn. Cô rất dễ đoán.

Jelly bất ngờ khi thấy nó không lộ ra vẻ sợ hãi hay bất cứ thứ gì

- ấn tượng đấy. Nhưng tại sao cô lại không bất ngờ

Chara vươn tay, vung một cái :

- tại sao tôi phải nói cô nghe. Dù sao thì...cô cũng chỉ là tướng dưới của tên kia thôi phải không, jelly?

À nghiêng răng, tức giận. Nhưng đó là sự thật, ả có thể làm được gì chứ

Tên ấy quá lợi hại, ả không thể tính kế hấn được. Kéo ả lại là người xui xẻo

Tiếng giày cao gót vang lên, âm thanh nện giày xuống nền nghe vô cùng chói tai

Jelly bước ra ánh sáng, nơi ánh trăng chiếu lên người cô ta.

Nó khẽ đưa mắt nhìn, cô ta vẫn như vậy

Trẻ trung, thuần khiết nhưng...đó chỉ là quá khứ mà thôi

Cô ta đã thay đổi, không còn thuần khiết hay ngây thơ nữa, chỉ còn một bộ mặt cùng với nụ cười giả dối

Nó lắc đầu thờ dãi :

- tại sao cô lại muốn lật đổ tôi? Cô thừa biết vụ tai nạn ấy không phải là lỗi của t-

Jelly hét lên, ngắt ngang lời nó nói :

- IM ĐI!!! Không phải lỗi của mày ư? Nói nghe nực cười quá

Nó thở hắt ra, hoàn toàn không muốn tranh cãi với cô ta.

Jelly tiếp tục hét, cứ như thể tức giận hay uất ức dồn nén trong cô ta bao nhiêu năm cuối cùng cũng được giải tỏa :

- nếu không tại mày, anh ấy đã không phải chết thay cho tao. Không phải tại mày thì tao đã được hưởng hạnh phúc. Đều tại mày cả!!!

Nó nhăn mặt, cả lỗ tai đều đau nhức

Trời, sao cô ta hét lớn thế

" con mẹ ấy phiền quá. Giết phát đi "

Nó nhắm mắt, khẽ lắc đầu tiếc nuối cho cô ta :

- tôi bảo rồi. Đừng có cái khi gì cũng đổ cho tôi, tin hay không thì tùy. Tôi cảm thấy hư cấu khi cô sống được tới giờ chỉ với trí thông minh như vậy

Jelly tức giận đùng đùng, không nói gì chỉ móc vài cây dao găm phóng về phía nó

Nó nghiêng nhẹ đầu né, cô ta tiếp tục bài nói đạo lý của cô ta :

- tao không thông minh? Xin lỗi, tao là người khiến mày phải sốc đến nỗi hôn mê. Tao là người sai người đâm mày nhưng thành ra con khốn kia đỡ cho mày. Tao là người khiến cho mọi kế hoạch của mày đổ vỡ. Vậy mà mày cũng nhận mình là nữ hoàng ư? Thảm hại!!!

Nó cúi đầu, không tạo ra bất cứ tiếng động gì. Jelly vẫn tiếp tục cười một cách điên loạn, đến khi một giọng nói vô cảm vang lên khiến cô ta dừng cười :

- cô nghĩ mình là ai?

Jelly cúi đầu xuống đất, nơi nó đang đứng. Bóng tối bao phủ xung quanh nó, một cỗ sát khí nồng nặc trong không khí khiến cho cô ta đột nhiên khó thở

Nó ngẩng đầu lên, đôi mắt màu xám khói lạnh lẽo chiếu xuyên qua màn đêm đen tối ấy chiếu thẳng lên người cô ta, Jelly không kịp được mà rùng mình một cái

- cô nghĩ cô giỏi? Đoán lại xem

" Vút "

Một tiếng xé gió vang lên bên tai cô ta, một thứ gì đó nóng ẩm trượt dài trên má.

Jelly đưa tay lên quệt thử,

Máu!!!

Cô ta xoay lại sau lưng, một cây dao cắm tự bao giờ, bàn tay dính máu của Jelly đột nhiên run rẩy, cô ta mím môi cắn đến bật máu

- mày....

Nó không di chuyển, chỉ đứng im đấy khiến cho cả khu vực đều chìm vào sự âm u

" mày định làm gì? Có kế hoạch à? "

"- nope, hoàn toàn không. Chỉ hù cô ta một tí thôi "

Jelly nhìn về phía nó, nhưng thân ảnh nó không còn ở đấy nữa

Một luồng gió nhẹ nhàng xuất hiện sau lưng cô ta, Jelly giật mình, rút ngay cây dao cắm trên cột chém về sau, nhưng cô ta chả chém dính gì cả, chỉ là một khoảng không trống rỗng mà thôi

Một bàn tay vuốt đuôi tóc cô ta, cô ta lại hoảng sợ vội chém phăng thứ ấy, nhưng lại bị chụp lại.

Tay cô ta bị bẻ ngoặc ra sau lưng, không hề cử động được. Jelly bắt đầu giãy giụa, nhưng bất thành, một thanh âm quỷ mị vang lên ngay tai cô ta :

- Từ kHi NàO cÔ cỐ qUYền ĐưỢc kIỀM sOÁt???

- _ _ + _ - _ - _ - _ - _ - _ + _ + _ - _ + _ + _ + _ + _

Bạn đang đọc truyện *Thiên Sứ Địa Ngục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 82: So Tài

Chương này tặng cho bạn lucyphantohive cảm ơn bạn đã theo dõi truyện của mình.

Chúc các bạn đọc vui và tiếp tục ủng hộ mình.

Yêu mấy bạn

- _ + _ - _ + _ + _ + _ + _ + _ + _ + _ + _ + _

Jelly bắt đầu hoảng loạn

Tại sao??

Mình tập luyện liên tục, không ngừng nghỉ từ khi rời căn nhà ấy.

Tại sao mình vẫn không thể thắng cô ta, TẠI SAO??!!!

Không thể nào chấp nhận được. Cô ta không được phép thắng

Cô ta đáng chết

Chính cô ta hại chết anh ấy

Chính ả

Là ả

Giết

Giết

Trả thù

Nợ máu trả bằng máu

Jelly kìm nén nỗi sợ hãi lại, gơ chân lên dẫm xuống chân nó, nhưng nó nhanh chóng rút chân về lùi lại một khoảng an toàn

Jelly nhếch mép cười, vuốt lại mái tóc rối xù vì hoảng sợ :

- khá lắm, không uống công là nữ hoàng! Nhưng người ra khỏi căn nhà này, chỉ có một.

Nó nhướng mày nhìn cô ta, Jelly hét lên, đồng thời búng ngón tay :

- VÀ NGƯỜI ĐÓ CHÍNH LÀ TAO!!! CHẾT ĐI!!

Hàng loạt khẩu súng hiện ra

Trên cột, trên tường, thậm chí ngay cả trên đèn trần cũng có.

" Wow, con ả chơi bản. "

Nó tạch lưỡi một cái, nhanh chóng chạy nhanh về phía cây cột trống.

Tiếng súng máy vang lên dồn dập, nó dựa lưng vào cột lên đưa mắt nhìn cô gái điên khùng trước mặt

" Tch, làm sao đây? "

- để tao nghĩ

Nó đưa tay lên cắn móng tay, tỏ vẻ lo lắng. Mắt nó đảo nhanh xung quanh căn phòng rộng lớn này, đột nhiên mắt nó lia tới chiếc bàn bằng sắt

Nó chợt nghĩ ra một kế hoạch

"- okay, chara. Tao có kế hoạch. Nhưng nó không mấy an toàn và tỉ lệ thành công hơi thấp. Mày có muố- "

" Xi, hời ngu. Thử liền "

Nó giải thích cho chara một cách nhanh chóng. Chara gật đầu hiểu ý, giành quyền kiểm soát cơ thể :

- cố giữ bình tĩnh đi. Vì sau đây có thể sẽ hơi đau tim

"- mau làm lẹ đi. Cây cột sắp sập rồi kìa "

Tiếng súng máy vẫn không hề ngừng lại một giây nào, còn Jelly vẫn không ngừng cười

- trời mẹ nó, con ả đeo mặt hay sao mà cười hoài vậy?

"- làm lẹ đi. Mày nói lắm quá "

- tao làm ngay đây

Chara lấy trong túi ra một túi bột, dùng hết lực tay quăng thẳng lên cao.

Những viên đạn từ súng máy bắn xuyên qua túi bột trắng ấy

Bột tung bay tung tóe, khiến cho toàn bộ căn phòng đều ngập tràn một màu trắng xoá

Jelly nhúm mày, đưa mắt nhìn bốn bề cảnh giác

Chara lộn nhào nhanh chóng tới chiếc bàn sắt ấy, núp đó chờ thời cơ

Jelly không thể nhìn thấy được gì, tức tối chửi rủa :

- mẹ nó, Killer mày có giỏi thì lộ mặt đi.

Chara tạch lưỡi khó chịu, hít một hơi sâu, đứng dậy lao nhanh tới cây cột trước mặt mình mặc cho tứ phương đều là đạn bay. Chara dấn mạnh lên thân cột, dùng hết sức chạy dọc trên đấy.

Gần tới lan can nơi Jelly đứng, Chara nhảy xuống, đáp nhẹ nhàng không một tiếng động

Jelly vẫn chưa chú ý tới chara, nhanh chóng Chara đứng sau lưng cô ta, đưa tay lên vòng qua cổ Jelly siết lại

- hah, mày chắc mày là người ra khỏi đây chứ?

Jelly vùng vẫy dữ dội,

Ả ta không tin

Ả đã lên kế hoạch từ lâu, một kế hoạch hoàn hảo

Tại sao ả vẫn thua?

Không

Ả không muốn chết

Không không

Khônggggg!!!!

Jelly cắn môi, móc trong túi ra một cây dao găm nhỏ, nhanh nhẹn đảo đầu dao lại, cô ta đâm thẳng vào bụng chara

" Phập "

Chara buông Jelly ra, lùi nhanh về sau, ôm bụng

Chara nghiêng răng, còn Jelly thì cười khinh bỉ :

- sao vậy? Không ngờ ư?

Chara nhếch mép nở một nụ cười rạng rỡ, nhún vai hờ hững :

- không hẳn là không ngờ, tao quá rõ mày, Jelly ạ

Jelly trừng mắt nhìn chara. Mặc kệ cơn đau nhói từ bụng, chara rút phăng cây dao găm ra, phóng thẳng về phía Jelly. Cô ta mở to mắt tỏ vẻ không tin được

Ả ta dám rút cây dao ra ư?

Jelly nghiêng đầu né cây dao đang lao thẳng tới, cây dao lại cắm thẳng vào tường một lần nữa, chara nhìn cô ta cười khúc khích :

- Hi hi, sao thế? Có gì mà kinh ngạc? Chưa thấy người nào làm như vậy ư? Giờ thì thấy rồi đấy

Jelly chớp mắt một cái, đột nhiên bóng dáng nhỏ nhắn trước mặt biến mất, cô ta hoang mang, đảo nhanh đôi mắt tìm kiếm bóng hình ấy

- tìm tao?

Một giọng nói vang lên sát tai cô ta, Jelly nghiêng người định phản xạ nhưng...

- chậm quá

" Xoẹt "

Một thứ chất lỏng nóng ầm bắn phụt lên mặt chara, sắc đỏ nhuộm cả khuôn mặt cô cảm cùng nụ cười gây ám ảnh

Đôi ngươi đỏ tươi nhìn chằm chằm vào con người trước mặt.

Tròng mắt Jelly mở to, thứ nước màu đỏ, nóng ầm ấy trào không ngừng từ cổ cô ta

Lưỡi dao cắt ngang cổ Jelly một cách ngọt ngào, không để lại đau về thể xác khi cắt

Thứ màu đỏ tuyệt đẹp ấy vấy lên tường, lên sàn, lên mặt chara.

Sắc màu tuyệt đẹp, khiến chara như càng hưng phấn hơn.

À không tin được

À....chết ư?

Tại sao?

Sau bao nhiêu hy sinh mà à dùng tất cả để đánh đổi

Sau bao nhiêu cố gắng, cùng nỗ lực mà à trải qua

Tại sao? À vẫn không thể là nhân vật chính của cuộc đời à

Bất công

Quá bất công

Ông trời thật độc ác

Jelly nâng miệng lên nhếch mép cười, khoe môi mấp máy vài chữ :

- c...h...ết c...hu...ng v...ớ...i t...ao đ...i...

Chara mở to mắt nhìn Jelly,

Không xong rồi

"- chạy đi, cô ta có kịp kích nổ. Cô ta định tự sát để chôn vùi tao đó "

Bạn đang đọc truyện *Thiên Sứ Địa Ngục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 83: Không Thể Nào

Dạo này áp lực quá, nên au không viết truyện được.

Nhưng au không có ý định drop truyện nên đừng lo lắng. Au sẽ cố gắng hơn.

Mong các bạn đọc vui và ủng hộ au

#####

Well, shit!

Chara xoay người cố chạy nhanh hết sức có thể, không một lần quay đầu lại

Chara vẫn nghe thấy giọng cười điên cuồng của Jelly :

- Ahaha!! Hahahahah!! HAHAHA!!! Mày không thoát được đâu

" Bùm "

Shit!!

Một cỗ áp lực xông thẳng tới, sức nóng cùng tiếng nổ lớn đập thẳng vào lưng chara

Chara cắn răng chịu đựng, lao nhanh tới chỗ cửa sổ, trong khi các kíp nổ xung quanh căn nhà bắt đầu phát nổ theo

Cả một khu chìm ngập trong biển lửa, chara bị áp lực đánh bay ra xa.

- _ _ _ _ - _ -

Tất cả hình ảnh trước mặt nó bắt đầu nhoè đi, chara quay lại trong tâm trí, chửi rủa trong đáy

" mẹ nó!! Shit!! Con khốn, chơi đùa. Khốn khiếp khốn khiếp!!! Son of a- "

- urg...

Mọi thứ đều mờ mờ, không thứ gì rõ ràng cả, nó cử động một tí nhưng cơ bắp nó đều nhức nhối :

- đ-đau..quá..urg..

Nó cảm thấy mình sắp chìm vào con hôn mê

Đột nhiên một đôi giày bóng loáng xuất hiện, nó cố hết sức gượng người dậy

Một chàng trai trẻ với mái tóc bạch kim chói sáng trong nắng, nó nhắm mắt nhìn trước khi lâm vào hôn mê

- nhìn em kìa...thật thảm hại. Đừng lo, anh sẽ bảo vệ em

Nó cảm thấy cả người nhẹ bâng, đầu nó dựa vào một thứ gì đó cứng rắn, vững chắc

Đây là vòm ngực của ai đó ư?

- _ _ _ _ - _ -

- ơ...chara, đó là vòm ngực đúng không?

Nó xoay qua nhìn cô gái đang phát điên đi đi lại lại. Chara quay sang hét lên một cách điên tiết :

- tao đéo biết. Urrggg!!!!

Nó nhượng mảy thăm nghĩ

Okayy??

Hừm..

Nó cố suy nghĩ và nhớ lại hình dáng của chàng trai ấy.

Đột nhiên mắt nó mở to ra kinh ngạc, hai tay bụm miệng lại :

- k-không...không thể nào

- _ _ _ _ - _ -

Lí trí nó chưa mất, sau khi chàng trai ấy nhặt nó lên, nó làm bầm thì thảo vài chữ trước khi hoàn toàn mất ý thức :

- Tur..Bạch...

Chàng trai ấy nở một nụ cười âm áp, khoe mắt lộ vẻ hạnh phúc khi nghe cái tên được thốt ra từ miệng của nó :

- đúng vậy. Là anh!

Rồi chàng trai-Tư Bạch ấy hôn nhẹ lên trán nó, vuốt nhẹ vài cọng tóc mai, nhìn nó với ánh mắt say mê :

- em sẽ lại ở bên anh. Tiểu Băng bé nhỏ của anh, nàng công chúa của anh

Rồi hần bế nó đi, bỏ lại sau lưng là một đồng hoang tàn, chìm ngập trong biển lửa.

__--__--__--".""."".""' "

Hần tức tối quăng đồ đạc khắp phòng họp, chửi mắng :

- chara đâu!?!? Băng đâu!?!? Vợ tôi đâu?!? Các người làm ăn kiểu gì vậy!!!

Tất cả mọi người đều im lặng, một không ai dám lên tiếng hay thờ mặt.

Cô ngồi im, cúi đầu xuống. Mái tóc xoắn nhẹ bồng bềnh phủ xuống mặt che khuất một phần khuôn mặt cô, ngón tay gõ nhẹ trên mặt bàn, nhẹ giọng :

- mày nên bình tĩnh lại. Từ khi nào mày mất đi sự lạnh lùng thế?

Hần bắn ánh mắt chết người về phía cô, rít từng chữ qua kẽ răng :

- mày.thì.biết.gì. Nếu như thằng Long cũng mất tích như thế, thì mày cũng sẽ cư xử như tao thôi

Cô đưa ánh mắt nhìn hần, nửa khuôn mặt vẫn chìm trong bóng tối, giọng cô trầm thấp lạnh lẽo :

- chưa qua hai mươi tư giờ, chưa gọi là mất tích. Mày bình tĩnh đi, con Băng đã là người lớn, nó có thể tự lo cho mình.

Hần nghiêng răng, nhìn chằm chằm xuống mặt bàn.

Chẳng lẽ mình quá nóng tính. Từ khi nào mà mình mất đi sự bình tĩnh vốn có? Từ...khi..nào...

Hần tức tối, nhưng cố gắng kiềm chế sự nóng giận của mình

Con Hần nói đúng, bình tĩnh lại. Nóng tính chỉ gây thêm sai lầm mà thôi.

Hần ngẩng đầu lên, khuôn mặt dần dần dần, trả lại sự lãnh đạm trước đó, hần hạ giọng ra lệnh :

- được! Nghe đây, sau hai mươi bốn tiếng, nếu như char- không, nữ hoàng chưa về thì tất cả mọi người chia ra, tìm cô ấy cho bằng được. Nghe rõ chưa?!!

Tất cả mọi người trong phòng họp đều đồng thanh hét :

- rõ!

Hần xoay người bỏ đi lên lầu, mọi người dần tản rã, ai về phòng người nấy.

Chỉ còn mỗi cô ngồi đó, ngón tay vẫn gõ xuống bàn tạo ra những âm tiết đều đặn

" Cạch

Cạch

Cạch "

- mày ổn chứ?

Nhỏ tiến lại gần cô, khẽ đặt tay lên bờ vai ấy thấp giọng hỏi. Thanh âm ngừng lại khi ngón tay cô dừng gõ, cô lắc nhẹ đầu :

- tao không biết. Tao có cảm giác bất an

Nhỏ thờ dãi, kéo chiếc ghế bên cạnh cô ra ngồi xuống, thú nhận :

- mày nói đúng. Tao biết tính chara, cô ta Chưa từng thất bại. Nhưng....

Cô gạt đầu hiểu được rõ ẩn ý sau câu nói ấy, cô ngẩng mặt lên nhìn chiếc đèn chùm pha lê rực rỡ :

- đúng. Cô ta Chưa bao giờ thất bại. Thế nhưng, đây là lần đầu tiên tao thấy cô ta chơi đùa lâu như thế mà vẫn chưa về

Nhỏ dùng ngón trỏ của mình miết miết lên mặt bàn sáng bóng, bóng đèn nổi có thể phản xạ được chính mặt mình trong đấy

Và bây giờ nhỏ đang thấy một khuôn mặt lo lắng, buồn bã hiện hữu. Một khuôn mặt mất đi sự lạnh lùng và vô cảm nên có

Nhỏ đập một phát lên mặt bàn, ngay chính giữa hình ảnh phản chiếu khuôn mặt của mình, nghiêng rãnh tức giận :

- có gì đó sai sai

Cô gật đầu, rồi cả hai lại chìm vào im lặng

ooooooooo_____ooooooooo

Đêm nay, ánh trăng sáng vàng vạc, một cô gái tựa như thiên sứ nằm ngủ trên chiếc giường rộng lớn

Ánh trăng chiếu sáng cả căn phòng nơi nàng thiên sứ ấy nằm, chiếu xuyên qua trần nhà được làm bằng kính trong suốt

- ngủ ngon, thiên sứ của anh

Bạn đang đọc truyện *Thiên Sứ Địa Ngục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 84: Ngôi Nhà Lạ

Au xin lỗi vì đã ra trễ, dạo này bí ý tưởng với lại lười nên không có viết nhiều. Nhưng au vẫn không có ý định drop truyện. Mong mấy bạn đọc giả tiếp tục ủng hộ

+ __+ __+ __+đ+đ+đ+đ+33+3+3+3+3+

- urrgg!

Đau đầu quá. Đây là đâu? Jelly đâu? Tại sao mình lại ở đây?

- chara?

" Tao đây. Mày vẫn ổn, chỉ là..."

Đột nhiên chara im lặng khiến nó khó hiểu. Nó mở mắt ra đảo con mắt màu xám khói của mình, nó thốt lên một câu bình luận :

- wow, nơi này đẹp thật

" Đó là câu nói đầu tiên của mày khi mày tỉnh lại, ở một nơi HOÀN TOÀN XA LẠ U?!"

Chara nhượng mày, giọng nói đầy chất vấn. Nó khó hiểu, nghiêng đầu nhẹ :

- urg...ừ?

" Hah, tao biết mày dẻo có bình thường mà "

Nó ngồi bật dậy, chống tay lên eo mình, dỗi :

- hey, first, tao totally normal! Và second, đó là câu nói thứ hai mà

" Sao cũng đượcccc!! Mày ngưng cái trò nửa việt nửa anh đi. Nhức đầu quá "

Nó nhảy dựng lên, cười :

- à hah, never! Ow, ow, ow,

Cánh tay, xương bắp chân cùng hông nó đau nhức vô cùng, nó ngồi phịch xuống giường lần nữa, xoa xoa những chỗ đau. Vừa xoa vừa than thở :

- dù má, đau thế!! Jelly, you're son of a bieth!

" Đáng đời "

Chara mĩa mai nó trong tâm trí, nó hừ một tiếng, rồi lại đưa mắt quan sát xung quanh căn phòng kỹ hơn

Căn phòng vô cùng rộng lớn, phải nói là quá rộng so với một người. Trần nhà được làm hoàn toàn bằng kính trong suốt, có thể thấy được bầu trời trong xanh trên cao. Đứng xa, gần cửa ra vào là một chồng thú nhồi bông, phải nói là chủ nhân căn phòng này hơi bị....umm, nói chung là rất nhiều thú bông.

Chiếc giường theo kiểu king size, mềm mại và ấm áp, khiến nó cũng chả muốn dậy tí nào. Cạnh chiếc giường có một cái bàn nhỏ, trên đấy có một lọ hoa màu trắng, ngay cả đóa hoa được cắm trong ấy cũng màu trắng nốt, vừa trắng muốt lại vừa trong suốt như thủy tinh.

Không đứng, cả căn phòng này đều trắng như tuyết, tường, khung kính, kể cả rèm cửa, chỉ có mỗi tấm thảm sàn là màu đỏ mà thôi. Nó sùng sốt hết lên khi thấy đóa hoa ấy :

- ừ, hoa Bách Tuyết nè.

Chara cười khinh bỉ

" Cái tên gì nhảm vậy "

Nó hừ một tiếng với chara, bắt đầu lên con, giải thích cho cô ta nghe :

- xì, im đi. Mày thì biết cái gì. Hoa Bách Tuyết vô cùng hiếm. Cực kì cực kì hiếm luôn. Loài hoa màu trắng, lại trong suốt nhìn cứ như thủy tinh vậy. Chưa kể nó chỉ sống ở nơi xứ lạnh mà thôi, và mọc ở ven vách đá, vô cùng khó hái. Đến tao còn chưa kiếm được nữa là!!

Chara đảo mắt một vòng, khoanh tay lại hờ hững đáp :

" Ừ hừm, rồi sao nữa? "

Nó giận dữ, phụng phịu :

- tao đéo nói chuyện với mày nữa

Nó đặt đôi chân trần xuống giường, cảm nhận vẻ mềm mại của tấm thảm xuyên qua lòng bàn chân. Đột nhiên nó nằm bẹp xuống đất, khiến chara một phen hốt hoảng. Giọng nói thoải mái vang lên :

- ummm, mềm mại quá

Nó tranh thủ lăn vài vòng, chara thờ nhẹ một cái, rồi mắng

" Bớt bớt lại. Đi kiểm tra xung quanh đi "

Nghe lời chara, nó đứng dậy, nhẹ nhàng tiến về phía cánh cửa lớn, chắc chắn. Nó cẩn thận nhẹ nhàng áp tai lên cửa, nghe ngóng.

Im ắng

Nó không hề nghe thấy tiếng động lạ nào cả. Nhẹ nhàng, nó mở cửa hé một tí, rồi đưa nửa cái đầu ra xem xét

Nhìn sang trái, một dãy hành lang dài vô tận, không một bóng người

Lạ nhỉ?!

Rồi lại nhìn sang phải, cũng vẫn là một dãy hành lang dài vô tận, không một bóng người.

Chara cảnh giác cao, dận dò nó

" Cẩn thận, nơi này...tao nghĩ là nó khá là rộng "

Nó gật đầu tỏ vẻ hiểu ý :

- okay! Mày chọn đi. Trái hay phải?

Chara suy nghĩ, nhìn sự vật thông qua đôi mắt của nó. Rồi trả lời

" Trái đi "

Nó gật đầu, bước chân ra khỏi cửa phòng, không quên đóng nó lại phòng khi có người kiểm tra. Nó bắt đầu khám phá xung quanh

Dãy hành lang khá rộng, và dài. Tường được làm từ gỗ quý, vô cùng tỉ mỉ. Một lần nữa sàn nhà vẫn được lót bằng thảm lông màu đỏ trải dài nguyên dãy

Đi một lúc khá lâu, chợt nó dừng lại, trước một cánh cửa khắc hình hoa, trông khá giống hoa anh đào trên đây. Nó tò mò, khẽ áp tai lên cửa, xem xét xem có người nào trong đây không

May mắn thật

Không khoá? Lucky~

- wow, pretty!!!

" Không tệ "

- not bad ư? Không phải chứ?!! Phải là hết sức ấn tượng thì có!

Nó vô cùng ấn tượng với cách trang trí, chủ nhân của ngôi nhà này đúng là rất sáng tạo và lãng mạn?

Ừ, chắc vậy!

Nó từng bước bước chậm rãi vào trong.

"Má, phòng nào cũng rộng như thế à?"

Chara cảm thán, than thở với nó. Khắp căn phòng đều được treo toàn là châu bông nhỏ nhắn, xinh xắn.

Nó đưa tay lên sờ vài cánh bông tulip, rồi lại ngó nghiêng xung quanh, tò mò như một chú mèo nhỏ.

Nó dừng lại bên chiếc sofa cạnh cửa sổ, nó tiến về phía chiếc ghế, ngồi xuống hướng mắt nhìn ra khung cảnh bên ngoài cửa sổ

Yên bình, thoải mái quá

- --+ + + ++ + + + ++ + + + + +

Bạn đang đọc truyện *Thiên Sư Địa Ngục* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 85: Something New

Chúc mấy bạn theo dõi có một tuần nghỉ tết vui vẻ!

Truyện mình vẫn cập nhật, nhưng chậm (vì mình lười)

Mong các bạn tiếp tục ủng hộ mình.

Buồn ngủ...quá

"Đừng có mà ngủ, tao cấm mày"

Chara nghiền răng nghiền lợi, nhưng đôi mắt nó năng dần, nó chỉ có thể làm bầm vài điều trong miệng :

- nhưng..tao..buồn...oáp..ngủ...

Giọng nó lí nhí dần, rồi hoàn toàn tắt hẳn. Không gian xung quanh nó cũng yên tĩnh hơn, chỉ nghe thấy tiếng gió xào xạc từ chiếc cửa sổ to mà nó vừa mở khi này

Chara thờ dài một tiếng, ngồi xếp bằng, hai mắt nhắm nghiền lại suy ngẫm trong không gian tối tăm, yên tĩnh.

Một chàng trai trẻ tuổi bước đến bên cạnh nó, chiếc áo vest đen, cùng nơ bướm trên cổ tôn lên vẻ nghiêm trang của anh ta.

Chàng trai ấy cúi nhẹ đầu xuống, nhìn nó. Rồi anh ta chậm rãi đặt một ly trà hoa mao lương vàng xuống, xong xuôi, chàng trai xoay gót rồi đi

Hương thơm của trà, cùng làn gió nhẹ nhàng, nhưng mang theo hơi lạnh đánh thức nó khỏi giấc ngủ ngon, và yên bình.

Nó ngồi dậy, khẽ dụi hai vành mắt còn chưa thể mở ra vì buồn ngủ

" Cuối cùng cũng chịu tỉnh "

Chara hừ một tiếng đầy khó chịu, nhưng nó không bận tâm đến cô ta, khẽ mở một bên mắt tìm kiếm hương thơm lạ lùng ấy phát ra từ đâu

Mất một lúc, tầm mắt nó mới dời xuống chiếc bàn cách tân bên cạnh nó. Một ly trà hoa mao lương vàng vẫn còn bốc lên, cùng mùi hương khiến tâm tư nó thoải mái.

Nó chả bận tâm mấy, nhẹ nhàng nâng tách trà lên, hớp một ngụm nhỏ, và tận hưởng vị ngon của trà mang lại

Chara hét lên đầy tức tối trong đầu nó

" Mà uống tỉnh bơ vậy? "

Nó nhẹ nhàng trả lời :

- tao khát. Thế thôi

Chara mắng miếc nó

" Mà không hề bận tâm tới ly trà đột nhiên xuất hiện, hay tại sao nó vẫn còn bốc khói? Mà mà cảm lên uống luôn? MÀY NGHĨ GÌ VẬY?!? Lỡ như nó có độc, hay nó có vấn đề- "

Nó ngắt ngang lời của chara :

- tao vẫn còn thờ, không có dấu hiệu gì khác lạ. Okay? Tao ổn.

Rồi nó tiếp tục uống cạn ly trà trước khi nó đứng dậy và tiếp tục khám phá xung quanh, mặc cho chara la hét, chửi rủa nó vì quá bất cần

+++++

N

ó bước chân ra khỏi căn phòng ấy, lần theo trí nhớ của mình mà quay lại căn phòng đầu tiên lúc nó tỉnh dậy. Vì sao ư?

Bầu trời đang dần tắt đi những tia nắng chiếu sáng căn nhà này, và quan trọng hơn...

Mẹ khiếp, căn nhà âm u hẳn ra khi trời tối. Khiến nó sợ hãi ấ**

Những chiếc đèn nhỏ nhắn treo trên tường đang dần sáng lên, nó mon men theo đường cũ mà quay lại căn phòng trắng xoá của nó?

Dừng lại trước cánh cửa phòng, đột nhiên nó ðh im không nhúc nhích. Chara khó hiểu

" Sao vậy? Mà sợ đến nỗi không đi đâu được nữa à? "

Nó im lặng, xoay đầu sang bên trái, rồi lại xoay đầu lại về phía bên phải.

Hai dãy hành lang đều tối đen, chỉ có mỗi ánh sáng từ những chiếc đèn được treo trên tường, khiến cho khung cảnh mờ ảo, rùng rợn.

Nó cúi gầm mặt xuống, nội tâm nó sôi sục

Má ơi, đáng sợ quá!!! Nope nope nope nope nope no no no, creepy quá!!! Anh hai, cứu em!!

Nó đưa tay lên cánh cửa phòng, với ý định mở cửa ra. Đột nhiên một âm thanh vang lên khiến nó khựng lại,

" Kéttt~ "

- c..c-cái gì vậy?

Nó tự hỏi, hay đúng hơn là nó hỏi chara. Chara không trả lời nó, khiến cho nó càng lo lắng hơn

- c-c-chara..??

Một chiếc bóng mờ mờ, ảo ảo xuất hiện, mặt nó trắng bệch ra, từng giọt mồ hôi lạnh ứa ra không ngừng, hai chân nó run lẩy bẩy.

Trước mặt nó là một cô gái, khuôn mặt cười tươi, sở hữu con ngươi màu đỏ của máu, mái tóc màu nâu hạt dẻ ngắn ngang vai. Cô gái mặc một chiếc áo len màu xanh sọc vàng, cùng chiếc quần đùi màu kem sữa. Khuôn mặt cô ta hào hao có vài phần giống với nó

Nhưng quan trọng là...

CÔ TA TRONG SUỐT!!!!!!!

Cô gái bí ẩn ấy chậm rãi đưa cánh tay lên, vươn về phía nó. Hồn vía nó bây giờ muốn thoát khỏi thể xác nó luôn, nó sợ hãi né ra sau, nhưng vì chân nó cứng đờ vì sợ, nên nó vấp vào nhau té sờ mờ lờ...

À không, ngã phịch xuống đất, bộ dáng vô cùng kinh hãi. Cô gái ấy vẫn chậm rãi lượn lờ về phía nó, với nụ cười rạng rỡ

Nó vội vàng lùi nhanh hết sức về sau, với ý nghĩ sẽ né được con ma đáng sợ ấy.

Đến khi lưng nó đụng vào vách tường, nó mới nhận ra....

Đù má nó!!! Hết đường rồi. Ông trời đéo thương con gì cả. Bị bắt cóc đã đành, giờ còn bị chết một cách lãng nhách. BẮT CÔNG VÃI CẢ LỜ RA ẤY!!!!

Nó ngồi co rúm lại, úp mặt vào đầu gối, run rẩy. Nó thấy một cánh tay lạnh như đá chạm vào nó. Nó hét lớn lên :

- AHHHH!!!! TÔI ĐÉO CÓ CÁI KHI GÌ ĐÂU. LÀM ON ĐI ĐI. ANH HAI, CỨU EM!!! EM QUÁ DỄ THƯƠNG ĐỂ CHẾT NHƯ THẾ? CHU MI NGÀ!! SOMEBODY, HELP ME STUPID ASS!!! CHARA, MÀY Ở ĐÂU??!!!!

Cứ như thế, nó dùng hết sức bình sinh mà la, mong sao cho con ma ấy điếc tai mà buông tha cho nó. Nó cứ như vậy mà hét, cho đến khi...

- hahahaha!!!!!! Ôi..mẹ ơi...khục..khục..hahahaha...tao..t-tao...

Nó chậm rãi ngẩng mặt lên, nhìn cô gái trong suốt trước mặt cười lăn trên sàn nhà. Mà mặt mày nó ngu không thể tả nổi.

_ _ _ _ _

Bạn đang đọc truyện *Thiên Sứ Địa Ngục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 86: Kidnapped

Nó ngu ngơ nhìn con ma ấy cười đến không thể thở nổi (khoan, ma có thở đéo đâu)

“- t-tao...tao không thể nào tin được. Vãi, mày phải nhìn..nhìn thấy mặt mày lúc đó...hài..hài đéo tin được ”

Nó nhú mày :

— c-chara?

Cô gái ấy đứng dậy, đã tay quệt đi những giọt nước mắt vì cười quá nhiều, trả lời :

“- còn ai nữa. ”

Nó bực bội đứng phắt dậy, hét vào mặt Chara :

– đéo vui! Đ.É.O C.Ó V.U.I!!!!

Chara khoanh tay lại, hất hàm làm vẻ mặt đáng ghét

“- sao! Tao vui là được. Cần đéo gì mày vui ”

Nó đặt tay lên ngực mình, thở nhẹ một hơi, cảm nhận trái tim bên trong lồng ngực vẫn còn đập loạn xạ vì sợ.

Trong lòng thầm chửi rủa chín đời tổ tông của Chara, nó chậm rãi mở cửa phòng ra, sau khi nó bước chân vào, ngay góc khuất của ngã quẹo có một bóng người. Người ấy nở một nụ cười đến phát sợ

– hehehe, ” nạn nhân ” mới!! Hay lắm

“- thôi mà, mày giận gì mà dai vậy? ”

Nó nằm dài trên giường, buồn bực không thèm bận tâm gì tới bóng ma đang trôi lơ lửng bên cạnh. Chara rên rĩ

“- urrgg, thôi đi. Đùa tí thôi có hại gì đâu ”

Nó ngồi bật dậy hét thẳng vào mặt Chara

– có đó!!! Hại tim tao!!!! Chết đi

Nó cầm chiếc gối lên đánh tới tấp, nhưng chiếc gối chỉ quơ lung tung trong không khí mà thôi bóng ma của Chara chỉ bị nhoè xong lại gộp lại như cũ.

Chara nhìn nó như nhìn một con đần

“- tao vốn không tồn tại mà? Mày bị đần à? ”

Nó ngã vật ra giường rên

– urrgg, bực thật. Gahhh!!! Mày là con khốn!!

Chara cười, cúi chào

“- cảm ơn ”

Nó im lặng, nhắm hờ mắt. Cứ như vậy mười phút trôi qua, không một tiếng động, cả căn phòng rất yên tĩnh, chỉ nghe được tiếng tick tock của chiếc đồng hồ treo trên tường mà thôi.

Đột nhiên nó ngồi phắt dậy, hỏi

– khoan, sao mày-...

Chara ngắt lời nó

“- hiện hữu hả? Tao có cách riêng của tao. Mày đừng thắc mắc nhiều ”

Nó nghi ngờ, nhìn Chara

– thế...mình tao thấy mày hay là-

Chara lại ngắt lời nó lần nữa

“- chỉ mình mày thấy tao thôi. Hối nhầm ”

Nó lẩm nhẩm thứ gì đó rồi nằm xuống giường nhìn lên trần nhà trong suốt bằng thủy tinh .

Từng ngôi sao sáng lấp lánh trên trời cao, toả sáng giữa vũ trụ bao la đen thẫm, nó giơ tay lên trước mặt xoè ra, lẩm bầm

– Ước tình biến thành đôi giấy nhỏ,

Ôm ấp hoài đôi chân của giai nhân.

Rồi nó ôm mặt mình, nắm ngón tay che hết cả khuôn mặt, nhưng vẫn không thể nào che đi được dòng nước mắt đang rơi. Đến khi nó ngủ quên lúc nào cũng không hay.

You May Like by Người phụ nữ 75 tuổi đã xóa sạch các nếp nhăn chỉ sau 1 tuần! ——

Cánh cửa phòng khẽ mở, một bóng hình cao lớn bước vào một cách yên lặng.

Một chàng trai sở hữu mái tóc bạch kim sáng lấp lánh trong đêm chậm rãi tiến lại bên giường nó.

Tư Bạch khẽ quỳ một chân xuống, ngắm nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn của nó. Khuôn mặt trái xoan với tỉ lệ cân xứng, một khuôn mặt búp bê vuron đầy nước mắt.

Tư Bạch nhẹ nhàng vuron tay ra, lau đi giọt nước mắt còn đọng lại trên khoé mắt nó, chân mày anh ta khẽ nheo lại, buồn bã

– Tiểu Băng, công chúa của anh, tại sao em lại đau buồn đến vậy? Ai đã làm em buồn? Hay do anh?

Tư Bạch khẽ áp trán anh ta lại gần trán nó, khẽ thủ thi

– anh sẽ bảo vệ em... dù ta không là ruột thịt, anh... mãi... — em...

Nước mắt nó lại rơi, chân mày nó nhíu lại đau đớn, nó thì thầm

– Tư-tư Bạch...

Rồi nó lại vùi sâu vào chiếc chăn bông mềm mại và ấm áp, Tư Bạch chẳng nói gì, anh ta nâng khoé miệng lên cười mỉm, rồi nhẹ nhàng đặt lên trán nó một nụ hôn nhẹ

– ngủ ngon, thiên sứ lòng anh

Tư Bạch rời đi, lặng lẽ như chưa hề xuất hiện. Anh không ngờ trong lúc anh ta thủ thi, có một cặp mắt màu đỏ tươi đang theo dõi từng cử chỉ, hành động của mình.

Sau khi anh ta rời đi, chara khẽ nhếch mép cười, một nụ cười lạnh gáy

“- hừmm... Tư Bạch à? Anh trai nuôi của Băng? Thú vị rồi đây”

——

Nó khẽ trở mình, có thứ gì đó... chọc người nó, khiến nó khó chịu

Nó mở to đôi mắt một cách cảnh giác, hai tay hai chân nó đã bị trói lại, nó cẩn thận nhìn xung quanh, nó thì thầm

– cái quái gì-

“- mày bị bắt rồi, con ngốc”

Nó hứ một tiếng khe khẽ, rồi đưa tay thấp xuống gót giày. Nó cẩn thận lấy ra một cây dao găm nhỏ, chậm rãi cửa đứt những sợi dây thừng.

Xong xuôi, nó xoa xoa cổ tay mình, rửa thắm

– mẹ khiếp con nào biến thái thế?

Nó đảo dác nhìn xung quanh, một căn phòng... .

– TRỜI MÁ ƠI, MỘT MÀU HUỒNG CHÓI LOÁ!!!

Nó khẽ rít lên đầy kinh ngạc, rồi nhanh chóng đi lòng vòng lục lọi đồ đạc để thoát khỏi căn phòng này.

Một vật gì đó đập vào mắt nó, khiến nó chú ý. Chậm rãi tiến tới chiếc bàn chất đầy thú nhồi bông tự làm

– cái... khi gì đây

Lạch cạch

Tiếng cánh cửa vang lên, nùm cửa đang được vặn. Chara chọc quê nó

“- uh oh, trouble is coming ”

(Ôi không~ rắc rối tới kia)

– mày im giùm tao cái!!!

Nó rít lên với Chara, rồi nhanh chóng đập tường, bật phóng lên chiếc đèn trùm trên trần, nó lộn người lên nằm gọn trong ấy.

Cạch

Chiếc cửa được mở ra

Bạn đang đọc truyện *Thiên Sư Địa Ngục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 87: Litte Girl

Cảm hứng để viết truyện không có nên ra lâu, mong mấy bạn thông cảm ||=_.

Dù sao thì chúc các bạn đọc vui, và nhớ vote cho mình nhé, để lại cmt nếu các bạn có gì thắc mắc.

Cảm ơn <3

Cánh cửa phòng được mở ra, nó im lặng dõi mắt nhìn cái bóng bước vào

Một thân ảnh nhỏ nhắn cùng bộ váy xoè xếp tầng, kết ren xung quanh. Nó mém tí nữa sặc nước bọt của mình mà chết. Nó thì thầm

– má ơi!! Thảo nào nguyên căn phòng đều màu hồng. Con bé mới có mười tuổi hơn hay gì à. Dù má, nó là người bắt mình ư?

– cô chủ, xin người hãy quay về giường. Đã trễ lắm rồi ạ, người có thể chơi với cô ấy vào sáng mai

Một giọng nam vang lên, có vẻ là rất trẻ. Nó dõi theo cô bé ấy, cô nhóc nũng nịu với chàng trai

– Lion, tôi dặn bao nhiêu lần rồi! Hãy gọi tôi là Mimi mà.

Chàng trai tên Lion khó xử cười gượng

– nhưng cô chủ-

Cô nhóc Mimi dõi, đôi mắt to tròn lấp lánh như thể sắp rơi lệ vậy

– là Mimi cơ!!!

Lion thờ dài, chịu thua

– Mimi, cô có thể đi ngủ chứ?

Mimi đảo mắt xung quanh căn phòng tìm kiếm gì đó.

Đột nhiên Chara xuất hiện cạnh tôi, khiến tôi giật bắn cả mình

“- hình như...anh ta là người đã đem tách trà tới cho mày thì phải”

– vậy à?

“- tao nghĩ là anh ta mới là người đã bắt cóc mày”

Nó oh thăm, khẽ tiếp tục theo dõi. Giọng nói non nớt lại vang lên

– Lion, cô ấy đâu?

Lion thờ dài, phóng tay lên cao, một chuỗi dây xích phóng ra, lao nhanh về phía nó. Nó rửa thầm

– shit!

Rồi vội vàng né đi, nó lộn nhào xuống đất, đáp bằng hai tay hai chân. Nó bắn ánh mắt nguy hiểm về phía Lion.

– cô ấy đây ạ. Giờ cô chủ có thể ngủ được không? Cô ấy cũng cần ngủ đấy cô chủ Mimi

Mimi méo mào, nhìn nó. Nó im lặng nhìn cô bé, chậm rãi đứng dậy khi nó cảm thấy không còn nguy hiểm nữa

– được thôi! Nhưng sáng mai cô ấy phải dự bữa tiệc trà của tôi.

Nó nghiêng đầu, nhìn hai người bọn họ bàn bạc như thể nó không hề ở đây.

Chú ý tôi chút đi chứ!!!! Vừa phải thôi!!

Lion gạt đầu, khẽ đỡ Mimi lên giường đắp chăn, rồi nhẹ nhàng đặt lên trán cô bé một nụ hôn chúc ngủ ngon.

– cô chủ ngủ ngon

Mim lại giờ trò nhõng nhẽo, giả giữa

– không!!!! Lion phải ngủ chung với Mimi cơ

Nó khẽ quan sát Lion, phát hiện ra cả khuôn mặt anh ta đều đỏ ửng. Lion ho nhẹ một cái, giải thích

– u-um, cái đó là không thể-

Mimi rung rung, giọng nói run rẩy

– hức.. không.. được ư..?? Mimi hiểu-

Lion bối rối hết nhanh

– không!! Không, Lion sẽ nằm cạnh cô

Nó khó xử, khẽ lên tiếng

You May Like by Người phụ nữ 75 tuổi đã xóa sạch các nếp nhăn chỉ sau 1 tuần! – à...u-um..tôi..về cái phòng cũ đây. Nó..ở đâu thế?

Lion nằm cạnh Mimi, dịu dàng nhìn cô bé rút vào lòng mình, rồi hướng ánh mắt về nó, trả lời

– đi xuống cầu thang, quẹo phải, căn phòng thứ hai. Ngủ ngon. Sáng mai tôi sẽ gặp cô nói chuyện

Nó nhìn Lion, khẽ gạt đầu rồi từ tốn ra khỏi phòng.

Sau khi nó đặt chân xuống khỏi cầu thang, nó khẽ hét thầm lên

– má ơi!!! Tình yêu chủ-tớ kìa!!! Tao ship!

“- ship con khi. Lo mà về phòng đi, tào lao ”

– mày thì hiểu gì về tình yêu chủ – tớ chứ. Hứ! Có vẻ như anh ta phải chờ cô bé lớn rồi. Gì nhì??? Hừm...ah!! Chờ em lớn nhé, được không

Chara biểu hiện bản mặt thất vọng và kinh bỉ ra nhìn nó, rồi cô ta chậm rãi bay về căn phòng The White (tên nó mới đặt)

Lại một lần nữa, nó được yên vị trong cái giường êm ái và mềm mại. Nó chớp chớp mắt ngắm những ngôi sao toả sáng trên trời cao. Chẳng bao lâu nó lại chìm vào giấc ngủ

Nhưng nó chẳng ngủ được bao lâu, nó khẽ he hé mắt ra, nhưng nó vẫn nằm im như thể mình vẫn còn ngủ say

Có ai đó đang ở đây. Không phải Chara.

Người này rất cẩn thận, bước chân rất chậm rãi và nhẹ nhàng, anh ta điag tiến lại gần nó. Cho đến khi . . .

– anh định làm gì?

Nó xoay phắt người lại, chụp lấy tay của người đàn ông ấy.

Mặt nạ?

Trước mặt nó là một người đàn ông bị che khuất bởi chiếc mặt nạ thức thần hìn cáo. Nó nhìn mặt

– gì mà sến vậy. . .|||° _°

Anh ta buông một tiếng cười trầm, khẽ rút tay về xoa đầu nó. Nó khó hiểu

– anh không phải tới hại tôi?

Anh ta khẽ lắc đầu khiến nó trầm ngâm,

– thế anh-

Chàng trai ấy cất tiếng nói trầm

– anh tới ngắm em ngủ.

Nó rùng mình, nhẩn nhó

– ghê quá. Về nơi mà anh ở đi, tôi muốn ngủ

Anh ta gật đầu, khẽ áp sát chiếc mặt lên trán nó

– ngủ ngon.

Rồi anh ta thì thầm chữ gì đó, nhưng nó không kịp nghe. Nó chỉ nhìn anh ta chậm rãi bước ra khỏi phòng, rồi khuất dạng sau màn đêm tối

Nó khẽ thốt lên

– má ơi, cái nhà này toàn biến thái không à

“- mày hơn gì chúng?”

Chara đột nhiên xuất hiện, khiến nó giật thót mình. Chara nhìn nó với vẻ mặt vô cùng thất vọng và khinh bỉ

– ý mày nói tao hơn gì họ là sao?

Chara biến mất bỏ nó ở đó với cục tức, nó đành thở dài ngao ngán rồi lại ngược mắt lên nhìn những ánh sao sáng trên cao.

Nó thở hắt một lần nữa, chỉnh sửa chần lại rồi dần dần chìm vào giấc ngủ một lần nữa

– sweet dream, my new toy~

Một nụ cười trắng trẻo vang vọng trong màn đêm vô tận

(Còn tiếp)

Bạn đang đọc truyện *Thiên Sát Địa Ngục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.